Ferrari'sini Satan Bilge'nin Yazarı

ROBIN SHARMA

SABAH 5 KULÜBÜ

SABAHLARINI KUCAKLA

HAYATINI GÜZELLEŞTİR

"Robin Sharma'nın kitaplan tüm dünyoda insanların harika yaşamlar sürmelerine yardimcı oluyor."
PAULO COELHO

PEGASUS

ePub Hakkında Uyarı

Bu dosya kitap severler tarafından dikkatle hazırlanmış olup "OCR" hatası içerebilir. Bu hataları aşağıdaki mail adresine iletebilirsiniz.

Hiçbir ticari amaçla kullanılamaz.
bookssavelifes@proton.me

✔ - Saved Searched
✔ - Spellcheck
X - Paragraf Sayımı
X - Son Okuma

X - Gerçekleştirilmemiş | ✔ - Gerçekleştirilmiş

SABAH
5
KULÜBÜ

Pegasus Yayınları: 2591

Sabah 5 Kulübü
Robin Sharma
Özgün Adı: The 5 AM Club

Editör: Tüvana Zararsız
Sayfa Tasarımı: Ezgi Gültekin

Baskı-Cilt: Alioğlu Matbaacılık
Sertifika No: 45121
Orta Mah. Fatin Rüştü Sok. No: 1/3-A
Bayrampaşa/İstanbul
Tel: 0212 612 95 59

1. Baskı: İstanbul, Haziran 2023
ISBN: 978-625-410-385-8

Türkçe Yayın Hakları © PEGASUS YAYINLARI, 2023
The 5 AM Club Copyright © Robin Sharma, 2018
İllüstrasyonlar © Mae Besom (sayfa 35,58,129,145,230 ve 309)
ve Lola Landekic (sayfa 204 ve 315)

Bu kitabın Türkçe yayın hakları HarperCollins Publishers Ltd., Toronto, Canada aracılığıyla alınmıştır.

Bu kitap bir hayal ürünüdür. Eserde geçen isimler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayalî olarak tasarlanmıştır. Hayatta ya da ölmüş kişilerle, olaylarla ya da yerlerle ilgili benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Tüm hakları saklıdır. Bu kitapta yer alan fotoğraf/resim ve metinler Pegasus Yayıncılık Tic. San. Ltd. Şti.'den izin alınmadan fotokopi dâhil, optik, elektronik ya da mekanik herhangi bir yolla kopyalanamaz, çoğaltılamaz, basılamaz, yayımlanamaz.

Yayıncı Sertifika No: 45118

Pegasus Yayıncılık Tic. San. Ltd. Şti.
Gümüşsuyu Mah. Osmanlı Sk. Alara Han
No: 11/9 Taksim / İSTANBUL
Tel: 0212 244 23 50 (pbx) Faks: 0212 244 23 46
www.pegasusyayinlari.com / info@pegasusyayinlari.com
F pegasusyayinlari X pegasusyayinevi I pegasusyayinlari Y Pegasus Yayınları

ROBIN SHARMA

SABAH 5 KULÜBÜ

SABAHLARINI KUCAKLA
HAYATINI GÜZELLEŞTİR

İngilizceden çeviren:
Sevinç Seyla Tezcan

PEGASUS YAYINLARI

YAZARIN MESAJI + İTHAF

Bu kitap elinizde olduğu için ne kadar büyük bir minnettarlık duyduğumu tarif edemem. Size bahşedilen beceri ve yetenekleri tamamen ve en güzel şekilde ortaya çıkarmasını bütün içtenliğimle diliyorum. Umarım yaratıcılığınızda, üretkenliğinizde, refahınızda ve dünyaya kattıklarınızda kahramanca dönüşüm devrimlerine önayak olur.

Sabah 5 Kulübü, *benim yirmi yıldan uzun bir süredir eğitimini ünlü girişimcilere, efsanevi şirketlerin CEO'larına, yıldız sporculara, müzik ikonlarına ve kraliyet ailesi mensuplarına muazzam bir başarıyla verdiğim bir konsepte ve metoda dayanıyor.*

Bu kitabı İtalya'da, Güney Afrika'da, Kanada'da, İsviçre'de, Rusya'da, Brezilya'da ve Mauritius'ta olmak üzere dört yıldan uzun bir sürede kaleme aldım. Bazen kelimeler arkamdan tatlı bir yaz meltemi esiyormuşçasına çaba sarf etmemi gerektirmeden aktı, bazense ilerlemek için büyük mücadele verdim. Yaratıcılığımın tükendiğini haber veren beyaz bayrağı elime alıp sallamak istediğim zamanlar oldu ama bu yoğun spiritüel sürecin diğer zamanlarında, kendi ihtiyaçlarımdan üstün tuttuğum bir sorumluluk duygusu beni yola devam etmeye teşvik etti.

Bu kitabı sizler için kaleme almak uğruna neyim var neyim yok ortaya koydum. Sabah 5 Kulübü'*nün tamamlanması için dünyanın dört bir yanından bana destek olan bütün o güzel insanlara da çok ama çok teşekkür ediyorum.*

Kısacası bu kitabı naçizane bütün yüreğimle siz okuyucularıma ithaf ediyorum. Dünyanın daha fazla kahramana ihtiyacı var ve sizler de bugünden itibaren birer kahramana dönüşebilecekken neden başka kahramanları bekleyelim ki?

Sevgi + saygıyla,

“Zaferleri kutlamak için sonsuza dek vaktimiz olacak ama zafer elde etmek için gün doğana dek yalnızca birkaç saatimiz var.” **-Amy Carmichael**

“Ne pahasına olursa olsun, nasıl biri olmak istiyor olursanız öyle biri olmak için asla çok geç değil ya da kendi adıma konuşacak olursam, asla çok erken değil… Umarım gurur duyduğunuz bir hayat yaşarsınız. Gurur duymadığınızı fark ederseniz de umarım sil baştan başlamak için gereken gücü kendinizde bulursunuz.” **-F. Scott Fitzgerald**

“Müziğin sesini duymayanlar dans edenleri deli sanırlar.” **-Friedrich Nietzsche**

1. BÖLÜM

Tehlikeli İş

Tabanca fazla şiddetli olurdu. Urgan fazla eski usul. Bileğe dayanan bir bıçak ise fazla sessiz. Böylece şu soru ortaya çıktı: *Bir zamanların ihtişamlı hayatı, asgari karmaşa ve azami etkiyle, hızlı ve kesin bir şekilde nasıl sonlandırılabilir?*

Sadece bir sene önce şartlar çok daha umut vericiydi. Bir girişimci olan genç kadın, sektöründe dev bir isim, toplum içinde bir lider ve hayırsever olarak el üstünde tutuluyordu. Otuzlu yaşlarının sonundaydı; bir yandan üniversitedeki yurt odasındayken kurduğu ve piyasa hâkimiyeti her geçen gün artan teknoloji şirketini yönetirken bir yandan da müşterilerinin, önünde saygıyla eğildiği ürünler ortaya koyuyordu.

Ancak şimdi gafil avlanmak üzereydi; kurmak için ömrünün büyük bir kısmını verdiği şirketteki mülkiyet hissesini önemli ölçüde azaltıp onu yeni bir iş aramaya mecbur bırakacak, kıskançlıktan beslenen, kötü niyetli bir darbeyle karşı karşıyaydı.

Olayların bu acımasız seyri, girişimci için katlanılmaz bir hal almıştı. Her zamanki buz gibi dış görünüşünün altında düşünceli, merhametli ve derinden seven bir kalp atıyordu. Hayat ona ihanet etmiş gibi hissediyordu. Bir de bundan çok daha iyisini hak ettiğini.

Koca bir şişe uyku ilacı içmeyi düşündü. Böylece o tehlikeli iş daha temiz yoldan halledilebilirdi. *Hepsini yut, bu işi hızlıca bitir*, diye düşündü. *Bu acıdan kaçmalıyım.*

Sonra bembeyaz yatak odasının şık meşe ağacından şifonyerinin üstündeki bir şey gözüne takıldı: annesinin bir kişisel optimizasyon

konferansı için ona verdiği bilet. Girişimci normalde bu tür organizasyonlara katılan insanlara güler, onlara "kanadı kırıklar" der ve üretken, başarılı bir hayat sürmek için ihtiyaç duydukları her şey zaten içlerindeyken, cevabı sözüm ona bir guruda aradıklarını söylerdi.

Belki de bu görüşünü gözden geçirme zamanı gelmişti. Karşısında çok fazla seçenek yoktu, ya bu seminere gidecek ve hayatını kurtaracak bir dönüm noktasına ulaşacak ya da huzura kavuşacaktı. Hızlı bir ölüm aracılığıyla.

2. BÖLÜM

Efsane Olmak Üzerine Günlük Bir Felsefe

"Ateşinizin umutsuz 'tam değil', 'henüz değil' ve 'hiç değil' bataklıklarında kıvılcım kıvılcım sönmesine izin vermeyin. Ruhunuzdaki kahramanın, hak ettiğiniz ve asla ulaşamadığınız hayatın yapayalnız hüsranı içinde yok olmasına izin vermeyin. Arzu ettiğiniz dünya kazanılabilir. Öyle bir dünya var. Gerçek. Mümkün. Sizin." **-Ayn Rand**

En kalitelisinden bir konuşmacıydı o. Gerçek bir Söz Cambazı.

Şimdi seksenli yaşlarındaydı ve efsanevi bir kariyerin sonuna yaklaşıyordu. Bir ilham ustası, liderlik efsanesi ve sıradan insanların en büyük yeteneklerini fark etmelerine yardımcı olan hakiki bir bilge olarak dünyanın dört bir yanında el üstünde tutulmuştu.

Söz Cambazı'nın toplantıları; geçicilik, belirsizlik ve güvensizlikle dolu bir kültürde sadece yaratıcılık, üretkenlik ve bollukla dolu, ustaca hayatlar sürmenin değil, aynı zamanda insanlığı tutkuyla yüceltecek bir şekilde var olmanın da özlemini çeken insanları stadyum dolduracak kalabalıklar halinde bir araya toplardı. Bu insanlar sona geldiklerinde, arkalarında harika bir miras ve sonraki nesillerde iyi izler bıraktıklarından emin olma arzusundaydılar.

Adamın çalışma tarzı benzersizdi. Karakterlerimizin içindeki savaşçıyı, kalbin içinde yaşayan derin ruhlu şairi onurlandıracak fikirlerle güçlendiren öngörüleri harmanlıyordu. Mesajları sıradan bireylere bir yandan iş dünyasının en üst seviyelerinde başarılı olurken bir yandan da dolu dolu yaşanmış bir hayatın sihrini nasıl yakalayacaklarını gösteriyordu. Böylece sert ve soğuk bir dünya bizim doğal dehamızı bir karmaşıklık, yüzeysellik ve dikkat dağıtan teknoloji cümbüşüyle kendine köle etmeden önce tattığımız huşu hissine geri dönebiliyorduk.

Uzun boylu olmasına rağmen ilerlemiş yaşı Söz Cambazı'nın sırtını hafifçe kamburlaştırmıştı. Platformda dikkatli ama zarif adımlarla ilerledi. Tam üstüne göre dikilmiş, kırık beyaz ince çizgileri olan koyu gri takımı ona zarif bir hava veriyordu. Mavi camlı gözlüğü ise ona tam dozunda "cool" bir hava katıyordu.

"Hayat, yetenekleriniz konusunda küçük oynamak için fazla kısa," dedi Söz Cambazı binlerce insanla dolu salona. "Sizler efsane olma fırsatıyla olduğu kadar sorumlulukla da doğdunuz. Başyapıt düzeyinde projelere imza atmak için yaratıldınız, muazzam önem taşıyan arayışlar için tasarlandınız ve bu küçük gezegende bir iyilik gücü teşkil edecek şekilde donatıldınız. Hayli medeniyetsizleşmiş bir medeniyette ilkel muhteşemliğiniz üzerinde yeniden hâkimiyet kurmak sizin içinizde var. Çoğunluğun güzel ayakkabılara ve pahalı eşyalara para harcadığı ama kendini iyileştirmeye nadiren yatırım yaptığı küresel bir toplumda asaletinizi geri kazanmak… Kişisel liderliğiniz sizden durmaksızın dijital aygıtlara çekilen bir siber-zombi olmayı bırakıp hayatınızı ustalığa model, inceliğe örnek olacak ve iyi insanları kısıtlayan benmerkezcilikten vazgeçecek şekilde yeniden yapılandırmanızı rica değil, talep ediyor. Dünyanın büyük kadın ve erkeklerinin hepsi almak yerine veren insanlardı. Şu genel kabul görmüş, en çok biriktirenin kazandığı sanrısından vazgeçin. Onun yerine kahramanca, piyasanızı orijinalliğinin kalitesinin yanı sıra sağladığı faydayla da sarsacak işler yapın. Tavsiyem, bunu yaparken kendinize bir de etik açıdan güçlü, muhteşem bir güzellikle zenginleştirilmiş ve iç huzurunuzun korunması konusunda tavizsiz bir özel hayat yaratmanızdır.

Dostlarım, gökyüzünde meleklerle dans etmenin yolu budur. Ve tanrılarla yan yana yürümenin.”

Söz Cambazı duraksadı, dağlar kadar büyük bir nefes aldı. Nefesi sıkıntılı bir hal alırken hışırtıyı anımsatan bir ses çıkardı. Askerî disiplin seviyesinde cilalanmış şık, siyah botlarına baktı.

En ön sırada oturanlar, adamın zamanın yıprattığı ama bir zamanlar yakışıklı olan yüzünden bir damla gözyaşının süzüldüğünü gördüler.

Söz Cambazı bakışlarını yerden ayırmıyordu. Sessizlik gürültülüydü. Sallanır gibiydi.

İzleyicilerden bazılarının yerlerinde kıpırdanmasına neden olan stresli bir sürenin sonunda Söz Cambazı sol elinde tuttuğu mikrofonu bıraktı. Boştaki elini yumuşak bir hareketle pantolonunun cebine uzattı ve içinden özenle katlanmış bir mendil çıkardı. Yanağını sildi.

“Her birinizin bir hayata gelme nedeni var. Her biriniz ruhunuzun içinde bir mükemmellik güdüsü taşıyorsunuz. Bu salondaki hiç kimse, ortalamada donup kalması, toplumda sık rastlanan davranışın kitlesel olarak vasatlaştırılması ve iş hayatının kolektif bir şekilde profesyonelliğinden soyulması tutumlarına teslim olmak zorunda değil. Kısıtlama, pek çok iyi insanın her gün uyarak sonunda gerçekliğine inanır hale geldiği bir zihniyetten başka bir şey değil. Potansiyel açıdan çok güçlü pek çok insanın, neden olağanüstü olamayacağıyla ilgili bir hikâyeye takılıp kaldığını görmek içimi acıtıyor. Bahanelerinizin baştan çıkarıcı, korkularınızın yalancı ve şüphelerinizin hırsız olduğunu unutmamalısınız.”

İzleyicilerin çoğu onu başıyla onayladı. Birkaçı el çırptı. Sonra daha fazlası alkış tuttu.

“Sizi anlıyorum. Gerçekten,” diye devam etti Söz Cambazı. “Hayatta zor zamanlar geçirdiğinizi biliyorum. Hepimiz geçirdik. Olayların çocukken sandığınız gibi ateşle, arzuyla dolu ve hayret verici bir şekilde gelişmediğini hissediyor olabileceğinizi biliyorum. Her günün birbirinin aynısı olmasını planlamamıştınız, değil mi? Ruhunuzu boğan bir işte hem de?.. Stres verici endişelerle ve özgünlüğünüzü boğan, enerjinizi çalan sonsuz sorumlulukla baş

etmeyi… Sıklıkla bizi özgürleştirmek yerine köle eden bir teknolojinin güdümünde, önemsiz arayışların peşinden koşup ufak tefek arzuların anlık tatminine açlık duyarak… Aynı haftayı binlerce kez yaşayıp buna hayat diyerek… Size aramızdan pek çoğunun otuz yaşında öldüğünü ve seksen yaşında gömüldüğünü söylemek zorundayım. Bu yüzden sizi gerçekten anlıyorum. Bir şeylerin farklı olacağını umdunuz. Daha ilginç. Daha heyecan verici. Daha tatmin edici, özel ve sihirli."

Son sözcükleri söylerken Söz Cambazı'nın sesi titredi. Bir an nefesini toparlamaya çalıştı. Endişeli bakışları alnının kırışmasına neden oldu. Asistanlarından birinin dikkatle sahnenin kenarına yerleştirdiği krem rengi sandalyeye oturdu.

"Ve evet, bu odada hâlihazırda sevdiği hayatı sürdüren insanlar olduğunun da farkındayım. Siz dünyada efsanevi birer başarısınız, oyunu hakkıyla oynuyor, ailenizi ve toplumunuzu bambaşka bir uhrevi elektrikle zenginleştiriyorsunuz. İyi iş çıkarıyorsunuz. Bravo. Ancak sizler de karanlığın soğuk ve ışıksız vadisinde kaybolduğunuz mevsimler yaşadınız. Siz de yaratıcı muhteşemliğinizin üretken itibarınızla birlikte çöküp, içinizdeki ustalık malikânelerine ve cesaret depolarına ihanet eden küçük bir rahatsızlık, korku ve uyuşukluk çemberine sıkıştığı zamanlardan geçtiniz. Siz de cılız bir şekilde yaşanan bir hayatın çorak kışlarının hayal kırıklığını tattınız. Siz de en ilham verici çocukluk hayallerinizden mahrum bırakıldınız. Sizin de idealleriniz yok edildi. Sizin de masum kalbiniz yakılıp yıkıldı, hayatınız açgözlü yabancıların istilasından sonra viran olmuş bir ülke gibi paramparça edildi."

Geniş konferans salonunda çıt çıkmıyordu.

"Hayat yolunuzun her neresinde olursanız olun, lütfen kusurlu bir geçmişin acısının muhteşem geleceğinizin ihtişamını engellemesine izin vermeyin. Şu anda anlayabileceğinizden çok daha güçlüsünüz. Muhteşem zaferler ve güzellikler size doğru geliyor. Tam olarak, en zorlu sınavlarla hak ettiğiniz, olağanüstü derecede üretken, uç noktada fevkalade, son derece etkili hayatı sürdürmeniz için gerekli büyümeye açık olmak adına olmanız

gereken noktadasınız. Şu anda her şey dağılıyor gibi gelse de yanlış olan hiçbir şey yok. Şu anda hayatınızın allak bullak olduğunu hissediyorsanız bunun tek nedeni korkularınızın inancınızdan daha güçlü olması. Biraz pratikle, korkmuş benliğinizi susturmayı başarabilirsiniz. Ve en muzaffer tarafınızın sesini yükseltmeyi. Gerçek şu ki, yaşadığınız her zorlayıcı olay, karşılaştığınız her zehirli insan ve tabi tutulduğunuz bütün sınavlar sizi şu anda olduğunuz insana dönüştürmek için kusursuz birer hazırlıktı. Bu derslere şimdi içinizde uyanan hâzineleri, yetenekleri ve güçleri harekete geçirmek için ihtiyacınız vardı. Hiçbiri tesadüf değildi. Hiçbiri kayıp değildi. En büyük arzularınızı içeren hayata başlamak için tam da olmanız gereken yerdesiniz. Size hem dünyayı değiştirebilecek hem de bir imparatorluk kurdurabilecek ve belki de tarih yazdıracak bir hayata başlamak için."

"Kulağa kolay geliyor ama gerçekte çok daha zor," diye bağırdı beşinci sırada oturan kırmızı beyzbol şapkalı adam. Gri bir tişört ve semtinizdeki alışveriş merkezinden kendiliğinden yırtılmış halde satın alabileceğiniz türde bir kot pantolon giymişti. Bu çıkışı saygısızlık gibi görülebilirdi ama katılımcının sesinin tizliği ve beden dili, Söz Cambazı'na samimi bir hayranlık taşıyordu.

"Size katılıyorum muhteşem insan," diye karşılık verdi Söz Cambazı. Zarafeti bütün katılımcıları etkilemişti ve sandalyesinden kalkarken bir şekilde daha güçlü görünüyordu. "Fikirler uygulamayla desteklenmedikleri sürece hiçbir değer taşımaz. En küçük icraatlar, en gösterişli niyetlerden her zaman daha değerlidir. Ayrıca muhteşem bir insan olmak ve efsanevi bir hayat sürmek kolay olsaydı bunu herkes yapardı. Ne demek istediğimi anlıyor musunuz?"

"Elbette dostum," dedi kırmızı beyzbol şapkalı adam, parmağıyla alt dudağını ovalayarak.

"Toplum bize bir dizi güvensizlik sattı," diye devam etti Söz Cambazı. "Hazzın ürkütücü olmakla birlikte muhteşem bir gerçeğe, bütün olasılıkların çok çalışma, düzenli bir şekilde yeniden yaratma ve güvenli limanlarımızı her gün terk etmeye denizler kadar derin bir adanma gerektirdiği gerçeğine yeğ olduğunu. Rehavet ve kolay

hayatın cazibesinin, en nihayetinde, her şeyinizle soyunup en parlak rüyalarınız için yenilmez bir duruş sergilediğiniz bir hayattan yüz kat daha gaddar olduğuna inanırım. *Dünya standartları, konfor alanınızın bittiği yerde başlar,* başarılı, etkili ve mutlu insanların her zaman akıllarında tuttukları bir kuraldır bu."

Adam başını sallayarak onu onayladı. İzleyicilerden pek çoğu aynı şeyi yapıyordu.

"Küçük yaştan itibaren hayatta ustalık, maharet ve edep gibi değerlere sadakatle ilerlemenin az çaba gerektirmesi gerektiğini düşünmeye programlanırız. Bu yüzden de yol zorlaştığında ve sabır gerektirdiğinde yanlış yolda olduğumuzu düşünürüz," dedi Söz Cambazı ahşap sandalyenin kolçağına tutunup ince bedenini yeniden oturur konuma geçirirken.

"Sözlerini tutamayan, taahhütlerini yerine getirmeyen ve küçücük bir engel çıktığında hayallerinden vazgeçen, yumuşak, zayıf ve narin insanlardan oluşan bir kültürü teşvik ederiz."

Konuşmacı bu cümlenin ardından derin bir iç çekti.

"Zor iyidir. Gerçek muhteşemlik ve doğuştan gelen dehanızın idraki özellikle zor olmalıdır. Sadece kendini en yüksek sınırlarını zorlamaya adayanlar alanlarını genişletebilirler. Özel güçlerinizi, en güçlü becerilerinizi, en ilham verici hırslarınızı cisimleştirme yolculuğu sırasında yaşanan bütün acılar da insan tatmininin en büyük kaynaklarından biridir. Mutluluğun -ve içsel huzurun- en önemli anahtarlarından biri, ödüllerinizi hak etmek için gerekeni yaptığınızı ve en iyi halinize dönüşmek için çaba gerektiren bir yürekliliğe tutkuyla yatırım yaptığınızı bilmektir. Cazın efsane isimlerinden Miles Davis, muhteşem potansiyelini tam anlamıyla kullanabilmek için büyük bir yırtıcılıkla alanının normal sınırlarının ötesine uzanmıştır. Michelangelo harikulade sanat eserlerini üretirken çok büyük zihinsel, duygusal, fiziksel ve ruhani fedakârlıklarda bulunmuştur. Basit bir terzi olan Rosa Parks, sadece beyazların binebildiği otobüsteki koltuğundan vazgeçmediği için tutuklanarak kör bir aşağılanmaya maruz kalmasına yol açan çarpıcı cesaretiyle, yurttaşlık hakları hareketinin fitilini ateşlemiştir. Charles Darwin, meşhur Evrim Teorisi'ne kafa yorarken sekiz uzun yıl

boyunca kabuklu deniz hayvanlarını, evet, kabuklu deniz hayvanlarını inceleyerek ustalığın gerektirdiği kararlılığı sergilemiştir. Uzmanlığın optimizasyonuna bu türden bir adanmışlık, bugün telafisi olmayan hayatlarının büyük bir kısmını ardı arkası kesilmeyen *selfie'lere*, sanal arkadaşların kahvaltılarına ve vahşi video oyunlarına bakarak geçiren modern dünya tarafından 'delilik' olarak kabul edilir." Bu sözleri söylerken Söz Cambazı tek tek bütün katılımcıların gözlerinin içine bakmaya ant içmiş gibi bakışlarını salonda gezdiriyordu.

"Stephen King onu meşhur eden romanı *Göz*'ü satmadan önce lisede yazım öğretmenliği yaptı ve bir çamaşır yıkama fabrikasında çalıştı," diye devam etti yaşlı konuşmacı. "Ah, ayrıca aldığı ret cevapları yüzünden morali bozulup yenilgiye teslim olduğunu ve yazdığı metni eski karavanının çöpüne attığını da bilmenizi isterim. Karısı Tabitha'nın o yokken yazdığı şeyi bulması, üzerindeki sigara külünü silkelemesi, kitabı okuması ve yazarına kitabın harika olduğunu söylemesi, King'in o kitabı basılması için bir yayınevine göndermesini sağladı. O zaman bile kitabın yayın hakları için aldığı avans iki bin beş yüz dolar gibi cüzi bir miktardı."

Sahnenin yakınında oturan bir kadın, "Ciddi misiniz?" diye mırıldandı. Kocaman, kırmızı bir kuş tüyünün süslediği yemyeşil bir şapka takmıştı ve içinden geldiği gibi hareket etmeyi seven biri olduğu her halinden belliydi.

"Ciddiyim," dedi Söz Cambazı. "Ömrü boyunca dokuz yüz tablo ve binden fazla çizim ortaya koymasına rağmen Vincent van Gogh da şöhrete ölümünden sonra kavuşmuştur. Üretme güdüsü, ilhamını popüler beğeninin sağladığı ego yakıtından değil, onu ne büyük güçlüklere katlanmak zorunda olursa olsun yaratıcı gücünün ne kadarının kilidini açabileceğini görmeye ikna eden daha bilge bir içgüdüden alıyordu. Efsane olmak hiçbir zaman kolay değildir. Ben bu yolculuğu, kahraman olma potansiyeline sahip pek çok insanın sürekli karşı karşıya olduğu sıradanlığa sıkışıp kalma haline tercih ederim," diye ekledi büyük bir kararlılıkla.

"Her neyse, şunu basitçe ifade edeyim: Size en büyük rahatsızlığı veren yer aslında en büyük fırsatınızın da saklı olduğu yerdir. Sizi

rahatsız eden düşünceler, tehdit eden duygular, sinirinizi bozan projeler ve yeteneğinizi açığa çıkaran ama güvensiz yanınızın direndiği durumlar asıl üstüne gitmeniz gereken yerlerdir. Yaratıcı bir üretici, kişisel özgürlük arayışçısı ve olasılıkçı olarak muhteşemliğinize açılan bu kapılara dayanın. Sonra da hayatlarınızı onları yok sayacak şekilde inşa etmek yerine bu inançları, duyguları ve projeleri hızla sahiplenin. Unutulmuş gücünüzü ancak sizi korkutan şeylerin üzerine giderek geri kazanabilirsiniz. Çocukluğunuzun masumiyetini ve hayranlık dolu şaşkınlığını da bu şekilde geri alabilirsiniz."

Söz Cambazı bir anda öksürmeye başladı. İlk başta hafifçe öksürdü, sonra ondan intikam almayı kafasına koymuş bir iblis tarafından ele geçirilmişçesine şiddetle.

Sahnenin arkasında duran, jilet gibi siyah takım elbiseli adam, gömleğinin yakasına özenle iliştirilmiş mikrofona bir şeyler söyledi. Işıklar önce titreşti, sonra kısıldı. Sahnenin yakınında oturan birkaç izleyici ne yapacaklarını bilemeyerek ayağa kalktı.

Saçları sımsıkı topuz yapılmış hoş bir kadın, yüzünde gergin bir gülümsemeyle, beyaz yakası işlemeli, dar, siyah elbisesi içinde koşar adımlarla Söz Cambazı'nın konuşmasının başında kullandığı metal basamaklardan sahneye çıktı. Bir elinde telefon, diğerinde hayli yıpranmış bir defter vardı. İşverenine doğru koştururken kırmızı ayakkabılarının yüksek topuklarından *tak tuk tak tuk* sesler çıkıyordu.

Ancak kadın çok geç kalmıştı.

Söz Cambazı, bir zamanlar muhteşem olsa da yıllar önce sonlandırılmış olması gereken kariyerinin son raundundaki kocaman kalpli fakat yeteneğini yitirmiş, yumruk sarhoşu bir boksör gibi yere yığıldı. Yaşlı konuşmacı yerde hareketsiz yatıyordu. Düşerken yarılan başından kan sızıyordu. Gözlüğü yerde, yanında duruyordu. Mendili hâlâ elindeydi. Bir zamanlar ışıldayan gözleri kapalıydı.

3. BÖLÜM

Şaşırtıcı Bir Yabancıyla Beklenmedik Bir Karşılaşma

"Önünüzde daha on bin yıl varmış gibi yaşamayın. Kaderiniz başınızın üzerinde asılı duruyor. Hâlâ hayattayken, hâlâ dünyadayken gerçekten harika bir insan olmak için çabalayın."
-Roma İmparatoru Marcus Aurelius

Girişimci, seminerde tanıştığı insanlara yalan söyledi ve o salonda Söz Cambazı'nın muhteşem üstel verimlilik formüllerini öğrenmek ve sektörün liderleriyle paylaştığı kişisel ustalığın altındaki nörobilimi keşfetmek için bulunduğunu anlattı. Beklentisinin, gurunun metodolojisinin ona şirketinin rekabet gücü konusunda emsalsiz bir üstünlük sağlaması ve piyasada tartışmasız bir hâkimiyete doğru hızla ilerlemesine olanak vermesi olduğundan bahsetti. Oysa siz orada olmasının gerçek nedenini biliyorsunuz: Umudunu geri kazanmaya ihtiyacı vardı. Ve hayatını kurtarmaya.

Ressam, seminere ürettiği tablolarla kendi alanında kalıcı bir iz bırakabilmek için yaratıcılığını nasıl besleyebileceğini ve becerisini nasıl artırabileceğini anlamak amacıyla gelmişti.

Evsiz adam ise kimsenin bakmadığı bir anda konferans salonundan içeriye gizlice süzülmüş gibi görünüyordu.

Girişimci ve ressam yan yana oturtulmuştu. İlk kez karşılaşıyorlardı.

“Sence öldü mü?” diye sordu girişimci, Bob Marley tarzı rastalarıyla oynayan ressama.

Girişimcinin yüzü köşeli ve uzundu. Alnı boyunca bolca kırışıklık ve bir çiftçinin taze sürülmüş tarlasındaki tekerlek izlerini anımsatan derin oyuklar vardı. Orta uzunluktaki kahverengi saçları, “İş için buradayım, sakın benimle uğraşmaya yeltenme,” mesajı veren bir modeldeydi. Uzun mesafe koşucuları gibi zayıftı; incecik kolları ve mavi, marka eteğinin altından görünen çevik bacakları vardı. Gözleri hiç kapanmayan eski yaraların hüznünü taşıyordu. Bir de sevgili şirketinin başına musallat olan kaosun.

“Emin değilim. Yaşlı. Kötü düştü. Tanrım, çok çılgıncaydı. Hiç böyle bir şey görmedim,” dedi ressam kaygıyla küpesini çekiştirirken.

“Ben bu işte yeniyim. Bu tür şeylere hiç meraklı değilimdir,” diye açıkladı girişimci. Yerinden kalkmamıştı; kollarını yaka kısmına son moda, büyük, yumuşak, siyah bir papyon tutturulmuş krem rengi bluzunun üstünde kavuşturmuş oturuyordu. “Ama üretkenlik ve bu aygıtlar çağının odak noktamızı ve derin düşünme becerimizi yok etmesiyle ilgili verdiği bilgileri çok beğendim. Sözleri bana bilişsel varlıklarımı çok daha iyi korumam gerektiğini fark ettirdi,” diye devam etti resmî bir tavırla. Neler yaşadığını paylaşmaya hiç niyeti yoktu ve bir üst seviyeye tırmanmaya hazır, ışıltılı iş kadını imajını korumaya çalışıyordu.

“Evet, kesinlikle çok havalı biri,” dedi ressam gergin bir tavırla. “Bana çok faydası dokundu. Yere yığıldığına inanamıyorum. Sürreal, değil mi?”

O bir ressamdı. Sanatını yüceltmenin yanı sıra özel hayatını da iyileştirmek istediği için Söz Cambazı’nın çalışmalarını takip ederdi. Ancak her nedense içindeki iblisler gerçek doğası üstündeki hâkimiyetini korumaya devam ediyordu. Bu yüzden Herkülvari hırslarını ve muhteşem derecede orijinal fikirlerini kaçınılmaz olarak sabote ediyordu.

İri cüsseliydi. Keçi sakalı vardı. Siyah bir tişört ve çıkık diz kapaklarının altına kadar inen siyah bir bermuda giymişti. Yaratıcı üniformasını Avustralyalılarda sık görülen cinsten kauçuk tabanlı

siyah botlar tamamlıyordu. Her iki kolu ve sol bacağı büyüleyici dövmelerle kaplıydı. Birinde, "Zenginler Yapmacıktır," yazıyordu. Bir diğerinde ise ünlü İspanyol ressam Salvador Dali'nin bir sözü vardı: "Uyuşturucu kullanmam. Uyuşturucunun ta kendisiyim."

Evsiz adam, girişimci ile ressamın birkaç sıra gerisinden uygunsuz sayılabilecek kadar yüksek sesle, "Selam çocuklar!" diye seslendi. Salon boşalmaya devam ediyordu, ses ve ışık ekibi sahne ekipmanlarını sökmekle meşguldü. Organizasyon personeli yerleri süpürüyordu. Fonda rahatlatıcı bir Nightmares on Wax şarkısı çalıyordu.

Yeni tanışan iki arkadaş arkalarına bakınca orman kaçkınlarınınkini andıran saçlarla, onlarca yıldır tıraş bıçağı yüzü görmemiş gibi görünen bir yüzle ve leke içinde, eski püskü giysilerle karşılaştılar.

"Evet?" dedi girişimci, Kuzey Kutbundaki bir buz küpü kadar soğuk bir sesle. "Sana nasıl yardımcı olabilirim?"

"Selam dostum, ne var?" dedi ressam biraz daha şefkatli bir ses tonuyla.

Evsiz adam ayağa kalktı, ayaklarını sürüyerek yanlarına gelip oturdu.

"Sizce guru nalları dikmiş midir?" dedi bileklerinden birindeki bir yara kabuğuyla oynayarak.

"Emin değilim," dedi ressam rastalarından birini parmağına dolarken. "Umarım dikmemiştir."

"Semineri sevdiniz mi? Moruğun söyledikleri ilginizi çekti mi?" dedi hırpani yabancı.

"Kesinlikle," diye karşılık verdi ressam. "Çalışmalarını severim. Hepsini hayata geçirmekte zorlansam da söylediklerinin derinliği var. Ve gücü."

"Ben o kadar emin değilim," dedi girişimci şüpheci bir tavırla. "Bugün duyduklarımın çoğu hoşuma gitti ama bazı konularda hâlâ ikna olmuş değilim. Hepsini süzgeçten geçirmek için zamana ihtiyacım olacak."

"Bence herif *numero uno*" dedi evsiz adam hafifçe geğirerek. "Servetimi Söz Cambazı'nın öğretilerine borçluyum. Sayesinde

bayağı dünya standartlarında bir hayat yaşadım. Bir sürü insan başlarına fevkalade şeyler gelsin ister. O bana sıra dışı insanların fevkalade şeyleri başlarına *kendilerinin getirdiğini* öğretti. İşin harika tarafı, bana sadece büyük hayallerimi gerçekleştirmemi sağlayacak gizli bir felsefe sunmakla kalmadı, bilgiyi sonuca dönüştürecek teknolojiyi de -taktikler, araçlar falan- öğretti. Verimli bir sabah rutini oluşturmakla ilgili devrimsel içgörüleri bile piyasamdaki etkimi dönüştürmeye yetti."

Evsiz adamın alnından, tam sağ gözünün üstünden eğri büğrü bir yara izi geçiyordu. Ürkütücü sakalı kırlaşmıştı. Boynunda Hint din adamlarının tapınaklarında taktıkları türden boncuklu bir kolye vardı. Abartılı tavırları ona dengesiz bir hava verse de, uzun yıllardır sokaklarda yaşadığı yüzünden belli olsa da sesi karşısındaki insanda kuralsız bir otorite hissi uyandırıyordu. Bakışları da bir aslanın özgüvenini yansıtıyordu.

"Kaçığın teki," diye fısıldadı girişimci, ressama. "Bu adamın serveti varsa ben de Rahibe Teresa'yım."

"Katılıyorum. Deliye benziyor," dedi ressam. "Ama kolundaki şu devasa saate bir baksana."

Altmışlı yaşlarının sonunda gibi görünen evsizin sol bileğinde İngiliz serbest yatırım fonu yöneticilerinin Mayfair'de akşam yemeğine giderken taktıkları türden kocaman bir saat vardı. Revolver rengi kadran, paslanmaz çelik bir bordürle çevriliydi, iğne inceliğinde kırmızı bir akrebi ve gün batımı turuncusu bir yelkovanı vardı. Bu dikkat çekici onur nişanı, bu lüks görüntüye dalgıç havası katan kalın, siyah, kauçuk bir kayışla tutturulmuştu.

"Nereden baksan yüz bin papel eder," dedi girişimci sessizce. "Mağazamdaki insanlardan bazdan halka açıldığımızın ertesi günü buna benzer saatler almıştı. Ne yazık ki hisse senetlerimizde büyük bir düşüş yaşandı. Ama lanet olası saatleri sakladılar."

Evsiz adam bileğini kaşımaya devam ederek, "Eee, söylesenize, Söz Cambazı'nın konuşmasının en çok hangi kısmı hoşunuza gitti?" diye sordu. "Başlangıçtaki dâhi psikolojisiyle ilgili kısım mı? Yoksa araya sıkıştırdığı, milyarderlerin üretkenlik taktikleri üzerine inanılmaz modeller mi? Belki de sizi asıl heyecanlandıran, üst düzey

performansı yaratan nörobiyoloji kısmı olmuştur. Yoksa en çok, çarpıcı bitişten hemen önce anlattığı şu, bir yandan insanlığa yararlı olurken bir yandan da efsane düzeyine ulaşma sorumluluğumuzla ilgili kuramdan mı etkilendiniz?" Göz kırptı ve büyük saatine baktı.

"Hey, çocuklar. Her şey çok eğlenceliydi. Ama zaman, gözüm gibi korumayı öğrendiğim en kıymetli varlıklarımdan biridir. Şu büyük yatırımcı Warren Buffett zenginlerin zamana yatırım yaptıklarını söylemiş. Fakirlerinse paraya. Bu yüzden siz insanlarla daha fazla takılamayacağım. Bir jet ve uçak pistiyle toplantım var. Bilmem anlatabildim mi?"

Girişimci içinden, *halüsinasyon görüyor galiba,* diye geçirdi.

"Buffett ayrıca, 'Ben pahalı takım elbiseler alıyorum. Ama benim üstümde ucuz görünüyorlar,' da demiş. Belki bu alıntıyı da hatırlarsın," dedi girişimci yüksek sesle. "Gerçekten kabalık etmek istemem ama içeriye nasıl girdiğini bile bilmiyorum. O gösterişli saati nereden edindiğin ve hangi jetten bahsettiğin konusunda da hiçbir fikrim yok. Lütfen seminer sırasında yaşananlar hakkında bu şekilde konuşmaktan vazgeç. Bunun komik bir yanı yoktu. Yaşlı beyefendi hâlâ nefes alıyor mu, emin değilim."

"Çok doğru," dedi ressam, keçi sakalını sıvazlayarak. "Hiç hoş değil. Hem neden sörfçüler gibi konuşuyorsun?"

"Hey çocuklar, rahat olun," dedi evsiz adam. "Öncelikle ben gerçekten sörfçüyüm. Ergenlik yıllarımı Malibu'da bir sörf tahtası üstünde geçirdim. Muhteşem dalga kırılmalarının olduğu noktalarda takılırdım. Şimdi de Tamarin Körfezinde, sizin muhtemelen hiç gitmediğiniz bir yerde, daha küçük dalgalar üzerinde sörf yapıyorum."

"Orayı hiç duymamıştım. Bayağı cüretkârsın," dedi girişimci soğuk bir sesle.

Evsiz adam durdurulacak gibi değildi.

"İkincisi, iş dünyasında çok başarılı zamanlar *geçirdim.* Şirketlerin milyarlarca gelir elde ettiği ama kâr hanelerinde hiçbir rakamın olmadığı bu çağda müthiş kârlı şirketler kurdum. Şaka gibi. Dünya çıldırma yolunda ilerliyor. Çok fazla açgözlülük, çok az sağduyu var. Üçüncü olarak," diye ekledi pürüzlü sesini yükselterek,

"*gerçekten* beni bekleyen bir uçak var. Buraya yakın bir pistte. Bu yüzden, gitmeden önce tekrar soracağım. Çünkü merak ediyorum. Söz Cambazı'nın sunumunun en çok hangi kısmını beğendiniz?"

"Hemen hemen tamamını," diye karşılık verdi ressam. "O kadar çok sevdim ki yaşlı efsanenin söylediği her kelimeyi kaydettim."

"Bu yasal değil," diye uyardı onu evsiz adam, kollarını ciddi bir tavırla göğsünde kavuşturarak. "Bunu yaptığın için başın avukatlarla büyük belaya girebilir."

"Yasalara aykırı," diye onayladı onu girişimci de. "Böyle bir şeyi neden yaptın ki?"

"Çünkü canım istedi. İçimden öyle geldi. Ben istediğimi yaparım. Kurallar yıkılmak içindir, bilirsiniz. Picasso, kuralları bir sanatçı gibi çiğneyebilmek için bir profesyonel gibi öğrenmek gerektiğini söylemişti. Kendim gibi olmaya ihtiyacım var; sonu hiçbir yere çıkmayan bir patikada körü körüne sürünün peşine takılan hayâsız bir koyun değil. Çoğu insan, özellikle de nakdi bol olanlar birer düzenbazdan başka bir şey değildir," dedi ressam. "Söz Cambazı'nın bazen dediği gibi, 'Uyum sağlayabilirsiniz. Ya da dünyayı değiştirebilirsiniz. Ama ikisini birden yapamazsınız.' Bu yüzden her şeyi kaydettim. Vurun beni. Hem hapishaneye düşmek de ilginç olurdu. Muhtemelen orada havalı insanlarla tanışırdım."

"Hımmm, pekâlâ," dedi evsiz adam. "Bu kararından hoşlanmadım ama tutkuna bayıldım. Bu yüzden, haydi bakalım. Göster kendini. Seminerin seni heyecanlandıran kısımlarını oynat."

"Kaydettiğim her şey aklınızı başınızdan alacak!" Ressam kolunu havaya kaldırınca gitar virtüözü Jimi Hendrix'in detaylı bir dövmesi açığa çıktı. "Sevginin gücü güç sevgisini aştığı zaman dünya barışa kavuşur," cümlesi, artık hayatta olmayan süperstarın yüzünü kaplıyordu. "Çok özel bir şeyi dinlemek üzeresiniz," diye ekledi ressam.

Girişimci ayağa kalkarken, "Evet. Haydi, hoşuna giden kısımları aç," diye cesaretlendirdi onu. Nedeninden çok emin değildi ama içinde bir şeyler usul usul kıpırdanmaya başlıyordu sanki. *Belki de hayat beni özellikle dağıtıyordu,* diye düşündü. *Bir tür çıkış yakalayabilmem için.*

Bu seminerde bulunmak, ressamla tanışmak ve bütün söylediklerine katılmasa da Söz Cambazı nı dinlemek ona şirketinde yaşadıklarının, muhteşemliğinin talep ettiği bir tür hazırlık olabileceğini düşündürmeye başlamıştı. Girişimci hâlâ şüpheciydi. Ama açıldığını hissediyordu. Muhtemelen büyüdüğünü de. Bu yüzden kendine, geri çekilmek yerine süreci takip etmeyi sürdürme sözü verdi. Eski varoluş şekli artık ona bir fayda sağlamıyordu. Değişim zamanı gelmişti.

Theodore Roosevelt'in çok sevdiği bir sözünü hatırladı: "Önemli olan eleştiren, yani güçlü adamın nasıl sendelediğine ya da amel sahibinin neleri daha iyi yapabileceğine dikkat çeken adam değildir. Hakkının verilmesi gereken; hakikaten arenada olan, yüzü tozla, terle, kanla kaplanmış, yiğitçe çabalayan, hata yapan ve hatasız ve eksiksiz çaba olmayacağı için defalarca yetersiz kalan ama amelleri gerçekleştirmek için gerçekten uğraşan, büyük hevesleri, büyük adanmaları bilen, kendini çaba sarf etmeye değecek bir amaç için harcayan, en iyi haliyle sonunda üst düzey başarı zaferini tadan, en kötü haliyle, başarısız olsa bile en azından meydan okuyarak başarısız olduğu için yeri zaferi ya da yenilgiyi hiç tatmamış soğuk ve çekingen ruhların yanı olmayacak olandır."

Girişimci, Söz Cambazı'nın konuşması sırasında öğrendiği cümleyi de hatırladı. Şuna benzer bir şeydi: "İçinizden pes etmenin en çok geçtiği an, içinizde zorlama gücünü aramanız gereken andır." Böylece iş kadını kendi içine uzandı ve cevap bulma, sorunlarını çözme, çok daha iyi günler yaşama arayışını sürdürmeye yemin etti. Umudu kademeli olarak artıyor, endişeleri ağır ağır azalıyordu. En iyi halinin o ince, sakin sesi çok özel bir maceranın başlamak üzere olduğunu fısıldıyordu.

4. BÖLÜM

Vasatlıktan ve Sıradan Olan Her Şeyden Vazgeçmek

"Bazen kahvaltıdan önce altı imkânsız şeye inanırım."
-Lewis Carroll, *Alice Harikalar Diyarında*

"Sen ressamsın, değil mi?" diye sordu evsiz adam, yırtık pırtık gömleğinin gevşemiş düğmesiyle oynayarak.

"Evet," diye mırıldandı ressam. "Biraz hüsrana kapılmış bir ressam. İyiyim. Ama harika değilim."

"Zürih'teki dairemde bir sürü sanat eseri var," dedi evsiz adam ona anlayışla gülümseyerek. "Fiyatlar fırlamadan hemen önce Bahnhofstrasse'de bir yer satın almıştım. Gittiğim her yerde sadece en yüksek kalitenin yakınlarında olmanın önemini öğrendim. Hayatımı yaratma yolumdaki en kazançlı hareketlerimden biriydi. Şirketlerime sadece zirvedeki oyuncuları alırım çünkü C düzeyinde oyuncularla A düzeyinde bir şirkete sahip olamazsın. Piyasaya sadece pazarı altüst edecek ürünler sunar ve sonra o ürünlerin değeriyle sahayı tamamen değiştiririz. Şirketlerim sadece müşterilerimizi etik olarak zenginleştiren, nefes kesici bir kullanıcı tecrübesi sunan ve başka kimseyle iş yapmayı aklının ucundan bile geçiremeyecek fanatik takipçiler yaratan hizmetler sunar. Özel hayatımda da aynı şeyi yaparım; sadece en iyi yiyeçekleri yerim ama çok fazla yemem. Sadece en orijinal ve fikirler içeren kitapları okur,

vaktimin çoğunu bolca ışık alan, ilham verici yerlerde geçirir ve en büyülü yerleri ziyaret ederim. İlişkilere gelince, etrafımı sadece neşemi besleyen, huzurumu artıran ve bana daha iyi bir adam olma heyecanı veren insanlarla doldururum. Hayat sizi anlamayan insanlarla takılmak için fazla değerli. Elektriğinizin tutmadığı, farklı değerlere ve sizden daha düşük standartlara sahip insanlarla. Farklı kafa yapıları, kalp yapıları, sağlık yapıları ve ruh yapıları olanlarla. Bizi etkileyen şeylerin ve ortamlarımızın üreticiliğimiz kadar etkimizi de kuvvetle ve derinlemesine biçimlendirmesi mucizevi bir şey."

"İlginç," dedi girişimci telefonuna bakarak. Ressama usulca, "Neden bahsettiğini biliyor gibi bir hali var," diye mırıldanırken gözleri hâlâ ekrandaydı.

Yüzündeki, kırışıklıklardan oluşan örümcek ağı biraz daha gevşemişti. Bileğinde iki gümüş bilezik şıngırdıyordu. Birinde "'Yapamam'ları yaparım'a çevir," diğerinde ise, "Yapılmış, Kusursuzdan Daha İyidir," cümleleri yazıyordu. Girişimci bu bilezikleri kendine şirketi henüz kurulum aşamasındayken ve kendinden çok emin bir ruh halindeyken hediye etmişti.

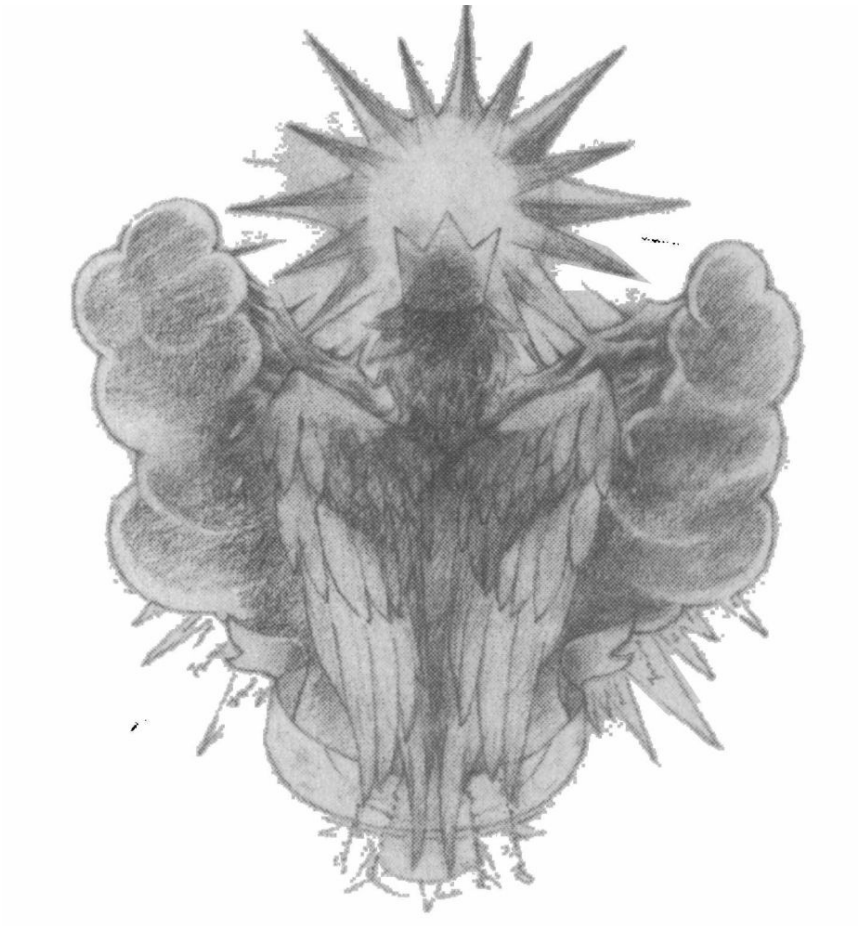
"Kafa yapılarını biliyorum," dedi ressam. "Ama kalp yapılarını, sağlık yapılarını ve ruh yapılarını ilk kez duydum dostum."

"Öğreneceksin," dedi evsiz adam. "Ve öğrendiğin zaman, yaratma, üretme ve dünyanda kendini gösterme şeklin bir daha asla eskisi gibi olmayacak. Bir imparatorluk kuran ve dünyada bir iz bırakan herkes için devrimsel kavramlar bunlar. Şu anda varlıklarından gezegende çok az kişi ve iş insanı haberdar. Bu kavramları daha çok insan bilseydi hayatlarının bütün önemli unsurları hızla yükselirdi. Şimdilik etrafımdaki her şeyde ultra yüksek kaliteye kişisel bağlılığımı tekrarlamak istiyorum. İnsanın ortamı gerçekten algılarını, ilham kaynaklarını ve hayata geçirdiklerini biçimlendiriyor. Sanat ruhumu besliyor. Harika kitaplar umudumu güçlendiriyor. Zengin sohbetler yaratıcılığımı katlıyor. Harika müzikler kalbimi kanatlandırıyor. Güzel manzaralar ruh halimi iyileştiriyor. Ve bütün bir nesli yüceltecek yığınla yaratıcı fikir indirmek için olumlulukla dolu tek bir sabah yetiyor, bilirsiniz.

Ayrıca insan türünü yukarı çekmenin, en tepedeki %5'lik kesimin oynadığı ustalık gerektiren bir iş oyunu olduğunu söylemeliyim. Ticaretin asıl amacı kişisel servetinizi yaratmak değildir. Gerçek neden, topluma faydalı olmak için oyunda kalmaktır. Benim işteki ana odağım hizmet etmek. Para, güç ve prestij sadece yol üstünde önüme çıkan kaçınılmaz yan ürünler. Eski ve değerli bir dostum bu işleyiş tarzını bana gençliğimde öğretmişti. Varlık durumumu ve şahsi özgürlüğümün boyutlarını tamamen dönüştürdü. Bu aykırı iş felsefesi o zamandan bu yana iş yapma tarzıma hâkim oldu. Kim bilir, belki de bir ara sizi akıl hocamla tanıştırırım."

Evsiz adam duraksadı. Büyük saatine baktı. Sonra gözlerini kapatıp şu sözcükleri söyledi: "Sabahlarını kucakla. Hayatını güzelleştir." Sanki sihirle bir anda ortaya çıkmış gibi, öne uzattığı sol avucunun içinde hayli kalın, beyaz bir kâğıt parçası duruyordu. İyi numaraydı doğrusu. Bu üç insanın yanında duruyor olsaydınız siz de bayağı etkilenirdiniz.

Kâğıdın üstündeki imge şöyle bir şeydi:

Girişimcinin de ressamın da ağzı bir karış açık kalmıştı, ikisi de hem şaşırmış hem büyülenmiş gibi görünüyordu.

"İkinizin içinde de birer kahraman var. Bunu çocukken, yetişkinler size güçlerinizi sınırlandırmanızı, dehanıza pranga vurmanızı ve kalbinizin gerçeklerine ihanet etmenizi söylemeden önce biliyordunuz," dedi evsiz adam, Söz Cambazı'nı fazlasıyla andıran bir tavırla.

"Yetişkinler bozulmuş çocuklardır," diye devam etti. "Daha gençken, nasıl yaşayacağınızı anlıyordunuz. Yıldızlara bakmak içinizi sevinçle dolduruyordu. Bir parkta koşmak canlanmanızı sağlıyordu. Ve kelebekleri kovalamak size neşe veriyordu. Ah, kelebekleri ne çok severim. Sonra büyüdükçe insan olmayı unuttunuz. Cesur, hevesli, sevecen ve çılgınca hayat dolu olmayı da. Kıymetli umut depolarınız boşaldı. Sıradan olmak kabul edilebilir bir şeye dönüştü. Siz uyum sağlamak, diğerlerinden daha fazlasına

sahip olmak ve popüler olmak için endişelenmeye başlayınca yaratıcılığınızın, pozitifliğinizin ve muhteşemliğinizle yakınlığınızın ışığı kısılmaya başladı. Ben şöyle diyorum: Uyuşmuş yetişkinlerin kıt, hissiz ve kısıtlı dünyasına katılmayın. Sizi sadece gerçek ustaların, büyük dehaların ve tarihin asıl efsanelerinin bildiği sır bir gerçekliğe girmeye davet ediyorum. Bir de varlıklarından bile habersiz olduğunuz ilkel güçlerinizi keşfetmeye. İşinizde ve özel hayatlarınızda sihir yaratabilirsiniz. Ben yarattım. Sizin de yaratmanıza yardım etmek için buradayım."

Evsiz adam, girişimci ile ressamın tek kelime etmesine fırsat vermeden nutkuna devam etti: "Ah, sanatın öneminden bahsediyordum. Ve hayatınızın içine inşa edildiği ekosistemden. Bana Portekizli yazar Fernando Pessoa'nın şu sözlerini hatırlatıyor: 'Sanat bizi illüzyon aracılığıyla var olmanın miskinliğinden kurtarır. Danimarka Prensi Hamlet'in göğüs gerdiği yanlışları ve acıları hissederken, bizim oldukları ve sefil oldukları için sefil olan kendi yanlış ve acılarımızı hissetmeyiz.' Bu bana Vincent van Gogh'un bir sözünü de anımsatıyor: 'Kendi adıma hiçbir şeyi kesin olarak bilmiyorum ama yıldızların görüntüsü bana hayal kurduruyor.'"

Evsiz adam güçlükle yutkundu. Gözlerini kaçırdı. Gergin bir tavırla boğazını temizledi.

"Çocuklar, ben çok şey yaşadım. Hayat tarafından yere serilip çok hırpalandım. Hastalandım. Saldırıya uğradım. Taciz edildim. Kötüye kullanıldım. Hey şu an tam bir *country* şarkısı gibi konuşmaya başladım. Bir de sevgilim beni aldatsaydı ve köpeğim ölseydi kesin bir tane *hit single*'ım olurdu."

Evsiz adam kahkaha attı. Tuhaf, genizden gelen, kafası güzel bir sirk palyaçosunun atacağı türden bir kahkahaydı bu. Sözlerine devam etti: "Her neyse, hepsi iyi şeyler. Acı, derinlerin kapı eşiğidir. Ne demek istediğimi anlıyor musunuz? Ayrıca trajedi doğanın büyük arındırıcısıdır. Egodan gelen yapaylığı, korkuyu ve kibri alıp götürür. Sizi yaralayan şeyin içine girecek cesareti bulursanız, sizi ışıltınıza ve dehanıza geri döndürür. Acı çekmek, içinde empati, orijinallik, bağdaştırabilme ve özgünlük gibi pek çok ödülü barındırır. Jonas Salk, 'Rüyalarım da oldu kâbuslarım da ama

kâbuslarımı rüyalarım sayesinde alt ettim,' demiş," diye ekledi davetsiz berduş özlemle.

"Aşırı tuhaf. İnanılmaz derecede eksantrik. Ama bu adamda özel bir şeyler var," diye itiraf etti girişimci, ressama usulca; parlak kariyeri boyunca onu koruyan kuşkuculuk zırhının bir kısmını daha çıkarmıştı. "Az önce tam da duymaya ihtiyacım olan şeyi söyledi. Sokakta, bir karton parçasının üstünde yaşıyormuş gibi göründüğünü biliyorum. Ama söylediklerine baksana. Bazen şair gibi konuşuyor. Kendini nasıl bu kadar iyi ifade edebiliyor? Derinliği nereden geliyor? Ve ona çok şey öğrettiğini söylediği şu 'eski dost' kim? Ayrıca bana babamı anımsatan bir sıcaklığı var. Babam benim sırdaşımdı. Bir numaralı destekçimdi. Ve en iyi arkadaşımdı. Onu düşünmediğim tek bir gün yok."

"Pekâlâ," dedi ressam, tuhaf yabancıya. "Bana konuşmanın en çok neresini beğendiğimi sormuştun. Söz Cambazının, 'Eğitimde daha çok ter döken, savaşta daha az kan kaybeder,' şeklindeki Spartalı savaşçı inancından bahsettiği kısmı kesinlikle çok sevdim. Bir de, 'Büyük zaferler etrafta kimsenin olmadığı, herkesin uyuduğu sabah saatlerinde kazanılır,' sözünü. Dünya standartlarında bir sabah rutininin değeriyle ilgili öğretileri harikaydı."

Girişimci elindeki tablete baktı. "Birtakım notlar almıştım. Ama bu mücevherleri atlamışım," diyerek biraz önce duyduklarını kaydetti.

"Sadece duymaya hazır olduklarımızı duyarız," dedi evsiz adam bilge bir tavırla. "Öğrenme bizimle tam olarak olduğumuz yerde buluşur. Büyüdükçe daha iyi anlarız."

Bir anda Söz Cambazı'nın sesi yankılandı. Evsiz adamın gözleri Tac Mahal gibi kocaman oldu. O meşhur ses tonunu duymanın onu çok şaşırttığı her halinden belliydi. Kaynağı bulmak için hızla kendi etrafında döndü. Durum çabucak netleşti.

Ressam seminerde yaptığı yasa dışı ses kaydını açmıştı.

"Soruna tam olarak cevap vermek gerekirse, en sevdiğim kısım burası işte dostum," dedi kılıksız adamın gözlerinin içine bakarak.

Kafasını dağıtacak şeylerin bağımlısı olmuş, sürekli kesintiye uğramaktan muzdarip siber-zombiler kültüründe, profesyonel ve özel hayatınızın en önemli alanlarında devamlı ustalık düzeyinde sonuçlar elde etmeyi garantilemenin en akıllıca yolu, dünya standartlarında bir sabah rutini benimsemektir. Kazanmak, başlangıcınızla başlar. İnsanlar günün ilk saatlerinde kahraman olurlar.

Zayıflığa savaş açın ve korkuya karşı kampanya başlatın. Gerçekten erken kalkabilirsiniz. Bunu yapmanız efsane olma yolunda bir zorunluluktur.

Gününüzün başlangıcına özen gösterin, gününüzün geri kalanı başının çaresine bakacaktır. Sabahlarınızı kucaklayın. Hayatınızı güzelleştirin.

Söz Cambazı'nın konuşurken, çok hızlı ve çok uzun süre yüzmüş acemi bir yüzücü gibi hırıldadığı duyulabiliyordu. Ressam, kaydının dinletisine sesi iyice açarak devam etti.

İşte size sektör devlerinin, sanat alanında öne çıkan isimlerin ve insanlık adına büyük işler başaranların sizinle asla paylaşmayacakları bir sır: Büyük sonuçlar, miras aldığınız genetik özelliklerinizden çok, gündelik alışkanlıklarınızla ilgilidir. Sabah ritüeliniz, alışkanlıklarınızın düzenlenmesi ve sonra da otomatikleştirilmesi açısından açık ara en önemlisidir.

Yıldız isimleri işbaşında gördüğümüzde bize medeniyetimiz tarafından yutturulan güçlü fikir, onların her zaman muhteşem oldukları fikridir. Dünyaya sıra dışı olarak geldikleri fikri. DNA piyangosunun onlara vurduğu fikri. Dehalarının kalıtımsal olduğu fikri. Ama aslında biz onları sonu gelmeyen pratik yapma saatlerini de içeren bir sürece sadık kaldıkları uzun yılların ardından elde ettikleri göz alıcı görkemleriyle görürüz. İş dünyasının, sporun, bilimin ve sanatın iyi isimlerini gözlemlerken aslında tek bir amaca yönelik saplantılı bir konsantrasyonun, tek bir beceriye astronomik düzeyde odaklanmanın, tek bir hedefe yönelik büyük fedakârlıkların,

olağanüstü derin hazırlıkların ve bol miktarda sabrın hak edilmiş sonuçlarını gözlemleriz. Unutmayın ki her profesyonel bir zamanlar amatördü ve her usta, işe bir acemi olarak başladı. Sıradan insanlar da doğru alışkanlıkları rutine dönüştürmeleri halinde olağanüstü işler başarabilirler.

"Adam çok sağlam," dedi evsiz adam. Pis elleriyle karnavaldaki bir çocuk gibi el çırptı. Saatine bir kez daha baktı ve sonra kalçasını öne arkaya sallarken ayaklarını hareket ettirmeye başladı. Elleri havada dalgalanırken gözleri kapalı, parmaklarını şaklatıyordu. Çatlamış dudaklarının arasından ilk rapçilerin henüz *boom box*'ları yokken çıkardıkları seslere benzer sesler çıkıyordu. Onu hareket halindeyken görseydiniz çok şaşırırdınız.

"Ne yapıyorsun öyle?" diye bağırdı ressam.

"Dans ediyorum," dedi evsiz adam görkemli hareketler yapmaya devam ederek. "Aklıma şu güzel bilgi geldi: Sokrates, 'Eğitim bir alevin çırasıdır,' demiş. Isaac Asimov da şöyle yazmış: 'Bana göre var olan tek eğitim türü, kişinin kendine verdiği eğitimdir.' Bu yüzden sen yaşlı guruyu dinlemeye devam et. O kadar muhteşem ki."

Ressam düğmeye tekrar bastı:

Bu dünyadan, ustalaşmanıza yönelik, dikkat dağıtıcı ya da dijital demansa neden olan her türlü korsanlığa sonuna kadar direnin. Dikkatinizi yeniden daha fazla ortaya koyulmak için yanıp tutuşan potansiyel Everest'lerine verin ve bugün güçlerinizin duraklamasını besleyen bütün nedenleri salıverin. Hayal gücü destekçisi, yani geçmişinin hapishane parmaklıkları yerine geleceğinin asaletinden yola çıkan şu nadir bireylerden olun. Hepimiz küçük mucize patlamalarıyla dolu günlere açlık duyarız. Hepimiz kendi kahraman yanımızı sahiplenip zincire vurulamayan sıra dışılığa adım atmak isteriz. Şu anda hayatta olan bütün insanlar herkesi hayrete düşüren başyapıtlar üretmek, günlerini fevkalade bir hayranlığın içinde geçirmek ve saatlerini başkalarının hayatlarını zenginleştirerek geçirdiğini

bilmek ister. Şair Thomas Campbell bunu çok güzel ifade etmiş: "Geride bıraktığımız kalplerde yaşamaya devam etmek, hiç ölmemek demektir."

Her birimiz -gerçekten- kendimize has bir şekilde tarih yazmak için yaratıldık. Bu, birimiz için kusursuz bir kodlayıcı ya da genç zihinleri ileriye taşıyan iyi bir öğretmen olmak anlamına gelebilir. Bir başkası için ise bu fırsat, muhteşem bir anne ya da harika bir yönetici olmak anlamına gelebilir. Bir diğeri için bu güzel talih, büyük bir iş kurmayı veya müşterilerine fevkalade hizmet sunan olağanüstü bir satış danışmanı olmayı içerebilir. Sonraki nesiller tarafından hatırlanmak ve gerçekten anlamlı bir hayat sürmek bir klişe değildir. Gerçeğin ta kendisidir. Ancak bu sonuçların bizim için gerçekleşmesini garantileyen zihniyetleri, sabah pratiklerini ve tutarlı şartları çok azımız keşfedip hayatımıza yerleştiririz. Hepimiz doğuştan hakkımız olan o büyük yeteneğe, sınırsız sevince ve korkusuzluğa yeniden erişmek isteriz ama gizli dehamızın ortaya çıkmasını sağlayan şeyleri yapmaya çok azımız gönüllü olur. Tuhaf, değil mi? Çok da üzücü. Çoğumuz hipnotize edilerek özümüz olan o ışıltıdan uzaklaştırılıyoruz. Bu çağda çoğumuz en değerli saatlerimizi meşgul olmakla meşgul olarak geçiriyoruz. Önemsiz arayışların ve yapay eğlencelerin peşinde koşarken gerçek bir hayat sürmeyi ihmal ediyoruz. Bu, sonunda kalp kırıklığı yaşamanın kesin formülüdür. En iyi sabahlarınızı ve üretkenlik potansiyeli taşıyan günlerinizi, yanlış dağlar olduklarını elden ayaktan düşüp yüzünüz kırışıklıklarla dolduğunda fark edeceğiniz dağlara tırmanmaya çalışarak geçirmenin ne anlamı var? Çok üzücü.

Girişimci biraz duygusal bir sesle, "Bu kısım beni gerçekten etkiledi," dedi. "Ben kesinlikle teknoloji bağımlısıyım. Her şeyi kontrol etmekten kendimi alamıyorum. Sabahları ilk iş, geceleri uyumadan hemen önce. Bu benim konsantrasyonumu tüketiyor. Ekibimle taahhüt ettiğimiz önemli işlere odaklanamıyorum. Hayatımdaki bütün o gürültü, enerjimi azaltıyor. Çok karmaşık

geliyor bu bana. Artık kendime ayıracak zamanım yokmuş gibi hissediyorum. Bütün o mesajlar, bildirimler, reklamlar ve dikkat dağıtıcı şeyler insanı sersemletiyor. Söz Cambazı'nın söyledikleri bir lider olarak standartlarımı yükseltmem için de faydalı olacak. Bir nevi duvara çarptım. Şirketim beklediğimden daha hızlı büyüdü. Aklımın bile alamayacağı kadar başarılı oldum. Ama bir ton strese neden olan bir sürü şey var." Gözlerini kaçırdı ve kollarını bir kez daha göğsünde kavuşturdu.

İçinden, *gerçekten neyle uğraştığımı onlara anlatamam,* diye geçirdi.

Sonra devam etti: "Şirketin yaşam döngüsünün bir aşamasına kadar ona uyum sağlamış insanların şirket geliştikçe işe yaramayacağını öğrendiğim için gerçekten sevdiğim insanlarla yollarımı ayırmak zorunda kaldım. Çok zor oldu. Başlangıçta iyi çalışanlardı ama artık şirkete ait değiller. Ve mağazamda hayatımı altüst eden bazı olaylar yaşanıyor. Bu konuya girmek istemiyorum. Benim için her şeyin gerçekten sallantıda olduğu bir dönem."

"Liderlik oyununu yükseltmeye dair söylediklerinle ilgili olarak," dedi evsiz adam, "liderin işinin sana inanmayanların senin vizyonunu benimsemesine, güçsüzlerin zayıf yanlarını aşmalarına ve umutsuzların inanç kazanmalarına yardım etmek olduğunu unutma. Sevdiğin ama işinin şu anki durumuna uymayan çalışanlarla yolunu ayırmakla ilgili söylediklerine gelince, bu bir işi büyütmenin normal bir parçasıdır. Şirket yükselirken onlar büyümeyi başaramadıkları için böyle oldu. Patinaj yapmaya başladılar. Öğrenmeyi, yaratmayı ve dokundukları her şeyi bulduklarından daha iyi bir hale getirmeyi unuttular. Bunun sonucunda girişimin için müthiş değerler üreten kuluçka makineleri olmayı bıraktılar. Muhtemelen seni suçlamışlardır ama bunu kendi kendilerine yaptılar." Davetsiz yabancı, takım kurma ve ticarette kazanmayla ilgili içgörülerinin sofistikeliğiyle dinleyicilerini şaşırtmıştı.

"Ah, kesinlikle," dedi girişimci. "Üretmeleri için para ödediğimiz sonuçları üretemez olunca onları geride bırakmak zorunda kaldık. Birçok gece saat 02.00'de kan ter içinde uyanıyorum. Belki de Fİ pilotu Mario Andretti'nin dediği gibidir: 'Her şey kontrol

altındaymış gibi görünüyorsa yeterince hızlı gitmiyorsunuz demektir.' Çoğu gün böyle hissediyorum. Temel performans göstergelerimizin yanından başımı döndürecek bir hızla geçip gidiyoruz. Akıl hocalığı yapılacak yeni takım arkadaşları, yönetilecek yeni markalar, girilecek yeni pazarlar, izleyecek yeni tedarikçiler, iyileştirilecek yeni ürünler, etkileyecek yeni yatırımcı ve hissedarlar ve baş edilmesi gereken bin yeni sorumluluk. Tüm bunlar gerçekten çok fazla geliyor. Büyük şeyleri halledebilmek için devasa bir kapasitem var. Ama omuzlarımdaki yük çok ağır."

Girişimci kollarını göğsünde daha da sıkı kavuşturdu ve dalgın bir tavırla kaşlarını çattı. İnce dudakları yırtıcı bir hayvanın varlığını hissetmiş bir denizşakayığı gibi sımsıkı kapanmıştı. Derin acısı gözlerinden okunuyordu.

"Teknolojiye bağımlı olmak konusuna gelince, unutma ki teknoloji akıllıca kullanıldığında insani ilerlemeye faydalıdır. Teknolojiyi akıllıca kullandığımızda hayatlarımız iyileşir, bilgimiz zenginleşir ve harika dünyamız küçülür. İnsanların zihnini yok eden, üretkenliklerine zarar veren ve toplumumuzun kumaşını bozan, teknolojinin yanlış kullanımıdır. Telefonun sana bir servete mal olabilir, biliyorsun değil mi? Eğer gün boyu onunla oynuyorsan. Ve üstündeki baskı konusunda söylediklerine gelince, ne harika. 'Baskı bir ayrıcalıktır,' der tenisin efsanevi ismi Billie Jean King," dedi evsiz adam. "Böylece büyüme şansı bulursun. İnsan olarak yükselmek, hayatının geri kalanını geçirmenin en akıllıca yollarından biridir. Her zorluk, beraberinde lider, icraatçı ya da insan olarak bir üst seviyene çıkman için sana muhteşem bir fırsat getirir. Engeller, hırsının peşine düştüğü ödülleri ne kadar çok istediğini ölçmek için tasarlanmış sınavlardan başka bir şey değildir. O kadar başarıyı kucaklayabilecek türde bir insana dönüşmeye ne kadar istekli olduğunu saptamak için önüne çıkarlar. Başarısızlık sadece kurt kılığına girmiş büyümedir. Hayatta kişisel büyüme ve potansiyelinin ortaya çıkması kadar önemli çok az şey vardır. Tolstoy şöyle yazmış: 'Herkes dünyayı değiştirmeyi düşünüyor ama kendini değiştirmeyi düşünen yok.' İnsan olarak büyürsen otomatik olarak daha iyi bir lider ve büyük bir üretici olursun. Ve evet,

büyümenin ürkütücü olabileceğine katılıyorum. Ama akıl hocam bana, 'Yüksek onuru hak eden yanının bir tür reenkarnasyon geçirebilmesi için, korkuya sıkı sıkı tutunan yanın bir tür çarmıha gerilme tecrübesinden geçmelidir,' demişti. Bana söylediği aynen buydu. Korkutucu ve derin, değil mi?" diye ekledi boynundaki tespih boncuklarıyla oynayarak.

Cevap beklemeden sözlerine devam etti.

''Özel öğretmenim bana, 'En iyi halini bulmak için en zayıf halini yok etmelisin,' de demişti. Bu sadece dur durak bilmeden ilerlemeyle, sürekli tefekkürle ve kendini keşfetmeye hiç son vermemekle mümkün olabilir. Her gün yükselmeye devam etmezsen hayatının sonuna kadar o hayata mahkûm kalırsın. Aklıma Norman Cousins'in sözleri geldi: 'Hayatın trajedisi ölüm değil, yaşarken içimizde ölmesine izin verdiklerimizdir.'"

Evsiz adam çatlayan sesini yükseltti ve "Özel öğretmenim bana kendimizle ilişkimizi dönüştürdüğümüz zaman, başka insanlarla, işimizle, gelirimizle ilişkimizin ve etkimizin de dönüştüğünü göreceğimizi söylemişti," dedi. "Çoğu insan kendine tahammül edemez. Bu yüzden yalnız kalamazlar. Bir de sessiz. Ziyan olmuş potansiyelleri yüzünden kendilerine duydukları nefretten kaçabilmek için sürekli başkalarıyla olmak zorundadırlar; yalnızlığın ve sessizliğin insana getirdiği meraktan ve bilgelikten yoksun kalırlar. Ya da hayal güçlerini aşındırması bir yana, banka hesaplarını da çökerttiğini fark etmeden sürekli televizyon seyrederler."

"Hayatım o kadar karmaşık ki. Altüst olmuş hissediyorum. Kendime ayıracak hiç zamanım yok," dedi girişimci. "Hayatıma ne olduğundan emin değilim. Her şey o kadar zorlaştı ki."

"Seni anlıyorum," dedi ressam, kolunu yeni arkadaşının omzuna atarak. "İç sesim bana paylaştığından çok daha fazlasını yaşadığını söylüyor. Bu çok normal. Biliyor musun, bazı günler hayat bana o kadar zor geliyor ki yataktan bile kalkamıyorum. Öylece yatıyorum. Gözlerimi kapatıyorum ve kafamın içindeki sis dağılsın diye bekliyorum. Bir günlüğüne bile olsa. Bazen düzgün düşünemiyorum. Öyle günlerde kalbimde zerre umut olmuyor. Bu

berbat bir şey. Ve insanların birçoğu çok kötü. Ben antisosyal değilim. Sadece aptallara karşıyım. Bugünlerde ortalıkta o kadar çok aptal var ki. Paralarının yetmeyeceği giysilerin içinde dudaklarını büzerek kendi kendilerinin moda temalı fotoğraflarını çekiyorlar. Hoşlanmadıkları insanlarla takılıyorlar. Ben düşünceli bir hayatı yeğlerim. Riskli bir hayatı. Gerçek bir hayatı. Bir sanatçının hayatını. İnsanların bu kadar yüzeyselleşmesi beni deli ediyor."

Ressam bunları söyledikten sonra bir eliyle diğerine yumruk attı. Çene hattında inatçı bir kırışıklık belirdi ve kalın boynunda mavi bir damar seğirdi.

"Elbette. Seni anlıyorum," dedi evsiz adam. "Hayat kolay değildir çocuklar. Çoğu zaman zorlu bir mücadeledir. Ama John Lennon'ın dediği gibi, 'Sonunda her şey iyi olacak. İyi değilse son henüz gelmemiş demektir.'" Beyninin sınırsız görünen deposundan bir alıntı daha bulup çıkarmıştı.

Ressam hemen yumuşadı ve adama neredeyse tatlı bir gülümsemeyle baktı. Aldığı derin nefesi serbest bıraktı. Duydukları hoşuna gitmişti.

"Ayrıca," diye devam etti evsiz adam, "üçümüzün soyunduğu bu nadir kişisel ve profesyonel ustalık dağı tırmanışı güçsüzlere göre bir iş değil. İnsanın hayatını gerçek sevinci tanıyacak ve alanına hâkim olması için becerilerini optimize edecek şekilde yukarı taşıması çoğu zaman rahatsızlık verici olabilir. Dürüst olmalıyım. Ama öğrendiğim bir şey varsa o da şu: Büyüme sancıları pişmanlığın yıkıcı maliyetlerinden çok daha ucuzdur."

"Bunu nereden öğrendin?" diye sorguladı ressam, adamın sözlerini defterine karalarken.

Evsiz adam, "Bunu sana söyleyemem. Şimdilik," diye karşılık vererek içgörüsünün büyük bir kısmını edindiği kaynağın esrarını daha da kuvvetlendirdi.

Girişimci bakışlarını ressamdan ayırıp düşüncelerinin bir kısmını cihazına not etti. O sırada evsiz adam da elini delik deşik olmuş kareli gömleğinin cebine atıp içinden kullanıla kullanıla yıpranmış bir fiş çıkardı. Göster ve anlat dersindeki bir anaokulu çocuğu gibi fişi havaya kaldırdı.

“Bunu bana ben henüz çok gençken, ilk şirketimi kurarken çok seçkin biri vermişti. Ben de sizin gibiydim çocuklar, bir sürü hayalim vardı ve dünyada bir iz bırakmayı kafaya koymuştum. Kendimi ispatlamak için yanıp tutuşuyordum. Oyuna hâkim olmak için heyecanlanıyordum. Hayatlarımızın ilk elli yılı daha çok meşruiyet arayışıyla geçiyor, bilirsiniz. Sosyal onay için yanıp tutuşuyoruz. Yaşıtlarımızın bize saygı duymasını istiyoruz. Komşularımızın bizden hoşlanmasını umuyoruz. Aslında ihtiyacımız olmayan bir sürü şey satın alıyor ve aslında hiç keyif almadığımız parayı saplantıya dönüştürüyoruz.”

“Kesinlikle doğru,” diye mırıldandı ressam, başını hızlı hızlı salladı ve duruşunu rastaları omuzlarının üstünden dökülecek şekilde değiştirdi.

Salon artık tamamen boşalmıştı.

“İçimize bakacak cesaretimiz olsa bunu içimizdeki bir dizi delikten dolayı yaptığımızı anlarız. Dışarıdan gelen materyallerin içimizdeki boşlukları dolduracağı yanılgısını taşıyoruz. Ama asla doldurmaz. Asla. Her neyse, çoğumuz hayatlarımızın yarısına varınca doksan derecelik bir dönüş yapıyoruz. Sonsuza dek yaşamayacağımızı ve günlerimizin sayılı olduğunu anlamaya başlıyoruz. Böylece ölümlülüğümüzle bağlantıya geçiyoruz. Burası çok önemli. Öleceğimizi fark ediyoruz. Asıl önemli olan şeyler netlik kazanıyor. Daha derin düşünmeye başlıyoruz. Yeteneklerimize sadık kaldık mı, değerlerimize bağlı kaldık mı ve bize doğru gelen şartlarda başarılı olduk mu, diye sorguluyoruz. Sonra da biz gidince en sevdiklerimizin arkamızdan ne diyeceklerini düşünmeye başlıyoruz. İşte o zaman pek çoğumuz dev bir kayma yaşıyor. Toplumda meşruiyet aramaktan, anlamlı bir miras inşa etmeye doğru. Son elli yıl böylece daha az ben, daha çok biz üstüne kurulmaya başlıyor. Hayatlarımıza yeni şeyler eklemeyi bırakıyor ve hayatlarımızdan bir şeyleri çıkarmaya, hayatlarımızı sadeleştirmeye başlıyoruz. Yalın güzelliğin tadını çıkarmayı, küçük mucizeler için minnet duymayı, huzurun değerini takdir etmeyi öğreniyor ve en çok verenin galip geleceğini anlamaya başlıyoruz. Böylece hayatınızın geri kalanı, hayatı olduğu gibi sevmenin yanı sıra pek

çok insana iyilik etme görevine adanmayla geçiyor. Bu da size potansiyel olarak ölümsüzlüğün kapısını açıyor."

"Gerçekten özel biri," diye fısıldadı girişimci. "Aylardır kendimi bu kadar umutlu, enerjik hissetmemiştim, aylardır ayaklarım bu kadar yere basmamıştı. Eskiden zor zamanlarda yolumu bulmama babam yardım ederdi," dedi ressama. "O öldüğünden beri dayanacak kimsem kalmadı."

"Ne oldu ona?" diye sordu ressam.

"Kesinlikle bu sabah buraya girerken olduğumdan çok daha güçlü hissetsem de hâlâ biraz hassasım. Ama sana sadece kendi canına kıydığını söyleyebilirim. Babam çok önemli bir insandı, iş dünyasında son derece başarılı bir öncüydü. Uçak ve hızlı arabalar kullanır, iyi şaraba bayılırdı. O kadar *hayat doluydu ki.* Sonra ortağı her şeyini elinden aldı, şu sıralar benim de yaşadığım korkunç senaryodan çok da farklı değil bu. Her neyse, dünyasının çökmesinin stresi ve şoku onu aklımızın ucundan bile geçmeyecek bir şeyi yapmaya itti. Sanırım hiç çıkış yolu göremedi," dedi girişimci sesi titreyerek.

Ressam şefkatli bir sesle, "Bana yaslanabilirsin," dedi. Bunu serçe parmağında bir hippi yüzüğü taşıdığı elini kalbinin üstüne koyarak söylemesi ona hem çok kibar hem de bohem bir hava vermişti.

Evsiz adam ikisinin paylaştığı bu samimi ana dâhil oldu.

"Alın, okuyun şunu," dedi fişi onlara uzatarak. "Bir sonraki performans seviyenize çıkıp insani liderlikle, kişisel ustalıkla ve nadir bir üretkenlikle dolu bir kariyer yaratma serüveninin beraberinde getirdiği her şeyi tecrübe ederken çok işinize yarayacak bu."

Zamanla sararmış kâğıdın üstünde kırmızı harflerle şu cümle yazıyordu: *"Her değişim başlangıçta zor, ortasında karmaşık ve sonunda muhteşemdir"*

"Bu çok iyi," dedi girişimci. "Benim için çok değerli bir bilgi. Teşekkürler."

Bu sözden sonra ressam, Söz Cambazı'nın ses kaydını dinletmeye kaldığı yerden devam etti.

Her biriniz kalbinizde sessiz bir dâhi ve muzaffer bir kahraman taşıyorsunuz. İsterseniz bunları yaşlı bir ilhamcının idealist sözleri olarak kulak ardı edebilirsiniz. Ama ben idealist olmakla gurur duyuyorum. Dünyamızın daha fazla idealiste ihtiyacı var. Ancak bununla birlikte gerçekçiyim de. İşte gerçek: Bugün gezegendeki pek çok insan ne yazık ki kendini takdir etmiyor. Kimliklerini dışsal varlıklarıyla güvence altına alıyorlar. Başarılarını geliştirdikleri karakter yerine topladıklarıyla değerlendiriyorlar. Kendilerini peşinden gittikleri insanların en iyi etkiyi bırakmak için üstünde çalıştığı, öne çıkarmayı özellikle seçtiği kısımlarla karşılaştırıyorlar. Kendi değerlerini ağlarının değeriyle ölçüyorlar. Hiç yapılmamış bir şeyin yapılamayacağı düşüncesine teslim oluyor ve hayatlarının aslında dönüşmek için hazır beklediği büyük ve heyecan verici olasılıkları tüketiyorlar. Bu, büyük çoğunluğun neden bir belirsizlik, sıkıntı, dalgınlık ve karmaşıklık bataklığına gömüldüğünü açıklıyor.

"Drama anaları," dedi evsiz adam bir kez daha araya girerek. "Bahane kurbanlığı virüsünü kapmış erkeklere ve kadınlara verdiğim isim bu. Tek yaptıkları, bir şeyleri düzeltmek için ilkel güçlerini kullanmak yerine her şeyin onlar açısından ne kadar kötü gittiğinden yakınmak. Vermek yerine alıyorlar, yaratmak yerine eleştiriyorlar, çalışmak yerine endişeleniyorlar. Vasatlığın herhangi bir türünün ofisteki profesyonel günlerinize ve özel hayatınıza yaklaşmasına izin vermemek için antikorlar üretin. Asla drama anası olmayın."

Girişimci ve ressam birbirlerine baktılar. Sonra hem bu tuhaf yabancının kullandığı terimlere hem de bu sözleri söylerken tek kolunu kaldırıp bir elinin parmaklarıyla barış işareti yapmasına güldüler. Orada olsaydınız siz de adamın tuhaf olduğunu düşünürdünüz.

Sonra ses kayıt cihazından Söz Cambazı'nın dramatik bir havayla şu sözleri söylediği duyuldu:

Net olmak gerekirse, hayatınızın sonuna kadar her gün, her nerede olursanız olun, yaptığınız her şeyde liderlik sergileme şansıyla karşılaşacaksınız. Liderlik sadece küresel ikonlara ve piyasa devlerine has bir özellik değildir. Herkesin oyuna katılma şansına sahip olduğu bir arenadır. Çünkü liderlik resmî bir unvana, büyük bir ofise ve bankada paraya sahip olmakla ilgili değildir. Daha çok, yaptığınız her şeyde ve kim olduğunuzda ustalaşmaya adanmakla ilgilidir. Sıradanın tiranlığına direnmek, olumsuzluğun heyecanınızı alıp götürmesine izin vermemek ve vasatlığa her türden köleliliğin hayatınızı zehirlemesini önlemektir. Liderlik, olduğunuz yerde bir fark yaratmaktır. Gerçek liderlik dehaya örnek oluşturan, çapı, yeniliği ve icraatıyla sahanızı tamamen değiştiren ve zaman sınavına dayanacak kadar yüce, cesurca bir çalışma sergilemektir.

Hiçbir zaman sadece gelir için çalışmayın. Etki yaratmak için emek harcayın. Asıl arayışınız, şiirsellik derecesinde sıra dışı bir sihir barındıran bir değeri içtenlikle ortaya koymak olsun. İnsanın neleri yaratmasının mümkün olduğunu hakkıyla gösterin. Ömrünüz boyunca tek bir başyapıt bile üretseniz, dünya standartlarında bir ürün ortaya koyma azminize bağlı kalacak sabrı geliştirin. Sadece bunu başarmak bile hayat yolunuzu yürünmeye değer bir yola dönüştürecektir.

Virtüöz olun. Öne çıkın. Sıra dışı olun. Zirveyi tutan yüzde beşlik kesim, para ve onaydan çok zanaatlarıyla kendi sıkletlerinin üstünde dövüşmekle, yetenekleriyle ücret seviyesinin üstünde bir oyun sergilemekle, milyonlara ilham olan -hizmet eden- bir yaratıcılığı ortaya koymakla ilgilenirler. Genellikle kazandıkları milyonları buna borçludurlar. Bu yüzden hiçbir zaman idareten iş yapmayın. Her zaman bütün maharetinizi ortaya koyun.

Evsiz adam gözlerini kapatmıştı. Yere uzanmış, tek koluyla şınav çekiyordu. Bir yandan da, "Sabahlarına sahip çık. Hayatını güzelleştir," diye tekrarlıyordu.

Girişimci ve ressam başlarını salladılar.

"En sevdiğim kitaplardan biri *Ermiştir*" dedi ressam. "Bugüne kadar yazılmış en çok satan şiir kitaplarından biridir. Halil Cibran'ın kitabın taslağını dört yıl boyunca yanında taşıdığını ve yayınevine teslim etmeden önce sürekli düzelttiğini okumuştum, bu sayede ortaya katıksız bir sanat eseri çıkmış. Bir gazeteciye verdiği röportajda yaratıcı süreci hakkında söylediklerini kelimesi kelimesine hatırlıyorum çünkü stüdyodayken bana hayli rehberlik etmişlerdir. Sık sık ataletle mücadele etmek zorunda kalsam da Cibran'ın sözleri bir ressam olarak daha büyük bir güce uzanmama yardım ediyor. Dediğim gibi, fena değilim. Ama muhteşem olabileceğimi biliyorum. Kendimi sabote etmeye son verebilirsem eğer. Ve iblislerimi alt edebilirsem."

"Ne demişti?" diye sordu evsiz adam. Ayağa kalkmış, kolundaki büyük saatle oynuyordu. Köşeli yüzünde ter damlaları parlıyordu.

"Söylediği tam olarak şuydu," dedi ressam, "'Her sözcüğün sunabileceğimin en iyisi olduğundan emin, çok emin olmak istedim.'"

"Muhteşem," diye karşılık verdi evsiz adam. "En iyilerin her zaman bağlı kaldıkları standart budur."

Birden ses kayıt cihazından Söz Cambazı'nın öksürüğü duyuldu. Sonrasındaki yorumları ağzından, sevgi dolu annesinin sıcak ve güvenli rahminden ayrılmak istemediği için dünyaya gelmeye direnen bir çocuk misali zorla dökülüyordu sanki.

> Herkes kendini benim teşvik ettiğim şekilde ortaya koyarak her gün bir lidere dönüşebilir. Kolay olduğunda ve özellikle zor olduğunda. Bugünden itibaren. Bunu yaparsanız geleceğinizde zafer kesindir. Bugün dünyada, bir dizi derin günlük ritüeli hayatına katıp ayrılmaz bir parçasına dönüşene kadar tekrarlaması halinde düşünme şeklini, performansını, canlılığını, refahını ve ömürlük mutluluğunu yukarı çekemeyecek tek bir insan yoktur. Bu da beni konuşmamın en önemli prensibine getiriyor: İşinizde kazanmanın ve muhteşem bir hayat sürmenin en güzel başlangıç noktası benim Sabah 05.00 Kulübü adını verdiğim uygulamaya katılmaktır. İnsan her sabah kendini bir

dünya standardına dönüştürmeye zaman ayırmadan dünya standartlarına nasıl ulaşabilir ki?

Girişimci daha önce sergilemediği bir coşkuyla notlar almaya başlamıştı. Ressamın yüzünde ise, *bu bana kendimi güçlü hissettiriyor*, diyen bir gülümseme vardı. Evsiz adam hafifçe geğirdi, sonra yere uzandı ve spor salonundaki fitness profesyonellerinin güçlü bir beden inşa etmek için yapmayı sevdikleri gibi *plank* yapmaya başladı.

Söz Cambazı'nın öksürüğünün şiddetlendiği duyuluyordu. Bunu zalim -ve uzun- bir duraksama izledi.

Sonra Söz Cambazı duraksayarak şu sözleri sarf etmeye başladı. Hırıltısı duyulabiliyordu. Sesi ilk satış aramasını yapmış acemi bir tele-pazarlamacınınki gibi titremeye başlamıştı.

Sabah 05.00'te kalkmak, Bütün Sabah Rutinlerinin Anası'dır. Sabah 05.00 Kulübü'ne katılmak diğer bütün insan davranışlarını yukarı çeken en önemli davranıştır. Bu düzen sizi yenilmez bir olasılık modeline sokacak bir harekete geçiricidir. Güne başlama şekliniz gerçekten de ona katacağınız odaklanmayı, enerjiyi, heyecanı ve mükemmeliyeti belirler. Her günün ilk saatleri sizden geriye kalacak hikâyede yeni bir sayfadır. Her yeni şafak, ışıltınızı dizginlerinden kurtarmanız, gücünüzü serbest bırakmanız ve büyük, muhteşem sonuçlar liginde oynayabilmeniz için taze bir şanstır. Bu güç içinizde saklıdır ve kendini en çok şafağın ilk ışıklarında ortaya çıkarır. Lütfen geçmiş acıların ve şu andaki hüsranlarınızın ihtişamınızı azaltmasına, yenilmezliğinizi bastırmasına ve en yüce parçanızda var olan sınırsız olasılıkçıyı boğmasına izin vermeyin. Sizi aşağıya çekmek için çabalayan bu dünyada siz kendinizi yukarıya doğru inşa edin. Karanlıkta kalmanızı dileyen bir çağda kendi aydınlığınıza adım atın. Başınızı döndürüp size yeteneklerinizi unutturmaya çalışan bir zamanda dehanıza sahip çıkın. Dünyamız hepimizden bunu talep ediyor.

Bütün insanlık için kendi marifetlerimizin savunucusu, kendi büyümemizin savaşçısı ve koşulsuz sevginin muhafızı olmamızı.

İnançları, renkleri ya da toplumsal sınıfları her ne olursa olsun bu minik gezegende yaşayan diğer bütün insanlara saygı ve merhamet gösterin. Pek çok insanın diğerlerini alaşağı ederek enerji topladığı bir medeniyette siz onları yukarı çekin. Diğerlerinin içlerinde uyuyan harikaları algılamalarına yardım edin. Hepimizin daha fazla insanın hayata geçirmesini umduğu erdemleri sergileyin. Söylediğim her şey bozulmamış yanınıza; size korkmanın, biriktirmenin, kasılmanın ve güvenmemenin öğretilmesinden önce hayat dolu olan yanınıza hitap edecektir. Kendi hayatınızın kahramanı, kültürü değiştirmek için kolları sıvamış yaratıcı bir iş bitirici ve Yeryüzü'nün bir vatandaşı olarak göreviniz, içinizdeki bu boyutu bulmaktır. Bir de bunu bir kez yaptıktan sonra kalan günlerinizi onunla bağlantıda kalarak geçirmek.

Bu insani ustalığa ulaşma fırsatını kabul ederseniz bundan sonraki günlerinize mantığın sınırlarını aşan bir başarı senkronizminin ve en iyi halini almış bir sihrin akacağına söz veriyorum. En gösterişli potansiyelinizin büyük melekleri sizi düzenli olarak ziyaret etmeye başlayacak. Aslında, en hakiki hayallerinizin üzerine ilk bakışta imkânsız gibi görünen bir dizi mucize inecek ve en iyilerinin gerçekleşmesini sağlayacak. Böylece sadece aramızda bulunarak dünyayı bir kademe daha yukarı taşıyan o nadir, büyük ruhlardan birine dönüşeceksiniz.

Konferans salonu artık kararmıştı. Girişimci, Mexico City kadar büyük bir iç çekti. Ressam hareketsizdi. Evsiz adam ağlamaya başladı.

Sonra bir sandalyenin üstüne çıktı ve kollarını bir vaiz gibi havaya kaldırarak İrlandalı oyun yazarı George Bernard Shaw'un şu sözlerini haykırdı:

"Hayatın gerçek sevinci budur: kendiniz tarafından kudretli görülen bir amaç için kullanılmak… Dünya kendini onu mutlu etmeye

adamıyor diye yakınan sabırsız ve bencil bir keyifsizlikler ve dertler budalası yerine bir doğa gücü olmak.

Ben hayatımın topluma ait olduğu görüşündeyim ve yaşadığım sürece onun için elimden geleni yapmak önceliğim olacaktır.

Öldüğüm zaman tamamen kullanılmış olmak isterim çünkü ne kadar çok çalışırsam o kadar çok yaşamış olurum. Hayatın kendisi beni neşelendirmeye yetiyor. Hayat benim için "kısa ömürlü bir mum" değil. Şimdilik elimde tuttuğum muhteşem bir meşale ve onu sonraki nesillere teslim etmeden önce olabildiğince parlamasını sağlamak isterim"

Evsiz adam dizlerinin üstüne yığıldı. Ağlamaya devam ederek kutsal boncuklarını öptü.

5. BÖLÜM

Sabah Ustalığına Doğru Tuhaf Bir Macera

"Herkes talihini, biçim vereceği bir ham maddeyi elinde tutan bir heykeltıraş gibi kendi ellerinde tutar… Malzemeyi istediğimiz şekle sokma becerisi öğrenilmeli ve özenle geliştirilmelidir."
-Johann Wolfgang von Goethe

"İlginizi çekerse," dedi evsiz adam, "birkaç sabahımı size okyanus kıyısındaki evimde koçluk yapmaya ayırmak isterim. Size özel sabah rutinimi gösterir ve gününüzün ilk saatini geçirme şeklinizi en üst seviyeye çıkarmanın kişisel ustalık ve olağanüstü iş performansı açısından neden çok önemli olduğunu gösteririm. İzin verin, bunu sizin için yapayım çocuklar. Hayatınız çok kısa sürede gözünüze muhteşem görünmeye başlayacak. Üstelik benimle yolculuğunuz çok eğlenceli olacak. Sahnedeki yaşlı adamdan da duyduğumuz üzere her zaman kolay olmayacak. Ama değerli, verimli ve güzel olacak. Belki de Sistina Şapeli'nin tavanı kadar harika olur."

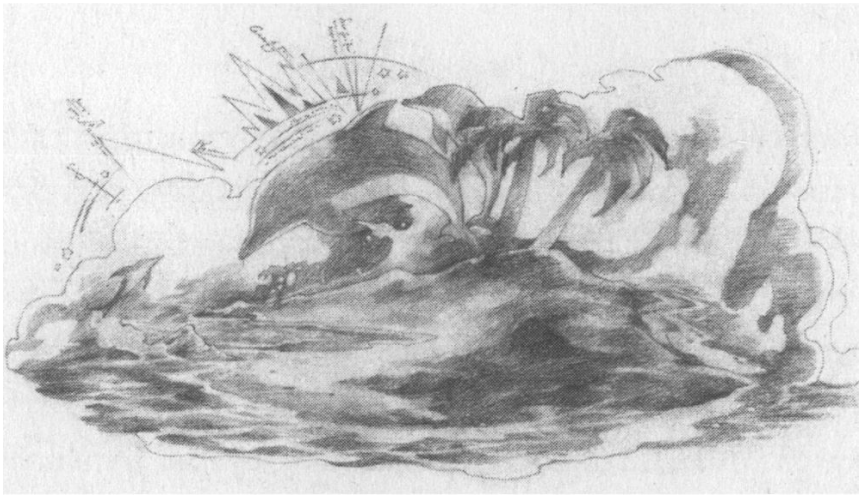
"Onu ilk gördüğümde ağlamıştım," dedi ressam keçi sakalıyla oynayarak.

"Michelangelo fena adammış. İyi anlamda diyorum," dedi evsiz adam, kendisi de kirli sakallarını çekiştirerek. Sonra Yunan tanrılarını anımsatan karın kaslarını sergilemek için gömleğini

kaldırdı. Kirli elinin uzun parmakları, bir mayıs sağanağı sonrasında bir yağmur damlasının bir gülün sapından zikzaklar çizerek süzülmesi gibi kaslarının üstünde dolaştı.

Ressam, papağan dükkanına salınmış bir kedinin heyecanıyla, "Haydi canım!" diye bağırdı. "Onları nasıl yaptın?"

"Gecenin geç bir saatinde bir televizyon programından satın aldığım plastik karın kası çalıştırma aletiyle olmadığı kesin. Böyle kaslı ve sıkı olmamı çalışmaya borçluyum. Çoğu özel plajımda olmak üzere bolca mekik, şınav, *plank* ve ciddi ter döktüren kardiyo seansları." Evsiz adam pahalı görünüşlü deri cüzdanını çıkardı ve içinden üstünde bir çizim olan bir plastik parçası çekti. Girişimcinin ve ressamın o anda ne gördüğünü bilin, çizim şuydu:

Berduş görünümlü serseri, iki dinleyicisinden cevap gelmesine fırsat vermeden konuşmaya devam etti: "Azim, disiplin, sabır ve çalışma. Çoğu insanın hak kazanma zihniyetine sahip olduğu, sırf günün birinde baharın başındaki bir serçe gibi görünmek için zengin, üretken ve tatminkâr bir hayat beklediği bugünlerde çok az insanın inandığı değerler. İnsanlar göstermenin kendi sorumluluklarında olduğu çabaya çevrelerindeki herkesin yatırım yapmasını bekliyorlar. Liderlik bu tür bir işleyiş şeklinin neresinde?

"Bugün dünyamızı bazen küçük, şımarık çocuklar gibi davranan yetişkinler topluluğu olarak görüyorum. Yargılamıyorum, sadece söylüyorum. Yakınmıyorum, sadece bildiriyorum. Hey, çocuklar.

Size kaslı karnımı göstererek anlatmaya çalıştığım şey şu: *Çaba harcanmayanlar için hiçbir şey yolunda gitmez.* Daha az laf, daha çok iş, diyorum. Ah, bir de şuna bakın."

Arkasını döndü ve delik deşik gömleğinin düğmelerini çözdü. Sıkı ve kaslı sırtında, "Kurbanlar eğlenmeye bayılır, galipler ise eğitime," dövmesi vardı.

"Cape Town sahiline beş saatlik mesafede, muhteşem bir okyanusun ortasında yer alan sihirli bir adacıktaki yerime gelin." Girişimciye üzerinde deniz manzarası bulunan plastik kartı uzattı. "Bunlar benim yunuslarım," dedi elle çizilmiş resmi mutlulukla işaret ederek.

"Geldiğinize kesinlikle değecek," diye devam etti sözlerine. "Hayatta bir kez yaşanacak bir macera olacağı kesin. En değerli ve duygusal anlarınızdan bazılarını orada yaşayacaksınız. Benimle bir güven yürüyüşüne çıkmalısınız çocuklar. Size dünya standartlarında bir sabah ritüeli hakkında bildiğim her şeyi öğretirim. İkinizin de Sabah 05.00 Kulübü'ne katılmasına yardım ederim. Düzenli olarak erken kalkacağınız için pek çok insanın ancak bir haftada bitirebildiği işi öğleden önce halledecek ve bu sayede sağlığınızı, mutluluğunuzu, huzurunuzu artıracaksınız. Dünyanın en başarılı insanlarının çoğunun gün doğmadan önce kalkmasının bir nedeni var; *sabah, günün en özel kısmıdır.* Size imparatorluğumu kurarken bu devrimsel yöntemi nasıl kullandığımı anlatacağım. Netleştirmek gerekirse, imparatorluğun birçok çeşidi vardır ve ekonomik imparatorluk o çeşitlerden sadece biridir. Sanat, üretkenlik, insanlık, hayırseverlik, kişisel özgürlük ve hatta spiritüellik imparatorlukları bile yaratabilirsiniz. Çok şey öğreneceksiniz. Derinden etkileneceksiniz. Dünyayı yepyeni bir bakış açısıyla göreceksiniz. Ayrıca kaliteli yemekler yiyecek ve dünyanın en muhteşem gün batımlarını izleyeceksiniz. Denize girebilir, yunuslarla şnorkel dalışı yapabilir, helikopterimle rüzgârda dans eden şeker kamışlarının üstünden geçebilirsiniz. Bu samimi davetimi kabul ederseniz mutlaka evimde kalmanız konusunda da ısrar ediyorum."

"Tanrım, şaka yapıyorsun, değil mi?" dedi ressam. Alanındaki diğer pek çok insan gibi keskin bir duygusallığa, en ufak şeylere bile

karşı uyanıklığa ve üstü örtülü acıdan doğan bir duyarlılığa sahipti. Pek çok insandan daha fazlasını hisseden insanlar bazen kendilerini lanetlenmiş gibi hissederler. Ama aslında onlara bir yetenek bahşedilmiştir; başkalarının kaçırdığı şeyleri algılamalarına, çoğu insanın ihmal ettiği sevinçleri tecrübe etmelerine ve sıradan anların içindeki muhteşemliği fark etmelerine yarayan bir yetenek. Evet, bu tür insanlar daha kolay incinirler ama büyük senfoniler yaratan, göz alıcı binaların mimarisine imza atan ve hastalıklara deva bulanlar da onlardır. Tolstoy, "Sadece şiddetle sevme becerisine sahip olan insanlar çok büyük keder duyabilirler," diye yazmıştı. Mevlana ise, "Kalbini, ta ki açılana kadar kırmak zorundasın," demişti. Ressam bu içgörülerin vücut bulmuş hali gibiydi.

"Hayır. Çok ciddiyim çocuklar," dedi evsiz adam heyecanla. "Yalnızlık adında bir köyün yakınında bir evim var. İnanın bana, adı köye çok yakışıyor. İnsan aslında kim olması gerektiğini ancak gürültüden ve sıkıntılardan uzaklaşıp sessizlik ve sakinlikle baş başa kalınca anlıyor. Haydi, hayata evet deyin. Yapalım şunu! Sahnedeki gurunun dediği gibi, yolunuzun üstünde sözde kazara beliren muhteşem fırsatları değerlendirdikçe sihir kendini gösterecek. Oynamadığınız bir oyunu kazanamazsınız, değil mi? Gerçek şu ki hayat, kolluyormuş gibi görünmediği zamanlarda bile arkanızı kollar. Ama siz de üzerinize düşeni yapmalı ve fırsat pencereleri açılınca her şeyinizle içeri girmelisiniz. Ah, hem adadaki evime gelirseniz sizden tek isteğim, yanımda gizli akıl hocamın benimle paylaştığı felsefe ve metodolojiyi size öğretebileceğim kadar uzun kalmanız olacak. Sabah 05.00 Kulübü'ne katılmak biraz zaman alır."

Kısa bir duraksamanın ardından ekledi: "Ayrıca bütün masraflarınızı ben karşılayacağım. Her şey benden. Hatta sizin için uygunsa sizi alması için olduğunuz yere özel jetimi göndereceğim."

Girişimci ve ressam şaşkın gözlerle ve ne yapacaklarını bilemeyerek birbirlerine baktılar.

Ressam elinde defterle, "Arkadaşımla birkaç dakika yalnız kalmamıza izin verir misin dostum?" diye sordu.

Evsiz adam, "Sorun değil. Elbette. İstediğiniz kadar konuşun. Ben de koltuğuma dönüp idari ekibimle birkaç telefon görüşmesi

yapacağım," dedikten sonra yanlarından ayrıldı.

"Bu çok saçma. Bildiğin ahmakça," dedi ressam, girişimciye. "Onda özel bir şey olduğu konusunda sana kesinlikle katılıyorum. Hatta belki de sihirli bir şey. Bunun kulağa delice geldiğini biliyorum. Ayrıca şu sürekli bahsettiği akıl hocasından, bir modern zaman ustasını andıran hocasından çok *etkilendim.* Bu sokak adamının çok büyük içgörüleri olduğu kesin. Çok da tecrübeli birine benziyor. Ama haline bir baksana! Adam kelimenin tam anlamıyla bitik görünüyor, berbat durumda. Haftalardır duş aldığını bile sanmıyorum. Giysileri yırtık pırtık. Fazlasıyla ürkütücü. Üstelik bazen delice şeyler söylüyor. Kim olduğuna dair hiçbir fikrimiz yok. Bu tehlikeli olabilir. Adam tehlikeli olabilir."

Girişimci, "Evet. Kesinlikle aşırı tuhaf. Bugün burada yaşanan *her şey* aşırı tuhaf," diye karşılık verdi. Sonra bir anda yüzü yumuşadı. Gözlerinde hâlâ melankoli vardı. "Hayatımın çok büyük değişiklikler yapmam gereken bir dönemindeyim," dedi sır verircesine. "Böyle devam edemem. Ne demek istediğini anlıyorum. On bir yaşındayken babamı kaybettiğimden beri herkesten ve her şeyden şüphe duyuyorum. Babasız büyümek bir kız için müthiş korkutucu. Dürüst olmak gerekirse o duygusal travmayı hâlâ üstümden atabilmiş değilim. Onu her gün düşünüyorum. Kötü ilişkiler yaşadım. Düşük öz değerle ilgili sıkıntılarım oldu ve ilişkilerimde korkunç seçimler yaptım.

"Bir yıl kadar önce, neden böyle davrandığımı fark etmemi sağlayan bir terapistle görüşmeye başladım," diye devam etti. "Psikologlar buna 'babasız kız sendromu' diyorlar. İçimde çok büyük bir terk edilme korkusu ve o yarayla birlikte gelen güçlü güvensizlikler var. Evet, bu beni görünüşte hayli dayanıklı birine dönüştürdü. Bazı açılardan da acımasız. Babamı kaybetmenin izleri bana itici güç oldu ve beni hırslandırdı. Ancak aynı zamanda içimi boşalttı. Açtığı boşluğu, daha da başarılı olursam kaybettiğim sevgiyi bulabilirim inancıyla iş için kendimi hırpalayarak kapatmaya çalıştığımı yeni yeni öğreniyorum. Duygusal deliklerimi, bir doz eroine ihtiyaç duyan bir eroin bağımlısı gibi daha fazla paranın peşinde koşarak doldurmaya çalıştım. Sosyal statü ve sektörde kabul

görmek için yanıp tutuşuyor, önemli şeyler yapabilecekken eğlenerek kısa süreli bir haz yakalamak adına çevrimiçi dünyaya kaçıyordum. Dediğim gibi, bu davranışımın büyük bir kısmının küçük bir kızken yaşadığım zorlukların yarattığı korkudan kaynaklandığını şimdi görüyorum. Söz Cambazı'nın hiçbir şeyi para için yapmamak, lider ve insan olarak dünya standartlarına, taşıdığı anlam için, desteklediği büyüme fırsatı için ve dünyayı değiştirme şansı için uzanmak gerektiğinden bahsetmesi bana ilham verdi. Sözleri beni umutlandırdı. Onun bahsettiği gibi yaşamak istiyorum ama şu anda o yaşamın yanından bile geçmiyorum. Ayrıca yakın zamanda şirketimde olanlar beni daha da zorladı. Şu anda hayatım hiç iyi gitmiyor. Bu toplantıya gelmemin tek nedeni annemin bana konferans için bir bilet vermesiydi. Değişiklik için yanıp tutuşuyorum."

Girişimci derin bir nefes aldı. Mahcup bir tavırla, "Özür dilerim," dedi. "Seni doğru düzgün tanımıyorum bile, bu yüzden bütün bunları sana neden anlattığımı bilmiyorum. Sanırım kendimi senin yanında güvende hissediyorum. Nedeninden emin değilim. Seninle gereğinden fazlasını paylaştıysam özür dilerim."

"Hiç dert değil," dedi ressam. Beden dili bütün dikkatini bu konuşmaya verdiğini gösteriyordu. Artık gergin bir şekilde keçi sakalıyla ya da rastalarıyla oynamayı bırakmıştı.

"Taksi şoförleriyle ya da tanımadığımız diğer insanlarla sohbet ederken ne kadar dürüstüzdür, değil mi?" diye devam etti girişimci. "Tek söylemeye çalıştığım şu: Bir dönüşüme hazırım. İç sesim bize mükemmel bir sabah rutininin yaratıcı ve üretken finans ve mutluluk imparatorlukları yaratabildiğini öğretmek isteyen bu serseri ve sefil görünüşlü adamın bana gerçekten yardımcı olabileceğini söylüyor. Ve *bize*.

"Ayrıca," diye ekledi, "saatini unutma."

"Ondan hoşlandım," dedi ressam. "Bir karakteri var. Kendini zaman zaman çok şiirsel, zaman zaman da tutkulu bir şekilde ifade etmesine bayıldım. Çok canlı düşünüyor ve George Bernard Shaw'dan hayat memat meselesiymiş gibi alıntı yapıyor. Gerçekten çok havalı. Ama ona hâlâ tam anlamıyla güvenmiyorum," Açık

avucuna bir kez daha yumruk vurdu. “Muhtemelen o saati de aptal bir zenginden yürütmüştür.”

“Bak, ne hissettiğini anlıyorum,” diye karşılık verdi girişimci. “Ben de büyük ölçüde aynı şeyi hissediyorum. Üstelik seninle de yeni tanıştık. Bu seyahate seninle çıkmak nasıl bir şey olur, ondan da emin değilim. Umarım bunu söylediğim için bana darılmazsın. Çok iyi birine benziyorsun. Belki birkaç sert köşen vardır. Sanırım o köşelerin nereden geldiğini de anlıyorum. Ama içinde iyi biri var. Bundan eminim.”

Ressam duyduklarından memnun olmuşa benziyordu. Naylon bir torbadan avokado dilimleri yemekle meşgul olan evsiz adama baktı.

“Onunla zaman geçirebilmek için ofisten uzak kalıp kalamayacağımı anlamak için programıma bakmam gerekecek,” dedi girişimci, evsiz adamı işaret ederek. Adam bir yandan avokadosunu yerken bir yandan da gözlerini tavana dikmiş, eski püskü bir telefonla görüşme yapıyordu. “Küçük bir adada, Yalnızlık adındaki bir köyün yakınında bir yerde zaman geçirme, muhteşem yemekler yeme ve yunuslarla yüzme fikri hoşuma gitmeye başladı. İçimden bir ses bana bunun çok büyük bir macera olacağını söylüyor. Yeniden hayat dolu hissetmeye başlıyorum.”

“Pekâlâ, sen böyle söyleyince bu fikir benim kulağıma da hoş gelmeye başladı,” dedi ressam. “Bu işte enfes bir delilik olduğunu düşünmeye başlıyorum. Yepyeni bir orijinallik evrenine adım atmak için özel bir fırsat. Üstelik sanatım için de çok iyi olabilir. Aklıma Charles Bukowski’nin şu sözlerini getirdi: ‘Bazı insanlar hiç delirmez. Gerçekten ne kadar korkunç hayatlar sürüyor olmalılar.’ Üstelik Söz Cambazı bizi yeteneklerimize, becerilerimize ve güçlü yanlarımıza doğru ilerlememiz için hayatlarımızın normal sınırlarından ayrılmaya teşvik etti. Bu nedenle sen gidersen ben de giderim.”

“Bak, ne diyeceğim. Ben bu sıçrayışı yapacağım. Tamamdır. Ben varım. Gidelim!” dedi girişimci.

“Ben de varım,” diye karşılık verdi ressam.

.

Ikisi de ayağa kalktı ve gözleri kapalı oturan evsiz adama doğru yürüdüler.

"Şimdi ne yapıyorsun?" diye sordu ressam.

"Olmak istediğim her şeyi ve yaratmak istediğim daha yüksek hayat düzenini gözümde canlandırıyorum. Bir keresinde Türk bir savaş pilotu bana her uçuştan önce 'uçmadan uçtuğunu' söylemişti. Onun ve ekibinin görevin nasıl ilerlemesini istediklerini hayal gücü sahnesinde özenle prova etmesinin onları o ustalık hayalini gerçekte de kusursuz bir şekilde icra etmeye hazırladığını anlatmıştı. Kafa yapısı, kişisel muhteşemlik, olağanüstü üretkenlik ve yaratıcı zafer için çok güçlü bir araçtır; kalp yapısı, sağlık yapısı ve ruh yapısı da öyle. Davetimi kabul ederseniz size bu önemli kavramları öğretirim. Her neyse, gözlerimi neden kapattığım konusuna dönersek, ben hemen her gün beni bekleyen gün içinde sergileyeceğim ideal performansı gözümde canlandırırım. Ayrıca elde etmeyi planladığım kazançlara erişmenin nasıl bir his yaratacağını görmek için duygularımın derinliklerine de uzanırım. Kendimi hiçbir başarısızlık şeklinin mümkün olmadığı son derece özgüvenli bir hale sabitlerim. Sonra dışarı çıkar ve o kusursuz günü yaşamak için elimden gelenin en iyisini yaparım."

"İlginç." Girişimci büyülenmişti.

"Bu, zirvede kalmak için her gün uyguladığım SİP'lerden sadece biri. Bu uygulamanın daha önce derin uykuda olan genleri uyandırarak genomumu düzenlememe yardım ettiğini bilim de doğruluyor. DNA'nız kaderiniz değildir, biliyorsunuz. Endişeye gerek yok çocuklar. Adada bu yepyeni epigenetik sahası hakkında da bilgi edineceksiniz. Ayrıca dikkatin çok kolay dağıldığı bu çağda başarınızı katlayarak artırmanıza yardımcı olacak nörobilimi de öğreneceksiniz. Nesillerce sürecek kadar ustalıkla inşa edilmiş projeler yaratmak konusunda keşfettiğim ne varsa sizinle paylaşacağım. Benden zihinsel odağınızı ve fiziksel enerjinizi koruma altına almanın muhteşem yollarını dinleyeceksiniz. Dünyanın en iyi iş insanlarının nasıl üstün şirketler kurduklarını keşfedecek ve gezegendeki en neşeli insanların sihirli sayılabilecek bir hayat yaratmak için her sabah uyguladığı kalibre edilmiş bir

.

sistemi öğreneceksiniz. Ah, bir de eğer merak ettiyseniz; SIP, standart işletim prosedürü demektir. Özel danışmanımın yaşam oyununda zafere ulaşmak için gerekli olan günlük yapılardan bahsederken kullandığı bir terim. Sanırım benimle geliyorsunuz."

"Evet, geliyoruz," dedi girişimci neşeyle. "Teklifin için teşekkürler."

"Evet, teşekkürler dostum," dedi ressam da, az öncekine göre toparlanmış görünüyordu.

"Lütfen," dedi girişimci heyecanla; "bize etkili bir lider ve üstün başarılı bir iş insanının sabah rutinini yaratmak için bilmemiz gereken her şeyi öğret. Performansımı ve gündelik üretkenliğimi iyileştirmeye çılgıncasına ihtiyacım var. Ayrıca hayatımı yeniden yapılandırmak için de yardımına ihtiyacım olacak. Dürüst olmam gerekirse bugün uzun zamandır hissetmediğim kadar motive hissediyorum. Ama en doğru yerde değilim."

"Evet dostum," dedi ressam. "Olabileceğim en iyi ressam -insan- olmama yardım edecek efsane sabah rutininin sırlarını bize öğret." Konuşurken defterini havada sallıyordu. "Uçağını gönder. Bizi köyüne götür. Hindistan cevizi ver bize. Yunuslarınla yüzelim. Hayatlarımızı iyileştirelim. Varız."

"Keşfedeceklerinizin hiçbiri motivasyon sağlamayacak," dedi evsiz adam, daha önce hiç sergilemediği bir ciddiyetle. "Her şey dönüşümle ilgili olacak. Güçlü verilerle, en son araştırmalarla ve sektörün zorlu siperlerinde sınanmış pratik taktiklerle desteklenecek. Siz çocuklar yaşayabileceğiniz en büyük maceraya hazır olun!"

"Harika," dedi girişimci; yabancının yara bere içindeki elini sıkmak için uzanırken. "Bu senaryonun ikimiz için de son derece tuhaf olduğunu itiraf etmeliyim ama nedense sana güveniyoruz. Ve evet; bu yeni tecrübeye tamamen açığız."

"Bunu bizim için yapman büyük incelik. Çok teşekkürler," dedi ressam da. Adamın cömertliğinin boyutu onu şaşırtmışa benziyordu.

Evsiz adam içtenlikle; "Harika. Akıllıca bir karar bu, çocuklar," dedi. "Lütfen yarın sabah bu konferans merkezinin önünde olun.

Yanınızda en az birkaç günlük giysi getirin. O kadar. Dediğim gibi, diğer her şeyi ben halledeceğim. Bütün masraflar benden. Ben size teşekkür ederim."

"Neden bize teşekkür ediyorsun?" dedi girişimci merakla.

Evsiz adam şefkatle gülümsedi ve düşünceli bir tavırla sakalını sıvazladı. "Martin Luther King Jr. suikasta uğramadan önce verdiği son vaazda şöyle demişti: 'Herkes harika olabilir çünkü herkes birilerine fayda sağlayabilir. Faydalı olmak için üniversite diplomasına ihtiyacınız yok. Faydalı olmanız için özneniz ile yükleminizin uyumlu olması gerekmiyor. Faydalı olmak için Platon'u ya da Aristoteles'i bilmeniz de gerekmiyor. İkinci Termodinamik ve Fizik Kuramı'nı bilmenizin de gerekmediği gibi. İncelikle dolu bir kalbiniz olsun yeter. Ve sevgiden beslenen bir ruhunuz.'"

Adam ağzının kenarındaki avokado kalıntısını sildikten sonra sözlerine devam etti.

"Yıllar içinde aldığım en büyük derslerden biri, başka insanlara bir şeyler vermenin kendinize verdiğiniz bir armağan olduğudur. İnsan başkalarının sevincini artırdığı zaman daha büyük sevinç duyuyor. Diğer insanların şartlarını iyileştirdiğinizde doğal olarak kendi şartlarınız da yükselişe geçiyor. Başarı harika bir şey. Ama anlam muhteşem ötesi. Cömertlik -kıtlık değil- dünyamızı bir üst seviyeye taşıyan bütün kadın ve erkeklerin ortak özelliği. Ve liderlere, katıksız liderlere her zamankinden daha çok ihtiyacımız var. Kendi çıkarlarını saplantıya dönüştürmüş narsistlere değil."

Evsiz adam büyük saatine son bir kez daha baktı. "Ölürken unvanınızı, net ederinizi ve süslü oyuncaklarınızı yanınızda götüremiyorsunuz, bilirsiniz işte. Bugüne kadar cenaze arabasını takip eden bir kamyon görmedim." Kıkırdadı. İki dinleyicisi de sırıttı.

Girişimci, "Gerçek bir hazine," diye fısıldadı.

"Aynen," dedi ressam.

"Sürekli aynen' demeyi bırak," dedi girişimci. "Sinir bozucu."

Ressam biraz şaşırmış gibiydi. "Tamam."

“Dünyadaki son gününüzde önemli olacak tek şey, sonuna kadar kullandığınız potansiyel, sergilediğiniz kahramanlık ve iyiliğinizin dokunduğu hayatlar olacak,” dedi evsiz adam hoş sözcükler seçerek. Sonra sessizleşti. Derin bir nefes aldı. “Her neyse. Gelmeniz inanılmaz. Çok iyi vakit geçireceğiz.”

“Fırçalarımı da getirebilir miyim?” diye sordu ressam nazikçe.

“Cennette resim yapmak istiyorsan neden olmasın?” dedi evsiz adam göz kırparak.

“Yarın sabah bu binanın önünde kaçta buluşacağız?” diye sordu girişimci, çantasını zayıf, kemikli omzuna asarken.

“Sabah 05.00’te,” dedi evsiz adam. “Sabahlarınızı kucaklayın. Hayatınızı güzelleştirin.”

Sonra gözden kayboldu.

6. BÖLÜM

En Üst Düzey Üretkenliğe, Virtüözlüğe ve Yenilmezliğe Uçuş

"Zamanınız sınırlı, bu yüzden onu başkasının hayatını yaşayarak ziyan etmeyin. Dogmalara esir olmayın; bu, başka insanların düşüncelerinin sonuçlarıyla yaşamaktan başka bir şey değildir. Başka insanların görüşlerinin gürültüsünün iç sesinizi bastırmasına izin vermeyin. En önemlisi de kalbinizin ve sezgilerinizin peşinden gidecek kadar cesur olmak. Onlar aslında ne olmak istediğinizi zaten biliyor." **-Steve Jobs**

"O kadar yorgunum ki," diye mırıldandı elinde kocaman bir kahve bardağı tutan girişimci, tatil günündeki yaşlı bir kaplumbağanın enerjisiyle. "Bu yolculuk düşündüğümden daha zor olabilir. Yepyeni bir dünyaya giriyormuş gibi hissediyorum. Dün seminerden sonra söylediğim gibi, değişmeye kesinlikle hazırım. Yeni bir başlangıca. Ama aynı zamanda huzursuz hissediyorum. Dün gece pek uyuyamadım. Ürkütücü -zaman zaman şiddet içerikli- rüyalar gördüm. Ve evet, onay verdiğimiz bu tecrübe tehlikeli olabilir."

"Evet, ben de ölü gibi hissediyorum dostum," dedi ressam. "Bu kadar erken kalkmaktan nefret ediyorum. Korkunç bir fikirdi."

İki cesur ruh bir önceki gün Söz Cambazı'nın efsanevi becerilerini konuşturduğu -ve yere yığılarak pek çok insanı üzdüğü-

salonun önündeki kaldırımda duruyordu.

Saat 04.49'du.

"Gelmeyecek," dedi ressam kaba bir sesle. Siyahlar içindeydi ve sol bileğine kırmızı, puantiyeli bir bandana bağlamıştı. Yine aynı botları giymişti. Hani şu Avustralya tarzı olanlar. Boş sokağa ağız dolusu tükürdü. Gözlerini kısarak gökyüzüne baktı. Sonra dövmeli kollarını göğsünde kavuşturdu.

Girişimci omzuna naylon bir spor çantası asmıştı. Bohem kollu, ipek bluzunu, marka bir kot pantolon ve hani şu Yunan gün batımı büyüklüğünde güneş gözlükleri takan süpermodellerin giydiği tarzda yüksek topuklu sandaletlerle tamamlamıştı. Dudaklarını sıkıyordu ve yüzündeki çizgiler bir dizi ilginç kesişim oluşturuyordu.

"Bahse girerim evsiz adam gelmeyecek," dedi dudak bükerek. "Saati umurumda bile değil. Kendini ne kadar güzel ifade ettiği de. Bana babamı hatırlatmasının da bir anlamı kalmadı. Tanrım, çok yorgunum. Muhtemelen birkaç saat dinlenecek bir yere ihtiyacı olduğu için seminerdeydi. Muhtemelen bütün o Sabah 05.00 Kulübü sabah rutinini Söz Cambazı'nın sunumunda dinlemişti, oradan yürüttü. Bahsettiği özel uçak da favori halüsinasyonu olsa gerek."

Her zamanki şüpheciliğine dönmüş ve koruyucu kalesinin içine saklanmıştı. Bir önceki günün umutlu halinden eser kalmamıştı.

Tam o anda karanlığın oluşturduğu duvar bir çift güçlü halojen farın ışığıyla bozuldu.

İkili birbirine baktı. Girişimci gülümsemeyi başardı. Kendi kedine, "Pekâlâ. Belki de içgüdü gerçekten sağduyudan daha akıllıdır," diye mırıldandı.

Kömür karası, ışıl ışıl bir Rolls-Royce kaldırımın yanında durdu. Jilet gibi, bembeyaz üniformalı bir adam çevik hareketlerle arabadan fırladı ve İkiliyi eski usul bir nezaketle selamladı.

İngiliz aksanıyla, "Günaydın hanımefendi. Size de günaydın bayım," dedikten sonra çantalarını tek bir hünerli hareketle arabaya yerleştirdi.

Ressam ormandan hiç ayrılmamış bir dağ adamı tavrıyla, "Eee, bizim berduş nerede?" diye sordu.

Şoför gülmekten kendini alamadı. Ama sonra hızla toparlandı.

"Çok üzgünüm bayım. Evet, Bay Riley'nin çok mütevazı giyindiğini söyleyebiliriz. Bunu kendi tabiriyle ayaklarının yere basmasına' ihtiyaç duyduğu zamanlarda yapar. Çoğu zaman son derece lüks bir hayat yaşar ve ne isterse elde etmeye alışkın bir adamdır. Her istediğini elde etmeye demek daha doğru olur. Bu yüzden zaman zaman mütevazılığını kaybetmemesini sağlayan şeyler yapar. Bunun da onun tuhaf cazibesinin bir parçası olduğunu sözlerime eklemeliyim. Bay Riley bunları size vermemi rica etti."

Şoför onlara en iyi kalite kâğıttan iki zarf uzattı. Girişimci ve ressam zarfları açınca şu sözcükleri okudular:

Selam çocuklar! Umarım iyisinizdir. Dün sizi ürkütmek istememiştim. Sadece ayaklarımın yere basması gerekiyordu. En sevdiğim filozoflardan biri olan Epiktetos şöyle demiş: "Ne bir boğa ne de asil ruhlu bir adam o hale bir anda gelebilir, zorlu kış eğitimlerinden geçmeli ve onun için uygun olmayan bir şeye telaşla atılmak yerine kendini hazırlamalıdır."

Dünkü gibi giyinerek, haftada bir oruç tutarak ya da ayda bir kez yerde uyuyarak yaşadığım gönüllü konforsuzluk güçlü ve disiplinli olmamı ve hayatımın, etrafında inşa edildiği merkezî önceliklere odaklanmış halde kalmamı sağlıyor. Her neyse, iyi uçuşlar dilerim. Yakında cennette görüşmek üzere. Sizi kucaklıyorum.

"Lütfen dış görünüşün yanıltıcı olabileceğini ve giysilerin size kişinin karakteri hakkında doğru bilgi vermeyebileceğini unutmayın," diye devam etti şoför. "Dün harika bir adamla tanıştınız. Dış görünüş bir insanın kalitesini belirlemez."

"Sanırım tıraş olmak da öyle," dedi ressam, siyah botuyla tekerleklerden birinin üstündeki parlak Rolls-Royce sembolüne vurarak.

"Bay Riley fazla kibar ve mütevazı bir insan olduğu için şimdi söylemek üzere olduğum şeyi size asla söylemez. Ama 'berduş' olarak bahsettiğiniz beyefendi aslında dünyanın en varlıklı insanlarından biridir."

“Ciddi misin?” dedi girişimci, gözleri kocaman açılmıştı.

“Çok ciddiyim.” Şoför nazik bir gülümsemeyle kapıyı açtı ve beyaz eldivenli eliyle yolcularını arabaya buyur etti.

Koltuklardan gıcır gıcır derinin kendine has o hoş kokusu yayılıyordu. Ahşap paneller insanda itibarlarını bu saplantıyla edinmiş, küçük, zanaatkar bir aile tarafından elde üretildikleri hissini uyandırıyordu.

“Bay Riley servetini çeşitli ticari girişimlerle çok uzun yıllar önce edindi. Ayrıca bugün uluslararası düzeyde hayranlık uyandıran bir şirketin ilk yatırımcılarından biriydi. Gizlilik gereği adını söyleyemiyorum ve Bay Riley parasal konulan sizinle konuştuğumu bilseydi son derece müteessir olurdu. Bana sizi samimiyeti ve güvenilirliği konusunda temin ederek özenle ağırlamam için talimat verdi. Bir de Hangar 21’e güvenli bir şekilde ulaştırmam için.”

Ressam görkemli arabaya bu ulaşım şekline alışkın bir rock yıldızı ya da hafta sonu âlemlere akmaya hazır bir hip-hop şarkıcısı gibi yayılırken, “Hangar 21 mi?” diye sordu.

“Bay Riley’nin jet filosunun olduğu yer,” dedi şoför kısaca.

“Filo mu?” diye sorarken girişimcinin güzel, kahverengi gözleri merakla parlamıştı.

Şoför, “Evet,” demekle yetindi.

Araba sabahın erken saatlerinde boş olan sokaklarda hızla yol alırken bir süre sessizlik oldu. Ressam bir su şişesini dalgın dalgın elinde çevirerek camdan dışarı bakıyordu. Güneşin doğuşunu görmeyeli yıllar olmuştu. “Çok özel. Gerçekten çok güzel,” diye itiraf etti. “Günün bu vaktinde her şey ne kadar huzurlu. Hiç ses yok. Gerçek huzur. Yorgun hissetmeme rağmen düşünebiliyorum. Her şey gözüme daha net görünüyor. Dikkatim dağınık değil. Dünyanın geri kalanı uykudaymış gibi geliyor. Ne sükûnet.”

Kehribar rengi incecik güneş ışınları, gün doğumunun göksel paleti ve anın sessizliği onu cesaretlendirmiş ve dehşete düşürmüştü.

Girişimci, şoförü süzdü. “Bize biraz daha patronundan bahsetsene,” dedi konuşurken huzursuz bir tavırla telefonuyla oynayarak.

“Anlatabileceğim çok fazla bir şey yok. Milyonlarca dolarlık bir serveti var. Parasının büyük bir kısmını yardım kuruluşlarına bağışladı. Bay Riley tanıdığım en büyüleyici, cömert ve merhametli insandır. Ayrıca inanılmaz bir iradeye ve dürüstlük, empati, sadakat ve ahlak gibi çok sağlam değerlere sahiptir. Ve elbette deyim yerindeyse gerçekten garip bir insandır. Çok, çok, çok zenginlerin pek çoğu gibi.”

“Bunu fark ettik,” dedi girişimci. “Ama merak ettim. Sana onun garip olduğunu düşündüren ne?”

Şoförün verdiği tek cevap, “Göreceksiniz,” oldu.

Rolls çok geçmeden özel bir havaalanına ulaştı. Bay Riley ortalıkta yoktu. Şoför çok bakımlı görünen, fildişi rengi jete doğru ilerledi. Jetin tek renkli kısmı kuyruğuydu. Orada mandalina renginde üç karakter vardı: SSK.

“‘S5K’ neyin kısaltması?” diye sordu girişimci gergin bir sesle, telefonunu elinde daha da sıkı tutarak.

“Sabah 05.00 Kulübü. ‘Sabahlarını kucakla. Hayatını güzelleştir.’ Bay Riley’nin pek çok işinde kullandığı sloganlardan biridir bu. Şimdi, üzülerek size veda etmek zorundayım. *Au revoir”* Şoför onlara veda ettikten sonra çantalarını ışıldayan uçağa taşıdı.

Kabine giden metal merdivenin başında uçuş ekibinden iki yakışıklı adam sohbet ediyordu. Çok şık ve zevkli bir üniforma içindeki sarışın bir hostes, girişimci ile ressama sıcak havlu verdikten sonra gümüş bir tepside kahve ikram etti. “*Dobroe utro,”* diyerek onları Rusça selamladı.

Şoför tekrar arabaya binmeden önce jete doğru, “Sizinle tanışmak büyük zevkti,” diye seslendi. “Lütfen Bay Riley’yi gördüğünüz zaman kendisine en iyi dileklerimi iletin. Mauritius’ta iyi eğlenceler.”

“Mauritius mu?” dedi iki misafir aynı anda, uyandığında karşısında bir baş sarımsak gören bir vampirin şaşkınlığıyla.

Ressam merdivenden çıkarken, “İnanılmaz,” dedi. “Mauritius! Her zaman o adaya gitmek istemişimdir ve orası hakkında bir şeyler okumuştum. Yüksek frekanslı bir yer. Fransız aromalı. Muhteşem

bir güzellik. Ayrıca dediklerine göre dünyanın en sıcak ve mutlu insanlarından bazıları orada yaşıyormuş."

Girişimci kahvesinden bir yudum alıp etrafa bakarken, "Benim de aklım başımdan gitti," dedi. Uçuş öncesi hazırlıklarıyla meşgul olan pilotları süzdü. "Mauritius'un muhteşem, oradaki insanların süper dost canlısı, yardımsever ve spiritüel olarak ileri seviyede olduğunu ben de duymuştum."

Uçak kusursuz bir kalkışın ardından bulutların arasında süzüldü. Seyir irtifasına ulaşınca İkiliye önce birinci kalite şampanya ve havyar ikramı yapıldı, ardından bir dizi enfes ana yemek seçeneği sunuldu. Girişimci halinden hayli hoşnuttu ve yatırımcıların, şirketini acımasızca elinden alma girişimleri etkisini kaybetmişe benziyordu. Doğru, Sabah 05.00 Kulübü felsefesini ve altında yatan, Bay Riley'nin iş dünyasında roket hızıyla devleşmesine ve küresel bir hayırsevere dönüşmesine yardımcı olan metodolojiyi öğrenmek üzere tatile çıkmak için ideal bir zaman değildi bu. Ya da belki de gezegenin en başarılı, nüfuzlu ve neşeli insanlarının güne nasıl başladıklarını keşfetmek üzere her zamanki gerçekliğinden uzaklaşmak için mükemmel bir zamandı.

Bir süre şampanyasını yudumladıktan sonra bir film seyretti. Ardından derin bir uykuya daldı. Ressamın yanında *Michelangelo Fiorentino et Rafael da Urbino: Vatikan'da Sanatın Ustaları* adında bir kitap vardı. Ressam onu saatlerce okudu. Ne kadar mutlu olduğunu ancak hayal edebilirsiniz.

Jet uçsuz bucaksız kıtaların ve çeşitli yeryüzü şekillerinin üstünden geçip rotasını tamamladı. İniş de yolculuğun tamamı gibi sarsıntısız ve ustacaydı.

Uçak yeni asfaltla kaplı pistte ilerlerken kaptan ses sisteminden, *"Bienvenue au Île Maurice"* diye duyurduktan sonra, hayatının büyük bir kısmını gökyüzünde geçirmiş bir insanın haklı özgüveniyle, *"Merci beacoup.* Mauritius'a ve Sir Seewoosagur Ramgoolam Uluslararası Havaalanı'na hoş geldiniz," diye ekledi. "Siz VIP yolcularımızı ağırlamak bizim için büyük bir ayrıcalıktı. Bay Riley'nin özel asistanının bize verdiği bilgi doğrultusunda, birkaç gün sonra tekrar görüşeceğiz. Bizimle uçtuğunuz için size bir kez

daha teşekkür ediyor ve yolculuğunuzun zarif, mükemmel ve her şeyden önce güvenli geçtiğine inanıyoruz."

Hostes özel yolcularını uçaktan indirip pistin yanında çalışır durumda bekleyen, cilalı, siyah arazi aracına kadar eşlik etti.

Zarif bir tonlamayla, "Valizleriniz sonradan getirilecek. Endişeniz olmasın, Bay Riley'nin deniz kıyısındaki malikânesinde bulunan misafir odalarınıza kadar ulaştırılacaklar," dedikten sonra samimi bir el selamıyla ekledi: "*Spasiba*."

Girişimci hiç âdeti olmamasına rağmen bir moda ikonu gibi dudaklarını büzerek birkaç *selfie* çekerken mutlulukla, "Her şey birinci sınıf," dedi.

Ressam, Albert Einstein'ın bir bilim insanı olarak ciddiyetine ihanet eden ve hiç eksilmeyen çocuksu hayretini gözler önüne seren meşhur fotoğrafında yaptığı gibi dilini çıkararak girişimcinin fotoğraflarını sabote ederken, "Aynen," dedi.

Range Rover otoyolda ilerlediği sırada uzun şeker kamışları Hint Okyanusu'ndan esen mis kokulu rüzgârla dalgalanıyordu. Sessiz şoför beş yıldızlı otellerin kapı görevlilerinde gördüğünüz türden beyaz bir şapka takmış ve sade ama rafine bir profesyonellik hissi uyandıran, jilet gibi ütülenmiş, koyu gri bir üniforma giymişti. Hız sınırı düşünce hız kesmeyi ve döneceği zaman sinyal vermeyi hiç atlamıyordu. Genç olmadığı açıkça belli olsa da arabayı en iyi olmayı kafaya koymuş genç bir aceminin özeniyle sürüyordu. Yol boyunca gözlerini önündeki asfalttan hiç ayırmadı, sanki yolcularını varış noktasına bir an önce ulaştırırken güvenliklerinden ödün vermemeyi hedeflediği bir trans haline girmişti.

İnsanda zamanın durduğu hissini uyandıran küçük köylerden geçtiler. Sokakların iki yanı begonvillerle kaplıydı ve yolun kralı edasıyla kenarda duran sokak köpekleri araca doğru koşuyor, küçük çimenlik alanlarda dünya umurlarında olmayan çocuklar oyun oynuyordu. Zaman zaman horoz ötüşleri duyuluyor, kestane rengi tenli, dişsiz, yaşlı adamlar başlarında düz, yün şapkalarıyla eski püskü ahşap sandalyelerde oturuyorlardı. Gün içinde boş geçirecek çok zamanları varmış gibi görünüyorlardı; aynı anda hem hayatın zorluklarının yorgunluğunu hem de dolu dolu yaşanmış günlerin

bilgeliğini taşır gibiydiler. Her yerde rengârenk kelebekler uçuşuyordu ve kuşlar neşeyle cıvıldıyordu.

Aracın içinden geçtiği küçük bir yerleşim yerinde, vücuduna göre çok uzun bacakları olan sıska bir oğlan, metal iskeletinin üstünde gıcırdayan selesi fazla yükseltilmiş, küçük bir bisiklete binmişti. Bir başkasında askılı tişörtler, sörf şortları ve parmak arası terlikler giymiş bir grup genç kız, dar ama bakımlı yolda asker yeşili kargo cepli şort ve sırtında "Alevde Pişirilmiş Tavukta 1 Numara" yazan bir tişört giymiş bir adamı takip ediyordu.

Her şey ada zamanıyla ilerler gibiydi. İnsanlar neşeli görünüyordu. Etraflarına çoğumuzun tecrübe ettiği aşırı dolu, makinelere teslim olmuş ve bazen ruhsuz olan hayatlarda pek sık görülmeyen, ışıltılı bir canlılık saçıyorlardı. Kumsallar tarif edilemeyecek kadar güzeldi. Bahçeler ise muhteşem. Bu Gauguin tablolarını anımsatan manzara, Floransalı bir on altıncı yüzyıl heykeltıraşının elinden çıkmış gibi görünen bir dizi dağla çevrelenmişti.

"Yukarıdaki şu yapıyı görüyor musunuz?" diye sordu şoför sessizliğini bozup zirvelerden birinin en tepesindeki insan figürüne benzeyen kaya oluşumunu işaret ederek. "Ona Pieter Both deniyor. Mauritius'un en yüksek ikinci dağı. Zirvesini görüyor musunuz? İnsan kafasına benziyor, değil mi?" dedi parmağını dağa doğru uzatarak.

"Kesinlikle," dedi ressam.

"Biz ilkokuldayken," diye devam etti şoför, "dağın eteklerinde uyuyakalmış bir adamın hikâyesi anlatılırdı. Tuhaf sesler duyarak uyanmış ve etrafında perilerin ve meleklerin dans ettiğini görmüş. Bu varlıklar adama gördüklerini kimseye anlatmamasını, yoksa taşa döneceğini söylemişler. Adam bunu o anda kabul etmiş ama tanık olduğu mistik tecrübenin heyecanıyla sözünü çiğnemiş ve bu talihli anı bir sürü insana anlatmış. Üzülen peri ve melekler de onu taşa çevirmişler. Adamın başı, onu gören herkese sözlerini tutmalarını hatırlatmak için şişip şu anda baktığınız görkemli dağın zirvesine oturmuş."

Arazi aracı bir başka yerleşim alanından daha geçti. Bir verandada, ergenlik çağındaki iki delikanlı ve saçlarına pembe beyaz çiçekler takmış aynı yaşlarda üç genç kız küçük bir hoparlörden yükselen müzik eşliğinde dans ediyordu. Arka planda bir köpek usul usul havlıyordu.

"Harika bir hikâye," dedi girişimci. Penceresi açıktı ve dalgalı, kahverengi saçları rüzgârda uçuşuyordu. Normalde çizgiler barındıran yüzü şimdi tamamen pürüzsüz görünüyordu. Artık kelimeleri daha yavaş telaffuz ediyordu. Sesinden daha önce var olmayan bir huzur yayılıyordu. Bir eli koltuğun üstünde, ressamın orta ve işaret parmakları dövmeli elinin yakınında duruyordu.

"Mark Twain, 'Önce Mauritius yaratılmış, sonra cennet; cennet Mauritius'tan kopya çekmiş,' diye yazmış," dedi şoför. Biraz önce kaskatı duruyordu ama şimdi ısınmaya başlamış gibiydi. Söylediği cümlenin ardından yemin töreninde konuşma yapan bir başkan gibi gururla gülümsedi.

"Hiç böyle bir şey görmemiştim," dedi ressam, Gotik ile öfkeli adamın bir araya gelmiş halini anımsatan düşmanca tavrı yerini daha rahat, aldırmaz ve gamsız bir duruşa bırakmıştı. "Buradan aldığım enerji içimdeki yaratıcılığı harekete geçiriyor."

Girişimci, ressama nezaket sınırlarını aşan uzun bir bakış attı. Sonra bakışlarını denize çevirdi. İstemeden de olsa kendini nazikçe gülümsemekten alamamıştı.

Şoförün aracın telsizine, "Beş dakikalık mesafedeyiz," diye fısıldadığı duyuldu. Sonra yolcularına altından yapılmış gibi görünen, elde biçimlendirilmiş birer tablet uzattı. "Lütfen bunları inceleyin."

Değerli metale özenli harflerle beş madde kazınmıştı. Tabletler şuna benziyordu:

1. KURAL

Dikkat dağıtmaya duyulan bağımlılık, yaratıcı üretkenliğinizin sonudur. İmparatorluklar kuran ve tarih yazan insanlar şafak sökmeden önce, karmaşıklığın pençelerinin ulaşamadığı o

dinginlikte bir saati kendilerine, dünya standartlarında bir güne hazırlanmaya ayırırlar.

2. KURAL

Bahanelerden dâhi çıkmaz. Erken kalkma alışkanlığını daha önce benimsememeniz bunu şimdi yapamayacağınız anlamına gelmez.

3. KURAL

Bütün değişimler başlangıçta zor, ortasında karmaşık ve sonunda muhteşemdir. Şu anda size kolay gelen her şey ilk başta zor gelmişti. Sürekli pratik yaptıktan sonra, güneşle birlikte uyanmak yeni normaliniz olacak. Ve otomatikleşecek.

4. KURAL

Zirvedeki yüzde 5'lik üretici kesimin aldığı sonuçlara ulaşmak için insanların yüzde 95'inin yapmaya isteksiz olduğu şeyleri yapmaya başlamalısınız. Bu şekilde yaşamaya başladığınız zaman çoğunluk size deli diyecek. Unutmayın ki ucube olarak yaftalanmak muhteşemliğin bedelidir.

5. KURAL

İçinizden pes etmek geldiği zaman devam edin. Zafer, durmak bilmeyenleri sever.

Şoför muntazam bir şekilde sıralanmış bir dizi beyaz sahil evinin önünden geçerken yavaşladı. Evlerden birinin tozlu araç girişine bir pikap park edilmişti. Bir başkasının ön avlusuna dalış malzemeleri saçılmıştı. Son evin önündeki bahçede bir grup çocuk çılgınca kahkahalar atarak oyun oynuyordu.

Okyanus yüzünü gösterdi; kumsala vurmadan önce foşurdayarak köpüren dalgalarla örtülü, hem yeşilimsi hem mavimsi bir düzlük. Havada artık deniz yaşamının kokusu vardı ama içine beklenmedik bir tarçın aromasının da karıştığı nektar gibi tatlı bir koku da hissediliyordu. Geniş kalaslardan yapılmış bir iskelede,

hâkî pantolonunun paçalarını sıvamış, çıplak ayaklı, Noel baba sakallı, dal gibi zayıf bir adam ailesinin yemeğini çıkarmak için balık tutuyordu. Yaşlı adamın başında motosiklet kaskı vardı.

Önünde uzanan davetkâr suya sıvı, sarı çizgiler ve yansımalar halinde vuran göz alıcı parlaklıkta, muhteşem bir küreye benzeyen güneş batmaya hazırlanıyordu. Kuşlar hâlâ cıvıldıyordu. Kelebekler hâlâ uçuyordu. Her şey sihir gibiydi.

"Geldik," dedi şoför davetsiz misafirlerden çok, vahşi doğayı dışarıda tutmak için dikilmiş gibi görünen çitlere tutturulmuş diyafona.

Kapı açıldı. Yavaş yavaş.

Arazi aracı iki yanı begonviller, amber çiçekleri, çeşitli tropik bitkiler ve Mauritius'un millî çiçeği Boucle d'Oreille'lerle kaplı, kıvrımlı bir yolda ilerledi. Şoförün açık penceresinden içeriye taze yasemin ve zengin gül kokularını da taşıyan baş döndürücü bir deniz esintisi doluyordu. Şık çalışma giysileri içindeki bahçıvanlar onlara el salladı. Araba geçerken içlerinden biri, *"Bonjour!"* diye seslendi. Bir diğeri, *"Bonzour"* derken taş bir patikada bir kamyoncunun yumruğu büyüklüğünde iki tombul güvercin sekerek geziyordu.

Milyarderin evi gösterişsizdi; şık bir sahil evi olarak inşa edilmişti. Marthas Vineyard'daki evlerin İsveç çiftlik evleriyle harmanlanmış halini anımsatıyordu. Hem çok güzel hem de gözlerden uzaktı.

Evin arka tarafında okyanusun üstüne uzanan devasa bir veranda vardı. Bir duvara çamurlu bir dağ bisikleti yaslanmıştı. Araç yolunun sonunda bir sörf tahtası duruyordu. Evin mimari açıdan tek gösterişli yanı yerden tavana kadar yükselen pencereleriydi. Üstü ordövrler, peynir çeşitleri ve yanında muntazam bir şekilde dilimlenmiş zencefille servis edilmeyi bekleyen taze limon çayıyla dolu bir ikram arabasının da durduğu verandaya, yine özenle düzenlenmiş kıymetli çiçekler yerleştirilmişti. Güneşten rengi atmış gri basamaklar kıvrılarak elit kesimin okumaktan hoşlandığı gezi dergilerinde görülen türden, nefes kesici bir kumsala iniyordu.

Bütün bu muhteşemliğin ortasında, süt beyazı kumun üstünde bir adam tek başına duruyordu. Hiç kıpırdamadan. Heykel gibi.

Eiffel Kulesi gibi uzun boyluydu ve kamuflaj desenli, bol kesimli bir şort giymişti, çıplak gövdesi bronzdu. Kanarya sarısı sandaletleri ve Roma daki Via dei Condotti'den satın alabileceğiniz türden, aşırı tarz güneş gözlüğüyle Zen sörfçü ve Soho züppesi imajlarını birleştirmişti. Büyük Afrika semalarındaki bir yıldız kadar hareketsiz bir şekilde denize bakmaya devam ediyordu.

"İşte," dedi girişimci onu işaret ederek. Enerjik bir tavırla, "Nihayet ev sahibimizi görebileceğiz. Muhteşem Bay Riley," diye ekledikten sonra deniz kıyısına inen ahşap basamaklara doğru adımlarını sıklaştırdı. "Şuna baksana! Güneşin tadını çıkararak suyun kenarında takılıyor, hayatı ne kadar sevdiği her halinden belli. Sana onun özel biri olduğunu söylemiştim. İç sesimi dinleyip bu harika kaçamağı kabul ettiğim için çok mutluyum. Pek çok insanın hiç yapmayacakları şeyleri söylediği ve tutmayacakları sözler verdiği bir dünyada o, sözüne sadık kaldı. Çok tutarlı biri. Bize çok iyi davrandı. Henüz bizi tanımıyor bile ama bize gerçekten yardım etmek için çabalıyor. Kafamda arkamızı kollayacağı konusunda zerre şüphe kalmadı." Yavaş hareket eden yol arkadaşını cesaretlendirmek istercesine elini sallayarak, "Haydi, biraz acele et," dedi. "İçimden Bay Riley'ye sımsıkı sarılmak geliyor."

Ressam geniş bir kalasın üstünde ilerleyen yavru kertenkeleyi görünce güldü. Göz kamaştıran ışıkta siyah tişörtünü çıkarınca Buda ölçülerindeki göbeği ve dolgun birer mango boyutlarındaki göğüsleri ortaya serildi.

Girişimciye yetişmek için adımlarını hızlandırırken, "Benim de," diye mırıldandı. "Adam gerçekten sözünün eri. Tanrım, biraz güneşlenmeliyim." Nefes nefese kalmıştı.

İki misafir, okyanus kıyısındaki evlerin Nirvana'sı sayılabilecek evin kumsalında duran adama doğru yürürken görünürde başka ev olmadığını fark etti. Bir tane bile. Etrafta kıyıya yakın sığ sularda demirli, dura dura boyası soyulmuş birkaç ahşap balıkçı teknesinden başka bir şey yoktu. İtalyan tarzı güneş gözlükleriyle güneşe tapman iş adamından başka tekbir insan da görünmüyordu.

“Bay Riley!” diye seslendi artık kumun üstünde olan ve kötü durumdaki ciğerlerine hava doldurmak için çabalayan ressam.

İnce yapılı adam, kraliyet konvoyunun gelmesini bekleyen bir saray muhafızı gibi hareketsiz durmaya devam etti.

“Bay Riley!” diye seslendi girişimci de heyecanla.

Cevap alamadı. Adam denize ve ufka serpiştirilmiş, her biri bir futbol sahası büyüklüğündeki konteyner gemilerine bakmayı sürdürüyordu.

Çok geçmeden ressam adamın hayli bronzlaşmış omuzlarının arkasında durdu ve sol omzuna üç kez dokundu. Adam hemen arkasına döndü. İki misafir şaşkınlıkla iç geçirdi. Girişimci zarif eliyle ağzını kapattı. Ressam içgüdüsel olarak geri sıçradı ve kuma düştü.

Gördükleri karşısında ikisi de afallamıştı.

Karşılarındaki Söz Cambazı’ndan başkası değildi.

7. BÖLÜM

Dönüşüm Hazırlığı Cennette Başlar

"Çocuklar inanılmaza inanmakta hiç sıkıntı çekmezler, dâhiler ve deliler de öyle. Sadece sizler ve ben kocaman beyinlerimiz ve küçük kalplerimizle şüphe duyar, fazla düşünür ve tereddüt ederiz." **-Steven Pressfield**

"Ah, vay canına!" dedi girişimci, kısmen şaşkınlık kısmen sevinç barındıran çarpık bir gülümsemeyle.

Etkileyici bir hızla o hafif şok halinden, daha alışkın olduğu evrenin efendisi duruşuna geçerek, "Seminerinize katılmıştık. Şey… Sahnede harikaydınız," demeyi başardı. "Ben bir teknoloji firmasını yönetiyorum. Yaşadığımız hızlı büyüme nedeniyle sektörümüzün uzmanlarının roket gemi' adını verdikleri şirketlerden biriyiz. Yakın zamana kadar her şey harika gidiyordu…" Sözlerinin devamını getiremedi.

Bakışlarını Söz Cambazı'ndan ressama çevirdi. Bir süre gergin bir tavırla bileklikleriyle oynadı. Yüzündeki çizgiler canlanmıştı sanki. O anda, o göz alıcı kumsalda yüzüne ağır, yorgun ve yaralı bir ifade yerleşti.

"Ne oldu?" diye sordu Söz Cambazı. "Şirketinize yani?"

"Şirketime yatırım yapan insanlardan bazıları benim elimde çok fazla hisse olduğuna karar verdi. Kendileri için daha fazlasını

istediler. Çok açgözlü insanlar. Bu nedenle üst düzey yöneticilerimi manipüle edip kilit personelimi bana karşı ayaklanmaya ikna ettiler ve şimdi beni şirketten atmaya çalışıyorlar. Orası benim bütün hayatım." Son cümlede girişimcinin sesi titremişti.

Kumsala yakın sığ sulardan rengârenk bir tropik balık sürüsü geçti.

"Hayatımı sonlandırmaya hazırdım," diye devam etti girişimci. "Seminerinize katılana kadar. Paylaştığınız bilgiler bana umut verdi. Sözlerinizin çoğu kendimi yeniden güçlü hissetmemi sağladı. Tam olarak ne olduğunu bilmiyorum ama beni kendime ve geleceğime inanmaya ittiniz. Size teşekkür etmek istiyorum." Söz Cambazına sarıldı. "Beni hayatımı en iyi haline getirmem için harekete geçirdiniz."

Söz Cambazı, "Bu cömert sözler için çok teşekkür ederim," derken girişimci ve ressamın onu son gördükleri halinden çok farklı görünüyordu. İnsanların güneşten aldığı o sağlıklı ışıltıyı edinmiş olması bir yana, sanki artık daha güçlü duruyordu ve biraz da kilo almıştı.

"Söylediklerinizi için size minnettarım," dedi. "Ama gerçek şu ki sizi hayatınızı iyileştirme arayışına çıkaran ben değilim. İçgörülerimi ve yöntemlerimi uygulamaya koyma sürecini başlatarak ve öğretilerimi *benimseyerek* hayatınızı *kendiniz* değiştiriyorsunuz. Çoğu insanın ağzı laf yapar. Size hırslarını ya da hayata geçirmeyi planladıkları hayalleri anlatırlar. Onları yargılamıyorum. Size sadece gördüklerimi aktarıyorum. Yakınmıyorum da, sadece diyorum ki *pek çok insan hayatı boyunca aynı kalır*. Dünkü işleyiş şekillerinden ayrılmaya çok korkarlar. Sıradanlığın ataletiyle evli ve uyumun prangalarına mahkûm bir halde her türlü büyüme, ilerleme ve kişisel yükselme fırsatına karşı koyarlar. Aramızdaki pek çok iyi ruh çok korktukları için hayatlarının, ustalığın, cesaretin saygınlığının ve yürekliliğin sahiciliğinin onları beklediği masmavi olasılıklar okyanusuna çıkma çağrısını reddeder. Siz seminerimde paylaştığım bilgilerle harekete geçme bilgeliğine sahipmişsiniz. Bugün hayatta olan ve daha iyi bir lider, üretici ve insan olmanın gerekliliklerini yerine getirmeye istekli küçük azınlığın birer üyesisiniz. Aferin size.

Dönüşümün kolay bir iş olmadığını da biliyorum. Ancak kelebeğin hayatının ışıldayabilmesi için tırtılın hayatı son bulmalıdır. En iyi sizin doğabilmesi için eski siz ölmek zorundadır. Siz kusursuz bir iş dünyasına ve özel hayata adım atmak için ideal şartları beklemeyecek kadar akıllı insanlarsınız. Büyük güç çok basit bir başlangıçla dizginlerinden kurtulur. En büyük hayallerinizin açtığı çemberi, onları gerçeğe dönüştürerek kapatmaya başladığınız zaman içinizde saklı duran kahramanca güç açığa çıkar. Doğa, çaba içeren eylemlerinizi fark eder ve bu inançlı adanmışlığınıza bir dizi beklenmedik galibiyetle karşılık vererek işi bir adım öteye taşır. İradeniz güçlenir. Özgüveniniz artar. Işıldamaya başlarsınız. Bundan bir yıl sonra, bu işe bugün başladığınız için çok mutlu olacaksınız."

"Teşekkürler," dedi girişimci.

"Bir adamın koşmaya başlayabilmek için kilo vermesi gerektiğini söylediğini duymuştum. Düşünsenize. Koşma alışkanlığını başlatabilmek için kilo vermek. Bunun bir yazarın kitaba başlamak için ilham gelmesini, bir yöneticinin alanında lider olmak için terfi almayı ya da yeni bir şirketin statükoyu sarsacak ürününü piyasaya sürmek için tam finansman desteği bulmayı beklemesinden bir farkı yok. Hayatın akışı olumlu eylemi ödüllendirir, tereddüdü cezalandırır. Her neyse, ayağa kalkmanıza ufak da olsa bir katkım olduysa ne mutlu bana. Kişisel maceranızın zor ancak heyecan verici bir döneminde gibi görünüyorsunuz. Lütfen unutmayın ki egoya kötü gelen bir gün, ruh için harika bir gündür. Bilgeliğinizin ışığı, korkunuzun sesinin acımasız bir mevsim olarak adlandırdığı bir dönemin aslında muhteşem bir armağan olduğunu bilir."

"Öldüğünüzü sanmıştık," dedi girişimci sözünü sakınmadan. "Tanrıya şükür, iyisiniz. Ayrıca alçak gönüllülüğünüzü takdir ediyorum."

"En alçak gönüllü insanların en büyükler olduğuna inanırım. Kendilerinden çok emin oldukları için, katıksız liderlerin asıl misyonu başkalarını yüceltmektir. Kendilerine saygıları ve içlerindeki sevinç ve huzur o kadar büyüktür ki sırf birazcık daha iyi hissetmek için topluma başarılarının reklamını yapma ihtiyacı

duymazlar. Ayrıca gerçek güç ile yapay güç arasında çok büyük bir fark olduğunu da söylemeden geçemeyeceğim." Söz Cambazı kendisine dünya çapında ün kazandıran guru kimliğine iyice bürünmüştü.

"Kültürümüz bize unvanın ve önemsiz süslemelerin, alkışın ve övgünün, paranın ve malikânelerin peşine düşmemizi söyler. Beyniniz, insan olarak değerinizi bunlarla tanımlayacak kadar yıkanmadığı sürece bunda hiçbir sakınca yok, gerçekten. Bu tür şeylerin tadını çıkarın ama onlara bağlanmayın. Onlara sahip olun ama kimliğinizi onların üstüne kurmayın. Onları takdir edin ama onlara *ihtiyaç* duymayın. Bunlar medeniyetimizin bizi başarılı ve dingin olmak için peşine düşmemiz gerektiğine inandırdığı yapay güç biçimlerinden başka bir şey değil. Gerçek şu ki onlardan herhangi birini kaybettiğinizde, onlardan aldığınız geçici güç de buhar olur. Bir anda nasıl bir illüzyon olduğunu gözler önüne sererek ortadan kaybolur."

"Anlatmaya devam edin lütfen." Girişimci her sözcüğü içine çeker gibiydi.

"Gerçek güç hiçbir zaman dışarıdaki bir unsurdan gelmez," dedi Söz Cambazı. "Çok parası olan birçok insan çok varlıklı değildir. Banka kuyruklarını düşünün," diyerek parlak sarı parmak arası terliklerini ayağından çıkarıp muntazam bir şekilde ince kumun üstüne yerleştirdi. "Hakiki güç -efsanelerin sahip olduğu türden güç- dışınızda kim olduğunuzdan ve dışsal olarak sahip olduklarınızdan doğmaz. Dünya şu anda kaybolmuş gibi. Gerçek ve kalıcı güç kendini, siz orijinal yeteneklerinizle temasa geçtiğiniz ve insan olarak en güçlü becerilerinizi fark ettiğiniz zaman gösterir. Ayrıca gerçek zenginliğin üretkenlik, öz disiplin, cesaret, dürüstlük, empati ve sahicilik gibi soylu erdemlere uygun yaşamakla ve günlerinizi, hastalıklı toplumumuzda pek çok insanın dönüşmek üzere eğitildiği koyun sürüsünün peşine takılmak yerine kendi bildiğiniz gibi yönlendirmekle mümkün olduğunu da söylemeliyim. Artık çok fazla insan 'Koyunumsu' oldu. Harika haber şu: Bahsettiğim türdeki güç bugün gezegende hayatta olan *herkes* için ulaşılabilir. Hayat bizi incitirken, hayal kırıklığına uğratırken ve

kafamızı karıştırırken bizler bu güç türünü unutmuş ve reddetmiş olabiliriz. Ama o hâlâ onunla ilişki kurmamızı bekliyor. Ve onu geliştirmemizi. Tarihin en büyük öğretmenleri hep çok az şeye sahiptiler, biliyorsunuz. Mahatma Gandi öldüğünde sandaletlerinin, saatinin, gözlüğünün ve yemek yediği basit bir kâsenin de aralarında olduğu on kadar eşyası vardı. Kalben refah içinde ve milyonlarca insanı etkileyecek hakiki güç açısından son derece zengin olan Rahibe Teresa, içinde neredeyse hiç dünyevi eşya olmayan küçücük bir odada son nefesini verdi. Seyahat ederken bütün mal varlığını beyaz bir bez çantada taşırdı."

"İnsanlığın kahramanları genelde neden bu kadar az şeye sahipler?" diye sordu ressam. Kumun üstünde gevşemeye başlamıştı.

"Çünkü günlerini sonunda hiçbir önem taşımayan nesnelerin peşinde koşarak geçirmenin anlamsızlığını görmelerini sağlayan bir bireysel olgunluk düzeyine erişmişlerdir. Çoğu insanın aksine, kişiliklerini içlerindeki boşlukları kafa dağıtarak, bir şeylere kapılarak yaşamayacak, kaçışlarla ve lüksle doldurma ihtiyacı duymayacak kadar geliştirmişlerdir. Yüzeysel sahiplenmelere iştahları azaldıkça yaratıcı vizyonlarını onurlandırmak, doğuştan gelen dehalarını ifade etmek ve daha yüksek bir ahlaki plana göre yaşamak gibi önemli arayışlara açlıkları artar. İlham verici, usta ve korkusuz olmanın içeriden desteklenen şeyler olduğunu kalben anlarlar. Ve *gerçek* güce bir kez erişildiğinde dışarıdaki geçici şeyler bu hâzinenin sağladığı tatmin duygusunun yanında sönük kalır. Ah, bir de tarihin bu ağır sıkletleri üstün doğalarının ayırdına vardıkları zaman harikulade bir hayatın öncelikli amaçlarından birinin katkıda bulunmak olduğunu keşfederler. Katkı, etki, işe yararlık, yardım. İş dünyasının kurucularının 'hissedar değerinin kilidini çözmek' olarak adlandırabilecekleri bir şey. Yere yığılmadan önce seminerimde de söylediğim gibi, "liderlik hizmet etmek ve faydalı olmaktır.' Ünlü filozof Mevlana şu sözleriyle bunu benim asla yapamayacağım kadar iyi ifade etmiştir: "Damladan vazgeç, okyanus ol.'"

“Bunu bizimle paylaştığınız için teşekkürler,” dedi girişimci samimiyetle. Kuma, ressamın yanına oturdu ve bir elini özenle ressamın elinin yakınına yerleştirdi.

“Artık daha iyi olduğunuzu görmek çok güzel,” dedi ressam. Botlarını çıkarmıştı. Çoraplarını da. Güneş banyosu yapan bir kedi gibi güçlü güneşin tadını çıkarırken, “Size ne oldu öyle?” diye sordu.

“Yorgunluk,” dedi Söz Cambazı. “Çok fazla şehir. Çok fazla uçak. Medyada çok fazla görünmek. Çok fazla seminer. İnsanların liderliklerine hız katmalarına, yeteneklerini aktif hale getirmelerine ve kendi hayatlarının kahramanı olmalarına yardım etme görevimin peşinde kendimi hırpalamışım. Aklım başıma geldi.”

Söz Cambazı şık güneş gözlüğünü çıkardı ve iki öğrencisine elini uzattı. “Sizinle tanışmak büyük bir zevk.”

“Sizinle de,” diye karşılılık verdi ressam. “Zor zamanlarımda çalışmalarınızın bana çok faydası dokundu.”

Ressam bu sözleri söylerken uzaktan rengârenk giyimli turistlerle dolu bir katamarının geçtiğini gördü. Berrak suda bir lipsos sürüsü yüzüyordu. Söz Cambazı onlara baktı, içtenlikle gülümsedi ve sonra sözlerine devam etti.

“Neden burada olduğumu merak ediyor olmalısınız.”

“Öyle,” dedi girişimci, ayakkabılarını çıkarıp ayaklarını yol arkadaşının yanına, kumların altına uzattı.

“Otuz üç yaşından beri Bay Riley’ye danışmanlık yapıyorum. Nasıl bütün profesyonel sporcuların zirve performans koçları varsa olağanüstü iş insanlarının da var. İnsan tek başına ikon olamaz. Tanıştığımızda yolun başındaydı ama insanın ne kadar öğrenirse o kadar çok şey başarabileceğini anlamıştı. En iyilerin her gün yaptığı gerçek spor büyümektir. Eğitim gerçekten de bozulmanın aşısıdır. Siz iyi olduğunuz sürece hayatınızın bütün arenalarında daha iyisine sahip olursunuz. Ben buna *2x3x Kafa Yapısı* diyorum: Gelirinizi ve yarattığınız etkiyi ikiye katlamak için iki esas alanda yatırımınızı üçe katlamalısınız - kişisel ustalık ve profesyonel yeterlilik.”

“Buna bayıldım,” dedi ressam koca göbeğini kaşıyarak. Sonra ayak tırnağını kurcalamaya başladı.

“Bay Riley dünya standartlarına yükselebilmek için dünya standartlarında desteğe ihtiyacı olduğunu en başından anlamıştı. Yıllar içinde çok iyi arkadaş olduk. Ona ait bu kumsalda palmiye kalbi salatası, ızgarada taze karides ve mükemmel Fransız şaraplarından oluşan beş saatlik öğle yemekleri yemek gibi pek çok tarifsiz mutluluğu paylaştık.”

Söz Cambazı kollarını havaya kaldırdı. Heybetli dağlara baktı. Birkaç dakika sessiz kaldı.

“Birlikte çok derin kederler de yaşadık, dostumun ellinci doğum gününden hemen sonra kansere yakalanması gibi. Bir insanın arzulayabileceği her şeye sahip gibi görünüyordu. Ama sağlığı elinden gidince hiçbir şeyinin olmadığını fark etti. Bu olay onu değiştirdi. Sağlık, sağlıklı insanların başlarında taşıdığı ve sadece hasta insanların görebildiği taçtır, bilirsiniz. Ya da hep söylendiği gibi, gençken varlık için sağlığımızı feda ederiz ve yaşlanıp olgunlaştığımız zaman neyin önemli olduğunu anlar, bütün servetimizi sağlıklı geçirebileceğimiz tek bir gün için feda etmeye razı oluruz. Sonuçta hiç kimse mezarlıktaki en zengin insan olmak istemez.”

Katamarandaki gürültücü turistlere bakarak, “Ama hastalığı yendi,” diye ekledi. “Hayallerini alt etmeye çalışan her şeyden kendini koruduğu gibi. Stone müthiş bir adamdır. Onu kardeşim gibi severim.

“Pekâlâ, ikinizle de tanıştığıma memnun oldum,” diye devam etti Söz Cambazı. “Geleceğinizden haberdardım. Bay Riley daha üstün bir sabah rutinine geçerek maksimum üretkenliğe ulaşmak, olağanüstü bir performansı sürdürmek ve seveceğiniz bir hayat yaratmak konusunda sizinle paylaşmaya söz verdiği bilgileri size aktarmak için sabırsızlanıyor. Ona yapılmış bir iyiliği başkalarına aktardığı ve benim akıl hocası olarak ona öğrettiklerimi paylaştığı için seviniyorum. Yakında tanışacağınız bütün içgörülerine ve öğrenme yöntemlerine bayılacaksınız. Sabah 05.00 Kulübü ikiniz için de *devrim* olacak. Kulağa tuhaf ve inanılmaz geldiğini biliyorum ama Stone’un size öğretmek üzere olduğu yöntemle tanışmanız, içinizde

çarpıcı kaymalara neden olacak. Bilginin yakınında olmak bile içinizdeki özel bir şeyleri uyandıracak."

Şık güneş gözlüğünü taktı.

"Her neyse, Bay Riley benden size önümüzdeki birkaç gün keyfinize bakmanızı iletmemi istedi. Beni çok fazla görmeyeceksiniz çünkü genellikle dalıyor, yelken yapıyor ve balık tutuyor olacağım. Balık tutmak hayatta en sevdiğim şeylerden biridir. Mauritius'a sadece çok yakında buluşacağınız o harika ve nazik ruha koçluk etmek için değil, tazelenmek ve bir sürü zorlukla, hasarlı ekonomilerle, doymuş sektörlerle ve çevresel çürümelerle dolu aşırı karmaşık dünyamızdan uzaklaşmak için de gelirim. Bunlar yaratıcılığımızı, enerjimizi, performansımızı ve mutluluğumuzu aşağı çekmekle tehdit eden faktörlerden sadece birkaçı. Buraya yenilenmeye ve enerji toplamaya geliyorum. Sakin tatillere çıkmadan sürdürülen üst düzey üretkenlik kalıcı tükenmişliğe yol açar. Dinlenmek ve toparlanmak ustalığa adanmış insanlar için bir lüks değil, gerekliliktir. Bu prensibi insanlara yıllarca öğrettim ama kendim unuttum ve seminerde bedelini ödedim. Ayrıca ilhamın tecritten ve bugünlerde çoğunluğun günlerinin büyük bir kısmına hâkim olan, bitmek bilmeyen dijital dikkat dağıtıcılardan ve gereksiz aşırı iletişimden uzak kalmaktan beslendiğini de öğrendim. Doğal dehanızın kendini en neşeli halinizde gösterdiğini de bilmenizi isterim. Dünyayı değiştirecek fikirleri dinlenmiş, gevşemiş ve sevinç doluyken buluruz. Hint Okyanusu'ndaki bu küçücük nokta en iyi yanlarıma yeniden ulaşmamı sağlıyor. Ayrıca çarpıcı güzelliği, muhteşem gastronomisi ve içi dışı bir, şefkatli insanlarıyla hakiki bir sığınak. Mauritiuslu insanlara hayranım. Çoğu hayatın en basit zevklerinin değerini hâlâ biliyor. Aile yemekleri ve arkadaşlarla yüzdükten sonra Super U'dan aldıkları kızarmış pilici buz gibi birer Phoenix eşliğinde mideye indirmek gibi."

"Phoenix mi?" diye sordu ressam.

"Mauritius birası," diye karşılık verdi Söz Cambazı. "Ayrıca bu adadan her zaman yüz kat daha güçlü, hızlı, odaklanmış ve enerjik ayrıldığımı da söylemeliyim. Günlük hayatta gerçekten çok çalışıyorum. Umarım sözlerim size kibirlilik gibi gelmez ama

toplumu yukarı çekmeyi gerçekten çok önemsiyorum ve kendimi toplumun içinde barındırdığı açgözlülüğü, nefreti ve çatışmayı azaltmak için üzerime düşeni yapmaya adadım. Buraya gelmek beni sıfırlıyor. Asıl önemli olan şeyle bağlantımı tazeliyor. Bu sayede geri dönüp dünya için çalışabiliyorum. Hepimiz dünya için çalışıyoruz, bunu biliyorsunuz, değil mi? Her neyse, size iyi eğlenceler. Seminerime geldiğiniz ve güzel sözleriniz için çok teşekkür ederim. Benim için anlamı tahmin edemeyeceğiniz kadar büyük. Herkes eleştirebilir. Ama teşvik edici olmak cesaret ister. Etkili bir lider olmak asla saygısız olmayı gerektirmez. Keşke daha fazla lider bu prensibi anlayabilseydi.

"Ah, bir şey daha," diye ekledi Söz Cambazı, kamuflaj desenli şortundaki kumu silkelerken.

"Evet?" dedi girişimci saygılı bir ses tonuyla.

"Lütfen yarın sabah burada, kumsalda olun. Eğitiminiz o zaman başlayacak."

"Elbette," dedi girişimci. "Saat kaçta?"

Yanıt, "Sabah 05.00'te," oldu. "Sabahlarınızı kucaklayın. Hayatınızı güzelleştirin."

8. BÖLÜM

Sabah 05.00 Yöntemi: Dünya Kuran İnsanların Sabah Rutini

"Gün doğmadan kalkmak iyidir çünkü bu tür alışkanlıklar sağlığa, varlığa ve bilgeliğe katkı sağlar." **-Aristoteles**

"Sabah 05.00 Kulübü'ne hoş geldiniz!" diye haykırdı milyarder, deniz kenarındaki evinin basamaklarından sekerek inerken. *"Bonzour!* 'Günaydının Creole dilindeki karşılığı. Dakiksiniz! Buna bayıldım! Dakiklik soylulara has bir özelliktir. En azından benim kitabım öyle diyor. Adım Stone Riley" dedi iki misafirini selamlamak için elini zarif bir tavırla uzatırken.

Eski püskü giysileri yerini siyah bir koşu şortuna ve önünde "Sen emek vermedikçe hiçbir fikir işe yaramaz" yazan bembeyaz bir tişörte bırakmıştı. Ayakları çıplak, yüzü sinekkaydı tıraşlıydı, son derece fit vücudu ve yanık teniyle seminerdeki halinden çok daha genç görünüyordu. Başında siperliği arkaya bakan siyah bir beyzbol şapkası vardı.

Gözleri yeşilin nadir rastlanan açık bir tonuydu ve gülümsemesi ışık saçıyordu. Evet, girişimcinin dediği gibi bu adamda fazlasıyla özel bir şey vardı.

Milyarderin başının üstünde beyaz bir güvercin belirdi ve havada sihirle asılıymış gibi on saniye kadar durdu. Sonra uçup

gitti. Bunu gözünüzde canlandırabiliyor musunuz? Mucizevi bir andı.

"Sizin için sakıncası yoksa size sarılmak isterim," dedi milyarder ve cevap beklemeden uzun kollarıyla girişimciye ve ressama aynı anda sarıldı.

"Tanrım, çok cesursunuz. Kesinlikle cesursunuz," dedi. "Yaşlı, pejmürde bir adama güvendiniz. Bir yabancıya. O gün bir sokak serserisi gibi göründüğümü biliyorum. Ah, nasıl göründüğümü önemsediğimden değil. Görünüşüme pek aldırmam," diye ekledi kendi utanmazlığına gülerek. "Ben sadece gerçeği korumayı seviyorum. Hoş ve basit. Tamamen orijinal. Bana şu eski bakış açısını hatırlatıyor: Çok para sahibi olmak sizi farklı kılmaz. Nakdiniz, siz onu kazanmadan önce olduğunuz kişiyi daha fazla ortaya çıkarır."

Milyarder gözlerini okyanusa dikti ve taze şafağın ilk ışıklarının onu okşamasına izin verdi. Gözlerini kapatıp derin bir nefes aldı. Sıkı karın kaslarının hatları tişörtünün altından belli oluyordu. Sonra siyah şortunun arka cebinden bir çiçek çıkardı. Ne girişimci ne de ressam daha önce böyle bir çiçek görmüştü. Üstelik çiçek milyarderin cebinde hiç zarar görmemişti. Tuhaftı bu.

"Çiçekler işlerinde ve özel hayatlarında sihir yaratmak konusunda ciddi olan herkes için çok önemlidir," dedi iş adamı çiçeği koklayarak. "Her neyse, size babamın çiftçi olduğunu anlatmak istedim. Bir çiftlikte büyüdüm, sonra Kaliforniya'nın güneyine taşındık. Basit düşünür, basit konuşur, basit yer ve basit yaşardık. Bir insanı taşradan çıkarabilirsiniz ama taşrayı insanın içinden çıkaramazsınız," diye ekledi bulaşıcı bir heyecanla, gözünü muhteşem denizden ayırmadan.

Girişimci ve ressam, ev sahiplerine içtenlikle teşekkür ettiler. Ona maceralarının o ana dek muhteşem olduğunu söylediler ve adanın ve sahibi olduğu bu kumsalın o güne dek gördükleri her şeyden daha güzel olduğunu anlattılar.

"Ütopya, değil mi?" dedi milyarder güneş gözlüğünü takarken. "Çok şanslıyım, orası kesin. Gelmenize çok sevindim çocuklar."

“Demek güneşle birlikte uyanma alışkanlığını sana baban kazandırdı?” diye sordu ressam, birlikte kıyıda dolaşırlarken.

Milyarder şaşırtıcı bir hareketle tıpkı bir semazen gibi kendi etrafında dönmeye başladı. Dönerken şu sözcükleri haykırıyordu: “Şunu odanızın perdelerine yazdırmak isterdim: ‘Erken kalkmazsan hiçbir şeyde ilerleme kaydedemezsin!’”

“Şey, ne yapıyorsun?” diye sordu girişimci.

“Bu Chatham Dükü William Pitt’ten mükemmel bir alıntıdır. Nedense bunu şu anda paylaşmak bana doğru geldi. Her neyse, babamla ilgili sorunuzu cevaplayayım,” dedi milyarder biraz beceriksizce.

“Evet ve hayır. Çocukken her sabah babamın erken kalkmasını seyrettim. Bu bir rutine dönüştüğü ve bunu defalarca yaptığı için bir noktada yapmaması imkânsız bir hal aldı. Ama çoğu çocuk gibi, babamın benden yapmamı istediği şeylere direnirdim. İçimde her zaman bir asi vardı. Bir açıdan biraz korsanlara benzerim. Babam benimle her gün küçük bir savaş vermek yerine, istediğimi yapmam için beni serbest bıraktı. Ben de uyurdum. Geç saatlere kadar.”

“Sıkı babaymış,” dedi girişimci. Bu sabah yoga giysilerini kuşanmıştı ve özenli notlar almak için aygıtını yanında taşıyordu.

“Öyleydi,” dedi milyarder, tertemiz kumsalda ağır ağır yürürken kollarını öğrencilerinin omuzlarına atarak.

Sözlerine devam etti. “Aslında bana Sabah 05.00 Yöntemi’ni Söz Cambazı öğretti. Onunla tanıştığımda genç bir adamdım. İlk şirketimi daha yeni kurmuştum. Bana liderlik edecek, meydan okuyacak ve beni büyük başarılara imza atan bir girişimci ve lider olarak geliştirecek birine ihtiyacım vardı. Herkes bana onun dünyanın açık ara en iyi yönetici koçu olduğunu söylüyordu. Üç yıllık bir bekleme listesi vardı. Bu yüzden Söz Cambazı’na akıl hocam olmayı kabul ettirene kadar onu her gün aradım. O zamanlar o da hayli gençti. Ama öğretilerinin yaşına göre dikkat çekici ölçüde derin bir bilgeliği, saf bir gücü ve ustaca bir etkisi vardı”

“Erken kalkma disiplininin faydası oldu, öyle mi?” dedi ressam araya girerek.

Bay Riley ona gülümsedi ve yürümeyi bıraktı.

“Diğer bütün pratikleri değiştiren ve yücelten asıl pratik o oldu. Araştırmacılar diğer bütün düzenli davranış kalıplarınızı katlayan bu tür çekirdek davranışlara ‘kilit alışkanlık’ adını veriyor. Bu alışkanlığı derin bir nöral yolak olarak yerleştirmek çaba harcamamı, biraz eziyet çekmemi ve en güçlü adanma hissimi devreye sokmamı gerektirdi. Size karşı dürüst olacağım, bu rutini otomatikleştirme sürecinde çok aksileştiğim, başımın çekiçle vuruluyormuş gibi zonkladığı günler ve uyumaya devam etmek istediğim çok sabah oldu. Ama her sabah düzenli olarak 05.00’te kalkma alışkanlığını yerleştirdikten sonra günlerim tutarlı ve sürekli olarak her zamankinden fazla iyileşmeye başladı.”

“Nasıl?” diye sordu iki dinleyicisi aynı anda.

Girişimci, bu tecrübede birlikte ve bir takım olduklarını, onun iyiliğini bütün kalbiyle istediğini anlatmaya çalışır gibi bir parmağıyla şefkatle ressamın koluna dokundu. Ressamın bakışları onunkilere kilitlendi. Nazik bir gülümseme bütün yüzüne yayıldı.

Milyarder anlatmaya devam etti: “Bu hızlı ve büyük değişim, sarsıcı dikkat dağıtıcılar ve ağır programlar çağında, sabah 05.00’te kalkıp Söz Cambazı’nın bana öğrettiği sabah rutinini uygulamak benim vasatlığa panzehrim oldu. Artık sabahlarımda aceleye yer yok. Sadece bunun bile gününüzün kalitesini nasıl artıracağını bir düşünsenize. Güne sadece sabahın erken saatlerinin sağladığı bir sükûnetle başlama lüksü. Günler ilerledikçe çarpıcı bir şekilde daha iyi odaklandığımı gördüm. İster bir şampiyona sporcusu ister birinci sınıf bir üst düzey yönetici, ünlü bir mimar ya da saygın bir çello sanatçısı olsun, büyük performanslar sergileyen herkes yeteneğini optimize etmeye konsantre olma becerisini geliştirmiştir. Bu beceri, çok sayıda insanın bilişsel bant aralıklarını seyrelttiği; dikkatlerinin darmadağın olduğu, kötü performansları ve sıradan başarıları kabul ederken heves kırıcı vasatlıkta yaşamlar sürdüğü bir dünyada kaliteli sonuçlar elde etmelerine izin veren özel faktörlerden biridir.”

“Sana kesinlikle katılıyorum,” dedi ressam. “Bugünlerde sanatına çok; çok uzun saatler boyunca odaklanan insanlara nadiren rastlanıyor. Söz Cambazı seminerde aygıtlarına bağımlı insanlardan siber-zombiler’ olarak bahsederken çok haklıydı. Onları her gün

.

görüyorum. Insanlıklarını kaybetmiş gibiler. Daha çok ekranlarına yapışmış robotlara benziyorlar. Anın içinde değiller. Ve hayat karşısında yarı uyanıklar."

"Ne demek istediğini anlıyorum," dedi milyarder. "Alanınıza hâkim ve zaanatınızda kazançlı olmak konusunda ciddiyseniz dikkatinizi dağıtacak şeylerden kendinizi koruyarak çalışmalısınız. Nörobilim uzmanları zihnin bu bahsettiğimiz; algımızın yükseldiği, orijinal fikirlere açıklığımızın arttığı ve yepyeni bir işleme gücüne ulaştığımız zirve halini akış' olarak adlandırıyorlar. Sabah 05.00'te uyanmak Akış Halini muhteşem bir şekilde destekliyor. Ah; ayrıca gün doğmadan, etraftaki herkes uyurken uyanmak yaratıcılığımı coşturdu, enerjim kesinlikle ikiye, üretkenliğim üçe katlandı ve…"

"Ciddi misin?" dedi girişimci, bu özel sabah rutinine geçiş yapmanın insanın hayatını baştan aşağıya yeniden düzenleyebilmesi fikri karşısında heyecanına hâkim olamamıştı.

"Kesinlikle. İş hayatında geçirdiğim uzun yıllar boyunca dürüstlük çekirdek inançlarımdan biri oldu. Hiçbir şey geceleri yatağa yara almamış bir vicdan ve kargaşadan arınmış bir kalple girmekten daha iyi olamaz. Sanırım bu da bir çiftçinin oğlu olarak doğamın bir parçası," dedi milyarder.

Bir anda girişimcinin telefonundan önemli bir mesajın geldiğini haber veren bir bildirim sesi yükseldi. "Çok özür dilerim. Ekibime beni buradayken aramamalarını söylemiştim. Bu konuda çok nettim. Şimdi beni neden rahatsız ettiklerini aklım almıyor," dedi girişimci, telefonunun ekranına bakarak.

Ekranda büyük harflerle şu sözcükler yazıyordu:

ŞİRKETTEN AYRIL. YOKSA ÖLÜRSÜN.

Girişimci bir süre telefonda bir şeyler yaptı. Sonra telefonu kuma düştü. Çok geçmeden girişimci nefes almakta güçlük çeker hale geldi.

"Ne oldu?" diye sordu ressam bir sorun olduğunu hissederek.

Arkadaşının yüzündeki kanın çekildiğini ve ellerinin titrediğini fark edince daha hararetli bir şekilde ve hatta daha fazla endişeyle

tekrarladı: “Ne oldu?”

Milyarder de endişelenmiş gibi görünüyordu. “İyi misin? Sana su falan getirmemizi ister misin?”

“Az önce bir ölüm tehdidi aldım. Şeyden… yatırımcılarımdan. Şirketimi istiyorlar. Hissemin… çok fazla olduğunu düşündükleri için beni şirketten atmak istiyorlar. Şirketten ayrılmazsam beni… öldüreceklerini yazmışlar.”

Milyarder derhâl güneş gözlüğünü çıkardı ve havaya kaldırıp çember çizer gibi bir hareket yaptı. Birkaç saniye geçmeden palmiye ağaçlarının arasından, steroit almış bir bisikletçi hızıyla, kulaklıklar ve tüfekler kuşanmış iri yarı iki adam çıktı.

İçlerinden biri gergin bir sesle, “Patron, iyi misiniz?” diye sordu.

Bay Riley korumalarına kendinden emin ve sakin bir sesle, “Evet,” dedi. “Ama şuna bir göz atmanızı istiyorum. Tabii senin için bunu yapmamın bir sakıncası yoksa,” dedi girişimciye bakarak. “Bundan kurtulmanı sağlayabilirim.”

Sonra kendi kendine bir şeyler mırıldandı. Aynı anda yakınlarından bir güvercin sürüsü geçti.

“Elbette. Evet. Yardımın çok iyi olur,” dedi iş kadını. Sesi hâlâ titriyordu ve kırışıklıklarla dolu alnında ter damlacıkları belirmişti.

“Bu işi bize bırak,” dedi Bay Riley. Sonra korumalarına döndü ve nazik ancak otoriterliği inkâr edilemez bir sesle, “Anlaşılan misafirim şirketini ele geçirmek isteyen haydutlar tarafından ciddi anlamda taciz ediliyor,” dedi. “Lütfen tam olarak ne iş çevirdiklerini öğrenin ve bana çözüm önerisiyle gelin.”

Sonra girişimciye, “Endişelenme,” dedi. “Adamlarım işlerinin en iyileridir. *Hiç sorun çıkmayacak!’* Bay Riley son cümleyi güçlü bir etki bırakmak istercesine, her kelimeyi tek tek vurgulayarak söylemişti.

“Çok teşekkür ederim,” dedi girişimci. Büyük ölçüde rahatlamış gibi görünüyordu.

Ressam şefkatle elini tuttu.

“Devam edebilir miyim?” diye sordu milyarder. Güneş muhteşem, tropik gökyüzünde yükselmeye başlamıştı.

Misafirleri başlarını salladılar.

Kumsalın ötesindeki bir kulübeden kusursuz giyimli bir görevli çıktı. Yeşil badanalı kulübenin beyaz süslemeleri vardı. Görevlinin, girişimci ve ressamın hayatları boyunca içtikleri en yoğun, en leziz kahveyi servis etmesi çok sürmedi.

"Her sabah ölçülü bir şekilde tüketildiğinde muhteşem bir bilişsel takviyedir," dedi milyarder, kahvesini yudumlarken. "Antioksidan yüklü olduğu için yaşlanmayı da geciktirir.

"Her neyse, nerede kalmıştık? Size Sabah 05.00 Kulübü'ne katıldıktan ve Söz Cambazı'nın bana anlattığı sabah metodolojisini uygulamaya başladıktan sonra görmeye başladığım müthiş faydaları anlatıyordum. Buna *20/20/20 Formülü* deniyor ve bana güvenin, bu kavramı öğrenip ısrarla uyguladığınız zaman üretkenliğiniz, refahınız, performansınız ve yarattığınız etki katlanarak artacak. Başarıma ve esenliğime bu denli katkı sağlayacak başka bir ritüel düşünemiyorum. Kariyerimde başardıklarım konusunda gösterişten uzak dururum. Böbürlenmeyi çok önemli bir karakter kusuru olarak görmüşümdür. Bir insan gerçekte ne kadar güçlüyse bunun reklamını yapma ihtiyacını da o kadar az duyar. Ve bir lider ne kadar güçlüyse gücünü gösterme ihtiyacını o kadar az hisseder."

"Söz Cambazı bize senin başardıklarından biraz bahsetti," dedi girişimci. İyice gevşemiş gibi görünüyordu.

"Seminerdeki çılgınca kılığın bunu doğruluyor!" dedi ressam birkaç kırık dişini açığa çıkaran çarpıcı bir gülümsemeyle.

"Bunların büyük bir kısmının mümkün olmasını sağlayan başlıca kişisel pratiğim, her sabah 05.00'te kalkmaktı. Bu benim vizyon sahibi bir düşünür olmama imkân sağladı. Bana üstün bir içsel hayat geliştirmem için derin düşünme sahası yarattı. Disiplin son derece sağlıklı olmama ve sağlığın beraberinde getirdiği güzel maddi kazançları, yaşam tarzı düzenlemelerini gerçekleştirmeme izin verdi. Erken kalkmak beni müthiş bir lider haline getirdi. Çok daha iyi bir insana dönüşmeme yardımcı oldu. Prostat kanseri beni yok etmeye çalıştığında bile sabah rutinim beni korudu. Gerçekten. Uyandığınız andan itibaren müthiş sonuçlar alma yolunda tam olarak yapmanız gerekenleri öğrenmeniz için 20/20/20 *Formülünü* size daha sonraki bir dersimizde anlatacağım. Sizinle paylaşacağım bilginin gücüne ve

.

değerine inanamayacaksınız çocuklar. Ikiniz adına da çok heyecanlıyım. Cennete hoş geldiniz. Ve ciddi anlamda daha iyi bir hayatın ilk gününe."

* * *

Girişimci o gece Mauritius'ta, senelerdir uyumadığı kadar derin ve kesintisiz bir şekilde uyudu. Aldığı tehdide rağmen milyarderin adamlarına verdiği talimat, doğal ortamın muhteşemliği, temiz okyanus havasının duruluğu ve ressamla giderek yakınlaşmaları pek çok endişesini bir kenara bırakmasını ve uzun zaman önce unuttuğu bir sükûnet halini yeniden keşfetmesini sağlamıştı.

Sonra saat tam 03.33'te kapısının sertçe çalındığını duydu.

Saatin tam 03.33 olduğunu ev sahibinin ona ayırdığı şık konukevinin ahşap komodininin üzerinde duran çalar saat sayesinde anlamıştı. Gelenin muhtemelen jet-lag olan ya da birlikte yedikleri enfes ama ağır yemek nedeniyle uyuyamayan ressam olduğunu tahmin etti. Gelenin kim olduğunu sormadan kapısını açtı.

Kimse yoktu.

Yıldızlarla dolu gökyüzüne doğru, "Kim o?" diye seslendi.

Kulübesinin yakınındaki kumsaldan dalga sesleri geliyordu. Esintiye karışan gül, tütsü ve sandal ağacı kokularını burun deliklerinde hissetti.

"Orada kimse var mı?"

Sessizlik.

Girişimci kapıyı dikkatle kapattı. Bu kez sürgüyü de çekti. Mısır pamuğu ve İngiliz keteniyle kaplı yatağına dönerken kapısına bu defa üç kez vuruldu.

Artık telaşlanan girişimci bu kez, "Efendim?" diye seslendi. "Efendim?"

"Sabah kahvenizi getirdik hanımefendi," dedi boğuk bir ses.

Girişimcinin yüzünün bütün çizgileri bir kez daha açığa çıktı. Kalbi çılgınca çarpmaya başlamıştı. Strese kapılmış ve midesinde

Alpler kadar büyük düğümler oluşuvermişti. “Bana bu saatte kahve mi getirdiler? İnanılmaz.”

Konukevinin ön tarafına gitti, sürgüyü açtı ve kapıyı tereddütle araladı.

Çirkin, kel kafalı ve bir gözü yuvasından çıkmak üzereymiş gibi duran, tıknaz bir adam ona pis pis sırıtıyordu. Kırmızı bir rüzgârlık ve dizlerinin altında biten bir kot şort giymişti. Boynunda ince, mavi bir kordon, kordonun ucunda ise plastik bir kılıf içinde bir fotoğraf vardı.

Girişimci fotoğraftaki yüzü karanlıkta daha iyi seçebilmek için gözlerini kıstı ve yaşlıca bir adamın yüzünü gördü. Çok iyi tanıdığı ve çok sevdiği bir yüzdü bu. Ve çok özlediği.

Plastik kılıfın içindeki yüz uzun zaman önce ölen babasının yüzüydü.

“Kimsin sen?” diye bağırdı korkuyla. “Ve bu fotoğrafı nereden buldun?”

“Beni buraya iş ortakların gönderdi. Hakkında bilinmesi gereken ne varsa biliyoruz. Her şeyi. Kişisel verilerinin tamamının izini sürdük. Bütün dosyalarına girdik. Bütün geçmişini soruşturduk.” Rüzgârlık giymiş kel adam elini kemerinin altına attı ve çıkardığı bıçağı girişimcinin ince, damarlı gırtlağına dayadı.

“Şu anda seni kimse koruyamaz. Koca bir ekip senin üzerinde çalışıyor. Canını yakmayacağım… şimdilik. Bu kez sadece bir şeye dikkat çekmek için buradayım. Sana özel bir mesaj vermek için… Şirketinden ayrıl. Hisselerini devret. Vedalaş. Yoksa bu bıçağı gırtlağında hissedersin. Hiç beklemediğin bir anda… Kendini güvende zannederken. Belki de şu tombul ressam arkadaşınlayken…”

Adam bıçağı geri çekip kemerinin altına soktu. “İyi geceler madam. Sizinle tanışmak bir zevkti. Yakında tekrar görüşeceğimizden eminim.” Sonra öne uzandı ve kapıyı çarparak kapattı.

Fena halde sarsılan girişimci dizlerinin üzerine çöktü.

“Tanrım, lütfen. Lütfen bana yardım et. Artık buna dayanamıyorum! Ölmek istemiyorum.”

Kapı üç kez daha çalındı. Bu sefer usulca.

“Hey, benim. Lütfen kapıyı aç.”

Kapının çalınması girişimciyi yerinden sıçratmıştı. Ve uyandırmıştı. Kapı çalınmaya devam ediyordu. Gözlerini açtı ve karanlık odada etrafına bakınca kâbus gördüğünü anladı.

Yatağından kalktı, geniş kalaslarla yapılmış meşe zeminde ağır adımlarla ilerleyip ön kapıyı açtı; sesini tanıdığı için gelenin ressam olduğunu biliyordu.

“Çılgınca bir rüya gördüm,” dedi. “Kaba saba bir adam, boynunda plastik bir kılıf içinde babamın fotoğrafı asılı halde buraya gelmişti ve şirketimi yatırımcılara devretmezsem beni bıçaklamakla tehdit etti.”

“Şimdi nasılsın?” diye sordu ressam yumuşak bir sesle.

“İyi olacağım.”

“Ben de sıra dışı bir rüya gördüm,” dedi ressam. “Sonrasında uyuyamadım. Beni bir sürü şey hakkında düşündürdü. Sanatımın kalitesi. İnanç sistemimin derinliği. Bahanelerimin saçmalığı. Şüpheci tavrım. Saldırganlığım. Kendi kendimi sabote edişim ve bir türlü kurtulamadığım erteleme alışkanlığım. Günlük rutinlerimi analiz ediyorum. Bir de hayatımın geri kalanını nasıl geçireceğimi. Hey, sen iyi olduğundan emin misin?” dedi ressam kendisi hakkında çok fazla konuştuğunu ve telaşlı yol arkadaşına anlayışsızlık ettiğini fark ederek.

“İyiyim. Sen gelince daha iyi oldum.”

“Emin misin?”

“Evet.”

“Yokluğunu hissettim,” dedi ressam. “Sana rüyamı anlatmaya devam etmemin bir sakıncası var mı?”

“Devam et lütfen,” dedi girişimci.

“Şey, küçük bir çocuktum ve okuldaydım. Her gün iki şey olduğumu hayal ediyordum: bir dev ve bir korsan. Gün boyunca bir devin kuvvetine ve kural tanımaz bir korsanın cakasına sahip olduğuma inanıyordum. Öğretmenlerime bu iki karakter olduğumu söylüyordum. Evde de ebeveynlerime aynı şeyi söylüyordum.

..

Öğretmenlerim bana gülüyor ve daha gerçekçi olmamı, diğer çocuklar gibi davranmamı, saçma hayaller kurmaya bir son vermemi söyleyerek beni eleştiriyorlardı."

"Ya annen ve baban? Onlar sana karşı daha nazik davrandılar mı?" diye sordu girişimci. Kanepeye oturup bağdaş kurmuştu.

"Onlar da öğretmenlerim gibiydiler. Bana dev falan olmadığımı söylediler. Kesinlikle korsan da değildim. Bana küçük bir oğlan olduğumu hatırlattılar, hayal gücümü sınırlandırmaz, yaratıcılığımı bastırmaz, hayallerime bir son vermezsem beni cezalandıracaklarını söylediler."

"Ne oldu peki?"

"Bana söyleneni yaptım. Onlara teslim oldum. Yetişkinlerin istediği tavrı takındım. İyi bir çocuk olmak için kendimi büyütmek yerine küçülttüm. Uyum sağlama çabasıyla umutlarımı, yeteneklerimi ve güçlerimi bastırdım; pek çok insanın hayatlarının her gününde yaptığı gibi. Hipnotize edilerek ışıltımızı nasıl kaybettiğimizi ve beynimizin yıkanmasıyla dehamızdan koparıldığımızı şimdi daha iyi anlıyorum. Söz Cambazı ve milyarder haklı."

"Bana rüyandan biraz daha bahsetsene," dedi girişimci.

"Kendimi sisteme uydurmaya başladım. Bir takipçiye dönüşmeye başladım. Artık bir dev kadar güçlü ya da bir korsan kadar havalı ve cesur olduğuma inanmıyordum. Sürüye uydum ve herkes gibi oldum. Zaman içinde sahip olmadığı parayı harcayan, hoşlanmadığı insanları etkilemek için ihtiyacı olmayan şeyleri satın alan bir adama dönüştüm. Ne kadar zayıf bir yaşam şekli."

"Ben de bunların bazılarını yapıyorum," diye itiraf etti girişimci. "Bu tuhaf ve son derece faydalı seyahat sayesinde kendim hakkında çok şey öğreniyorum. Ne kadar yüzeysel ve bencil olduğumu ve hayatımda aslında ne kadar iyi şeylerin olduğunu fark etmeye başlıyorum. Dünyada benim sahip olduğum güzel şeylerin hayalini bile kuramayacak o kadar çok insan var ki."

"Seni anlıyorum," dedi ressam. "Rüyamda muhasebeci oldum. Evlendim, aile kurdum. Bir banliyöde yaşıyordum ve iyi bir arabam vardı. Fena bir hayatım yoktu. Birkaç gerçek dost. Ev kredimi

ödeyebilmemi mümkün kılan bir işim, faturalarımı karşılayacak bir maaşım vardı. Ama her gün birbirinin aynısı gibi görünüyordu. Yaşam dolu olması gerekirken gri. Büyüleyici olması gerekirken sıkıcı. Yaşım ilerleyince çocuklar kendi hayatlarını yaşamak için evden ayrıldılar. Bedenim yaşlandı, enerjim düştü. Ne yazık ki rüyamdaki eşim de hayatını kaybetti. Daha da yaşlanınca görme ve işitme becerilerim gerilemeye, hafızam bozulmaya başladı."

"Bu beni çok üzüyor," dedi girişimci kırılgan bir tavırla.

"Sonunda gerçekten yaşlanınca nerede yaşadığımı unuttum, adımı hatırlayamaz oldum ve toplumda kim olduğum konusundaki hislerimi tamamen kaybettim. Ama -bu kısma dikkat- *gerçekte* kim olduğumu hatırlamaya başladım."

"Bir dev. Ve bir korsan. Doğru mu?"

"Aynen!" dedi ressam. "Bu rüya muhteşem işler ortaya koymayı daha fazla erteleyemeyeceğimi anlamamı sağladı. Sağlığımı, mutluluğumu, özgüvenimi, hatta özel hayatımı iyileştirmeyi daha fazla erteleyemeyeceğimi."

"Gerçekten mi?" dedi girişimci gıptayla.

"Gerçekten," diye karşılık verdi ressam.

Sonra öne uzanıp girişimcinin alnına bir öpücük kondurdu.

9. BÖLÜM

Muhteşemliğin Ortaya Çıkmasını Sağlayacak Bir Sistem

"Muhteşem insanlar önemli olanla yaşar ve yüzeyselle sınırlı kalmazlar; göstermelikle yetinmez, gerçekliğe sadık kalırlar. Birini bertaraf eder, diğerine tutunurlar." **-Lao Tzu**

"Hey, çocuklar!" diye gürledi milyarder. "Her zamanki gibi tam zamanında. Aferin size."

Sabah 05.00'ti ve gizlenmeye başlayan ayın silüeti gökyüzünü süslemeye devam etse de yeni söken şafağın ilk ışıkları kusursuz kumsalda duran üç kişiyi selamlamaya hazırdı.

Okyanusun mis kokusu, kırmızı amberçiçeği, karanfil ve sümbülteber izleri taşıyordu. Başlarının üzerinden dünyanın en nadir görülen şahinlerinden biri olan bir Mauritius kerkenezi geçti. Biraz ötedeki palmiye ağaçlarının dibinde ise en ender güvercinlerinden biri olan pembe bir güvercin aylak aylak dolaşıyordu. Bir kertenkele ailesi çok önemli bir işleri varmış gibi koşturuyordu ve dev bir Aldabra kaplumbağası kıyının biraz yukarısındaki çimenlik alan boyunca ilerliyordu. Bu göz alıcı, doğal güzellik Sabah 05.00 Kulübü'nün üç üyesini de neşelendiriyor ve heyecanlandırıyordu.

Milyarder okyanusta süzülen bir şişeyi işaret etti. Parmağını iki yana sallarken şişe de bir o yana bir bu yana hareket etti. Parmağını

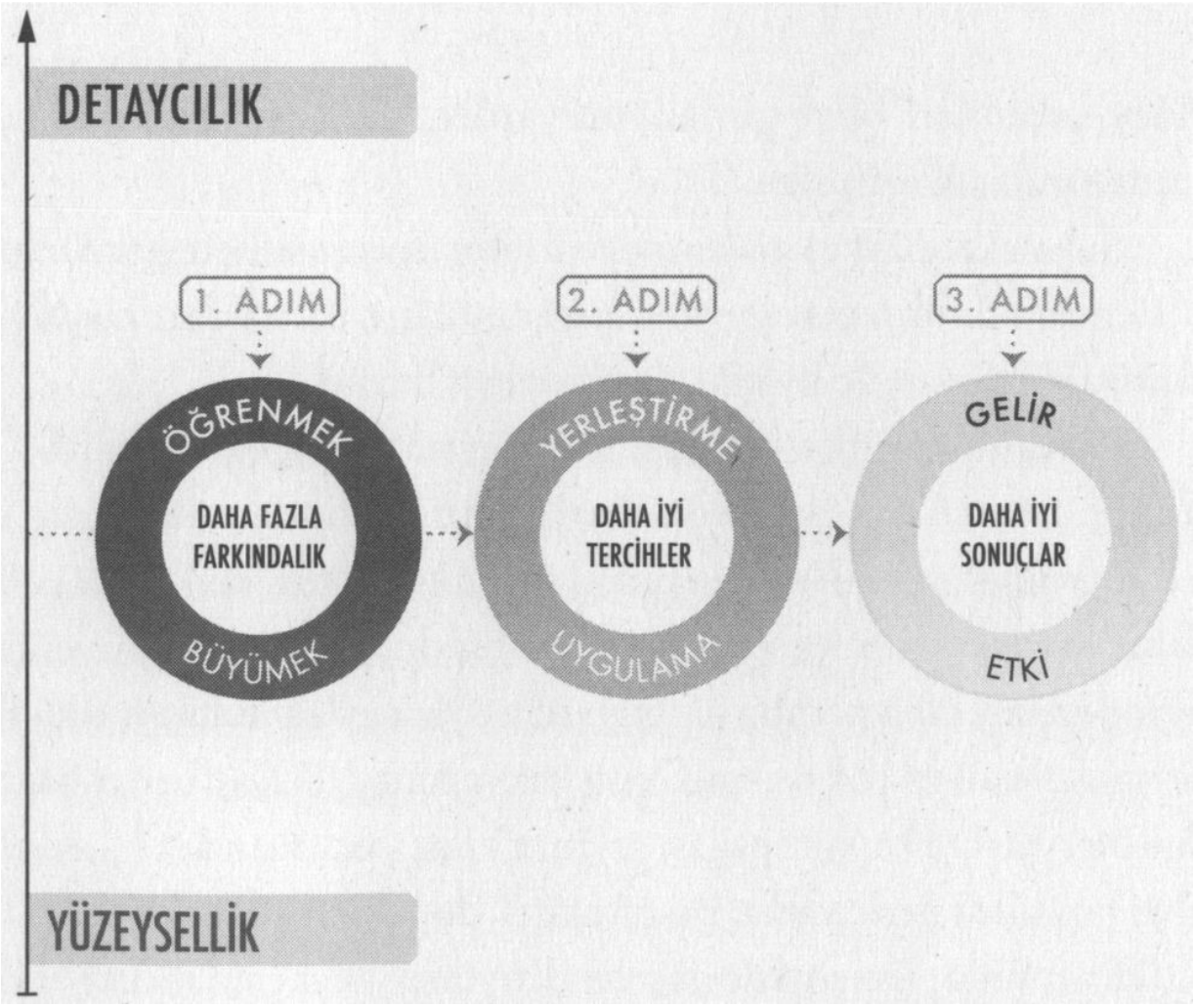
çevirince sudaki şişe de kendi etrafında döndü. Parmağını kaldırdığında ise şişe okyanusun yüzeyinde yükseldi.

Çok geçmeden şişe ıslak kumsala vurdu. İçinde rulo halinde bir ipek parçası vardı. Bütün bunların ne kadar esrarengiz göründüğünü siz düşünün.

"Şişedeki mesaj," dedi milyarder mutlulukla. Küçük, afacan bir çocuk gibi el çırpmaya başladı. Anormal ama aynı zamanda tamamen harika bir karakter olduğu kesindi. "Bu sabah sizinle yapacağım dersin içeriği belli oldu böylece," diye ekledi.

Sonra şişeyi yerden aldı, kapağını çevirerek açtı ve içinden üzerine aşağıdaki şemanın işlendiği kumaşı çıkardı:

3 ADIMLI BAŞARI FORMÜLÜ

“Bu, Söz Cambazı’nın gençliğimde bana koçluk yapmaya başladığı dönemde benimle paylaştığı, hem en basit hem en dallı budaklı öğrenme modellerinden biridir,” diye açıkladı milyarder, yine sörfçü söylemine kayarak. “Sonraki bütün öğretiler için bir temel olacak. Bu nedenle ikinizin de bunu çok iyi anlamasını istiyorum. İlk bakışta gerçekten çok basit bir model gibi görünüyor. Ama zamanla onunla bütünleştiğinizde ne kadar derin olduğunu göreceksiniz.”

Bay Riley gözlerini yumdu, elleriyle kulaklarını kapatıp şu sözleri söyledi:

> *Dönüşümün başlangıcı, algının artmasıdır. Daha iyi gördükçe daha çok cisimleştirebilirsiniz. Ve daha fazla bilgi sahibi olduğunuzda daha çok başarı elde edebilirsiniz. Dünyanın en muhteşem kadınları ve erkekleri -sihirli senfonilerden, güzel hareketlerden, bilimin ve teknolojinin ilerlemesinden sorumlu olanlar- işe düşüncelerini yeniden tasarlayarak ve farkındalıklarını baştan yaratarak başladılar. Böylece çoğunluğun algılayamadığı gizli bir evrene girdiler. Bu da akabinde, çok az insanın yapacağı gündelik tercihlerde bulunmalarına imkân sağladı. Otomatik olarak çok az insanın elde ettiği günlük sonuçlara ulaştılar.*

Gözlerini açtı. Çok önemli bir içgörüyü sindirmek istercesine işaret parmağını dudaklarına götürdü. İpeğe işlenmiş şemaya dikkatle bakarak sözlerine devam etti: “Biliyorsunuz ki kahramanlar, iş dünyasının devleri ve ikonlar ortalama performans sergileyenlerin sahip olmadığı bir özelliğe sahiptir.”

“Neymiş o?” dedi kolsuz, dar bir tişört ve Speedo marka mayosu içindeki ressam.

“Detaycılık,” dedi milyarder. “Dünyanın en iyileri bir derinliğe sahiptir. Çoğunluğu oluşturanlar genelde işlerinde yüzeysellik zihniyetine takılıp kalırlar. Bütün *yaklaşımları* hafiftir. Gerçek bir hazırlık içermez. Büyük bir hayalde arzulanan sonuç için yola çıkmadan önce nadiren derinlemesine düşünürler ve muhteşem bir sonuca ulaşmak için icraatların sıralamasına nadiren sabırla kafa

.

yorarlar. Insanların yüzde 95'i küçük detaylara gereken özeni göstermez ve büyük ustaların aksine en küçük ayrıntıları bile iyileştirmek konusunda yetersiz kalırlar. Çoğu insan için bütün mesele en az dirençle karşılaşacakları yolu seçmektir. İhtiyaç duydukları şeyi hızlıca, bir çırpıda elde etmeyi amaçlarlar. *İşe her şeylerini koymak yerine işi ellerinin ucuyla yaparlar*. Oysa sıra dışı bir yaratıcılığa sahip, başarılı insanlar bambaşka bir felsefeyle hareket ederler."

"Anlatsana," dedi ressam, meraklanmıştı.

"Yüzeysellik zihniyeti yerine detaycılık zihniyetini benimserler. Derinliği ömürlük bir değer olarak içselleştirir ve yaptıkları her şeyde derin bir muhteşemlik ısrarıyla var olurlar. Duvar ustası, fırıncı, CEO, çiftçi, astronot, kasiyer, hiç fark etmez; yaratıcılıklarının ürünlerinin itibarlarını temsil ettiğini çok iyi bilirler. En iyiler isimlerinin her girişimlerinde ortaya koydukları eserlere kazındığı gerçeğinin farkındadırlar. İnsanların onlar hakkında harika şeyler söylemelerinin paha biçilmez olduğunu da bilirler."

Milyarder şişeyi ovaladı. Sonra şişeyi havaya kaldırdı ve konuşmasına devam etmeden önce, iyice kaybolmaya yüz tutan ayın son izlerine bir kez de şişenin arkasından baktı.

"Ama bu, sosyal onayın çok ötesine geçen bir şey," dedi. "Dünyaya sunduğunuz işin kalitesi kendinize duyduğunuz saygının gücünü yansıtır. Akıl almaz bir öz saygıya sahip olan insanlar ortaya vasat ürünler koymaz. Bu onları ciddi anlamda eksiltecek bir şeydir.

"Alanınızda öncü olmak istiyorsanız," diye devam etti, "derinliği olan bir icraatçı ve insan olun. Diğer herkes gibi davranan, muhteşem değil, uyduruk bir hayat yaşayan ve orijinal değil, başkalarınınkinden türetilmiş bir yaşamla yetinen o çekingen ruhlardan biri olmak yerine sıra dışı bir insan olmayı görev bilin."

Ressam biraz güneşlenmek için tişörtünü çıkarırken büyük bir coşkuyla, "Derin," dedi.

"Ustalığın maestroları çalışmalarına olağanüstü kafa patlatırlar. Yaptıkları şeyi detaylı bir şekilde düşünürler. İşçiliklerini en yüksek seviyede tutar ve usta heykeltıraş Gian Lorenzo Bernini'nin Roma, Piazza Navona'da bulunan başyapıtı *Quattro Fiumi'yi* -Dört Nehir

Çeşmesi- yaratırken yaptığı gibi en küçük detayları bile kafaya takarlar. Bu tarz üreticiler özenli ve alanlarında neredeyse kusursuzdurlar. Ayrıca kulağa aşikâr gelse de, yaptıklarını gerçekten ama gerçekten önemserler."

Girişimci araya girdi: "Ama bugünlerde insanların gün içinde yapacak çok fazla şeyi oluyor. 1600'lerde değiliz. E-posta gelen kutum dolu. Programım yoğun. Çoğu gün bir toplantıdan çıkıp diğerine giriyorum. Oradan oraya koşturmam gerekiyor. Üzerime üzerime gelen her şeye yetişemeyecekmişim gibi hissediyorum. Ustalık için çabalamak hiç kolay değil."

"Anlıyorum," dedi milyarder nazik bir tavırla. "Az, daha çoktur, biliyorsun değil mi? Çok fazla işe girişiyorsun. Dâhiler bin sıradan eser yerine tek bir başyapıt yaratmanın daha akıllıca olduğunu bilirler. En iyi sanat eserlerine yakın olmayı çok sevmemin nedenlerinden biri de o büyük virtüözlerin inanç sistemlerinin, duygusal esinlenmelerinin ve çalışma şekillerinin bana da etki etmesi. O destansı isimlerin, bugün iş dünyasında ve toplumda var olan pek çok insanın yaşadığından çok daha farklı bir evrende yaşadıklarını da kesin olarak söyleyebilirim."

O anda rengârenk bir kelebek, Stone Riley'nin sol kulağının kenarına kondu. Riley gülümseyerek, "Hey, dostum, seni yeniden görmek ne güzel," dedi. "Süperstarların, virtüözlerin ve dâhilerin nasıl başarılı olduklarını masaya yatırdığınızda, günlük muhteşem olma fırsatları konusunda daha fazla *farkındalığa* sahip olmalarının, onlara her gün daha iyi sonuçlar almalarını sağlayan daha iyi günlük seçimler yapma ilhamını verdiğini görürsünüz."

Bay Riley elindeki şemayı işaret etti.

"İnsanın kendi kendini eğitmesinin gücü budur işte. Yeni fikirlerin farkına vardıkça hem üretici hem de insan olarak büyürsünüz. Kişisel ve profesyonel gelişiminizde basamakları tırmandıkça, büyük hayallerinize ulaşmak adına bir şeyi yerleştirme ve uygulama seviyeniz de yükselir. Elbette hayallerinizi ve planlarınızı hayata geçirme beceriniz arttıkça geliriniz ve etkiniz de artar." Son cümleyi söylerken parmağıyla şemanın üçüncü adımını işaret etti. "Benden bu eğitimi almayı kabul etmeniz işte bu nedenle

çok akıllıca bir hareketti. Bu şema da size bunu öğretmeyi amaçlıyor."

Milyarder kaslı karnını kaşıdı ve derin bir nefes alıp okyanus havasını içine çekti.

"Dünyayı görme şekilleri, zanaatları konusunda sergiledikleri tavır ve hayatlarındaki duruşları insanlığın büyük bir kısmının işleyiş şeklinden çok farklı olduğu için, bu muazzam insanların tuhaf oldukları söylenirdi. Aykırı. Ucube. Ama öyle değildiler!" dedi heyecanla.

"Sadece oyunu çok daha yüksek bir seviyede oynuyorlardı. Yaptıkları işe titizlikle yaklaşıyorlardı. Son rötuşlarını mükemmelleştirmeleri haftalar, aylar, bazen de yıllar alıyordu. Yalnız hissettiklerinde, korktuklarında ya da sıkıldıklarında kendilerini eserleriyle kalmaya zorluyorlardı. Yanlış anlaşıldıkları, alay edildikleri ve hatta saldırıya uğradıkları zamanlarda bile kahramanca hayallerini günlük gerçekliğe dönüştürmekte ısrarcı davranıyorlardı. Tanrım, dünyanın büyük dâhilerine hayranlık duyuyorum. Gerçekten."

"Bir toplum gerçeklerden ne kadar uzaklaşırsa ondan bahsedenlerden de o kadar nefret eder," dedi ressam kısa ve öz bir şekilde.

Girişimci bilekliğiyle oynayarak ona baktı.

"George Orwell'ın sözü," dedi ressam. "Bir de etrafınızda güzellikler yarattığınızda kendi ruhunuzu da restore etmiş olursunuz," diye devam etti. "Bunu da Alice Walker söylemiş."

"Ustalar eserlerini sıradan işçilerin saplantılı' olarak adlandıracağı bir şekilde üretirler," dedi Bay Riley araya girerek. "Ama dikkat çekicilikle ilgili gerçek şudur: En üst düzey yüzde beşlik dilimi oluşturan yaratıcılar, önemli projelerde insanların yüzde doksan beşinin 'fazla titiz davranış' olarak adlandırdığı şeyin aslında dünya standartlarına ulaşmanın bedeli olduğunu bilirler. Şu modele dikkatlice bakarsanız bunu daha iyi kavrayabilirsiniz." Bir kez daha ipek kumaş parçasına işlenmiş şemayı işaret etti.

"Bugün gezegendeki insanların çoğu aslında yüzeyselliğin esiri. Ayağa kalkma güçlerini sadece yüzeysel olarak anlıyorlar.

Potansiyellerinin olasılıklarıyla yüzeysel bir bağ kuruyorlar. Ustalığın nörobiyolojisi, dünyayı kuran insanların günlük rutinleri ve hayatlarının geri kalanını etraflarında kurmak istedikleri hırslar hakkında sadece yüzeysel bilgi sahibiler. Çoğunluk müphem ve belirsiz bir düşünme şekline takılı kalıyor. Müphem, kesinlikten uzak düşünme şekli de yine müphem ve kesinlikten uzak sonuçlar doğuruyor. Örnek vermek gerekirse, vasat bir insana yol tarifi sorarsanız çoğu zaman tarifin çok net olmadığını görürsünüz. Çünkü düşünme şekli net değildir." Kumsaldan aldığı bir çubukla şemadaki "detaycılık" sözcüğünü işaret etti.

"Efsane başarılara imza atan isimler ise çok farklıdır. Amatör farkındalık düzeylerinin hiçbir zaman çok yüksek profesyonel sonuçlar getirmeyeceğini bilirler. Bu önemli içgörüyü sizin için netleştireceğini umduğum bir başka örnek şu: Ben sıkı bir Formula 1 hayranıyım. Kısa süre önce favori takımımla *pit* alanında zaman geçirmeye davet edildim. En küçük detaylara verdikleri önem, uç noktada mükemmelliği yakalamaya adanmışlıkları ve her şeyin muhteşem olması için ne gerekiyorsa yapma gayretleri sadece bir doğrulama değildi, aynı zamanda ilham vericiydi. Yine sıradan insana dönecek olursak, en önemsiz detaylara bile takıntı derecesinde dikkat etme ihtiyacı ve profesyonel ve özel hayatlarında saçmalık derecesinde titiz bir yaklaşım benimsemenin önemi onlara çok tuhaf gelir. Ama o F1 ekibi! Yarış arabasını kusursuz bir şekilde kalibre etme çabaları, *pit* stoplar sırasında sergiledikleri insanüstü hız ve hatta araç hareket ettikten sonra geride en ufak bir toz kalmaması için *pit* alanını sanayi tipi elektrik süpürgesiyle süpürmeleri, her şey inanılmazdı. Söylemeye çalıştığım şey şu: Zirvedeki yüzde beş, günlük tavırlarında, davranışlarında ve faaliyetlerinde yüzeysel bir kafa yapısı yerine detaycılığı seçer."

Ressam duydukları karşısında büyülenmişti. "En ince detayları gerçekten de yarış arabası *pit* alanından ayrılınca toz bile alacak kadar önemsiyorlar mı?"

"Evet," dedi milyarder. "Bütün alanı elektrik süpürgesiyle temizlediler. Bunun nedenini onlara sorduğum zaman bana yarış arabasının motoruna kaçacak en ufak bir çapağın bile onlara

galibiyete mal olabileceğini söylediler. Ya da daha da kötüsü, can kaybına yol açabilirmiş. İşin aslı, ekibin tek bir üyesinin ufacık bir hatası bile bir trajediye yol açabiliyor. Dikkatsiz bir personelin gevşek bıraktığı tek bir vida felakete neden olabilir. Dalgın bir görevlinin kontrol listesinde atladığı bir madde faciaya yol açabilir. Ya da içlerinden birinin kıymetli dikkatinin bir kısmını *pit stop* öncesinde oynadığı telefonunda bırakıp yaptığı eksik bir ölçüm, zafere mal olabilir."

"Bahsettiğin yaklaşımın önemi konusunda sana katılmaya başlıyorum," dedi girişimci. "Artık böyle davranan iş insanlarının ve sanat, bilim ve spor gibi alanlarda faaliyet gösteren insanların sayısı çok az. Sanırım eskiden normal olan buydu: yaptığımız işlerde yüksek farkındalık geliştirmek ve kusursuz bir iş çıkarmak için detaycı bir yaklaşımı benimsemek. Detayları ince eleyip sık dokumak. Küçük noktalara kafa yormak. Profesyonellikten uzak ve umursamaz davranmak yerine netlik ve kesinlikle üretmek. Az vaatte bulunup o vaadin çok üstünde bir sonuç ortaya koymak. Yaptığımız işle büyük gurur duymak. Derine inmek ve senin tabirinle detaycılığı yüzeyselliğe tercih etmek."

"Gerektiği yerde hakkını vermeliyim," dedi milyarder mütevazı bir tavırla. "Bu dili ve modeli bana Söz Cambazı öğretti. Ama evet, ustalık söz konusu olduğunda küçük şeyler önemlidir. Birçok insanı derinden üzen *Challenger* uzay mekiği faciasına bazı uzmanların yetmiş sent değer biçtiği tek bir plastik contadaki sorunun neden olduğunu okumuştum. İlk bakışta önemsiz görünen bir detaydaki kusur kaç kişinin hayatına mal oldu."

"Bütün bunlar bana Hollandalı dâhi Vermeer'i anımsattı," diyerek araya girdi ressam. "Vermeer, tablolarında en yüksek kaliteyi hedefleyen bir ressamdı. Doğal ışığın eserlerinde üç boyutlu bir etki yaratmasını sağlayacak farklı teknikler denemişti. Yarattığı şeylerde çok büyük bir derinlik vardı. Her fırça darbesinde büyük bir çekim, her hamlesinde kusursuza yakın bir incelik söz konusuydu. Bu nedenle ben de seninle aynı fikirdeyim: Ortalama ressamlar tablolarında hafif, çok temel ve sabırsız bir yaklaşım sergiliyorlar. Sanatlarından çok, paraya odaklanıyorlar. Dikkatlerini

incelikten ve kusursuzluktan çok şöhrete veriyorlar. Sanırım onları alanlarında birer efsaneye dönüştürmek üzere daha iyi sonuçlar alma yolunda daha iyi seçimler yapmalarına yardımcı olacak yüksek farkındalığı ve kavrayışı bu yüzden hiçbir zaman elde edemiyorlar. Bu basit modelin ne kadar güçlü olduğunu şimdi anlamaya başladım."

"Vermeer'in *Mektup Okuyan Mavili Kadın* tablosunu ve elbette *İnci Küpeli Kızı* çok severim," dedi milyarder, iyi sanat eserlerini ne kadar takdir ettiğini bir kez daha vurgulayarak.

"Bizimle paylaştığın içgörülere bayılıyorum," derken girişimcinin gözleri büyümüştü. Sonra ressamın elini tuttu. Bay Riley ona göz kırptı.

"Bunu bekliyordum," dedi gittikçe artan romantik yakınlıklarını bariz bir mutlulukla izleyerek. Sonra yeniden gözlerini kapattı. Kelebek hâlâ eksantrik iş dünyası devinin kulağında duruyordu. Kelebek egzotik renkler taşıyan kanatlarını çırparken Bay Riley muhteşem şair Mevlana'nın şu sözlerini tekrarladı:

> *Gerçek bir insansan sevgi için her şeyi riske at. Yoksa bu divandan ayrıl. Gönülsüzlük ihtişama dönüşmez.*

Girişimci, "Bir şey sorabilir miyim?" dedi.

"Elbette," dedi milyarder.

"Bu titizlik ve detaycılık felsefesi kişisel ilişkilerde nasıl işliyor?"

Tişörtsüz patronun samimi cevabı, "Çok iyi değil," oldu. "Söz Cambazı bana 'Dehanın Karanlık Yüzü' adlı bir kavram öğretmişti. Kısaca, insanın her yeteneğinin bir de olumsuz yanı olduğu fikri üstüne kurulu bir kavram. İnsanı bir alanda özel kılan özelliği bir başkasında aykırı kalmasına neden oluyor. Gerçek şu ki dünyanın en büyük virtüözlerinin çoğunun özel hayatları allak bullak. Çok az insanın kurabildiği bir hayali kurabilme yeteneği ve en yüksek standartlara bağlı kalma arzusu, projelerinin en önemsiz noktalarını çılgınca detaylandırırken uzun saatler boyunca tek başına kalmaktan hoşnut olmaları, başyapıtlarını ortaya çıkarırken durmak bilmeden çalışmaları, çok nadir görülen bir öz disiplinle hareket etmeleri ve

eleştirilere kulaklarını tıkayıp sadece kendi kalplerinin sesini dinlemeleri kişisel ilişkileri çok zorlaştırmıştır. Yanlış anlaşılmış ve zor' ve 'farklı', 'katı' ve 'dengesiz' olarak görülmüşlerdir."

Milyarder bu sözleri söyledikten sonra kuma uzandı ve hızlıca şınav çekmeye başladı. Sonra okyanus kıyısındaki evinin çatısının üstünden geçen beyaz bir güvercini seyrederek yirmi *burpee* yaptı. Ardından anlatmaya kaldığı yerden devam etti.

"Yaratıcılık; üretkenlik ve dünya standartlarında performans konusunda efsane olan bu insanların çoğu gerçekten 'dengesizdi'," dedi. "Mükemmeliyetçiydiler, başlarına buyruk ve fanatiktiler. Dehanın Karanlık Yüzü budur. Sizi zanaatınızda müthiş kılan şeyler aile yaşantınızı mahvedebilir. Size gerçekleri söylüyorum çocuklar," dedikten sonra suyundan birkaç yudum aldı. Şişenin üstünde küçük harflerle basılmış bir yazı vardı. Dikkatli bakıldığında şu satırlar okunuyordu:

> *Makedonya Kralı Philip, Sparta'ya haber gönderir: "Bir an önce teslim olmanızı tavsiye ederim çünkü ordumu topraklarınıza sokacak, çiftliklerinizi yok edecek, insanlarınızı katledecek ve şehrinizi yerle bir edeceğim."*
>
> *Sparta'nın cevabı şu olur: "Yapabilirsen."*

"Ancak yeteneklerin olumsuz yanlarının olması onları kullanmamanız gerektiği anlamına gelmez!" dedi milyarder enerjik bir tavırla. "Tek yapmanız gereken, özel hayatınızda başınızı nerelerde belaya sokabilecekleri konusunda farkındalık geliştirip o tuzaklarla baş etmek. Bu da beni yeniden bu sabahın, Sabah 05.00 Kulübü'nün dönüştürücü değeri ve onu nasıl kalıcı bir alışkanlığa dönüştürebileceğiniz konusunda öğreneceklerinize temel oluşturacak öğrenme modeline getiriyor."

Bay Riley yere eğildi ve dalgalarla kıyıya vurmuş bir çubuğu alıp ipek kumaş parçasına dokundu.

"Bu kişisel muhteşemlik iskeletinin etrafına kurulu olduğu seçkin performans sloganını lütfen unutmayın: Günlük

farkındalığınızı artırarak daha iyi seçimler yapabilir ve daha iyi günlük seçimlerle daha iyi günlük sonuçlar elde etmeye başlayabilirsiniz. Söz Cambazı buna *3 Adımlı Başarı Formülü* adını vermiş. Örneğin doğanızda var olan büyük şeyler başarma becerinizi ya da Sabah 05.00 Yöntemini sabah rutininize katmanın üretkenliğinizi nasıl artıracağı konusunda farkındalığınızı geliştirerek, bugün dünyaya hâkim olan yüzeysellik toplumunun arasından sıyrılacak ve detaycılık toplumuna geçeceksiniz. İçgörü ve bilinç düzeyinizi artırmak günlük kararlarınızı optimize edecek. Ayrıca mantık gereği, günlük hayatınızda doğru kararlar alarak liderliğinizi, başarılarınızı ve yarattığınız etkiyi çarpıcı bir şekilde hızlandıracaksınız. Çünkü sonuçlarınızı kararlarınız yaratır.

"Koçluk seanslarımızdan birinde Söz Cambazı'yla İsviçre, Lucerne'de buluşmuştuk. Nefes kesici dağların çevrelediği muhteşem bir gölün etrafına kurulmuş çok güzel bir şehirdir Lucerne. Masal diyarı gibi. Her neyse, Söz Cambazı bir sabah, sabahları yudumlamaktan büyük keyif aldığı taze limon çayını içebilmek için bir demlik sıcak su ve birkaç dilim limon sipariş etti. Diyeceğim o ki…"

Ressam kolundaki dövmeyi kaşıyarak araya girdi: "İlginç bir hikâye geliyor." Dövmesinde Andy Warhol'un şu sözü yazılıydı: "Bence insanlar ölmüyor. Sadece alışveriş merkezlerine gidiyorlar."

"Tepsi geldi," diye devam etti milyarder. "Kusursuz bir gümüş takım. Mükemmel porselenler. Sipariş en üst kalitede hazırlanmıştı. Dikkatinizi şuna çekmek istiyorum: Mutfakta limonları her kim kestiyse hiçbir işten kaçmamış, çekirdekleri ayıklayarak sürekli ustalık için esas olan titizliğini konuşturmuştu. Müthiş, değil mi?"

Konferans salonunda yaptığı tuhaf dansı yapmaya başladı. Sonra durdu. Girişimci ve ressam başlarını salladılar.

"Böylesi bir yüzeyselliğe ve miskinliğe saplanıp kalmış icraatçılar dünyasında nadir rastlanan bir özen ve detaylara dikkat seviyesi," dedi girişimci, Bay Riley'nin dansı dikkatini dağıtmamış gibi yaparak.

"Söz Cambazı bugün ticaret dünyasını istila eden bu fenomeni İş Dünyasının, Profesyonelliğinden Kolektif Olarak Soyunması' olarak

tanımlıyor," dedi milyarder. "Çalışıyor, müşterilerini sevindiriyor, olağanüstü beceriler sergiliyor olması ve hem kendilerinin hem şirketlerinin başarılara imza atabilmesi için manevi değerleri ortaya çıkarması gereken insanlar telefonlarında anlamsız videolar seyrediyor, internette ayakkabı alışverişi yapıyor ya da sosyal medya sayfalarında dolaşıyorlar. İnsanların işlerinde bu kadar kopuk, ilgisiz ve yorgun olduklarını hiç görmemiştim. Bir de bu kadar çok hata yaptıklarını."

Bay Riley çarpık çubuğuyla 3 Adımlı Başarı Formülü'nü işaret etti.

"Limon dilimlerinin çekirdeklerinin çıkarılması, size yüzeysellikten detaycılığa geçişte kalıcılığı sağlamanız için meydan okuyan bir metafor. Sadece işte ne yaptığınıza değil, özel hayatınızda nasıl davrandığınıza yaklaşımınızda da gerçek titizlik. Düşünme, davranış ve kendinizi ortaya koyma biçiminizde gerçek derinlik. Sağlıklı mükemmeliyetçilik ve hiç taviz vermeden olabileceğinizin en iyisi olma arayışı, bu muhteşem kumsalda size bunları öneriyorum. Bunlar size Söz Cambazı'nın 'Dev Rekabet Avantajı' adını verdiği şeyi sağlayacak. İş dünyasında lider olmak hiç bu kadar kolay olmadı çünkü sektörün hâkimiyetini ele geçirmek için gerekli olan şeyleri artık çok az icraatçı yapıyor. Ustalık nadir rastlanan bir şey ve oyunu mükemmellik seviyesinde oynayanların sayısı az. Yani sahalar sizin! Tabii kendinizi sizi teşvik ettiğim şekilde ortaya koyarsanız. Güçlü bir içgörü: Sıradanlıkta tonla rekabet var ama olağanüstülükte neredeyse hiç yok. Emsalsiz olma fırsatı hiç bu kadar ihtişamlı olmamıştı çünkü dikkatlerin dağıldığı, değerlerin yozlaştığı ve kendimize ve doğuştan içimizde olan o ilkel güce inancımızın bozulduğu bu çağda kendini dünya standartlarına adayan insanların sayısı çok az. Bir mağazada ya da restoranda her şeyiyle orada olan, şaşırtıcı derecede kibar, alışılmışın ötesinde bilgili, hevesli, inanılmaz çalışkan, fazlasıyla yaratıcı, dikkat çekecek kadar yenilikçi ve yaptığı işte insana iç geçirtecek kadar harika olan insanlara ne sıklıkta rastlıyorsunuz? Neredeyse hiç, değil mi?"

"Evet," diye onayladı girişimci. "Öyle bir hazine bulabilmek için binlerce insanla mülakat yapmam gerekir."

“Yani siz çocuklar Dev Rekabet Avantajı’na, kısacası DRA’ya sahip olacaksınız! Şanslısınız!” diye bağırdı milyarder. “Bugün çok az insan böyle olduğu için alanlarınızda hâkimiyet kurabilirsiniz. İşinize adanmışlığınızı artırın. Standartlarınızı yükseltin. Sonra da bu varoluş şeklini ayrılmaz bir parçanıza dönüştürmekle meşgul olun. Bu kısmı gerçekten önemli; işi *her gün* optimize etmelisiniz. Süreklilik, ustalığın DNA’sıdır. Küçük, günlük ve görünüşte önemsiz iyileşmeler sürekli olduğunda, zaman içinde sarsıcı sonuçlar üretir. Lütfen büyük şirketlerin ve harika hayatların ani devrimlerle bir anda mümkün olmadığını unutmayın. Hayır. Çok küçük evrimlerle oluşuyorlar. Günlük, küçük galibiyetler ve tekrarlar birikerek uzun vadede kusursuz sonuçların yolunu açıyor. Ancak bugünlerde oyunu uzun süre sürdürecek sabra çok azımız sahibiz. Sonuç olarak aramızdan çok az efsane çıkıyor.”

“Bütün bu bilgiler inanılmaz. Ve sanatım için çok değerliler,” dedi ressam minnetle, tişörtünü giydi.

“Bunu duymak ne güzel,” diye karşılık verdi Bay Riley. “Bakın, ikinizin de çok kısa sürede bir sürü şey öğrendiğini biliyorum. Erken kalkmanın edindiğiniz yeni bir beceri olduğunu ve muhteşemliği kovalamakla, sürüden ayrılmakla, vasatlığı terk etmekle ve sıradanlıktan vazgeçmekle ilgili duyduklarınızın sizi altüst ettiğini biliyorum. Bu yüzden şimdi nefes alın ve gevşeyin lütfen. İstisnailik bir yolculuktur. Virtüözlük bir seyahattir. Roma bir günde kurulmadı, değil mi?”

“Doğru,” dedi ressam.

“Kesinlikle,” diye onayladı girişimci.

“Ayrıca daha güçlü yanlarınızın ve en egemen insani yeteneklerinizin üst seviyelerine uzanmanın rahatsız edici ve ürkütücü bir süreç olduğunun da farkındaydım. Bunu ben de yaşadım ve Sabah 05.00 Yöntemini öğrenme yolundan şaşmamanız halinde sizi bulacak olan ödüller, kazanabileceğiniz paradan, şöhretten ve dünyevi güçten çok daha kıymetli olacak. Size bugün öğrettiklerim, bundan sonraki seanslarımızda daha derinine ineceğimiz şafak sökmeden uyanma ve kendinizi seçkin bir icraatçı ve ışık saçan bir insan olmaya hazırlama sisteminin önemli bir

parçası. Sanırım sizi bu sabah biraz eğlenmeniz için özgür bırakmadan önce söylemek istediğim son şey şu: Bir üretici ve insan olarak büyümek zor olsa da bu, esasında bir insanın ortaya koyabileceği en üstün iştir. Ayrıca en canlı halinizin, kalbinizin en hızlı attığı haliniz olduğunu da aklınızdan çıkarmayın. Ve en uyanık halimiz, korkularımızın en çok bağırdığı zamanlardır."

"Bu yüzden ilerlemeye devam etmeliyiz, değil mi?" dedi girişimci hoş bir okyanus esintisi kahverengi saçlarını dalgalandırırken.

"Kesinlikle," dedi Riley. "Güvensizliğin bütün gölgeleri ısrarın sebat etmenin ışığında dağılıp gider."

"Pekâlâ. Profesyonel hayatınızda ve evde titiz bir yaklaşımı benimsemek ve önemli projelerde, temel becerilerde ve anlamlı aktivitelerde detaycı davranarak DRA kazanmak konusunda son bir örnek. Sonrasında yüzmeye, dalmaya ve güneşlenmeye gitmenizi istiyorum. Ekibimin sizin için hazırladığı muhteşem öğle yemeğini görmelisiniz! Ben bir toplantı için Port Louis'ye gitmeliyim ama sizin kendi evinizdeymişsiniz gibi rahatınıza bakacağınızı umuyorum."

Bay Riley bir an durdu ve bir yandan şu sözleri tekrarlayarak dört kez yere eğilip ayak parmaklarına dokundu: "Bugün muhteşem bir gün ve ben onu mükemmellikle, sınırsız bir heves ve limitsiz bir bütünlükle, hayallerime sadık kalarak ve sevgi dolu bir kalple yaşayacağım."

Sonra misafirlerine döndü: "Bir makalede okumuştum, İtalyan moda şirketi Moncler'nin CEO suna en sevdiği yemek sorulmuş. O da spagetti pomodoro cevabını vermiş. Sonra sadece makarna, taze domates, zeytinyağı ve fesleğenden oluştuğu için hazırlanması ilk bakışta çok kolay görünmekle birlikte bu yemekte 'kalibrasyon'u doğru yakalamanın sıra dışı bir uzmanlık ve nadir rastlanan bir hüner gerektirdiğini anlatmış. Bu, A sınıfı oyunlarımızı daha sert oynarken, performansımızı yükseltirken ve dünyaya katkımızı hızlandırırken aklımızın baş köşesinde tutmamız gereken bir kelime: *kalibrasyon.* En incelikli tavrı benimsemek ve en küçük detayları bile önemsemek, detaycılığın ve doğuştan gelen dehanızın -ve sihirle yaşanacak bir hayatın- yörüngesine yükselmenin temelidir."

Eksantrik yönetici bunu söyledikten sonra şişeden çıkardığı ipek parçasını şortunun cebine koydu ve ortadan kayboldu.

10. BÖLÜM

Tarih Yazanların 4 Odak Noktası

"Bize doğa tarafından verilen hayat kısadır ama iyi yaşanmış bir ömrün anısı sonsuzdur." **-Cicero**

Girişimci ve ressam ertesi sabahki ders için önceden belirlenen buluşma noktasına doğru el ele yürürlerken güneşin doğuşu göz alıcıydı.

Gidecekleri yere vardıklarında Bay Riley çoktan gelmişti, gözleri kapalıydı ve derin bir meditasyon halinde kumda oturuyordu.

Üzerinde tişört yoktu, Söz Cambazı'nın onu kumsalda gördükleri gün giydiğine çok benzeyen kamuflaj desenli bir şort ve üstü gülen emojilerle kaplı, lastik dalgıç botları giymişti. Onu bu halde görseydiniz çok gülerdiniz.

Elini gökyüzüne kaldırıp evrensel barış işaretini yaptığı sırada, milyarderin evinden bir asistan fırladı. Parlak, siyah bir çantadan üç beyaz kâğıt çıkardı ve tek kelime etmeden başarılı iş adamına uzattı. Stone Riley başını hafifçe eğerek ona teşekkür etti. Üç kâğıttan ikisini öğrencilerine verdi.

Saat tam 05.00'ti.

Sonra yerden bir deniz kabuğu alıp onu suyun üstünde sektirdi. Bu sabah zihni derin düşüncelerle dolu gibiydi. O her zamanki neşeli, rahat hali ve tuhaflıkları yoktu.

"İyi misin?" diye sordu girişimci, üzerinde "Durmak yok. Ayağa kalk ve sıkı çalış. Öldüğüm zaman uyurum," yazan bilekliğine

dokunarak.

Riley bilekliğin üstündeki yazıları okudu. Parmağını dudaklarına götürdü.

"Sen ölünce kim ağlar?" diye sordu.

"Ne?" dedi ressam şaşkınlıkla.

"Sen artık burada olmadığın zaman, seni tanıyanlar hayatını nasıl yaşadığın konusunda neler fısıldayacaklar?" Milyarder bu soruyu yetenekli bir aktör havasıyla sormuştu. "Sonsuza dek yaşayacakmışsın gibi yaşıyorsun, kırılganlığın aklının ucundan bile geçmiyor, ne kadar zamanı geride bıraktığına dikkat etmiyorsun. Zamanı dolu ve zengin bir kaynaktan çeker gibi ortalığa saçıyorsun, oysa bir kişiye ya da bir şeye hediye ettiğin bir gün, hayatının son günü olabilir."

"Bunlar senin düşüncelerin mi? Harika," dedi ressam.

Milyarder biraz utanmış gibiydi. "Keşke! Hayır, stoacı filozof Seneca'ya aitler. *Yaşamın Kısalığı Üzerine* adlı eserinden bir alıntı."

"Bu güzel sabahta ölümden bahsetme nedenimiz tam olarak nedir?" diye sordu girişimci. Biraz tedirgin görünüyordu.

"Çünkü bugün yaşayan insanların çoğu daha fazla zamanlarının olmasını istiyor. Oysa elimizdeki zamanı ziyan ediyoruz. Ölümü düşünmek en önemli şeyi daha fazla ön plana çıkarıyor. Dijital oyalayıcıların, siber dikkat dağıtıcıların ve çevrimiçi rahatsızlıkların, adına hayat denen nimetin telafisi imkânsız saatlerini çalmasına artık izin vermeyeceksiniz. Günlerinizi geri alamadığınızı biliyorsunuz, değil mi?" dedi milyarder dostça ama kararlı bir sesle. "Dün şehirdeki toplantımdan sonra *Chasing Daylight* kitabını tekrar okudum. Doktor beyninde üç tümör tespit edince sadece birkaç ay ömrü kaldığını öğrenen başarılı CEO Eugene O'Kelly'nin gerçek hikâyesidir."

"Ne yapmış peki?" diye sordu ressam usulca.

"Son günlerini iş hayatını yönettiği titizlikle organize etmiş. Kaçırdığı okul konserlerini, atladığı aile gezilerini ve unuttuğu dostlukları telafi etmeye çalışmış. Kitabın bir yerinde, bir arkadaşını doğada yürüyüşe davet ettiğini anlatırken, 'Bu sadece birlikte son yürüyüşümüz değildi, aynı zamanda ilk yürüyüşümüzdü,' diyor."

“Uzücü,” dedi girişimci gergin bir tavırla bilekliğiyle oynayarak. Alnındaki endişe çizgileri en belirgin haliyle geri dönmüştü.

“Sonra dün gece *Kelebek ve Dalgıç’ı* tekrar izledim, en sevdiğim filmlerden biridir,” diye devam etti Riley. “O da yine dünyanın zirvesinde olan, Fransız *Elle* dergisinin genel yayın yönetmenliğini yapan bir adamın gerçek hikâyesi. Jean-Dominique Bauby her şeye sahipken, geçirdiği felç sonucu sol göz kapağı dışında hiçbir yerini oynatamaz hale gelir. Buna ‘kilitli kalma sendromu’ deniyor. Bauby’nin kafası hâlâ kusursuz bir şekilde çalışırken vücudu bir dalış hücresine hapsedilmiş gibi tamamen hareketsizdir.”

“Üzücü,” dedi ressam da girişimcinin biraz önce dediği gibi.

“Şunu da bilin,” diye ekledi Bay Riley, “rehabilitasyon terapistleri ona gözünü kırparak harflerden sözcükler oluşturmasına imkân veren ‘sessiz alfabe’ adında bir iletişim yöntemi öğrettiler. Bauby onların yardımıyla tecrübesini ve hayatın esas anlamını bir kitaba dönüştürdü. Bunun için iki yüz bin kez göz kırpması gerekti ama kitabı tamamladı.”

“Benim yakınacak hiçbir şeyim yok,” dedi girişimci usulca.

“Kitabın yayımlanmasından kısa süre sonra hayata veda etti,” dedi milyarder. “Söylemeye çalıştığım şey şu: Hayat çok ama çok kırılgan. Bugün uyanıp duş alacak, giyinecek, kahvesini içecek, yulaf ezmesini yiyecek ve sonra ofis yolunda bir araba kazasında hayatını kaybedecek insanlar var. Hayat böyle bir şey. Bu yüzden siz iki özel insana tavsiyem, doğuştan gelen dehanızı ortaya koymak için yapmanız gerekenleri ertelememeniz. Size doğru gelen şekilde yaşayın ve her günün getirdiği küçük mucizelere dikkat edin.”

“Ne demek istediğini anlıyorum,” dedi ressam, rastalarından birini çekiştirip o sabahki koçluk seansı için seçtiği Panama şapkasıyla oynayarak.

“Ben de,” dedi girişimci tatsız bir sesle.

“Her sandviçin tadını çıkarmalı,” diye ekledi ressam.

“Çok akıllıca bir içgörü,” diye karşılık verdi Bay Riley.

“Bana ait değil,” dedi ressam mahcup bir tavırla. “Şarkı yazarı Warren Zevon’ın. Ölümcül bir hastalığa yakalandığını keşfedince söylemiş bunu.”

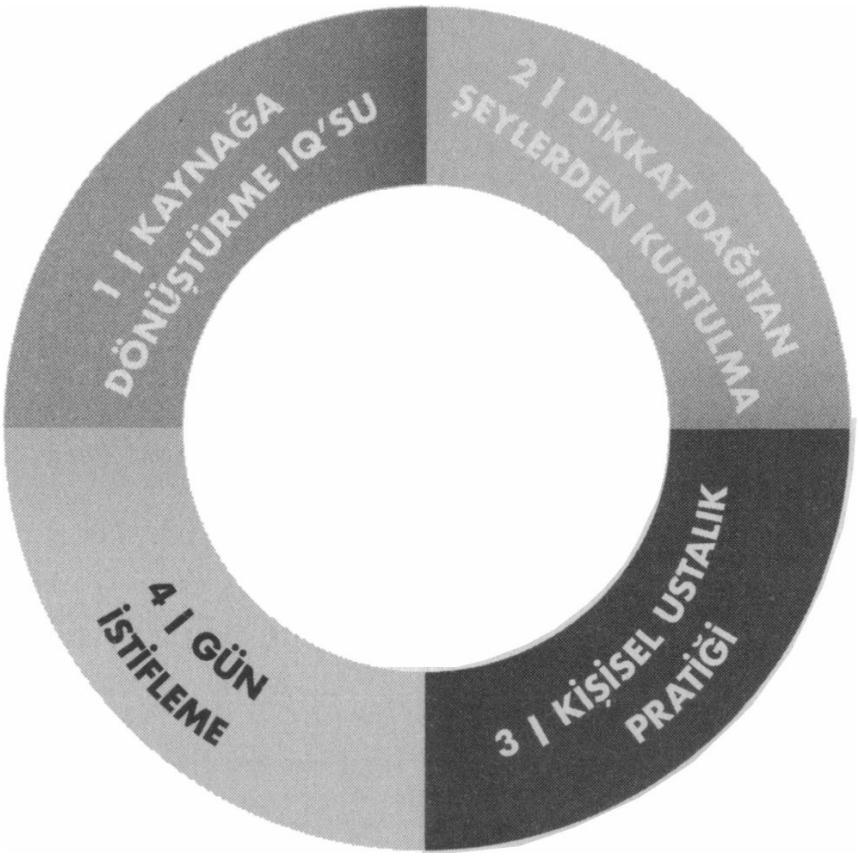
“Her an için şükredin. Hedefleriniz konusunda çekingen davranmayın. Ivır zıvır şeyler için zamanınızı ziyan etmeye son verin. İçinizde uyuyan yaratıcılığı, ateşi ve potansiyeli uyandırmayı öncelik olarak benimseyin. Bu çok önemli. Platon bizi neden ‘kendimizi bilmeye’ teşvik etti dersiniz? Enerjik, neşeli, huzurlu ve anlamlı hayatlar sürebilmemiz için mutlaka erişilmesi ve sonra da *hayata geçirilmesi* gereken çok geniş beceri rezervlerimiz olduğunu çok iyi anlamıştı. İçimizde saklı duran bu gücü yok saymak, kullanılmayan potansiyelin acısına, korkusuzluğun kucaklanmamasının hüsranına ve keşfedilmemiş ustalığın rehavetine büyüyeceği bir zemin yaratmaktır.”

O sırada yanlarından bir uçurtma sörfçüsü geçti. Ve Abe Lincoln’ın vicdanı kadar temiz suda bir taçlı sincap balığı sürüsü göründü.

“Bu bizi size bu sabah anlatmak istediğim konuya getiriyor. Lütfen elinizdeki kâğıda dikkatle bakın,” dedi milyarder.

İki öğrencinin gördüğü öğrenme modeli şuydu:

TARİH YAZANLARIN 4 ODAK NOKTASI

Tarih Yazanların 1. Odak Noktası: Kaynağa Dönüştürme IQ'su

Büyük iş adamı, önde gelen psikologlardan James Flynn tarafından geliştirilen kaynağa dönüştürme kavramını anlattı. Flynn ortaya koyduğu önemli içgörüde, efsanevi bir icraatçıyı iyi kılan şeyin, doğuştan sahip olduğu doğal yetenek miktarı değil, gerçekleştirdiği ve faydaya dönüştürdüğü potansiyelin kapsamı olduğunu vurguluyordu. "Dünyanın en iyi sporcularının çoğu," dedi Bay Riley, "rakiplerine göre doğuştan daha az beceriye sahiptir. Ancak onları birer ikona dönüştüren, güçlü yanlarını azami seviyeye çekmeye adanmışlıkları, çabaları ve dürtüleridir.

"Şu eski, 'Mesele kavga eden köpeğin büyüklüğü değil; köpeğin içindeki kavganın büyüklüğüdür,' içgörüsündeki gibi," dedi milyarder dalgın bir tavırla karın kaslarını ovalayarak. Sonra Güney Kaliforniya'daki sörfçülerde göreceğiniz türden yeni bir güneş gözlüğü taktı.

“Söz Cambazı Sabah 05.00 Kulübü’ne katıldığımda her sabah önümde en yüksek değerlerimi geliştirmem, kendime zaman ayırmam ve her günü bir mücevhere dönüştürmek için gerekli olan hazırlığı yapmam için muhteşem bir fırsat penceresinin açılacağını bana en başından öğretmişti. Başarılı insanların sabahlarını iyi değerlendirdiklerini ve gün doğmadan kalkarak beni zafer niteliğinde bir güne hazırlayacak öncül galibiyeti kazanacağımı anlamamı sağladı.”

Girişimci araya girdi. “Ben kendime ayıracak zaman bulamıyorum. Programım her zaman dolu,” diye tekrarladı. “Sabahları pilimi şarj edecek ve beni daha iyi; daha mutlu bir insana dönüştürecek şeyleri yapma fırsatımın olması çok hoşuma giderdi.”

“Kesinlikle,” dedi milyarder. “Çoğumuz zaman açlığı çektiğimiz hayatlar yaşıyoruz. Yakıtımızı ikmal etmek; büyümek ve daha sağlıklı, daha huzurlu insanlar olmak için sabahları ilk iş en az bir saatimizi kendimize ayırabilmeliyiz. Sabahları 05.00’te kalkarak ve yakında öğreneceğiniz 20/20/20 *Formülünü* uygulayarak günlerinize avantajlı başlayabilirsiniz. Gününüzün sizi kontrol etmesine izin vermek yerine, değerli aktivitelere odaklanabilirsiniz. Sahip olduğunuzun farkında bile olmadığınız bir enerjiye kavuşacaksınız. Kapılacağınız neşe aklınızı başınızdan alacak. Ayrıca kişisel özgürlük hissiniz kelimenin tam anlamıyla şahlanacak.”

Bay Riley arkasını döndü ve onlara sırtındaki geçici dövmeyi gösterdi. Dövmede Fransız filozof Albert Camus’dan şu alıntı vardı: “Özgür olmayan bir dünyayla baş etmenin tek yolu, varlığınız tek başına bir başkaldırı olacak kadar özgür olmaktır.”

Bu sözcüklerin altına alevlerden doğan bir Zümrüdüanka kuşu eklenmişti. Şöyle bir şeydi:

“Buna o kadar ihtiyacım var ki,” dedi girişimci. “Her sabah her şey birbirine karışmadan önce kendime biraz zaman ayırabilsem üretkenliğimin, minnetimin ve sükûnetimin artacağından çok eminim.”

“Ben de,” dedi ressam. “Her sabah düşünmek ve hazırlanmak için bir saatimin olması, sanatım açısından oyunu tamamen değiştirirdi. Ve hayatım açısından.”

“Söz Cambazı bana ‘Zafer Saati’ adını verdiği o bir saatte en iyi halimi ve en harika becerilerimi geliştirmeye altmış dakika yatırım yapmamın, hayatımın geri kalanını zihinsel, duygusal, fiziksel ve spiritüel açıdan değiştireceğini öğretti. Bana dün bahsettiğimiz Dev Rekabet Avantajı denen şeylerden birini kazandıracağını anlattı. Bir de mutlak yaratıcılık, para, neşe ve insanlığa yardım *imparatorluklarının* kurulmasının önünü açacağını. Çok haklı olduğunu söylemeden geçemeyeceğim.

“Her neyse,” dedi neşeli bir sesle. “Size verilen ilkel yetenekleri kaynağa dönüştürmenin ve zekice kullanmanın önemi konusuna dönelim. Çoğumuz olağanüstü yeteneklere sahip olanların farklı bir kumaştan biçildiğine ve olağanüstü yetenek tanrıları tarafından kutsandıklarına inandırılmışızdır. Ama aslında öyle değil,” diye ekledi, çiftçi çocuğu havası yine ön plana çıkmıştı.

“*Adanmışlık ve disiplin, ışıltı ile yeteneği haftanın her günü yenen* Ayrıca A sınıfı oyuncuların şansı yaver gitmez. Onlar şanslarını kendileri yaratırlar. Baştan çıkarıcı faktörlere her karşı koyuşunuzda

ve optimizasyonun peşinden gittiğinizde içinizdeki kahramanı canlandırmış olursunuz. Doğru olduğunu bildiğiniz şeyi, kolay olacağını hissettiğiniz şeye her tercih edişinizde destansı başarılı isimler listesine girişinizi kolaylaştırırsınız."

Milyarderin bakışları, kaygan görünüşlü kahvaltısını sıkı sıkı tutan kocaman bir martıya takılmıştı. Sonra gürültüyle geğirdi. "Ah, çok üzgünüm," dedi mahcup bir ses tonuyla.

"Daha önce de söylediğim gibi, son zamanlarda başardı insanlar üzerinde yapılan araştırmaların çoğu potansiyelimizle ilgili şahsi hikâyemizin, o potansiyeli kullanıp kullanmadığımız konusunda kilit performans göstergesi olduğunu doğruluyor."

Girişimci aygıtına notlar almaya ara verip milyardere baktı. "Ne demek istiyorsun?" Milyarder o sırada üzerine önünde, "Kurbanların kocaman televizyonları, liderlerin ise devasa kütüphaneleri vardır," yazan, kırmızı, dar bir tişört giymişti.

"İş dünyasında muhteşem bir lider ya da zanaatında takdire şayan bir uzman olmak için gereken özelliklere sahip olmadığını söyleyen bir zihinsel anlatıya bağlı kalırsan, oraya doğru yürüme macerasına çıkmazsın bile, değil mi? *Dünya standardı denen şey bir olay değil, süreçtin* Zihninde sıradan insanlar muhteşem olamaz' ya da 'dâhi olunmaz, doğulur' türünde kısıtlayıcı psikolojik programları çalıştırmak sana gerekli eğitimi almanın, pratiğe zaman ayırmanın ve günlerini içten gelen bu arzulara öncelik vererek şekillendirmenin zaman kaybından başka bir şey olmayacağını düşündürür. İnanç sisteminde, virtüözlük düzeyinde sonuçlara ulaşmak senin gibi biri için zaten imkânsızsa onca emeğin, titizliğin ve zaman harcamanın, bütün o fedakârlıkları yapmanın ne anlamı olur ki? Ayrıca gündelik davranışlar her zaman en derin inançlarınızın hayata geçmesi anlamına geldiği için, zafere ulaşma yetersizliği algınız gerçeğe dönüşür," dedi milyarder. "İnsanlar her zaman öz benlikleriyle uyum içinde hareket etmeye ayarlıdır. Hiçbir zaman kişisel hikâyenizin üstüne çıkamazsınız. Bu çok önemli bir nokta."

Sonra okyanusta, arkasında bir ağla süzülen küçük balıkçı teknesine baktı. Kırmızı gömlekli balıkçı, teknesinin yönünü tehlikeli

mercan kayalıklarından uzağa çevirirken sigara içiyordu. Milyarder kendi kendine yeni bir mantra tekrarladı.

"Minnettarım. Ve affediyorum. Vericiyim. Hayatım güzel, yaratıcı, üretken, bollukla dolu ve sihirli."

Sonra kaynağa dönüştürme konusuna geri döndü.

"Pozitif psikologlar kim olduğumuzla ve yapabileceklerimizle ilgili bir hikâye benimseme ve o hayali gerçeğe dönüştürecek şekilde davranmamıza 'Kendi Kendini Gerçekleştiren Kehanet' diyorlar. Bilinçaltımıza bizi küçük yaşlarda en çok etkileyen insanlardan öğrendiğimiz bir düşünce kalıbı yerleşir. Anne babamızdan, öğretmenlerimizden ve arkadaşlarımızdan. Sonra onlara göre hareket ederiz. Alacağımız sonuçları yaptığımız şeyler belirlediği için de genellikle hatalı olan bu kişisel hikâye kendi kendine gerçekliğe dönüşür. Müthiş, değil mi? Ama çoğumuz hayatlarımızın en iyi yıllarında bu şekilde hareket ederiz. Dünya bir aynadır. Hayattan istediklerimizi değil, olduklarımızı alırız.

"Sanırım yapmayı umduğumuz şeyde kusursuz sonuçlar üretme beceriksizliğimizle ilgili çekirdek inancımızı ne kadar kabullenirsek, onu güvenilir bir kanaate dönüştürene kadar pekiştirmekle kalmaz, onunla bağlantılı davranışı derinleştirerek gündelik bir alışkanlığa dönüşmesine de neden oluruz." Bay Riley bu son sözleri sabahın tertemiz havasında bildiklerini paylaşan bir bohemden çok bir profesör havasıyla söylemişti.

"Ne güzel bir söz!" dedi sonra heyecanla. "'Güvenilir kanaat' fikrini çok sevdim. Çok iyi. Bugün kendisini görürseniz bu terimi Söz Cambazıyla da paylaşmalısınız. Sanırım balığa çıktı ama onu tanıyorsam sabahın ilerleyen saatlerinde bu kumsalda güneşleniyor olacak."

Anlatmaya devam etti. "Bilinçli bir şekilde farkında olsak da olmasak da her insan, içinde muhteşem olma güdüsü, kahramanlığa açlık ve en yüksek kapasitesinin göğsüne yükselmek için psişik bir ihtiyaç duyar. Aramızda etrafımızdaki karanlık ve zehirli etkilerle küçültüldüğü ve bastırıldığı için gerçekte kim olduğunu unutan o kadar çok insan var ki. Vasatlığın farklı yönlerini sonunda standart işletim sistemimize dönüşene kadar, yavaş yavaş ve istikrarlı bir

şekilde hayatımıza katarak ödün verme ustaları oluruz. Gerçek liderler standartları için asla pazarlık etmezler. Her zaman iyileşmeye yer olduğunu bilirler. Egemen doğamızla en fazla teması, en iyi halimize ulaşmaya çalışırken kurduğumuzu anlarlar. Büyük İskender şöyle demiş: 'Başını bir koyunun çektiği aslan ordusundan korkmam da başını bir aslanın çektiği koyun sürüsünden kokarım.'

Bay Riley derin bir iç çekti. Bir kelebek kanat çırptı. Bir yengeç ayaklarının dibinden geçti.

"Size her birimizin içimizde derin bir liderlik kapasitesi barındırdığını hatırlatmak için buradayım," diye devam etti. "Artık bildiğiniz gibi, bir unvana ve güçlü bir mevkiye sahip olma ya da resmî otorite sahibi olmaya ihtiyaç duyma anlamında bir liderlikten bahsetmiyorum. Benim kastettiğim çok daha ağır ve özel bir şey. Büyük bir ofisin, hızlı bir arabanın ve büyük bir banka hesabının getirdiği geçici güce karşı insanın kalbindeki gerçek güç. Gözlerimizi üzerinizden alamayacağımız kadar harika işler başarma gücünden bahsediyorum. Onurla, asaletle, yüreklilikle ve dürüstlükle yaşama gücü. Kendi orijinal tarzınızla tarih yazma fırsatını değerlendirmeniz için. İster CEO olun ister müstahdem. Milyarder ya da çöp toplama görevlisi. Film yıldızı ya da öğrenci. Bugün hayattaysanız, mevcut algınızın sınırları yüzünden yapabileceğinize şu anda inanmasanız da unvansız liderlik etme, dünyada bir iz bırakma becerisine sahipsiniz demektir. Algınız gerçeklik değildir. Değildir, o kadar. Sadece sizin gerçekliği algılama şeklinizdir, bunu sakın unutmayın. Dünya standartlarına tırmanışınızın şu aşamasında gerçekliğe baktığınız objektiftir. Aklıma Alman filozof Arthur Schopenhauer geldi. Şöyle yazmış: 'Çoğu insan, vizyonunun sınırlarını dünyanın sınırları olarak kabul eder. Çok azı bunu yapmaz. Onlardan biri olun.'"

"Yani gerçeklik ile bizim gerçeklik algımız arasında büyük bir fark var, öyle mi?" dedi girişimci. "Söylediklerin bana dünyayı kendi kişisel programlamamızdan yapılmış bir filtreden gördüğümüzü düşündürüyor. Programı çok fazla çalıştırdığımız için de beynimiz dünyayı algılama şeklimizin gerçek olduğuna inanacak şekilde yıkanıyor, öyle mi? Beni olayları görüş şeklimi

yeniden düşünmeye ittin." Bunları söylerken alnı soğukta kapanan bir gül gibi kırışmıştı.

"Çok fazla şeyi sorgulamaya başlıyorum," diye devam etti sözlerine. "İşimi neden kurduğumu mesela. Sosyal statünün benim için neden bu kadar önemli olduğunu. Neden en şık restoranlarda yemek yeme, en iyi semtlerde oturma ve en havalı arabaları kullanma arzusu duyduğumu. Sanırım şirketimizin elimden alınma girişiminin beni bu kadar sarsmasının nedeni kısmen insan olarak kimliğimi şirketin kuruculuğundan almam. Dürüst olmak gerekirse kariyerimi yönlendirmekle o kadar meşguldüm ki her şeyi enine boyuna düşünmek ve belli bir niyet doğrultusunda yaşamak amacıyla hiç mola vermedim. Dün öğrettiğin 3 Adımlı Başarı Formülü gibi. Kendim ve yaptıklarımı neden yaptığım konusunda farkındalık geliştirdikçe bana daha iyi günlük sonuçlar getirecek daha iyi günlük seçimler yapabileceğim."

Girişimci durmak bilmiyordu.

"Hakiki değerlerimin ne olduğu, lider olarak neyi temsil ettiğim, kurduğum şeyleri neden kurduğum, beni neyin mutlu ettiği ve artık dünyada olmadığım zaman nasıl hatırlanmak istediğim konusunda en ufak bir fikrim yok. CEO nun hikâyesi ve editörün felç geçirmesi beni derinden etkiledi. Hayat gerçekten fazlasıyla kırılgan. Ayrıca madem açık konuşmaya başladım, söyleyeyim, sanırım ben yanlış şeylerin peşinde çok fazla zaman kaybetmişim. Kariyerimde ve özel hayatımda gerçekten fark yaratacak en üst değeri taşıyan arayışların işaretlerini görmek yerine karmaşıklığın gürültüsüne takılıp kalmışım. Geçmişi de çok fazla düşünüyorum. Çocukluğumda bana olanları. Ayrıca arkadaşlığa ayıracak zamanım da olmadı. Gerçek tutkularım yok. Bugüne kadar gün doğumunu hiç izlememiştim. Gerçek aşkı da bulamadım," dedi gergin bir tavırla bilekliğini ovalayarak.

Sonra ressama baktı. "Bugüne kadar."

Ressamın gözleri yaşlarla doldu.

"Bu evrende trilyonlarca gezegen, bizim gezegenimizde milyarlarca insan var ve ben seninle tanışacak kadar şanslıymışım," dedi.

Girişimci gülümsedi ve nazik bir sesle, "Umarım seni hiç kaybetmem," diye karşılık verdi.

Milyarder araya girdi: "Kendinize çok fazla yüklenmeyin. Hepimiz kendi yolumuzdayız, ne demek istediğimi anlatabiliyor muyum? Hepimiz ihtiyacımız olan büyüme derslerini alabilmek için olmamız gereken yerdeyiz. Problemler, uğruna ortaya çıktıkları eğitimi siz alana kadar ısrarcı davranırlar. İnsanların unutmanın akıllıca olduğu şeyleri hatırlamak, hatırlamanın akıllıca olacağı şeyleri unutmak gibi trajik bir alışkanlıklarının olduğu konusunda sana katılıyorum. Her neyse, şeni anlıyorum. Lütfen sadece en yüksek ve en bilge parçanızın sizi yönlendirdiğine inanın. Efsaneliğe ve anlamlı bir hayat kurmaya uzanan bu yolda tesadüf diye bir şey yok. Bana sorarsanız muhteşem evlerin, hızlı arabaların ve çok paranın da *hiçbir* sakıncası yok. Ne demek istediğimi gerçekten anlamalısınız. Haydi ama. Hepimiz insani bir tecrübe yaşayan spiritüel varlıklarız. Çok fazla para kazanmak hayatın sizin için istediği bir şeydir. Bolluk doğanın tarzıdır. Çiçeklerde, limon ağaçlarında ve gökyüzündeki yıldızlarda kıtlık yoktur. Para kendiniz ve en çok değer verdiğiniz insanlar için muhteşem şeyler yapmanıza olanak sağlar. Size ihtiyaç sahiplerine yardım etme şansı da sunar."

Uzaktan bir sürat teknesinin arkasında su kayağı yapan bir turist geçti. Neşeli kahkahaları duyabiliyordu.

"Size küçük bir sır vereyim," diye devam etti milyarder, "likit servetimin büyük bir kısmını dağıttım. Evet, jetlerim, Zürih'teki dairem ve okyanus kenarındaki bu ev duruyor. İşteki varlığım hâlâ beni bir milyarder yapacak ederde olsa da bunların hiçbirine ihtiyacım yok. Hiçbirine bağlı değilim."

"Hoşuna gideceğini düşündüğüm bir hikâye okumuşum," dedi ressam. "Yazar Kurt Vonnegut ve *Madde* 22'nin yazarı Joseph Heller, Long Island'da ünlü bir finansçının verdiği bir partiye katılmışlar. Vonnegut arkadaşına ev sahiplerinin partiden bir önceki gün, onun çoksatan kitabının toplam telif ücretinden fazlasını kazandığını bilmenin ona ne hissettirdiğini sormuş. Heller şu yanıtı vermiş: 'Bende onun asla sahip olamayacağı bir şey var? Vonnegut, 'O şey

ne olabilir ki Joe?' demiş. Heller'ın cevabı paha biçilmez: 'Bana yetecek kadarına sahip olduğum bilgisi.'"

"Muhteşem," dedi milyarder. Uygunsuz kaçacak kadar yüksek bir sesle, "Buna bayıldım!" diye bağırarak bir beşlik çakması için ressama elini uzattı. Sonra mutlu olduğu anlarda yapmayı sevdiği küçük dansını yaptı ve yine bir dizi egzersiz hareketi yapmaya koyuldu. Gözleri kapalıydı. Ne tuhaf bir adamdı.

Ressam konuşmaya devam etti: "Her neyse, şu kaynağa dönüştürme konusu ve Kendi Kendini Gerçekleştiren Kehanet'le ne anlatmaya çalıştığını anlıyorum. Biz kendi muhteşemliğimize inanmadıkça ve onu gerçekleştirmek için samimiyet ve titizlikle çaba arf etmedikçe harika işler başarma becerimize kimse inanmaz. Pablo Picasso ne demiş, biliyor musunuz?"

"Lütfen anlat," dedi girişimci. Duruşundan o anda iletişime çok açık olduğu hissediliyordu.

"Picasso şöyle demiş: Annem bana asker olursan general, rahip olursan papa olursun, demişti. Ben bunların yerine ressam ve Picasso oldum.'"

"Çok iyi," dedi milyarder. "İnsanın potansiyeline inancı ve güveni bu olsa gerek."

Sonra yumruğunu yanık tenli çenesine sürterek bir süre yere baktı.

"Ayrıca insanların en iyi günlerinin en iyi saatlerinde akıllarından geçirip durdukları kısıtlayıcı programların tek sorumlusu ebeveynlerimiz değil. Dediğim gibi, pek çok iyi niyetli ama bilinçsiz öğretmen sanat, bilim, spor ve insanlık alanındaki dehaların 'özel' olduğu, bizim ise muhteşemlikleriyle insanların nefesini kesen büyük işleri başarabilecek ve emsalsiz bir hayat yaratacak kapasitede olmayan, sıradan' varlıklar olduğumuzu kabullenmemiz gerektiği fikrini pekiştirir. Arkadaşlarımızdan da aynı olguları' destekleyen çağrışımlar ve medyadan bitmek bilmeyen mesajlar alırız. Özünde bunların hepsi bir araya gelip içimizdeki o gürül gürül yanan deha ateşinin kısılmasına neden olan sürekli bir hipnoza dönüşür. Böylece tutkulu sesler kısılmaya başlar. Becerilerimizi küçültür ve ömür boyu sürecek güçlerimizle küçük

bir oynama, güçlü yanlarımızın etrafına parmaklıklar inşa etme sürecine gireriz. Lider, yaratıcılık sahibi üretici ve olasılıkçı gibi davranmayı bırakırız. Kurban gibi davranmaya başlarız."

"Bunun birçok iyi insanın başına gelmesi çok üzücü. Üstelik çoğumuz bizi en iyi halimize ulaşmaktan uzaklaştıran bu beyni yıkanmışlık halini göremiyoruz," dedi girişimci.

"Öyle," diye karşılık verdi milyarder. "Hatta daha da kötüsü, gerçekleştirilmeyen potansiyelin acıya dönüştüğünün de altını çizmeliyim."

"Nasıl yani?" dedi ressam bakışlarını kaçırıp gergin bir tavırla kıpırdanarak. *Belki de potansiyelimi sermayeleştirmekten çok uzun süre kaçınmam bana için için acı veriyor ve büyük ustalarınki kadar orijinal ve sıra dışı sanat eserleri yaratmamak için kendimi sabote ediyorum,* diye geçirdi içinden.

"Şöyle ki, en soylu yanımız gerçeği bilir: Hepimiz insani becerilerimizle şaşırtıcı şeyler yapmak ve üretken yeteneklerimizle çarpıcı işler başarmak için yaratıldık. Şaşırtıcı kelimesi Latincede 'birini afallatmak' anlamına gelen *extonare* kelimesinden gelir. Bugün hayatta olan her insan, kalbinin ve ruhunun derinliklerinde bu kapasiteyi taşır. Nörobiyolojik açıdan limbik sistemimizin bir yaratımı olan bu sağlıksız anlatının sesini ne kadar kısarsak, en muhteşem dehamızı ortaya koyma çağrısını da o kadar iyi duyabiliriz. Bu, büyük bir örgütte yönetici de olsanız küçük bir bölmede çalışan bir programcı, bir okulda öğretmen ya da restoranda şef de olsanız geçerlidir. Çalışmanızı sanatçılık düzeyine taşıma ve insanlığın iyi yönde ilerlemesi konusunda etki yaratma kapasitesine kesinlikle sahipsiniz. Bununla birlikte gerçekte kim olduğumuz ve aslında neler başarabileceğimizle ilgili yanlış algımız yüzünden hayatlarımızı kayıtsızlığa teslim eder ve yarı yaşanmış hayatlarda takılı kalırız. İşte size gerçekten büyük bir fikir: Biz gerçek gücümüze ihanet ederken bir parçamız ölmeye başlar."

"Çarpıcı bir içgörüymüş," dedi ressam. "Gerçekten çok büyük değişiklikler yapmalıyım. Yorgun hissetmekten yoruldum. Yaratma becerilerimi ihmal etmekten de. Özel olduğumu yeni yeni anlıyorum."

¨ ¨

“Oylesin,” diye onayladı girişimci. “Oylesin,” diye tekrarladı şefkatli bir sesle.

“Ayrıca başkalarının ne düşündüğünü çok fazla önemsediğimi de görmeye başlıyorum. Arkadaşlarımdan bazıları tablolarımla alay ediyor ve arkamdan tuhaf olduğumu söylüyorlar. Beni anlamadıklarını şimdi fark ediyorum. Beni ve sanat vizyonumu.”

Milyarder, “Dünyanın en büyük dâhilerinin çoğu, ölümlerinin üzerinden onlarca yıl geçtikten sonra takdir edildiler, biliyorsunuz,” diye mırıldandı.

“Arkadaşların konusuna gelince, etrafına doğru arkadaşları topladığından çok emin değilim. Belki de artık başkalarının görüşlerinden etkilendiğin için yeteneğini ve canlılığını kısıtlamak yerine çevreni doğru insanlarla doldurmanın zamanı gelmiştir. Kurt Cobain bunu benim asla ifade edemeyeceğim kadar güzel bir şekilde ifade etmiş: ‘Sadece arkadaşlık kurmak uğruna insanlarla geçinebilmek için bir başkası gibi davranmaktan yorulmuştum.’”

Ressamın tek cevabı, “Hımmm,” oldu.

“Söylediğim şeyler çok doğru. Bağlantılarımız bizi biçimlendirir. Olumsuz insanlarla takılırsan asla kendi alanında olumlu bir etki yaratamaz ve güzel bir hayat kuramazsın,” diye devam etti milyarder. “Ah, bahsettiğim acıya gelince, o acı ilgilenilip boşaltılmazsa içimizde derin bir korku ve kendimize yönelik bir nefret rezervi oluşturmaya başlar. Çoğumuz bu bastırılmış sıkıntı kuyusunu işleyecek farkındalığa ya da araçlara sahip değilizdir. Kendimize verdiğimiz söze saygı duymamamızın neden olduğu bu sessiz fırtınadan habersizizdir. Kendini gösterme fırsatını bulduğu anda ondan kaçarız. İnkâr edilen yeteneklerimizin ürettiği bu acıyı hissetmekten kaçınmak için bilinçaltımızda bir dizi ruh ezici kaçış yolu geliştiririz.”

“Ne gibi?” diye sordu girişimci.

“Bağımlılıklar. Sürekli mesajlarımızı kontrol etmek ya da kaç ‘beğeni’ aldığımıza bakmak gibi. Ya da günümüzün büyük bir kısmını gereğinden fazla televizyon seyrederek geçirmek. Televizyon programları artık o kadar iyi ki onlara takılıp kalmak işten bile değil. Bazı yayın platformlarında programın bir bölümü

bitince diğeri otomatik olarak başlıyor. Aramızda kendi muhteşemliğinden, *meşgul olmak ile üretken olmak arasında sarsıcı bir fark olduğunu* gerçekten idrak edemediği için durmadan sohbet ederek ya da dedikodu yaparak kaçanlar da var.

"Büyük etki yaratan ve dünyayı inşa eden insanlar, dikkatlerini çekmeye ve zamanlarını almaya çalışan insanlara açık olmazlar. Onlara ulaşmak zordur, çok az zaman kaybeder, yapay değil hakiki iş yapmaya odaklı olurlar ve bu sayede dünyamızı ileriye götürecek nefes kesici sonuçlara ulaşırlar. Ortaya koyulamamış potansiyel acısından diğer kaçınma taktikleri, saatlerce internette dolaşmak, internette alışveriş yapmak, çok fazla çalışmak, çok fazla içmek, çok fazla yemek, çok fazla yakınmak ve çok fazla uyumaktır."

Milyarder suyundan bir yudum aldı. Bir balıkçı teknesi daha geçti. Dümenindeki kadın Bay Riley'ye el sallayınca Bay Riley de onu eğilerek selamladı.

"Söz Cambazı bu fenomene 'Öğrenilmiş Kurbanlık' diyor," dedi abartılı bir tavırla. "Gençliğimizi geride bırakırken rehavete doğru çekiliriz. Kendimizi akışına bırakır, aşina olanla yetinir ve sınırlarımızı geliştirme arzumuzu kaybederiz. Kurban paradigmasını benimseriz. Bahaneler uydurur ve o bahaneleri öyle çok tekrarlarız ki bilinçaltımıza doğru olarak yerleşmeye başlarlar. Mücadelelerimiz için başka insanları ve dış şartları suçlar, özel savaşlarımız için geçmiş olayları mahkûm ederiz. Alaycı olmaya, çocukluktan kalma merakımızı, hayretimizi, merhametimizi ve masumiyetimizi kaybetmeye başlarız. Kayıtsızlaşırız. Eleştirel davranmaya başlarız. Sertleşiriz. Çoğumuzun kendimize yarattığı bu kişisel ekosistem içinde vasatlık kabul edilebilir bir hal alır. Bu zihniyet içimizde her gün işlemeye devam ettiği için de bu bakış açısı bize çok gerçek görünmeye başlar. Kafamızda işlettiğimiz hikâyenin gerçeği ortaya koyduğuna gerçekten inanırız çünkü biz ona çok yakınızdır. Bu yüzden kendi alanlarımızda liderlik sergilemek, göz alıcı eserler üreterek zanaatımıza sahip çıkmak ya da kendimize enfes hayatlar inşa etmek yerine vasatlığa teslim oluruz. Nasıl olduğunu anlayabiliyor musunuz?"

“Evet. En azından netlik kazanıyor. Yani işin kilit noktası, kişisel hikâyemizi yeniden yazmak, öyle mi?” dedi girişimci.

“Kesinlikle,” diye onayladı milyarder. “Kurban moduna girdiğinizi fark edip daha cesur bir seçim yaptığınız anda anlatınızı yeniden yazmış olursunuz. Kimliğinizi, öz saygınızı yükseltir ve özgüveninizi artırırsınız. Üstün tarafınızı seçtiğiniz anda zayıf tarafınız aç kalır ve doğuştan gelen gücünüzü beslersiniz. Bunu ustalığın gerektirdiği tutarlılıkla yaptığınızda, kaynağa dönüştürme IQ’nuz, yani doğuştan sahip olduğunuz yeteneklerinizi kullanma beceriniz sadece büyür.”

Milyarder, Tarih Yazanların 4 Odak Noktası konulu sabah dersine devam etmek için iki öğrencisini evinin terasına geçmeye davet etti.

Tarih Yazanların 2. Odak Noktası: Dikkat Dağıtan Şeylerden Kurtulma

Milyarder serçe parmağıyla modeli işaret etti.

“Başarılı insanların beyinlerine kazıdıkları şu bilgiyi hatırlıyor musunuz? *Dikkat dağıtmaya duyulan bağımlılık, yaratıcı üretkenliğinizin sonudur*. Bu cümle bugünün akıl hocalığı seansının bu kısmında bize rehberlik edecek. Dikkat dağınıklığına ve siber sıkıntılara karşı savaşı kazanmanın öneminin derinliklerine inmeye karar verdim çünkü bu, kültürümüzde son derece ciddi bir meseleye dönüştü. Bazı açılardan yeni teknolojiler ve sosyal medya sadece muhteşem üretkenlik potansiyelimizin Everest’lerini aşındırmakla kalmıyor, bize insanlığımızı da kaybettiriyorlar. Daha az gerçek sohbetler eder, daha az gerçek bağlantılar kurar ve daha az anlamlı etkileşimlere girer olduk.”

Girişimci, “Şey. Evet. Sabahları bu kumsalda geçirdikçe bunu daha iyi anlıyorum,” diye itiraf etti.

“Değerli saatleri anlamsız hamlelerle doldurmak çoğu insanın kendisi için seçtiği uyuşturucudur,” diye devam etti milyarder. “Entelektüel açıdan hiçbir değer taşımayan aktivitelerle zaman kaybetmememiz gerektiğini biliyoruz ama duygusal açıdan çekime

karşı koyamıyoruz. Kendimizi kancaya takılmaktan alamıyoruz. Bu davranış, şirketlere üretkenlik kaybı ve kalite düşüşüyle milyarlarca dolara mal oluyor.

"Ayrıca daha önce de dediğim gibi, insanlar işlerinde hiç olmadığı kadar çok hata yapıyorlar çünkü yaptıkları işe kendilerini vermiyorlar. Kıymetli konsantrasyonları teknolojinin aptalca kullanımıyla bozuluyor ve paha biçilemez konsantrasyonlarının dağılması onlara en iyi işlerini yaratma ve en iyi hayatlarını kalibre etme şansına mal oluyor."

Sadece günün erken saatlerine özgü o hareketsizlik ve sessizlik hâlâ hissediliyordu.

Milyarder duraksadı. Etrafını taradı, evini çevreleyen bakımlı ve muntazam çiçeklere, ufukta yerlerinden hiç kıpırdamamış gibi görünen yük gemilerine ve nihayet okyanusa baktı.

"Bakın çocuklar," dedi sonunda. "Modern dünyayı ben de seviyorum. Gerçekten. Elimizin altındaki bu teknoloji olmasa hayat çok daha zor olurdu. Şirketlerim bugünkü kadar başarılı olmazdı, ben bu kadar verimli olamazdım ve muhtemelen bugün burada sizinle birlikte olmazdık."

Ressam, "Neden?" diye sorarken suyun üstünde yalnız bir yunus göründü. Sonra yunus şaşırtıcı bir şekilde okyanustan fırladı ve kendi etrafında dört kez döndükten sonra sular sıçratarak okyanusa geri döndü.

Bay Riley çok keyiflenmişe benziyordu. "Mucizeleri kendime çekmenin yolunu keşfettiğim için çok mutluyum," diye fısıldadı kendi kendine. "Bunu nasıl yapacaklarını bu çocuklara öğretmek için de can atıyorum." Sonra anlatmaya devam etti.

"Sağlık alanındaki teknolojik yenilikler beni hastalığımdan kurtardı," diye açıkladı. "Her neyse, iyi kullanılan teknoloji çok büyük nimettir. Beni asıl endişelendiren, insanların onu aptalca uyarlama şekilleri. Öne çıkma potansiyeline sahip pek çok insan bugün 'bölünmüş odak sendromu'ndan muzdarip çünkü hayatlarını bir sürü aygıtla, kesintiyle ve siber gürültüyle doldurmuş durumdalar. Kazanmayı kafaya koyduysanız lütfen kendinize tarihin büyük ustalarını örnek alın ve günlerinizi karmaşıklığın

diğer katmanlarından arındırın. Basitleştirin. Her şeyi sadeleştirin. Pürist olun. Az gerçekten de daha çoktur. Dikkatinizi çok fazla proje için sulandırmak yerine az sayıda projede müthiş sonuçlar almaya konsantre olun. Meseleye sosyal açıdan bakacak olursak, daha az arkadaşınız olsun ama ilişkilerinizin zenginleşmesi için onlarla derine inin. Daha az davete katılın, daha az boş zaman aktivitesinde uzmanlaşın, çok fazla kitabı üstünkörü okumak yerine daha az sayıda kitabı inceleyin ve iyice özümseyin. Sadece en önemli şeylere yoğun bir şekilde konsantre olmak profesyonellerin zafer kazanma şeklidir. Sadeleştirin. Sadeleştirin. Sadeleştirin.

"Zamanınızı yönetmeyi bırakıp konsantrasyonunuzu yönetin," diye ekledi. "İçinde yaşadığımız bu aşırı uyarılmış toplumda bir muhteşemlik prensibi var."

"Şu ana kadarki öğretilerin için çok teşekkürler," dedi ressam. "Meşgul olmanın üretken olmak anlamına gelmediğini şimdi anlıyorum. Ayrıca yeni bir tablo üstünde çalışırken görkemli sanata ne kadar yaklaşırsam, içimdeki karanlık parça da beni insanların aklını başından alacak bir şey üretmekten alıkoymak istercesine o kadar dikkatimi dağıtmaya çalışıyor. Düşünüyorum da bu bayağı sık oluyor. Müthiş bir eser ortaya koymaya çok yaklaşıyorum, sonra çalışma rutinimi bozmaya başlıyorum. İnternete girip sörf yapıyorum. Daha geç saatlere kadar uyuyor ve en sevdiğim dizilerin sezonlarını baştan sona izliyor ya da bütün gece sanal arkadaşlarımla video oyunları oynuyorum. Bazen çok fazla ucuz kırmızı şarap içiyorum."

"Dehanıza yaklaştıkça korkularınızın sabotajıyla daha fazla yüzleşirsiniz," dedi milyarder kendinden emin bir tavırla. "Çoğunluktan ayrılıp, ustalığın, çoğu insandan farklı olma, rakiplerin kıskançlığı ve sonraki projelerin daha da iyi olması baskısı gibi yan ürünleriyle uğraşmak zorunda kalmaktan korkarsınız. Virtüözlüğe doğru yükselirken başarısız olma kaygısı, yeterince iyi olamama endişesi ve yeni yollara çıkmanın getirdiği güvensizlik duygusu baş gösterir. Böylece amigdalanız -beyinde korkuyu saptayan badem biçimli gri kısım- bir anda şahlanır. Böylece inşa ettiğiniz üretkenliği bir anda parçalamaya başlarsınız. Hepimizin

içinde bilinçaltımızla hareket eden bir sabotajcının saklı olduğunu biliyor musunuz? İyi haber şu ki bu durumun farkına vardığınız zaman…"

"Bana daha iyi günlük sonuçlar verecek daha iyi günlük tercihler yapabilirim," dedi ressam, yalnız geçirdiği uzun bir günün sonunda sahibini gören bir yavru köpeğin enerjisiyle.

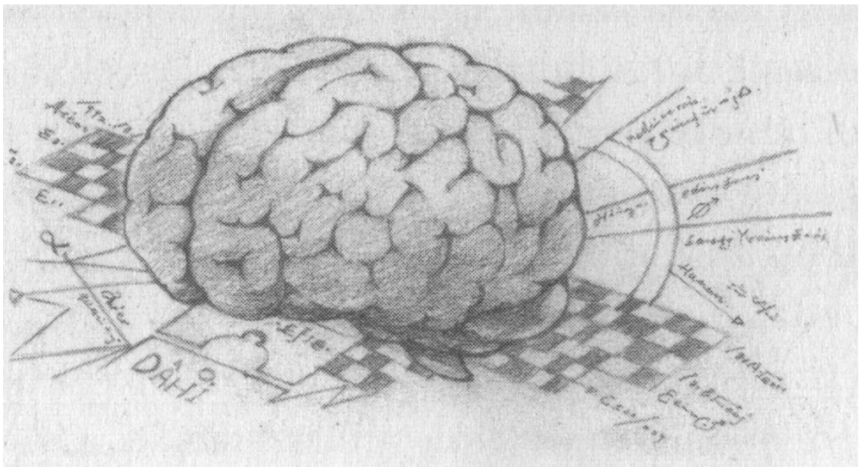
"Kesinlikle öyle," dedi milyarder. "En büyük yeteneklerinize ve en ışıltılı özelliklerinize yaklaştıkça, korkan tarafınız o çirkin başını kaldıracak ve yaratmakla meşgul olduğunuz başyapıtları, sizi onları tamamlamamanız için mümkün olan her dikkat dağıtıcı unsurun ya da kaçış yolunun peşine düşürerek işinizi bozmaya çalışacak. Bu çemberin dışına çıkabilirsiniz. Onu sadece sizi ustalık yolundan saptırma girişimlerini izleyerek etkisiz hale getirebilirsiniz."

"Bunlar gerçekten derin içgörüler," dedi girişimci. "Üretkenliğimi, performansımı ve şirketimdeki etkimi neden kısıtladığımı çok iyi açıklıyorlar. Önemli bir hedef belirliyorum. Ekibi görevlendiriyorum. Kilit noktaları sıralıyoruz. Sonra benim dikkatim dağılıyor. İşimize biraz daha karmaşıklık katacak bir başka fırsata evet diyorum. Günlerimi kendi seslerini dinlemekten hoşlanan insanlarla işe yaramaz toplantılara girerek dolduruyorum. Saplantılı bir şekilde bildirimlerimi kontrol ediyor ve son dakika haberleri ni takip ediyorum. Verimliliğimi nasıl sabote ettiğim bu sabah netlik kazandı. Ayrıca bahsettiğiniz dijital saçmalıklara bağımlı olduğum da ortada. Dürüst olacağım, eski sevgililerimin bazılarını geride bırakamadım çünkü sosyal medyada hayatlarını izlemek çok kolay. Son derece yaratıcı olabileceğim pek çok saati internette oyalanmakla takas ettiğimi şimdi anlıyorum. Dediğin gibi Bay Riley, bu bir tür kaçış. Kendimi aygıtlarımdan alışveriş yapmaktan alamıyorum. O kadar kolay ki. Kendimi mutlu hissetmemi sağlıyor, sadece birkaç dakikalığına da olsa. Steve Jobs'ın bütün dünyaya sattığı şeyi çocuklarına neden vermediğini şimdi anlıyorum. Düzgün bir şekilde kullanılmadıklarında nasıl bağımlılık yaratabileceklerini anlamış olmalı. Bir de insanlığımızı ve canlılığımızı elimizden aldıklarını."

Milyarder elini havaya kaldırdı ve kumsaldaki kulübeden fırlayan bir görevli güneş almaya başlayan terasa çıktı. Beyaz bir gömlek, kömür grisi bir şort ve bakımlı, siyah sandaletler giymişti.

Fransız aksanıyla, "Buyurun," diyerek Bay Riley'ye üzerinde gizemli işaretler olan bir tepsi uzattı. Ortada bir insan beyni çizimi vardı.

Tam olarak şöyle bir şeydi:

"*Merci beaucoup* Pierre. Şimdi, meseleyi daha iyi anlayabilmeniz ve alt edebilmeniz için, insanın kendi kendisini sabote etmesinin nörobilimini keşfedelim çocuklar. Unutmayın, hepimiz Söz Cambazı'nın 'Kadim Beyin dediği şeye sahibiz. Bu şey limbik sistemden, yani talamusun iki yanında, beyinciğin hemen altında bulunan beyin yapılarından oluşuyor. Birkaç dakika önce bahsettiğim amigdala da bu sistemin bir parçası. Bu temel ve daha düşük seviyede işleyen beyin bundan binlerce yıl önce açlık, aşırı uçlarda hava sıcaklığı değerleri, savaşan kabileler ve sivri dişli kaplanlar gibi amansız tehditlerin kol gezdiği, ilkel bir dünyada güvende kalmamıza hizmet ediyordu. Başlıca görevi şuydu: hayatta kalabilmemiz ve türümüzü devam ettirebilmemiz için bizi tehlikelere karşı uyarırken istikrar halini korumak."

Kibarca sordu: "Buraya kadar her şey açık mı?"

"Açık." Girişimci ve ressam bir ağızdan cevap verirlerken bir hizmetkâr onlara içinde zencefil parçaları olan taze limon çayı servis etti.

“Harika. Kadim beynimizin en büyüleyici özelliklerden biri olumsuzluk yanlısı olmasıdır. Bizi güvende tutmak için ortamımızdaki olumlu şeylerle daha az ilgilenirken bize kötüyü haber vermeyi çok daha fazla ciddiye alır.

“Bu beynin asıl görevi tehlikeleri saptamaktır,” diye devam etti neşeyle. “Bu sayede hayatın çok daha zalim olduğu bir zamanda olaylara süratle tepki verip hayatta kalabiliyorduk. Bu mekanizma atalarımızın çok işine yaradı. Ancak günümüz dünyasında çoğumuz her gün ölümle burun buruna gelmiyoruz. Gerçek şu ki sıradan insanların bundan birkaç yüzyıl önce kraliyet ailesi mensuplarının çoğunun yaşadığından daha kaliteli bir hayatı var. Lütfen bu nimeti bir düşünün.”

Çayından bir yudum aldı.

“Ancak kadim beyinlerimizin bir parçası olan bu olumsuzluk yanlısı tavır yüzünden devamlı tehlike arz eden şeyleri tararız. Her şey harika giderken bile fazlasıyla tetikteyiz, genellikle kaygılı ve gerginiz. Büyüleyici, değil mi?”

“Bu neden öyle düşündüğümüzü açıklıyor,” dedi girişimci, o da çayından bir yudum aldı. “Tanıdığım herkesten daha fazla şey başarmış olmama rağmen neden yaptıklarımın yetersiz olduğunu hissettiğimi şimdi daha iyi anladım,” diye devam etti. “Çok başarılı bir işim, sağlam bir sermayem ve yatırımcılarımın gözünü para hırsı bürümeden önce bayağı iyi olduğunu söyleyebileceğim bir hayatım vardı. Ama sahip olduğum bunca şeye rağmen sanki beynim sürekli eksik olduğuma, yetersiz kaldığım şeylere ve kazanma konusunda beklentileri karşılayamadığıma odaklanıyor. Bu beni delirtiyor. Hiç huzurum yok. Hiç.”

Kollarını göğsünde kavuşturdu. Mis kokulu rüzgârda rastaları uçuşan ressam ona bir öpücük gönderdi.

“Theodore Roosevelt’in bana göre duymanızın çok önemli olduğu bir sözü var,” dedi milyarder.

“Nedir o?” derken girişimci kollarını birbirine sımsıkı dolamıştı.

“‘Mukayese, sevinç hırsızıdır,’” dedi milyarder. “Her zaman birilerinin sizden daha fazla serveti, şöhreti ve mal varlığı olacak.

Daha önce bağlanmamakla ve bir şeylerin yettiğini anlamanın bilgeliğini benimsemekle ilgili söylediklerimi hatırlayın."

"Evet, hatırladım," dedi girişimci kibarca.

"Duyduğunuz bu açlığın katlanarak artması derinlerdeki kıtlık korkusu duygularından kaynaklanır. Bunun da büyük bir kısmı kadim beyninizin işleyiş şeklinden doğar. Kadim beyniniz ortamı tarar, olumsuzluk önyargısı devreye girer ve sahip olduğunuz iyi şeylerin tadını çıkarmanızı önler. Pekâlâ," dedi milyarder, "biraz daha detaya girelim. Zaman ilerledikçe beyinlerimiz de ilerledi. Prefrontal korteksimiz gelişti. Bu kısım beynimizin daha üst seviyede düşünmesinden sorumludur. Nörobilimciler bu kısmı ileri akıl yürütmenin baş tacı olarak görürler. Söz Cambazı ise buna 'Usta Beyin diyor. Ama mesele şu: Biz daha büyük hayaller kurdukça, daha hızlı öğrendikçe ve yaratıcılık, üretkenlik ve performans düzeylerimizi artırdıkça kadim beyin ve usta beyin çatışmaya başladı. Savaşa giriştiler. İlkel beyin büyümemizi hisseder, bilinenin güvenli limanından çıktığımızı anlar ve geleneksel varoluş şeklimizi terk ettiğimiz için tetiklenir. Her ne kadar söz konusu tehdit kişisel yükselişimiz ve profesyonel ilerlememiz için gerekli olsa da ilkel beyin tehdidi algılar. İlkel dehamızla yakınlık kurmak ve dünyaya olmak için geldiğimiz her şeye dönüşmek için, olasılığın yaşadığı o keşfedilmemiş yerlere girme riskini almalıyız. Ziyaret edebileceğimiz daha yüksek yetenek ve cesaret düzeylerinin olduğunu bilmek insanın kalbini büyük bir heyecanla doldurur. Bu bilgi, hayatı yaşanmaya değer kılan uçsuz bucaksız hâzinelerden biridir. Ünlü psikolog Abraham Maslow şöyle der: 'Olabileceğinizden daha azı olmayı planlıyorsanız ömrünüzün her gününü mutsuz geçireceksiniz demektir.' Ancak biz tanıdık olandan uzaklaşıp yeni bir şey denediğimiz zaman amigdala vitesi yükseltir. Vagus siniri uyarılır, korku hormonu kortizol salgılanır. Böylece usta beynimizin gerçekleştirmemizi istediği hedefleri ve icraatları yok etmeye başlarız."

Ressam, ''Bu neden bu kadar az insanın üst düzey yaratıcılık ve üretkenlik sergilediğini açıklıyor," dedi. ''Konfor alanlarımızdan

çıktığımız zaman kadim beyin tetikleniyor. Biz uzmanlığımızı artırıp etkimizi yükselttikçe değişim onu korkutuyor."

"Kesinlikle," dedi Bay Riley. ''Sonra kortizol salgılanıyor, algımız daralıyor, nefesimiz sığlaşıyor ve 'savaş ya da kaç' moduna geçiyoruz. Aslında korkunun üç seçeneği 'kaç, savaş' ya da 'donakal'dır."

Ressam, "Daha üst düzey düşünme sistemimiz büyümemizi, ilerlememizi, daha ustaca işler yapmamızı, daha iyi hayatlar yaşamamızı ve dünyaya ilham vermemizi istiyor," diye ekledi. "Ama beyinlerimizin arasında bir savaş var. Hepimizde var olan kadim, yani daha alt seviye -daha ilkel- beynimiz evrimimizi durdurmamızı istiyor."

"Kesinlikle," dedi milyarder yumruğunu ressamınkiyle tokuşturarak.

"Böylece bize gösterdiğin modelde yer alan, tarih yazanların iki numaralı odak noktasına, dikkat dağıtan şeylerden kurtulma konusuna dönersek, kendimizi sadece bir an için bile olsa daha iyi hissedebilmek adına dikkat dağıtıcı şeylere çekilmemiz yüzleştiğimiz korku yüzünden."

"Doğru," diye onayladı milyarder. "Bir de doğuştan sahip olduğumuz dehamızla yakınlık kurmamızın vereceği rahatsızlıktan kaçınmak için."

"Bu benim için çok büyük bir şey." Ressam heyecanını saklayamıyordu. "Az önce bize kültürümüzün dikkat dağıtan şeylere neden bu kadar bağımlı olduğunu gösterdin. Çoğunluğun kendi muhteşemliğine neden ulaşamadığını da. Sanırım yaratıcı ve üretken insanların toplumumuzun gerçek savaşçıları olmasının nedeni bu. Sadece sürekli her şeye karşı çıkanların hakaretlerine ve sanatımızı anlamayan eleştirmenlerin oklarına maruz kalmıyoruz, ışıltımıza uzanmamamız için yalvaran kadim beynimizin alarm zillerini aşacak cesareti de bulmamız gerek."

"Ne şiirsel bir ifade!" dedi milyarder coşkuyla. Yine küçük dansını yaptı. Verandayı süpüren temizlik görevlisi başını iki yana salladı.

“Gerçek kişisel ve profesyonel büyümenin korkusunu iliklerinde duyarken ve ölecekmiş gibi hissederken bile yola devam etmek ciddi miktarda cesaret gerektirir,” dedi Bay Riley. “Ama destanlar kişi korkusuna rağmen yola devam ettiğinde yazılır. Siz çocuklar, büyük şeyler yapmak ve yaratmak için doğmuşsunuz. Ve büyük işler başaran insanlar daha fazla cesaret, etki ve insani özgürlük düzeylerine ulaşmak için korkularını her gün aşıp geçerler. Ah, bir de güçlü yanlarınızı ve yeteneklerinizi tam anlamıyla ifade ettiğiniz zaman alacağınız muhteşem ödül sadece kahramanca çabalarınızın ürünü olmayacak. Ustalık sürecinde korkularınızın ateşinden ve sınavlarınızın hararetinden geçerek *dönüşeceğiniz kişi* de olacak. Kim olduğunuzu anlama şansını bulur, becerilerinizi daha net görürsünüz, özgüveniniz şahlanır, kalabalığın sırtınızı okşamasına daha az ihtiyaç duymaya ve özgür olmanızı istemeyen bir dünya tarafından üretilmiş plastik bir hayat yerine hakiki bir hayat yaşamaya başlarsınız.”

Şişesinden biraz su içtikten sonra aygıtların neden olduğu dikkat dağınıklığından ve dijital oyalanma şekillerinden kurtulmanın önemini anlatmaya devam etti.

“Sabah 05.00 Kulübü’nün üyesi olmak işte tam bu noktada sizin için sihrini konuşturabilir,” dedi iki kişilik dinleyici grubuna. “Dünyanın büyük kadın ve erkeklerinin karmaşıklıktan kaçınma yollarından biri, günlerinin başlangıcına sükûneti ve dinginliği katmaktı. Bu güzel disiplin onlara hayatın tadını çıkarmaları, yaratıcı rezervlerini tazelemeleri, üstün benliklerini geliştirmeleri, sahip oldukları güzellikleri göz önünde tutmaları ve günlerini uygun şekilde yaşayacakları erdemleri iyice yerleştirmeleri için aşırı uyarıcılardan uzakta geçirebilecekleri zaman verdi. Medeniyetimizin ilerlemesinde itici güç olan pek çok insan gün doğmadan uyanma alışkanlığına sahipti.”

Girişimci, “Bu insanlardan birkaçını bizimle paylaşabilir misin?” diye sordu.

“Mesela ünlü romancı John Grisham,” dedi milyarder. “Erken kalkmayı seven diğer ünlü isimler arasında Wolfgang Amadeus Mozart’ı, Georgia O’Keeffe yi, Frank Lloyd Wright’ı ve sabahları

.

erken saatte Insanı rahatsız edecek kimse olmadığını, hava serin ya da soğuk olsa bile işe koyulup yazarak ısınılabildiğini' söyleyen Ernest Hemingway'i sayabiliriz."

"Beethoven da şafakla uyanırmış," dedi ressam.

"Büyük isimlerin hepsi yalnız başlarına çok zaman geçirirdi," dedi milyarder. "Yalnızlık -güneş doğmadan erişebileceğiniz türü- gücünüzün, uzmanlığınızın ve insan olmakla bağlantınızın etrafında bir güç katlayıcı görevi üstlenir. *Yükselmeniz kendinizi tecrit etmenizi gerektirir.* Gün boyunca telefonunuzda bin tane anlamsız şey hakkında sohbet ederek saatler geçirebilir ya da yeteneğinizi değerlendirebilir, becerilerinizin ince ayarını yapabilir ve hepimizi yükseltecek bir yukarı çekme ışığı haline gelebilirsiniz. Ama ikisini birden yapamazsınız. Princeton psikologlardan Eldar Shafir her sabah uyandığımızda kısıtlı miktarda zihinsel kapasitemiz olduğunu açıklamak için 'bilişsel bant genişliği' terimini kullanmıştır. Çeşitli etkilere -haberler, mesajlar, çevrimiçi platformlar, ailemiz, işimiz, formumuz ve spiritüel hayatımız gibi- dikkatimizi verirken, peşine düştüğümüz her aktivitede konsantrasyonumuzdan bir parça bırakırız. Göz önünde tutulması gereken çok önemli bir bilgi bu. Çoğumuzun öğle saatleri geldiğinde önemli işlere konsantre olmakta sıkıntı çekmesine şaşmamalı. Dalga genişliğimizi tüketmiş oluyoruz. Minnesota Üniversitesinde bir işletme profesörü olan Sophie Leroy, dikkat dağıtan şeylere ve diğer uyarıcılara harcadığımız konsantrasyona 'dikkat artığı' adını veriyor. Leroy insanların gün içinde bir görevden diğerine geçerek kendilerini sürekli olarak kesintiye uğrattıklarında çok daha az üretken olduklarını saptamış. Bunun nedeni insanların dikkatlerinin değerli parçalarını çok farklı arayışlarda bırakması. Bunun çözümü, benim söylemeye çalıştığım şey: Bir koltuğa bir sürü karpuz sığdırmaya çalışmak yerine her aşamada sadece bir değerli aktivite üzerinde çalışın ve bunu sakin bir ortamda yapın. Albert Einstein, 'Sadece kendini bir amaca var gücü ve bütün ruhuyla adayanlar gerçekten ustalaşabilirler. Yani ustalık insandan her şeyini talep eder,' diyerek bunu çok iyi ifade etmiştir. Bu gerçekten de virtüözlerin ve tarih yazanların en iyi korudukları sırlarından biridir. Bu büyük insanlar

bant genişliklerini yaymazlar. Yaratıcı yeteneklerini parıldayan her dikkat dağıtıcı unsuru ve yollarına çıkan her çekici fırsatı kovalayarak sulandırmazlar. Hayır, onun yerine sadece birkaç şeyi yapmak için gerekli olan katı disiplini uygularlar; ama mutlaka dünya standartları düzeyinde. Daha önce de dediğim gibi, büyük insanlar hiçbir dehayı ortaya koymayan binlerce proje yerine tek bir sanat eseri, nesillerce kalacak hakiki bir başyapıt üretmenin daha akıllıca olduğunu anlarlar. Lütfen şunu da hatırlayın: *Yüzde 95'in ziyan ettiği zamana en tepedeki yüzde S büyük değer verir.* Sabahın 05.00'i, dikkat dağıtıcı unsurların en az, insani ihtişamın en yüksek, huzurun en fazla olduğu saattir. Bu yüzden Zafer Saati ni koza çevirin. Kişisel ustalığınızın yanı sıra üretkenliğinizde de kuantum sıçrayışları yapacaksınız. Bu sabah paylaştığım nörobilimin çok fazla detayına girmek istemiyorum ve müthiş bir sürpriz planladım. Ama sizinle paylaşmak istediğim bir konsept daha var. 'Geçici hipofrontalite' deniyor."

"Geçici ne ne?" dedi ressam gülerek.

Milyarder, yaşlı bir ağaç olduğunu gösteren kalın gövdeli, uzun bir palmiye ağacına doğru yürüdü. Palmiyenin altında geniş, yuvarlak tablası güneşten ağarmış ahşap bir masa duruyordu. Ahşaba özenle bir model kazınmıştı. Bunu görseydiniz çok etkilenir ve büyülenirdiniz.

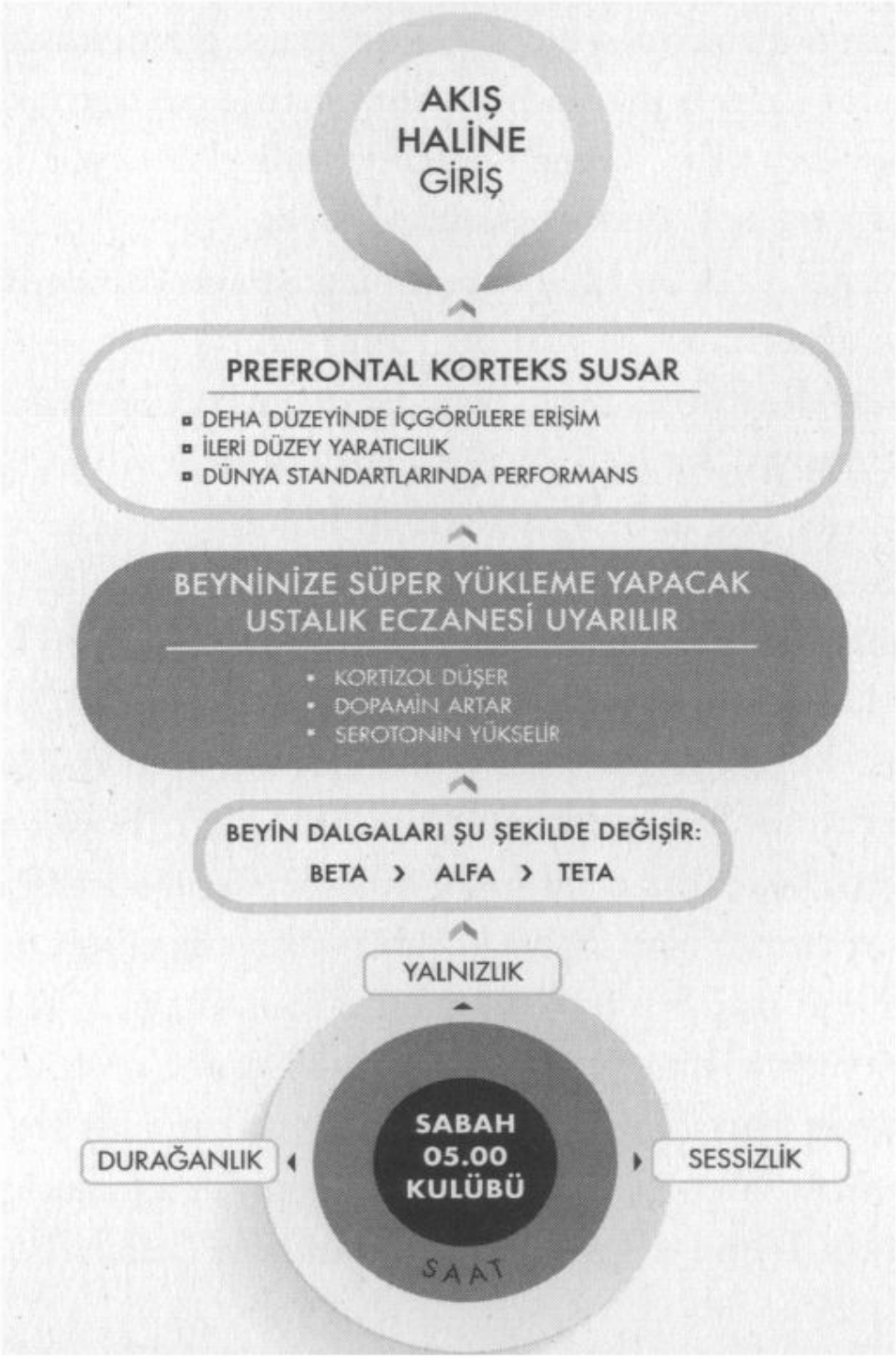
Milyarder boğazını temizledi ve limon çayından bir yudum içti. Birkaç saniye sonra gargara yapmaya başladı. Evet, gargara. Sonra konuşmasına kaldığı yerden devam etti. "Erken kalkıp aşırı uyarıcılardan ve gürültüden uzakta tek başınıza kaldığınız zaman dikkatiniz teknoloji, toplantılar ve maksimum üretkenliği kısıtlayan diğer güçler tarafından kesintiye uğratılmaz," dedi. "Böylece prefrontal korteks, yani beyninizin rasyonel düşünceden -sürekli endişenin yanı sıra- sorumlu olan kısmı kısa bir süre için şalteri indirir. Hoş bir bilgi, değil mi? Burası geçici hipofrontalite'nin geçici' kısmı. Şalter sadece geçici bir süre için iner. Aralıksız analiz etme, tasarlama ve stres içinde aşırı düşünme faaliyetiniz durur. Her şeyi çözmeye çalışmaya ve muhtemelen asla olmayacak şeyler için endişelenmeye ara verirsiniz. Beyin dalgalarınız her zamanki beta

halinden alfaya ve hatta zaman zaman teta durumuna geçer. Gün doğumundaki yalnızlık, sessizlik ve durağanlık da süper-üreticilerin çok işine yarayan ilham yakıtı dopamin ve beynin güzel haz ilacı serotonin gibi sinir ileticilerinin üretimini tetikler. Otomatik ve doğal olarak, daha önce Akış Hali' olarak bahsettiğim duruma girersiniz."

Bay Riley elini masadaki şemaya doğru salladı. Şema şöyle bir şeydi:

SABAH DEHASININ SIRRI:

GEÇİCİ HİPOFRONTALİTE

"Akış hali; birinci sınıf keman sanatçıları, simgeleşmiş sporcular, seçkin şefler, parlak bilim insanları, imparatorluklar kuran girişimciler ve efsanevi liderler gibi bütün istisnacıların, en iyi ürünlerini ortaya koyarlarken içinde bulundukları zirve kafa yapısıdır," dedi Bay Riley heyecanla.

"Kendinize meşguliyetinizden uzakta bir miktar sabah huzuru hediye ettiğiniz zaman, *her* insanın beyninin donanımında zaten var olan katıksız deha âlemine erişim kapasitesi aktif hale gelir. Siz çocuklara vereceğim harika haber şu: Mutlak bir öngörülebilirlikle ortaya çıkması için, doğru hamlelerle bu muhteşem performans halini alışkanlığa dönüştürebilirsiniz."

"Geçici hipofrontalite. Çok faydalı bir model," dedi girişimci temkinli bir tavırla telefonunu şortunun cebine koyarken.

"İnsanlar bu bilgiye sahip olsalardı bütün dünya dönüşüme uğrardı," dedi ressam.

Girişimci, "Bunları okulda çocuklara öğretmeliler," diye ekledi.

"Çok doğru," diye onayladı milyarder. "Ama tekrar söylüyorum, sizinle paylaştığım bu felsefe -ve bu güçlü bilgiyi *hayatınızın bir parçası haline getirebilmeniz* için birazdan rehberlik edeceğim dönüşüm metodolojisi- için Söz Cambazı'nın hakkını vermeliyiz. O benim en büyük öğretmenim oldu. Kendisi hiç şüphesiz tanıdığım en rafine insan. Dürüstlüğün olmadığı ustalık bana o kadar da etkileyici gelmiyor. Tıpkı görmeye pek alışkın olmadığımız merhameti içermeyen sıra dışı başarıların da anlamsız geldiği gibi. Ve evet, gezegendeki her insan bu konuda eğitilseydi ve bunu uygulamayı kendine görev edinseydi dünya çok daha ileride olurdu. Çünkü hepimiz olağanüstü sonuçlara ulaşmak için uyku halindeki gücümüzü sahiplenip hayata geçirirdik. Tam anlamıyla muhteşem insanlara dönüşebilirdik."

Tarih Yazanların 3. Odak Noktası: Kisisel Ustalık Pratiği

Milyarder, iki öğrencisini evin etrafını çevreleyen muhteşem okyanus manzaralı geniş terastan geçirip evin ön tarafına getirdi.

Araç yolunda güneşin ilk ışıklarıyla parlayan siyah bir arazi aracı duruyordu.

"Nereye gidiyoruz?" diye sordu girişimci.

"Çarpıcı tanışmamız sırasında, Mauritius'a beni ziyarete gelirseniz yunuslarla yüzeceğinize dair size söz vermiştim. Şimdi sözümü tutuyorum. Adanın batı tarafına, Flic-en-Flac adında küçük bir sahil kasabasına gidiyoruz. Orada bizi iki neşeli genç bekliyor. Yunusların yerlerini bulma konusunda çok beceriklidirler. Tecrübe etmek üzere olduklarınızın aklınızı başınızdan almasına hazırlanın dostlarım. Sizin için unutulmaz olacak."

Arazi aracı çok geçmeden milyarderin arazisini çevreleyen küçücük köylerin arasından geçip son derece bakımlı otobana çıkmıştı. Milyarder ön koltukta oturuyor, şoföre çocukları, son dönemde onu etkileyen şeyler ve gelecekle ilgili hayalleri hakkında sorular soruyordu. Yol boyunca sorduğu her düşünceli sorunun ardından arkasına yaslanıp cevabı dikkatle dinledi. Derin, mamut yürekli bir adam olduğu her halinden belliydi.

Araba bir kumsalın, birkaç beyaz kulübenin, salaş bir balık lokantasının ve suya demirlenmiş eski teknelerin süslediği hoş bir koya girdiğinde bir horoz gururla sabah marşını seslendiriyordu. Göz alıcı mavilikteki gökyüzünde de mucize eseri çifte gökkuşağı belirmişti.

İki genç balıkçı, milyarderi kucaklayarak karşıladı. Ardından hep birlikte yüzebilecekleri ve oynayabilecekleri bir yunus sürüsü bulmak için uçsuz bucaksız Hint Okyanusu'na açıldılar. Teknenin yan tarafına gri bantla eğreti bir şekilde tutturulmuş ucuz hoparlörden Jamaikalı şarkıcı Shaggy'nin "Strength of a Woman" şarkısı yükseliyordu. Dalgaların arasında yol alan motordan sıçrayan su damlacıkları milyarderin, girişimcinin ve ressamın yüzüne çarpıyor, yağmur sonrası su birikintilerinde dans eden çocuklar gibi kıkırdamalarına neden oluyordu.

Birkaç girişimin sonunda, Kaliforniya'daki Pasifik Sahil Kara Yolu boyunca görebileceğiniz türden yüksek kayalıkların çevrelediği küçük bir koyda neşe içinde oynayan yunuslar göründü. O yaratıkların okyanusun yüzeyinde süzülürkenki coşkuları insanda o

küçük girintide binlercesinin bir arada olduğu hissini uyandırıyordu. Oysa sadece on bir on iki yunus vardı.

Milyarder hemen bir dalgıç maskesi takıp motorun arka tarafındaki platformdan suya indi. "Haydi çocuklar," dedi heyecanla. "Gidelim!"

Onu girişimci takip etti, gözleri ışıl ışıldı ve kalbi gençliğinden beri hissetmediği bir hazla çarpıyordu. Şnorkelde hızlanan nefesinin çıkardığı sesi -*fişşş, fişşş*- duyabiliyordu.

Ressam da teknenin kenarından suya yüzüstü atlayarak peşlerinden gitti.

Üç maceracı, genç balıkçılardan rengârenk, tropikal desenli bir sörf şortu ve lastik ayakkabılar giymiş olanın rehberliğinde, yüzeyin hemen altında akarcasına yüzen yunuslarla oynadı. Yunuslar derine inince mutluluk sarhoşu üç yol arkadaşı da onları takip etti. Yunuslar hızla dönünce Sabah 05.00 Kulübü üyeleri de aynısını yaptı. Yunuslar birbirleriyle flört ederken girişimci ve ressam da onlara ayak uydurdu.

Bu deneyim en fazla on beş dakika sürdü. Ama mucizeviydi.

"İnanılmazdı," dedi ressam nefes nefese, sudan çıkıp motorun yanındaki küçük platformdan tekneye ulaşmak için çabalarken.

"Hayatımın en müthiş tecrübelerinden biriydi," dedi girişimci onu coşkuyla öperek.

Çok geçmeden milyarder de yüzeyde göründü. Kahkahalar atıyordu. "Tanrım, müthişti!"

İskeleye döndüklerinde sabah yarım kalan derse kumsalda, yerlilerin balık pişirmek için kullandığı bir taş yığınının yanında kaldıkları yerden devam ettiler. Çifte gökkuşağı uçsuz bucaksız gökyüzünü süslemeye devam ediyordu.

Milyarder elini gökyüzüne kaldırdı. Bir anda nereden çıktığı anlaşılmayan dört beyaz güvercin göründü. Pembeli sarılı bir kelebek sürüsü yanlarından geçti.

"Güzel," dedi milyarder onlara bakarak. Yine nereden çıktığı anlaşılmayan birkaç boğuk öksürüğün ardından iki öğrencisine o gün anlattığı Tarih Yazanların 4 Odak Noktası'nın üçüncü maddesini işaret etti. Başlık "Kişisel Ustalık Pratiği'ydi.

Ressam, "Şimdi neden bahsediyoruz?" diye sorarken rastalarından su damlıyordu ve ısınmasına yardım etmek için kalın kolunu girişimcinin beline dolamıştı. Girişimci titriyordu.

Bay Riley hiç tereddüt etmeden, "En iyi yanlarınızı eğitmekten," cevabını verdi. "Söz Cambazı'nın seminerde paylaştığı Spartalı savaşçı inancını hatırlıyor musunuz? 'Eğitimde daha çok ter döken, savaşta daha az kan kaybeder.' Pekâlâ, sabah pratiğinizin kalitesi günlük performansınızın kalibresini belirler. Savaşlar yoğun eğitimin ilk ışıklarında, ortalıkta kimseler yokken kazanılır. Zaferler savaşçılar sahaya *çıkmadan* gelir. Zafer en iyi hazırlananındır. İş dünyasında, sanatta, satrançta ya da tasarımcı, tamirci ya da yönetici olarak dünyanın en iyisi olmak istiyorsanız uzmanlığınızı ilerletmek için pratiğe çok büyük zaman ayırmalısınız. Florida Devlet Üniversitesinde görev yapan ve alanının önde gelen isimlerinden biri olan psikolog Anders Ericsson, çığır açan araştırmasıyla bize kişinin herhangi bir beceride ustalaşmak için her gün iki saat kırk iki dakikasını kendini geliştirmeye ayırması gerektiğini öğretti. Herhangi bir alanda dehanın ilk işaretlerinin ortaya çıkması için gereken minimum pratik süresi bu. Öte yandan *daha iyi insanlara dönüşmeye* on binlerce saat ayırmanın önemini çok azımız düşünebilir. İşte bu yüzden bir kez çözüldü mü egemen benliğimizi, beraberinde getirdiği bilgelik, yaratıcılık, cesaret, sevgi ve iç huzurla özgürleştiren o şifreyi aramızdan çok kişi kırabiliyor. Hayatlarımız sadece biz ilerlersek ilerleyebilir, ne demek istediğimi anlıyor musunuz? İkinize de söylemeye çalıştığım, nasıl kendimizi dünya standartlarına ulaşmasını istediğimiz becerilere adıyorsak, kişisel ustalığa doğru ilerlemek için de aynı şekilde pratik yapmamız gerektiği. İçsel hayatınızın çekirdek boyutlarını güçlendirir, sağlamlaştırır ve beslerseniz, bana güvenin, hayatınızı yüze katlarsınız. Dış dünyanızda yaptığınız her şey içinizde olanların mutlak bir sonucudur. Gerçek sabah hazırlığını yapmanız gereken yer burasıdır. O zaman her gün dünyaya sizi yenilmez kılacak düzeylerde düşünerek, hissederek ve üreterek çıkarsınız. Bu armağanı kendinize borçlusunuz."

“Söz Cambazı’ndan önce kişisel gelişime çok fazla inanmazdım,” dedi girişimci düz bir sesle. “Bana gerçekçi gelmezdi.”

“Bunu hiç denedin mi ki? Demek istediğim, belli bir süre boyunca ciddi bir şekilde uyguladın mı?” diye sordu milyarder kararlı bir sesle. Aynı anda başının üstünden bir güvercin daha geçti. Bay Riley kafasını kaldırıp güneşe bakınca bulutlar aralanır gibi oldu.

“Pek sayılmaz,” diye itiraf etti girişimci. “Şu ana kadar. Sabah 05.00 Kulübü’ne katılana dek yani.”

“Tamam. Peki. O zaman devam edelim. İşin anahtarı şu,” dedi milyarder. “Sabahları 05.00’ten 06.00 ya kadar Zafer Saati niz süresince Söz Cambazı’nin *4 İç İmparatorluk* adını verdiği şeyleri yukarıya taşımaya konsantre olun. Bu, hayatınızda yapacağınız en akıllıca ve bazen en zor iş olacak. Kendi üzerinizde derinlemesine çalışmak… Size birazdan anlatacağım dört merkezî iç alanı geliştirmek dönüşümün altın anahtarıdır. Kolay olmayacak, bunun altını çizmeliyim. Ama kesinlikle değecek.”

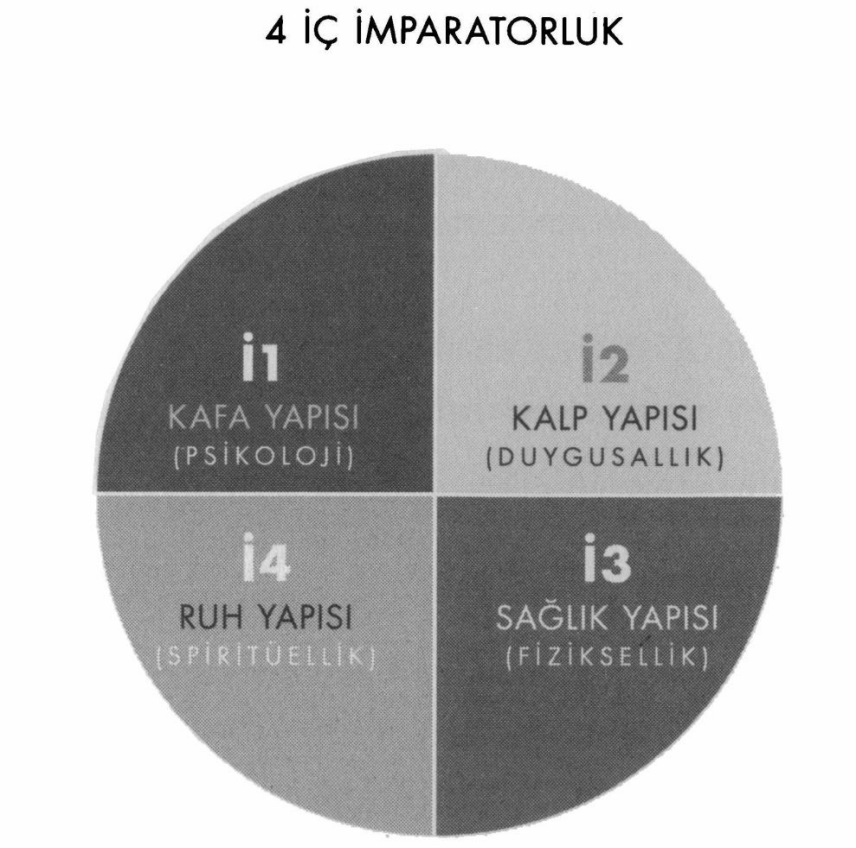
“Neden?” diye sorguladı girişimci. Hint Okyanusu’nun serin sularının etkisi geçmişe benziyordu. Ama ressam kolunu onun belinden çekmemişti. Rastalarından hâlâ su damlıyordu. Saati şaşırmış horoz da ötmeye devam ediyordu.

“Çünkü dış imparatorlukları görebilmeniz için önce iç imparatorlukların dünya standartlarına çıkarılması gerekir. Servet her zaman korkusuzluğun peşinden gelir. İşte güçlü bir içgörü daha çocuklar: *Dünyadaki etkiniz kendi içinizde eriştiğiniz şanın, asaletin, canlılığın ve ışıltının aynasıdır.* İnsan denen varlığın yapay makineler gibi davrandığı bu yüzeysellik çağında bu temel hayat gerçeğini çok az insan hatırlar. Dıştaki her zaman içtekini ifade eder, dışarıdaki her zaman içinizdekini yansıtır. Yaratıcılığınız, üretkenliğiniz, refahınız, performansınız ve gezegen üzerindeki etkiniz her zaman içinizde olanların bir ifadesidir. Örneğin hedeflerinizi gerçekleştirme becerinize olan inancınız eksikse onlara asla ulaşamazsınız. Bolluğu hak ettiğinizi hissetmiyorsanız ona ulaşmak için gerekeni asla yapmazsınız. Dehanızı kaynağa dönüştürme dürtünüz zayıf, kendinizi eğitme ateşiniz cılız ve optimize etme dayanıklılığınız

düşükse, ustalığın zirvesine doğru uçuşa geçmeyeceğiniz ve alanınızda hâkimiyet kurmayacağınız çok açıktır. Dış her zaman içte olanı ifade eder. Dışarıdaki hayatınızda imparatorluklar deneyimleyebilmek için önce iç dünyanızı geliştirmelisiniz."

Balıkçılardan birinin tekneden atlarken ona verdiği yeşil sıvıdan bir yudum aldı. Cama basılmış metne yakından bakabilseydiniz Mahatma Gandi'nin şu sözlerini okurdunuz: "Dünyadaki tek şeytanlar, bizim kalbimizde işleyenlerdir. Asıl savaş orada verilmelidir."

"İçinizdeki doğuştan gelen gücü sürekli olarak artırdığınızda," diye devam etti Bay Riley, "muhteşem fırsatlar ve lüks olasılıklarla dolu *alternatiftir* gerçeklik görmeye başlarsınız. Çoğunluğun gözleri şüpheden, inançsızlıktan ve korkudan kör olduğu için algılamayı bile başaramadığı bir muhteşemlik evreninde oynarsınız. Büyüklük içten kazanılan bir oyundur." Kuma yeni bir öğrenme modeli çizdi. Şöyle bir şeydi:

“Pekâlâ, Zafer Saati’niz sırasında içsel hayatınızın hangi yönlerini iyileştirmeniz gerektiği konusunda yüksek ve ultra net bir *farkındalık* kazanmanız için bu yapıda detaya girelim. Yakında *20/20/20 Formülünü* anlatırken size eksiksiz bir sabah rutini sunacağım. Şimdilik lütfen sadece eğitilmesi, geliştirilmesi ve tekrarlanması gereken dört iç imparatorluk olduğunu aklınızda tutun: kafa yapısı, kalp yapısı, sağlık yapısı ve ruh yapısı. Bu dört özel arena bir araya gelerek, bugün hayatta olan her insanın içinde var olan gerçek ilkel gücün temelini oluşturur. Çoğumuz günlerimizi kendimizin dışındaki şeylerin peşinde harcayarak bu muhteşem gücü reddetmiş ve itibarsızlaştırmışızdır. Ancak *hepimizin* içinde bu derin ve ışıltılı kapasite mevcuttur. Dört iç imparatorluğunuzu en iyi hallerine getirmek için en iyi zaman, sabah 05.00 ile 06.00 arasıdır. Bu, günün en özel saatidir. Sabahlarınızı kucaklarsanız hayatınızı güzelleştirirsiniz,” dedi Bay Riley.

“Ah, bir soru: Bunu haftada beş gün yapıp sonra buna hafta sonları ara versem? Sabah 05.00 Yöntemi ne kadar katı?” diye sordu girişimci. Yanlarından yaşlı bir köpek geçti ve balık restoranından İtalyan müziğinin efsane ismi Zucchero’nun “Occhi” şarkısı yükseldi. Muhtemelen sahnenin bu kısmını tuhaf bulurdunuz. Ama gerçekten böyle oldu.

“Hayat sizin. Size göre en uygunu ve en doğrusu neyse onu yapın. Ben Söz Cambazı’nın benimle paylaştığı bilgiyi size aktarıyorum. Bana bir servet kazandırdı. Her gün dört dörtlük bir sevinç ve sürekli huzur hissine kavuşmama yardımcı oldu. Gerçekten bütün bunlar bana kişisel özgürlüğümü verdi. Kendi değerlerinize, hayallerinize ve yaşam tarzınıza nasıl uyuyorsa bunu öyle uygulayın. Ancak *yarı zamanlı taahhüdün sadece yarı zamanlı sonuçlar getirdiğini* de unutmayın,” dedi milyarder yumruğuyla bir sineği yakalamak için dönerken.

“Dört iç imparatorluk konusunu biraz daha açabilir misin?” dedi girişimci. “Bu kısım o yatırımcılarla savaşımda güçlenmeme ve umudumun, mutluluğumun ve özgüvenimin daha fazlasını geri almama gerçekten çok yardımcı olacak. Bunu sana söylemedim ama

seninle tanıştığımdan beri, son birkaç gündür bizimle paylaşma cömertliğini gösterdiğin şeyleri uyguluyorum. Bunu senin de fark ettiğinden eminim, başlangıçta Söz Cambazı'nın felsefelerine bayağı direniyordum. O seminere katılmayı hiç istememiştim, bilirsin işte. Ama en azından Söz Cambazı'nın öğretilerine -ve seninkilere- açıktım. Çaresizlikten. Hayatı seviyorum. Ve şimdi uzun süre yaşamayı planlıyorum."

"Güzel," dedi ressam yerden aldığı kalp şeklindeki deniz kabuğunu girişimcinin avucuna şefkatle bırakırken. Parmaklarını onun elinin etrafına kapattı ve elini kalbine bastırdı.

Girişimci, "Daha şimdiden önemli ilerlemeler fark ediyorum," diye devam etti. "Saat beşte kalkınca kendimi daha iyi odaklanmış, daha az stresli, daha güvende ve çok daha enerjik hissediyorum. Hayatımın bütün yönleri üzerinde daha geniş bir perspektife sahipmişim gibi geliyor. Hayatımdaki olumlu şeyler için daha fazla şükrediyor, şirketime yapılan saldırı konusunda daha az endişe, geleceğim için daha büyük heyecan duyuyorum. Bakın, o yatırımcılar kötü insanlar. Henüz onlarla baş etmeye hazır değilim. Ama hazır olacağım. Hissettiğim korku ve karanlık umutsuzluk hissi hayli azaldı."

Milyarder ona geçmişte kalmış bir dönemin *hipsterlarına* has bir sözcükle cevap verdi: "Yaşa be!" Sonra kumsalda tişörtünü değiştirdi. Arazi aracı geri gelmiş, şoför aracı balık lokantasının önüne park etmişti.

"Ve akıllısın," diye ekledi milyarder. "Bunlar paha biçilmez bilgiler. Ama sizin de gördüğünüz gibi, sizi bir kahramana, iş dünyasında ilham verici bir lidere ve dünya çapında pek çok insanı yukarıya çeken bir kişiliğe dönüştüren, durmaksızın pratik yapmak ve günlük uygulamalar olacak. Geçmişini geride bıraktığın için de seni tebrik ederim. Hiç kimse sorumsuzca davrandığını ve şirketinde karşı karşıya olduğun meseleyle uğraşmadığını söyleyemez. *Ama geçmiş, içinde yaşanacak bir ev değil, ders alınması gereken bir yerdir.*"

Üç arkadaş onları bekleyen araca bindi ve eklektik ev sahiplerinin malikânesine doğru dönüş yolculuklarına başladılar.

..

“Oyleyse bu öğrenme modelinden biraz daha bahsedelim çünkü başarınız ve mutluluğunuz için hayati önem taşıyor,” dedi milyarder, araç yola çıkarken. “Pek çok guru, kafa yapısından bahseder. Harvard Üniversitesi psikologlarından Ellen Langer’ın tabiriyle olasılık psikolojisini yerleştirmenin önemini öğretirler. Sizi her gün iyimser düşünmeye sevk ederler. Bu öğretmenler düşüncenizin gerçekliğinizi oluşturduğunu ve zihninizi iyileştirirseniz hayatınızı da iyileştireceğinizi söylerler. Elbette kafa yapınızı ayarlamak efsanevi bir dış gerçekliğin yolunu açacak kişisel ustalığa doğru atılması gereken temel bir adımdır.

“Ancak,” diye devam etti, “bunu anlamanız *çok* önemli çünkü çoğu insan anlamıyor. Söz Cambazı bana kafa yapınızı -dört iç imparatorluğun ilkini- yükseltmenin kişisel ustalık denkleminin sadece yüzde 25’ini oluşturduğunu öğretti.”

“Cidden mi?” dedi ressam. “Ben her zaman, her şeyi düşüncelerimizin belirlediğini düşünmüşümdür. Hepsinin bundan ibaret olduğunu. ‘Düşünme şeklini değiştirirsen hayatını da değiştirirsin,’ ve ‘Ne kadar yüksekte olduğunu tavrın belirler,’ gibi şeyler yani.”

“Bakın,” dedi milyarder büyük bir açıklıkla, “günlük davranışınızı en derin inançlarınızın yönlendirdiği kesinlikle doğru. Buna inandığımı biliyorsunuz. Ayrıca dünyayı algılama şeklinizin, o dünyada sergileyeceğiniz performansı yönlendirdiği konusunda da hemfikirim. Ancak süper geliştirilmiş bir kafa yapısı, tamamen arındırılmış bir kalp yapısı olmadan sığ bir zaferden öteye geçmez. Sadece kafa yapınız üzerinde çalışmak hiçbir zaman egemenliğinizi tam anlamıyla ortaya koymaz, içinizde var olan dehayı ifade etmez.”

“Sanırım seni anlıyorum,” dedi ressam Kilimanjaro Dağı kadar engin bir gülümsemeyle. “Charles Bukowski, ‘Kafanızı arındırmakta ısrar etmeye son verin… Onun yerine kalbinizi arındırın,’ der.”

“Haklı,” dedi milyarder, aracın kaliteli deri koltuğuna iyice yayılırken.

“O zaman şu ‘kalp yapısı’ denen şeyin tam olarak ne olduğunu anlamama yardım eder misin?” diye sordu girişimci. Bir oyun

parkında çok büyük bir neşe ve zindelikle koşturan bir grup çocuğu izliyordu. Düşünceleri çocukluğuna kaymıştı.

"Kalp yapısı, duygusal hayatınızdır. Çok sağlam inançlara ve dünya standartlarında bir kafa yapısının seçkin düşünce şekline sahip olsanız bile kalbiniz öfkeyle, hüzünle, hayal kırıklığıyla, nefretle ve korkuyla doluyken asla kazanamazsınız. Düşünsenize, zehirli duygular onu aşağıya çekerken insan nasıl müthiş işler çıkarıp şaşırtıcı sonuçlar alabilir ki? Bugünlerde herkes sağlıklı ve yenilmez bir kafa yapısı inşa etmekten bahsediyor. Her yerde bunu duyuyorsunuz. Ama kimse kalp yapısından ya da sağlık yapısından ve ruh yapısından bahsetmiyor. İçinizde ortaya çıkmak için fırsat kollayan o müthiş gücü tanıyabilmeniz için sabah pratiğinizde bu iç imparatorlukların dördü de cilalanmalı. Sadece büyüyüp özünüzde var olan bu doğal otoriteyle ilişkinizi derinleştirdiğinizde virtüözlerin seviyesine çıkabilirsiniz. Ve tanrıların. Dört iç imparatorluğunuzu yükseltirken dış dünyada mümkün olabileceğine asla inanmadığınız bir düzeyde başarıya ulaşacaksınız. Ve hayal dahi edemeyeceğiniz kadar zarif bir şekilde. Sihirbazlık becerileri edinmişsiniz gibi. Sadece varlığınızla başka insanların gücünü artırmaya başlarsınız. Gerçekliğinize yaşadığınız zamanlarda pek olası görünmeyen ama hayli güvenilir bir dizi mucize sızacak. Ayrıca hayranlık uyandıran davranışlarınız karşısında hayatın bir ödülü olarak parlak başarıdan ve dünya çapında hizmetten doğan çok bereketli bir neşeye kapılacaksınız." Bay Riley pencereden dışarıya baktı ve sözlerine devam etti.

"Ne yapmamız gerektiğini zihnen çoğumuz biliriz ama duygusal hayatımız karmaşıklığını koruduğu sürece olağanüstü bir şey asla olmaz. Geçmişte takılı kalırız. Affedilmemişi affetmeyiz. Bizi inciten her şeyden kalan bütün o sağlıklı duyguları bastırırız. Sigmund Freud şöyle yazmıştı: İfade edilmemiş duygular asla ölmez. Diri diri gömülürler ve daha sonra daha çirkin yollardan ortaya çıkarlar.' Bir de olumlu düşünce girişimlerimizin neden işe yaramadığını merak ederiz! Sizinle paylaştıklarım pek çok kişisel gelişim kitabının neden kalıcı bir ilerleme sağlamadığını açıklıyor. Ve neden çok az konferansın uzun süreli fark yaratabildiğini. Entelektüel niyetimiz

iyidir. Daha parlak üreticiler ve daha iyi insanlar olmayı gerçekten arzu ederiz. Ama bilgiyi ancak düşünce düzeyinde alırız. Sonra da görkemli hayallerimizi kırık kalplerimizin tortusuyla sabote ederiz. Böylece hiçbir şey değişmez. Hiçbir şey artmaz. Hiçbir şey *dönüşmez.* Geometrik bir büyüme ve emsalsiz bir performans tecrübe etmek istiyorsanız ustalıklı bir kafa yapısı için çaba harcamalısınız ama aynı zamanda kalp yapınızı da tamir etmeli, yeniden kurmalı ve takviye etmelisiniz ki geçmiş acılarınızdan her türlü karanlık ve zehirli duygu boşaltılsın, temizlensinler, arındırılsınlar. Sonsuza dek. Ve bir zamanlar hayatın zorlu sınavlarının sertleştirdiği kalbiniz o soylu ihtişamıyla tekrar açılabilsin."

"Müthiş bir içgörü," dedi girişimci. "Ama bunu sabah 05.00 ile 06.00 arası Zafer Saati'nde tam olarak nasıl yapacağım?"

"Sabah 05.00 Yöntemini nasıl uygulayacağınızı yakında öğreneceksiniz," diye karşılık verdi milyarder. "Siz çocuklar 20/20/20 *Formülü*'nü benimseyecek kadar açık ve güçlü olmaya çok yaklaştınız. Bir araya geldiğimizden beri size hep söylediğim gibi, o formülü öğrenip uygulamaya başladığınız zaman hayatınız bir daha asla eskisi gibi olmayacak. 20/20/20 *Formülü* oyunu tam anlamıyla değiştirecek. Şimdilik zayıf bir kalp yapısının eşlik ettiği harika bir zihin yapısının, iyi insanların muhteşem olma yolundaki girişimlerinin dağılması için dev bir neden olduğunu anlamanız yeterli.

"Ah," diye ekledi, "ayrıca kalp yapınız üzerinde çalışmanın da sadece hayatın hüsranlarından, hayal kırıklıklarından ve yüklerinden kaynaklanan olumsuz duyguları ortadan kaldırmaktan ibaret olmadığından bahsetmeliyim. Aynı zamanda sağlıklı duyguları güçlendirmeyi de gerektiriyor. Bu nedenle sabah rutininizin bir parçası, bir şükür pratiği de içermeli. Hayranlık duygunuzu beslemek ve coşku rezervlerinizi doldurmak için."

"Buna bayıldım," dedi ressam. "Bizimle çok derin şeyler paylaşıyorsun dostum. İtiraf ediyorum, devrim yaratacak şeyler bunlar," diye vurguladı.

"Evet. Kesinlikle. Bu nedenle Söz Cambazı bana her sabah Zafer Saati'ni sırasında kalp yapım üzerinde derin çalışmalar yapmayı

öğretti. Ancak şu var: Güneşin ilk ışıkları kendini göstermeden, bir yandan zihin yapınızı büyütürken kalp yapınızı yukarıya çekmeniz bile, en yüksek arzularınızın dış imparatorluklarını üretecek iç imparatorlukları yaratmak için gereken kişisel ustalık çalışmasının sadece yüzde 50'sini yaptığınız anlamına gelir. Her sabah zihin ve kalp yapılarından sonra sağlık yapınızı da takviye etmelisiniz."

"Bu benim için yeni bir terim," dedi girişimci. "Sağlık yapısı. Hoşuma gitti."

Milyarder, "Pekâlâ, bu seferki, fiziksel boyutunuzla ilgili," diye açıklarken, araç Mauritius'un çok sayıdaki çay tarlalarından birinden geçiyordu. "Efsanelik düzeyine yükselmenin ana öğelerinden biri, uzun ömürdür. Alanınızda öncü olmak ve itibarınızın sürekli yükseldiğini görmek istiyorsanız size küçük bir ipucu: Sakın ölmeyin. Ölürseniz asla sektörünüzün devi ve tarih yazan simge isimlerden olamazsınız."

Milyarder kendi sözlerine ormanda oynayan bir sincap ailesi gibi sevinerek neşeyle el çırparken girişimci de ressam da sırıtıyordu.

"Ciddiyim. Siz zirve zindeliğe kendinizi ciddi şekilde adar ve yaşlanmayı kandırmayı kafaya koyarsanız güzel şeyler olur. Fazladan on beş yirmi yıl daha yaşadığınızı ve bu sırada son derece sağlıklı kaldığınızı bir düşünsenize. Ustalığınızı daha da geliştirmek, daha büyük bir etki yaratan bir lidere dönüşmek, radikal anlamda sanatsal eserler üretmek, refahınızı artırmak ve bütün insanlığı zenginleştirecek ışıl ışıl bir miras inşa etmek için birkaç on yıl daha… Efsanevi üreticiler ve büyük liderler, insanın canlılığını artırmadan ve onu korumaya almadan ustalığa yükselemeyeceğini anlıyorlar. İçine biraz egzersiz katılmış her gün çarpıcı bir şekilde daha iyidir. Bunu tekrar etmek zorundayım çünkü muhteşem bir hayat için çok önemli: *İçine biraz egzersiz katılmış her gün çarpıcı bir şekilde daha iyidir*. Çok az şey insana tamamen zinde olmak kadar iyi gelir. Sanırım size anlatmaya çalıştığım şu: Sağlık yapısı, beyninizin en yüksek bilişsel düzeyde işleyebilmesi, enerjinizin ateşlenmesi, stresinizin dağılması ve neşenizin artması için fiziksel boyutunuz üzerinde çaba sarf etmeyi gerektiriyor. Gerçekten sağlıklı ve formda olmanın işimde harikalar yarattığını biliyor musunuz?"

Bay Riley duraksadı. Hindistan'da insanların Sanskritçede, "İçindeki ilahi gücün önünde eğiliyorum," anlamına gelen "Namaste" kelimesini söylerken âdetten yaptığı gibi ellerini kavuşturdu.

"Bu da beni ruh yapısına getiriyor hanımefendi ve beyefendi. Hepimizin tam merkezinde duran lekesiz bir ruhunun ve pırıl pırıl bir maneviyatının olduğunu öğrendim. Dünyanın büyük bir kısmı ruhtan gelen fısıltılara ve ruhun taleplerine kulak vermiyor. Irk olarak en bilge, en harika, en ebedî yanımızı ihmal ettik. Toplum tarafından programlanan çoğunluk, popülerliği artıran şeylere sahip olmaktan, *selfie*'leriyle onay ve sosyal akçe toplamaktan, onlara meşruluk kazandıracak popüler sonuçlara ulaşmaktan başka bir şey düşünmüyor. Ancak ruhu her gün beslemek, liderliğin hakiki kraliyet sınıfının vazgeçilmez aktivitesidir."

Girişimci, "Söylesene Bay Riley, ruh yapısı derken tam olarak neden bahsediyorsun?" diye sordu. Söz Cambazı'nın öğretilerini öğrenen bir öğrenci olarak sürekli ilerleme kaydettiği ortadaydı. Ayrıca ressamla tanıştıkları zamandan beri hiç olmadığı kadar güçlü, özgür ve anda görünüyordu.

"Evet, ben de bunu çok iyi anlamış değilim dostum," dedi ressam. Milyarderin evinin dolambaçlı yolunda ilerleyen arabanın arka koltuğunda iyice kaykılmıştı.

Yanlarından yine bir kelebek sürüsü geçti. Çifte gökkuşağı gökyüzüne sabitlenmiş gibiydi. Milyarder ona şöyle bir bakıp sözlerine devam etti.

"'Orantısında biraz tuhaflık olmayan tek bir eşsiz güzellik yoktur,'" dedi milyarder, dilini kurbağa gibi çıkararak bahçıvanlara el sallarken. "İngiliz şair Christopher Marlowe böyle demiş. Dostum, o haksız sayılmaz. Her neyse, dördüncü iç imparatorluğu anlamanıza yardım etmek için, bu öğrendiklerinizi zihin yapısı psikolojiniz ve kalp yapısı duygusallığınızla ilgili olduğu, sağlık yapısı fizyolojinizden bahsettiğine göre ruh yapısının da spiritüelliğinize gönderme yaptığını söyleyerek bir araya getirmeme izin verin. Bu kadar. Mistik bir şey değil yani. Ya da dinî. Voodoo büyüsünden ya da ürkütücü bir şeyden bahsetmiyorum."

“Daha derine in lütfen,” dedi girişimci. “Bütün bu noktalarla algımı yeniden düzenliyorsun.”

“Pekâlâ, şunu unutmayın ki bütün bunlar benim değil, Söz Cambazı’nın işi. Her neyse, ben sizi adanmış birer spiritüalist olmaya teşvik ediyorum. Bu terim sizi korkutmasın ve eğitimin bu kısmına kapatmasın. Söylemeye çalıştığım şey sadece şu: İçinizdeki cesaretin, inancın ve merhametin geri dönmesini sağlamak için sabahın erken saatlerinin sükûnetinde biraz zaman geçirmelisiniz. Sizi sadece içinizdeki en bilge ve hakiki şeye bir saygı duruşu olarak, gün doğumundan önce kısa bir süre en üstün doğanızın melekleriyle birlikte yükselmeye ve en kıymetli yeteneklerinizin tanrılarıyla dans etmeye çağırıyorum. Ancak o zaman egemen yanınızda var olan muhteşemlik *Shangrilal*‘larını ve ışık Nirvana’larını tanımaya ve anlamaya başlayabilirsiniz. Ruh yapısı denen şey gerçekte kim olduğunuzu hatırlamaktan başka bir şey değildir. Bilgeler, azizler ve tarihin gören gözleri hepimizin içinde saklı duran kahramanla daha güçlü bağlar kurabilmek için şafakla birlikte uyanırlardı. Güvensizlik, yetersizlik, bencillik ve mutsuzluk, hepsi korkunun çocuklarıdır. Bu özellikler size öğretilir. Doğal haliniz değildirler. Doğumumuzdan itibaren spiritüel gücümüzden ayrılışımız ve hasarlı dünyanın olmamızı istediği şeye doğru inişimiz başlar. Yaratmak, yardım etmek ve maceralara çıkmak yerine elde etmekle, biriktirmekle ve karşılaştırmakla meşgul oluruz. Uyanık insanlar gün doğumundan önceki dingin saatlerde, yalnızlığın, sessizliğin ve durgunluğun sığınağında ruh yapılarını yüceltmenin üzerinde çalışırlar. En iyi hallerini, hatasız karakterlerini umut dolu bir şekilde zihinlerinde canlandırarak. Önlerindeki günde kendilerini nasıl ortaya koymak istedikleri konusunda meditasyon yaparak. Hayatın hızına ve hayattan çıkışın aniliğine dikkatle kafa yorarak. Dünyayı doğarken bulduklarından daha iyi durumda bırakabilmek için hangi becerilerini somutlaştıracakları konusunda uzun uzun düşünerek. İşte size ruh yapınızı yükseltmenin birkaç yolu.

“Evet,” diye devam etti milyarder, açık yüreklilikle anlattıklarının kırılganlığı iyice yumuşayan sesine de yansımıştı.

.

“Ikinizin de temelinde cesur, sevgi dolu ve çılgınca güçlü birer kahraman var. Bunun çoğu insana çılgınca geldiğini biliyorum. Ama size gerçeği söylüyorum. Zafer Saati’niz boyunca ruh yapınıza zaman ayırarak bu en muhteşem yanınız konusunda farkındalığınızı ve onunla ilişkinizi iyileştirebilirsiniz. Böylece zayıf benliğinizin ego açlıklarını tatmin etmek yerine topluma sürekli bir şekilde faydalı olabilirsiniz.”

“Zihin yapısı, kalp yapısı, sağlık yapısı ve ruh yapısı konularında daha iyi günlük farkındalıkla daha iyi günlük sonuçlar almayı garantileyeceğiz, değil mi?” dedi girişimci daha önceki bir seansta keşfettiği 3 *Adımlı Başarı Formülünü* tekrarlayarak.

“Kesinlikle,” dedi milyarder. “Aynen öyle,” diye ekledi başını sallayarak.

“Ve lütfen, harika bir şekilde yaşanan bir hayatta neyin en önemli olduğu konusunda samimiyetinizi koruyun,” dedi yalvarırcasına. “İnsan ruhunu boğan ve bizi en iyi yanlarımızdan ayıran yüzeyselliklerin cazibesine kapılmayın.”

Ön cebinden ince bir cüzdan çıkardı ve gözlerden birinde katlı duran eski bir kâğıt parçasından Tolstoy’un sözlerini okudu. O araçta onlarla birlikte olsaydınız, Bay Riley’nin boğuk ama vakur sesinden şunları duyardınız:

> *“İyilik yapmanın kolay olduğu ve kendilerine iyilik yapılmasına alışkın olmayan insanlara faydalı olma umuduyla taşrada sessizce münzevi hayatı yaşamak, sonra birilerine faydası olacağını umduğu işler yapmak ve dinlenmek, doğa, kitaplar, müzik, komşuya duyulan sevgi; benim mutluluktan anladığım budur.”*

Üç yol arkadaşı şimdi milyarderin evinin önünde duruyordu. Bir limon ağacına tünemiş bir baykuş, milyarderi görünce ötmeye başladı. Milyarder ona bir el selamıyla karşılık verdi.

“Seni gördüğüme çok sevindim dostum,” dedi. “Eve dönmen neden bu kadar uzun sürdü?”

Tarih Yazanların 4. Odak Noktası:
Gün İstifleme

"Değerli günlerinizin her birinin kıymetli hayatınızın minyatür halini temsil ettiğini unutmayın," dedi milyarder. "Her günü yaşarken hayatınızı da şekillendirirsiniz. Hepimiz geleceklerimizin peşinde koşmaya fazla odaklandığımız için tek bir günün önemini genellikle unuturuz. *Ancak bugün yaptıklarımız geleceğimizi yaratır.* Şuradaki yelkenli gibi," diye ekledi uzaktaki bir tekneyi işaret ederek.

"İlk bakışta alakasız ve çok küçük gibi görünseler de uzun bir yolculuk boyunca sürekli tekrarlanan rota değişiklikleri kendinizi nefes kesici Brezilya'da mı, yoksa fantastik Japonya'da mı bulacağınızı belirler. Çok başarılı ve anlamlı bir hayatı garantilemek için tek yapmanız gereken, Günü Kucaklamaktır. Size verilen o yirmi dört saatlik sürede yüzde birlik rota düzeltmelerini ve iyileştirmelerini yaparsanız günler haftalara, haftalar aylara ve aylar yıllara dönüşür. Söz Cambazı bu günlük kişisel ve profesyonel optimizasyonlara mikro kazançlar' diyor. Sabah rutininizden tutun da bir düşünce kalıbına ya da bir özel ilişkinize kadar gününüzdeki herhangi bir şeyi sadece yüzde 1 oranında güçlendirmeniz, başladığınız andan bir ay sonra size en az yüzde 30'luk -evet, yüzde 30'luk— bir yükselme sağlar. Programa bağlı kalırsanız sadece bir yıl içinde odaklandığınız şeyde en az yüzde 365'lik bir yükselme kaydedersiniz. Burada söylemeye çalıştığım asıl şey şu: Siz harika günler yaratmaya odaklanırsanız o günler birikip muhteşem bir hayata dönüşür."

"İlk bakışta önemsiz görünen küçük günlük iyileştirmeler sürekli tekrarlandıklarında zaman içinde çarpıcı sonuçlar verir," diye tekrarladı girişimci, bu sihirli macerada edindiği beyin dövmelerinden birini daha pekiştirmek için.

"Evet," dedi milyarder neşeyle ve sonra esneyip ayak parmaklarına dokunurken kendi kendine mırıldandı: "Hayat güzel ve bu iki ruhun muhteşemliğe ulaşmasına yardımcı olmalıyım, çok geç olmadan."

Sonra, "Bu söylediklerimden asıl aklınızda kalması gereken şu," diye devam etti. "Seçkin üreticiler ve günün kahramanları, her gün yaptıklarınızın arada bir yaptıklarınızdan çok daha kolay olduğunu bilirler. Süreklilik gerçekten ustalığın ana malzemesidir. *Eğer tarih yazmak istiyorsanız istikrar bir zorunluluktur.*"

O anda girişimcinin ilgisi telefonunun aydınlanan ekranına kaydı. Ekrandan kan damladığı hissini uyandıran şu sözcükleri görünce eli ayağı titredi.

Bir katil GELİYOR.

"Bebeğim, ne oldu?" diye sordu ressam, ilişkilerinin gittikçe derinleştiğini gizlemeden.

"Evet, ne oldu?" diye sordu girişimcinin hayalet gibi bembeyaz olan yüzünü görüp meraklanan milyarder de.

"Ben… şey… eee… ben…" diye kekeledi girişimci.

Şoförün aracı park ettiği yerin yakınındaki bir çiçek tarhında dizlerinin üzerine düştü. Sonra aynı hızla ayağa kalktı.

"Bir ölüm tehdidi daha. Birinin beni öldürmeye geleceğini söylüyorlar. Yine yatırımcılar. Beni şirketten ayrılmaya zorluyorlar. Bakın ne diyeceğim beyler?" dedi özgüvenli bir duruşla, meydan okurcasına. "*Hiçbir yere gitmiyorum.* Bu şirketi ben kurdum. Yaptığım işi seviyorum. Takımım için her şeyi yaparım. Ürünlerimiz inanılmaz. Ve şirketi büyütmek bana çok büyük bir tatmin yaşattı. Onlarla savaşmaya hazırım. Haydi bakalım. Elinizden geleni ardınıza koymayın, diyorum!"

Milyarder, kumsalında durumu ilk kez öğrendiğinde söylediklerini tekrarladı: "O konuyla ilgileniliyor. Sen öğrendiğin öğretilere ve Sabah 05.00 Kulübü'nün yeni üyesi olma fırsatına konsantre ol, yeter. Burada, Mauritius'ta benimle iyi vakit geçirmeye devam et. Dövmeli arkadaşımla aranızda gelişen şu küçük aşk hikâyesine devam et." Gülümsedi. "Bir de lider, icraatçı ve insan olarak doğal gücünle ilgili farkındalığını güçlendirmeye. İlerlemeni görmek beni gerçekten mutlu ediyor. Şimdiden daha cesur, daha hafif ve daha huzurlu görünüyorsun. Aferin sana."

“Sabah 05.00’te kalkmak her geçen gün biraz daha kolaylaşıyor,” dedi girişimci kendinden emin bir sesle ve rahat bir tavırla. “Bizimle paylaştığın içgörüler çok değerli. Gerçekten büyüyorum. Bunu alışkanlığa dönüştürmek ve Zafer Saatimde ne yapacağımı anlamak için 20/20/20 *Formülünü* öğrenmeye can atıyorum. Gün doğmadan önce biraz yoga yapmaya ve karanlıkta deniz kıyısında yürümeye başladım zaten ama daha açık ve net bir ritüel için biraz yardım almak hiç fena olmaz. Senin bir ritüelinin olduğunu biliyorum. Ama paylaştığın felsefenin bana şimdiden büyük yardımı dokundu.”

“Kesin metodolojiyi de size yakında anlatacağım. Bu noktada sadece sizinle paylaştığım kavrama *Gün İstifleme Temeli* dendiğini bilmenizi istiyorum. Kazanmak gerçekten güne başlangıcınızla başlıyor. Sabahlarınıza sahip çıkarsanız gününüzün kalitesi katlanarak artar ve bu kalite, hayatınızın kalibresini olağanüstü bir seviyeye taşır. Başlangıcını kalibre ederseniz en zor günlerinizde bile çok daha enerjik, üretken, özgüvenli, mükemmel, mutlu ve dingin hissedersiniz. Pekâlâ, şimdi gidip birlikte müthiş bir gün geçirin. Şair John Keats’in şu dizelerini çok severim: ‘Neredeyse kelebek olsaydık ve sadece üç yaz günü yaşasaydık, diyesim geliyor, seninle öyle üç gün yaşasam elli sıradan yılın sunabileceğinden daha fazla sevinçle dolabilirdim.’ Harika, değil mi?”

“Kesinlikle,” dedi ressam bir eliyle rastalarını çekiştirip diğer eliyle karnını sıvazlarken. Sonra siyah asker botunun bağcığını bağladı. “Kesinlikle katılıyorum.”

“Yarın saat kaçta buluşalım çocuklar?” diye sordu milyarder, cevaptan emin olduğunu gösteren bir bakışla.

“Sabah 05.00’te,” dedi girişimci ve ressam aynı anda.

11. BÖLÜM

Hayatın Gelgitlerinde Yolu Bulmak

"Dünyadaki en iyi ve en güzel şeyler görülemez, hatta duyulamazlar, sadece kalpten hissedilirler." **-Hellen Keller**

Girişimci yelkenli kullanmayı çocukken öğrenmişti. Tuzlu suyu çocuk yüzünde hissetmeye ve uçsuz bucaksız denizde olmanın ruhuna kattığı özgürlük hissine bayılırdı. Yelkenli kullanmayı neden bıraktığını bilmiyordu. O anda ona büyük bir uyum hissi sağlayan bir sürü şeyden neden vazgeçtiğini sorgulamaya başlamıştı. Sonsuz Hint Okyanusu'nda o küçük tekneyle yol alırken tamamen açık olmanın tadını çıkardı. Ve delicesine hayat dolu.

Kültürümüz başarıyı ne kadar paramızın olduğuyla, başardıklarımızın miktarıyla ve ne kadar etki sahibi olduğumuzla ölçüyor, diye düşündü. *Ancak hem Söz Cambazı hem de Bay Riley bu zaferlerin önemli olduğuna katılsalar da bir yandan da beni hayatımı bir başka ölçüye göre ne kadar iyi yürüttüğümü göz önünde bulundurmaya teşvik ediyorlar. Doğal gücümle kurduğum bağla, gerçek benliğimle kurduğum yakınlıkla, fizikselliğimi çevreleyen canlılığımla ve neşemin boyutuyla. Bu bana başarıya bakmanın daha iyi bir yolu gibi görünüyor. Dünyada iş bitirici ama aynı zamanda kendi içimde huzurlu olmak.*

Söz Cambazı'nın konferansında geçirdiği saatler ve bu kusursuz adada "günaydın" demeye, yabancılara gülümsemeye ve samimiyete zaman ayıran insanların arasında geçen günleri, üretken, bereketli ve tatminkâr bir hayatın gerçek doğasını kavrayış

şeklinde hem çok küçük hem de çok büyük değişimlere ilham ve sebep oluyordu.

Girişimci, makine gibi davranmaktan çıkıp insanlaştığını fark ediyordu. Artık teknolojik aygıtlarını sürekli kontrol etmiyordu. Hiç bu kadar yaratıcı, hayatın mucizevi harikalarına bu kadar açık hissettiğini hatırlamıyordu. Yeryüzünde geçen her günün getirdiği güzelliklere karşı hiç bu kadar ayık olmamıştı. Ve hiç bu kadar minnettar hissetmemişti ya da hissettiğini hatırlamıyordu. Evet, tecrübe ettiği her şeye şükrediyordu. Hayatının zor yanlarının onu güçlendirdiğini, daha fazla içgörü sahibi, ilginç ve bilge kıldığını fark ediyordu. Büyüleyici ve renkli bir hayatın birçok yara izi taşıması gerektiğini yeni yeni anlıyordu.

Kendi kendine yatırımcılarla mücadelesini, cesaret seviyesini yükseltmek için kullanma sözü verdi. Ortakların şirketi ele geçirme girişimi, hepimizin içinde, hayatta ilerledikçe biriktirdiğimiz korku, güvensizlik ve katmanlarının altında, tam merkezimizde olduğunu öğrendiği doğal kahramanlığı savunma taahhüdünü güçlendirecekti. Güvenilmez ortaklarının davranışları sadece onu daha cesur, daha iyi ve daha düzgün bir insan yapmaya yarayacaktı. Kötü örnekler genellikle kime dönüşmek istediğimiz konusunda bize iyi örneklerden çok daha fazlasını öğretirdi. Ve nice insanın gerçek benliklerine erişimlerini kaybederek sertleştiği bu dünyada kalan günlerini bir mükemmellik, direnç ve iyilik timsali olarak geçirmeye yemin etti.

Ressamla birlikte küçük, ahşap tekneleriyle kristal berraklığındaki suyu yararak ve fark edilmedikleri zaman çok gaddar olabilen mercan kayalıklarından uzak durmaya özen göstererek milyarderin sabah dersini verdiği kumsaldan gittikçe uzaklaşırken, Bay Riley'nin ona yeni aşkıyla piknik yapmasını önerdiği gözlerden uzak kara parçasını gördü.

Yanında oturan iri yapılı adama duygularının her geçen dakika arttığının da farkındaydı. Apayrı dünyalardan gelmelerine rağmen aralarındaki kimyasal çekim inkâr edilemezdi. İki galaksi çarpışmış gibiydi. Bambaşka işleyiş biçimleri olmasına rağmen uyumları girişimcinin daha önce yaşadığı hiçbir şeye benzemiyordu. Bir

keresinde annesi ona, hayatı boyunca iki, hatta üç kez âşık olabilecek kadar talihliyse hikâyelerin her birinin hakkını vermesi gerektiğini söylemişti.

Yol arkadaşının sanatsal gücü merakını uyandırıyordu. Kendi alanında muhteşem olma arzusu onu kendine çekiyordu. Zaman zaman ortaya çıkan sert köşeleri ona meydan okuyordu. Mizah anlayışı onu eğlendiriyordu. Elle tutulur merhameti onu duygulandırıyordu. Ve kara gözleri içini eritiyordu.

Girişimci yelkenleri ayarlayıp tekneyi balıkçıların sabahın erken saatlerinde bıraktığı dubaların arasından ustalıkla geçirirken ressam, "Bu gerçekten çok iyi bir fikirmiş," dedi. "Buraya gelip her şeyden uzaklaşmak. Öğrenmeye biraz mola vermeye ihtiyacım vardı. Bilgiyi çok seviyorum. Bay Riley'den çok şey öğreniyorum. Tanrım, adam gerçek bir hazine. Ama kafam doldu. Bir süre hiçbir şey düşünmek istemiyorum. Sadece biraz eğlenmek ve hayatın tadını çıkarmak istiyorum. Burada, seninle birlikte olmak çok özel."

Saçları rüzgârda dans eden girişimci, "Teşekkürler," demekle yetindi. Işıldayan gözlerini önündeki sudan ayırmamıştı.

Ressam, *onu konferansta gördüğüm andan beri ilk kez bu kadar mutlu*, diye düşündü. Kolunu beline doladı, girişimci geri çekilmedi; canlı bir renge boyalı yelkenlileri okyanusta ilerlerken gevşemiş gibi görünüyordu.

Bir süre sonra istikametlerindeki küçük ada daha da belirginleşti.

"Milyarderin ekibi bizim için bayağı iyi bir piknik hazırlamış," dedi girişimci. "Şuradaki sığ alana demir atıp öğle yemeğimizi kumsalın beyaz kumlu kısmında yemeye ne dersin?"

Ada, gökyüzünde bazıları sarı gagalarında canlı balıklarla dolaşan besili martılar dışında ıssızdı. Bir de ıslak kıyı şeridinde, buraların tek sahibiymişçesine kasılarak aheste aheste yürüyen kocaman bir kaplumbağa vardı.

"Harika olur," dedi ressam. "Bana uyar," diye ekledi hiç düşünmeden tişörtünü çıkarıp etrafa su sıçratarak okyanusa atlamadan önce.

Enfes öğle yemekleri baharatlı ızgara karides, taze mango salatası ve daha o sabah İtalya'dan gelen kocaman bir kalıp *pecorino*

peynirinden oluşuyordu. Tatlı olarak ananas ve kiviyle karışık karpuz hazırlanmıştı.

Yemeklerini yiyip o huzurlu sığınakta gevşerlerken girişimci, ressama dünyanın en büyük şirketlerinden birini kurma özlemini anlattı. Gerçek bir imparatorluk kurma ve belki Ibiza'nın rustik kısmında hoş bir emeklilik arzusundan bahsetti. Onunla acı dolu çocukluğunu, anne ve babasının korkunç boşanma sürecini ve çok sevdiği babasını feci şekilde kaybetmenin yarattığı travmanın derinliğini paylaştı. Ona vaktinin çoğunu işine adamasına neden olan bir dizi başarısız ilişkiden ve işiyle meşgul olmadığı anlarda hissettiği yalnızlıktan uzun uzun bahsetti.

Ressam bir karpuz dilimini keyifle ısırırken, "Onlar 'başarısız ilişkiler' değildi," dedi, "Seni sen yaptılar, öyle değil mi? Ve ben senin bu halinden çok hoşlanıyorum. Hatta," dedi samimiyetle, "bu halini *seviyorum"*

Eğilip girişimciyi öptü.

"Bunu söylemen neden bu kadar uzun sürdü?" diye sordu girişimci.

"Bilmiyorum. Özgüvenim uzun süredir eksikti," diye itiraf etti ressam. "Ama seminerde Söz Cambazını dinlemek, seninle tanışmak, aramızdaki müthiş elektriği hissetmek ve sonra bu tamamen çılgınca ve inanılmaz maceraya atılmak… Bilmiyorum. Kendime yeniden inanmamı sağladı. Bütün bunlar hayata yeniden güvenmemi mümkün kıldı sanırım. Birine kendimi yeniden açabilmek harika bir duygu. Bugün bir ara resim yapmalıyım. Ortaya çok özel bir şey çıkacak. Hissediyorum."

"Evet; yapmalısın;" dedi girişimci. "Ben de hissediyorum. Çok başarılı ve gerçekten efsanevi bir ressam olacaksın."

Sonra uzun bir duraksamanın ardından ekledi: "Bu arada ben de seni seviyorum."

Sabah 05.00 Kulübü'nün iki yeni üyesinin bu romantik anı, gürültülü bir hip-hop şarkısıyla bozuldu. Suyun içinde sersemletici bir süratle önce zikzak çizerek; sonra dümdüz ilerleyen birini gördüler. Bu gürültücü ve davetsiz misafirin kim olduğunu anlamaları çok sürmedi: Stone Riley, başında ipini çenesinin altında

bağladığı bir silindir şapkayla *jet ski* üzerindeydi. Evet; silindir şapkayla. Şapkaya yakından bakarsanız üzerindeki hani şu korsan bayraklarını süsleyen türden kafatası ve kemik sembollerini görebilirdiniz.

Çok geçmeden milyarder de ayak basılmamış kumsalda, iki âşığın yanındaydı. Ve yine çok geçmeden o da karides, mango salatası yiyor, taze meyve salatasından kocaman lokmaları mideye indiriyordu. Çok geçmeden o da girişimci ve ressamla el ele tutuştu.

Bu adam gerçekten tuhaftı. Ve fazlasıyla insan bir kahraman. Milyarder milyarderliğini yaparken girişimci ve ressam birbirlerine baktılar. Kafalarını salladılar, el çırparak güldüler.

"Çocuklar!" diye bağırdı milyarder, *jet ski'si* sığ suda bir alçalıp bir yükselirken gürültülü müziği bastıracak kadar yüksek bir sesle. "Sizi özledim. Umarım pikniğinize baskın yapmamın sizin için bir sakıncası yoktur," dedi dolu ağzıyla. Cevap beklemeden müziğin sesini yükseltti ve şarkıya eşlik etmeye başladı.

Bir elektrik santralinin enerjisiyle, "Güzel şarkı, değil mi?" diye sordu.

"Aynen," dedi ressam içgüdüsel olarak. "Yani 'kesinlikle' demek istedim."

Üç arkadaş o unutulmaz öğleden sonranın kalan kısmını yüzerek, şarkı söyleyerek, dans ederek ve konuşarak geçirdi. O akşam milyarder, misafirlerini meşalelerle, krem rengi fenerlerle ve neredeyse binlerce mumla aydınlatılmış kumsalında muhteşem bir akşam yemeğinde ağırladı.

Çok şık bir masa örtüsünün süslediği uzun, ahşap masa özenle hazırlanmış servis takımlarıyla donatılmıştı. Söz Cambazı da ziyafete katıldı ve milyarderle dönüşümlü hikâyeler anlattılar. İlerleyen saatlerde Bay Riley'nin başka arkadaşları da bongo çalmak, muhteşem yemeklerden tatmak ve kaliteli şaraplardan içmek için onlara katıldılar. Evin aşırı profesyonel ve olağanüstü misafirperver çalışanları da kutlamalara davet edilmişti. Her şey gerçeküstüydü. Ve çok özeldi.

Girişimci bir an o akşamın ne kadar kıymetli olduğunu düşündü ve babasının evlerinin buzdolabının kapağına astığı bir sözü

hatırladı. Kişisel gelişim yazarı Dale Carnegie'den bir alıntıydı: "İnsan doğası hakkında bildiğim en trajik şeylerden biri, hepimizin yaşamayı ertelemeye meyilli olmasıdır. Hepimiz bugün penceremizin önünde açan güllerin tadını çıkarmak yerine ufuktaki sihirli gül bahçesinin hayalini kuruyoruz."

Kendi kendine gülümsedi. Artık dolu dolu yaşamayı ertelemeyecekti. Sadece şimdiye kadar iyi bir adama âşık olmamıştı. Hayatın ta kendisine yoğun bir şehvet duymaya başladı.

* * *

Ertesi sabah saat 05.00'te, günün sadece o saatinde kendini gösteren dinginlik bir helikopter sesiyle bozuldu. Girişimci ve ressam, milyardere söz verdikleri gibi kumsalda onu beklediler. Ellerini birbirine sımsıkı kenetleyerek, Bay Riley'nin onlarla paylaşacağı sıradaki dersi beklediler. Ama milyarder ortalıkta yoktu.

Gökyüzü mavisi pırıl pırıl bir gömlek, domates kırmızısı, ütülü bir bermuda şort ve kırmızı sandaletler giymiş bir görevli, sektörünün devlerinden biri olan milyarderin evinden çıkıp yanlarına koştu.

"Bonjour" dedi son derece nazik bir tavırla. "Bay Riley sizi helikopter pistine götürmemi istedi. Size büyük bir armağanı varmış. Ama acele etmelisiniz. Lütfen. Zamanımız dar."

Üçü birlikte bir süre kumsal boyunca ilerledikten sonra gür ağaçların arasından bakımlı bir patikaya saptılar ve ünlü liderlerin sözlerinin yanı sıra "Davetsiz Misafirlerden Gübre Yapılacaktır" uyarısını taşıyan ahşap tabelalarla da dolu bir bitki bahçesinin yanından geçip bakımlı, geniş bir çayıra çıktılar. Çayırın ortasında, sabahın ilk ışıklarının altında pervaneleri vızıldayan ışıl ışıl bir helikopter duruyordu.

İçinde sadece bir pilot vardı. Pilot gözlüğü ve yassı siperlikli bir beyzbol şapkası takmış, siyah bir üniforma giymişti. Yolcuları yerlerini alırken hiç konuşmadan kontrol panellerini tek tek gözden geçirmekle, en üstüne kırmızı harflerle, "Vasatlığın sefaletinden kurtulmak için doğ ve parla," yazan bir dosyalığa tutturulmuş

detaylı kontrol listesini gözden geçirmekle meşguldü. Cümlenin altına bir gülen surat emojisi kondurulmuştu.

"Günaydın," dedi girişimci heyecanla. "Bay Riley nerede?"

Pilot ona cevap vermedi. Bir düğmeyi çevirdi. Bir kolu indirdi ve beyaz sayfaya bir tik daha attı.

Görevli, VIP misafirlerinin emniyet kemerlerini düzeltip başlarına mikrofonlu kulaklıklar taktıktan sonra, "Bol şans ve iyi uçuşlar," dedi.

Ressam, "Nereye gidiyoruz," diye sorarken öfkeli adam haline geri dönmüş gibiydi.

Cevap alamadı. Kapı gürültüyle kapandı, sonra bir klik sesiyle kilitlendi.

Pervane hızlanırken motorun gürültüsü iyice arttı. *Foş, foş, foş* diye bir ses çıkıyordu. Kolay kolay bozulmayacak bir trans haline girmiş gibi görünen ve hiç dost canlısı olduğu izlenimini uyandırmayan pilot, kontrol kolunu itti. Helikopter çimenlik alandan yükselmeye başladı. Sonra beklenmedik bir şekilde sola doğru çarpıcı bir dönüş yaptı. Dünyaya doğru sert bir serbest düşüşün ardından ani bir hareketle tekrar yükseldi.

"Tam bir felaket!" diye bağırdı ressam. "Bu pilot beceriksiz. Ondan nefret ettim."

"Nefes al. Her şey yolunda gidecek," dedi girişimci. Sakin, güvenli ve tam anlamıyla kontrollü görünüyordu. Sabah antrenmanları işe yarıyordu. Ressamı kendine doğru çekti. "Ben yanındayım. Güvendeyiz. Sonu iyi olacak."

Çok geçmeden helikopter yerden iyice yükselmiş, istikrarla ve zarafetle yol almaya başlamıştı. Sessiz pilot düğmelerle ve kontrol kollarıyla oynarken iki yolcusunun olduğundan tamamen habersiz gibiydi.

"Bu saati daha önce görmüştüm," dedi ressam, pilotun ince ve kaslı kolundaki büyük saati süzerek.

"Stone'un Söz Cambazı'nın sunumunda taktığı saatin aynısı. Bu delilik," dedi titreyen bir sesle. Sıcak hava dalgasının ortasına düşmüş bir kutup ayısı gibi terliyordu.

Helikopterin ön tarafından şakımaya benzer bir ses yükseldi: "Sabahlarını kucakla, hayatını güzelleştir!"

"Selam çocuklar. *Bonzour.* Bu sabah Sabah 05.00 Kulübü üyesi olmanın tadını çıkarıyor musunuz?" dedi o boğuk ses. "Ah, sizi bekleyen sürprize bayılacaksınız. Efsanevi liderlerin, yaratıcı dehaların ve dünyanın büyük kadın ve erkeklerinin sabah rutini hakkında yeni bir ders için yeni bir ülke."

Pilot kafasını arkaya çevirdi ve güneş gözlüğünü çıkardı. Bunu okkalı bir geğirme izledi.

Milyarderin ta kendisiydi bu.

"Hey çocuklar. Niyetim siz iki muhteşem insanı korkutmak değildi. Helikopter pilotluğu ehliyetim var, biliyorsunuz," dedi samimiyetle, neredeyse özür diler gibi.

Girişimciye elinde kalan son markayı sımsıkı tutan bir kumarbaz gibi can havliyle yapışmış olan ressam, "Elbette," dedi.

"Ehliyetimi yıllar önce almıştım," diye devam etti milyarder. "Helikopterler çok havalı. Ama bugünlerde bir sürü işin arasında eskisi kadar uçamıyorum. Sert kalkış için özür dilerim. Sanırım daha fazla pratik yapmalıyım."

"Nereye gidiyoruz?" diye sordu girişimci yumuşak, deri koltuğunda gevşeyerek.

Milyarderin cevabı, "Agra," oldu.

"O da ne demek?" diye sordu ressam. "Agra nedir?"

"Sizi havaalanına götürüyorum," dedi milyarder. "Çıktığımız bu bir ömürde bir kere yaşanacak macerada hareket halinde kalmamızı sağlamalıyım."

"Mauritius'tan ayrılıyor muyuz?" diye sordu girişimci hayal kırıklığı içinde. Bunu söylerken bileklikleri birbirine çarpıp şıngırdadı.

"Peki ya daha bizimle paylaşacakların?" diye sordu ressam. "Hayatlarımızda devrim yaratacağını söylediğin şu 20/20/20 *Formülünü* hâlâ öğrenmedik. Bize onun Sabah 05.00 Kulübü'nün bir nevi temeli olduğunu söylemiştin. Ben onu öğrenmeyi bekliyordum," dedi yumruğunu avucuna vurarak. "Ve Mauritius'u

gerçekten, gerçekten çok sevmiştim. Oradan ayrılmaya henüz hazır değildim."

"Ben de," diye onayladı girişimci. "Bize sabah 05.00'te kalkınca yapılacaklar konusundaki taktiklerin detayına girmeye söz verdiğini sanıyordum. Söz Cambazı'nın konferansındayken benimle işimi büyütebilmem ve kendi servetimi yaratabilmem için pratik üretkenlik becerileri paylaşacağına da söz vermiştin. Üstelik sevgilimle sadece bir kere piknik yapabildik. Gürültülü müziğin ve cafcaflı *jet ski*'nle o pikniği de bastın zaten!"

Bir an kimse konuşmadı. Sonra yavaş yavaş helikopterdeki herkes kıkırdamaya başladı.

"Gevşeyin çocuklar!" diye bağırdı milyarder. "Benim evim sizin eviniz. Mauritius'a ne zaman isterseniz gelebilirsiniz. Size aynı şoförleri ve aynı jeti gönderir, benden ve muhteşem ekibimden aynı sevgiyi görmenizi sağlarım. Hiç dert değil. Size yardımcı olmak beni mutlu ediyor. Her zaman."

Bir düğmeyi çevirdikten sonra ekledi: "Şu anda pistte bizi hazır bekleyen bir uçak var. Siz çifte kumrular *muhteşem* öğrencilersiniz. Kesinlikle birinci sınıfsınız. Söz Cambazı'nın öğretilerini tutkuyla benimsediniz. Her sabah güneşle birlikte uyandınız ve hep dakiktiniz. İlerleme kaydettiğinizi gördüm. Bu yüzden bugün size bir hediye vermek istedim."

"Hediye mi?" dedi ressam. "Yakında evdeki stüdyoma dönmem gerekecek. Bütün bunlardan sonra sanatımı yeniden yapılandırmak ve hayatımı düzene sokmak için yapmam gereken bir sürü şey olacak."

"Benim de yakında şirketime dönmem gerekecek," dedi girişimci. Bu sözcükleri söylerken alnındaki endişe çizgilerinden bazıları geri dönmüştü, gerçi Sabah 05.00 Kulübü'ne katıldığı zamankinden çok daha azdılar.

"Henüz değil çocuklar. Henüz değil, lütfen," dedi milyarder yakarır gibi. "Agra'ya gidiyoruz."

"Bunun ne olduğu konusunda en ufak bir fikrim yok," diye itiraf etti girişimci.

“Agra, Hindistan’da,” diye açıkladı milyarder. “Sizi Dünyanın Yedi Harikasından birini görmeye götürüyorum. Sabah 05.00 Yöntemi’nin sıradaki kısmını öğrenmeye de hazırlanın. Şu ana dek öğrendiğiniz her şey, bundan sonra olacaklar için bir hazırlıktı. Kalkışa hazırlanın dostlarım. Artık katlanarak artan bir üretkenlik, maksimum performans, efsanevi liderlik ve dünyayı bir üst seviyeye çıkaracak gösterişli bir hayata kavuşmanıza yardımcı olacak *ileri düzey* bilgiyi almaya hazırsınız. Dünyayı kuranların ve tarih yazanların sabah rutini hakkında alabileceğiniz en pratik bilgileri almaya hazır olun. En iyi kısımla henüz tanışmadınız.”

Milyarder, helikopteri ustaca hareketlerle motorları çalışır durumda bekleyen, bakımlı bir özel jetin yanına indirdi. İlk uçağın aksine bu seferki simsiyahtı. Ama öğrencileri Mauritius’a getiren uçak gibi bunun da kuyruğunda mandalina rengi harflerle SSK yazıyordu.

“Haydi, harika Hindistan’a gidelim!” dedi milyarder enerjik bir sesle.

“Gidelim o zaman!” dedi girişimci ve ressam aynı anda.

Eksantrik iş insanı Stone Riley’yle olağanüstü kaçamaklarının en değerli tecrübelerinden biri başlamak üzereydi.

12. BÖLÜM

Sabah 05.00 Kulübü, Alışkanlık Yerleştirme Protokolünü Öğreniyor

"Antrenmanın her dakikasından nefret ederdim. Ama kendime, 'Sakın bırakma. Şimdi eziyet çekersen hayatının geri kalanını bir şampiyon olarak yaşarsın,' derdim." **-Muhammed Ali**

Ertesi sabahın ders konusunun, gezegenin en üretken liderlerinin ve icraatçılarının, onları birer süperstar haline getiren, büyüleyici, maceralarla dolu ve amaca odaklı hayatlar sürmelerini sağlayan alışkanlıklarını nasıl yerleştirdikleri olmasına karar verdiler. Girişimci ve ressam, Bay Riley'nin ricası doğrultusunda, evden uzakta geçirecekleri zamanı uzatmak için gerekli ayarlamaları yaptılar. Onlara sunulan eğitimin değerini anlıyorlardı. Yapılacak en akıllıca hamlenin onu her şeyiyle benimsemek olduğunu biliyorlardı.

"Merhaba çocuklar!" diye seslendi milyarder, misafirlerine doğru koşarak. Hindistan güneşi aynı anda hem çorak hem elektrikli ufukta utanır gibi usul usul yükseliyordu.

Saat tam 05.00'ti.

Milyarder, hâkim yakalı siyah bir gömlek, cepli şort ve siyah sandaletler giymişti. Yüzünde kocaman bir gülümseme vardı. Teni

Mauritius güneşinden aldığı ışıltısını koruyordu. Bugün milyarder, başına Hint erkeklerinin taktığı türde bir sarık da takmıştı.

"Bu sabah Söz Cambazının, işinizde ve özel hayatınızda muhteşemliğinizi aktif hale getirmenize yardımcı olacak zirve performans uygulamalarını hayatınıza katmanızla ilgili içgörülerinde size rehberlik edeceğim. Daha önceki bir dersimizde bahsettiğim gibi, en iyilerin en iyileri bunu genlerine değil, alışkanlıklarına borçludurlar. Bir de yeteneklerinin kapsamına değil, sebatkârlıklarının gücüne. Bugünkü ders bizi güçsüzleştiren alışkanlıklardan vazgeçmemiz ve bize faydalı olacak alışkanlıkları kalıcı hale getirmemiz konusunda bilimin ve araştırmaların söylediklerini içeriyor."

Milyarderin ağzından çıkan her kelimeye dikkat eden girişimci, "Sebatkarlık nedir?" diye sordu. Bugün saçlarını toplamış, sade ayakkabılar giymişti.

"İş, eğitim, askeriye ve spor alanında seçkin performans sergileyenleri inceleyen Sosyal Psikolog Angela Duckworth'ün popülerlik kazandırdığı bir terim. Büyük başarı sahiplerini muhteşem kılanın doğuştan sahip oldukları yetenek değil; adanmışlıkları, disiplinlerini, esneklikleri ve dayanıklılıkları olduğunu saptadı. 'Sebat' onun bu özellikleri tanımlamak için kullandığı kelime."

"Bu harika, dostum," dedi ressam. "Bana kendimden şüphe duyup duvara tosladığım zamanlarda tablolarımdan vazgeçmemem için ilham olacak. Ya da ilerleme kaydedemediğim için hüsrana kapıldığımda. Ya da alanımdaki diğer isimlerin, kopyalanmış ve türetilmiş sanat eserleri yerine taze ve orijinal ürünler ortaya koyduğum için bana gülmelerinden korktuğumda."

"Güzel," dedi milyarder, kaslı karnını okşayarak. "Albert Einstein şöyle yazmış: 'Büyük ruhlar her zaman vasat zihinlerin şiddetli muhalefetiyle karşılaşmışlardır. Vasat zihin, geleneksel önyargılara körü körüne boyun eğmeyi reddeden ve görüşlerini cesaretle, dürüstçe ifade etmeyi seçen insanı anlayamaz.'"

"Bunu çok sevdim," dedi ressam, sanatı konusunda kendi kişisel görüşüne güveniyle duyduğu gururu sergileyen bir yüz ifadesiyle.

"Her neyse, biz konumuza dönelim ve birkaç hafta denedikten sonra dağılıp giden değil, kalıcı dünya standartlarında alışkanlıklar edinmenin en güçlü yollarını konuşalım. Elbette bu sabahki ders ikiniz için de çok gerekli çünkü artık her gün sabah 05.00'te kalkmaya başlamış olsanız da bu disiplinin ömür boyu sürecek bir rutine dönüşmesini istiyoruz. Ah, dünya standartlarında alışkanlıklar edinmenin en önemli kısmı da profesyonellerin nasıl öz kontrol geliştirdiklerini ve yüksek seviyelerde irade gücünü nasıl açığa çıkardıklarını öğrenmektir. Bu nedenle işe buradan başlayacağız."

Üç yoldaş, Tac Mahal'in önünde duruyordu. Yalnızdılar. Mimari ustalığın ve mühendislik dehasının ödüllerinin hakiki bir timsali olan yapı, kelimelerle ifade edilemeyecek kadar gösterişliydi.

"Hindistan'ı çok severim," dedi milyarder. "Hint milleti yeryüzündeki en büyük milletlerden biridir. Buranın Dünyanın Yedi Harikasından biri olması da boşuna değil. Nefes kesici bir güzellik, değil mi?"

"Doğru," dedi girişimci fazla sıcak kahvesinden bir yudum almadan önce.

Milyarder sol elinde çok büyük bir su şişesi tutuyordu. Şişenin üzerinde, su şişelerinde genellikle olan türden bir yazdı vardı. Milyarder, yazıyı büyük bir zevkle öğrencilerine okudu:

> *Kahraman, muhteşemliğine rahat ettiği dönemlerde ulaşmaz. Dünyamızın ünlü ve asil ruhları, sıkıntı, zorluk ve şüphe fırtınalarında kararlı duruşlarıyla güçlü, cesur ve ahlaklı bireyler oldular. En büyük güçlerinizi inşa etme şansını ancak en derin zaaflarınızla yüzleştiğiniz anda bulursunuz. Bu durumda gerçek güç rahat bir hayattan değil, yoğun bir çabadan, adanmışlık gerektiren bir disiplinden ve üstün benliğinizin doğru olduğunu bildiği yolda zorlayıcı eylemlerden gelir. Durmak için can attığınız bir zamanda yola devam etmekten. Pes etmek için kıvranırken ilerlemekten. İçinizden vazgeçmenin geldiği bir anda, insanlığı hak ettikleri yenilmezlikleriyle daha iyi bir yere taşıyan büyük savaşçıların ve onurlu karakterlerin arasındaki yerinizi almak konusunda ısrarcı davranmaktan.*

“Vay canına,” dedi ressam. “Bunu büyük bir şair mi yazmış?”

“Hayır,” dedi milyarder. “Bu sözler benim.”

Sonra Bay Riley elini havaya kaldırdı ve ne olduğunu artık biliyorsunuzdur.

Sabah pusunun arasından son derece şık giyimli, çok hoş bir görevli çıktı. “Hindistan’a döndüğünüz için hepimiz çok mutluyuz efendim. Sizi özlemiştik,” diye mırıldandı. “Buyurun, istediğiniz şey”

Milyarder hafifçe eğildi ve yardımcısına dostça bir gülümsemeyle baktı.

Görevli ona göz alıcı, süslü bir paşmina uzattı. Bildiğiniz gibi paşmina, Kaşmir’de üretilen kaliteli bir yün cinsidir. Bu terim Kaşmir dilinde “yumuşak altın” anlamına gelir. Şah görseydiniz gerçekten öyle göründüğü konusunda hemfikir olurdunuz.

Kumaş detaylı bir şekilde dokunmuştu ve iki öğrenci şala daha dikkatli bakınca üzerine “5-3-1 İrade Savaşçısının İnancı” ifadesinin işlendiğini gördü. Başlığın altında “5-3-l”in ne anlama geldiğini açıklayan bir dizi cümle vardı. Eşsiz bir şeydi bu.

Elle işlenmiş açıklamada şöyle deniyordu:

Mükemmel Alışkanlıkların Arkasındaki 5 Bilimsel Gerçek

1. ***Gerçek:*** *Dünya standartlarında irade doğuştan gelen bir güç değil, sürekli pratikle geliştirilen bir beceridir. Şafakta kalkmak kusursuz bir öz kontrol antrenmanıdır.*
2. ***Gerçek:*** *Kişisel disiplin bir kastır. Onu ne kadar kullanırsanız o kadar güçlenir. Bu nedenle kendi kendine düzen kuran samuraylar doğal güçlerini inşa etmek için aktif olarak zor şartlar yaratırlar.*
3. ***Gerçek:*** *Diğer kaslar gibi irade de yorgun düşünce zayıflar. Bu nedenle ustalığın ifade edilebilmesi için iyileşme elzemdir. Karar zorluğunu yönetmek için de öyle.*
4. ***Gerçek:*** *Her türlü büyük alışkanlığı başarıyla oturtmak, rutinin otomatikleşmesi için belirgin dört kısımdan oluşan bir kalıba uymayı gerektirir. Kalıcı sonuç için kalıba açık ve kesin bir şekilde uymalısınız.*

5. ***Gerçek:*** *Hayatınızın bir alanında öz kontrolünüzü artırmak, hayatınızın bütün alanlarında öz kontrolünüzü artırır. Sabah 05.00 Kulübü'ne katılmanın yaptığınız diğer her şeyi yukarıya çeken, oyunun gidişatını değiştiren bir alışkanlık olmasının sebebi budur.*

Alışkanlıkları Yerleştirme Yolundaki Kahraman Ruhlu İnsanların 3 Değeri

1. ***Değer:*** *Zafer süreklilik ve ısrar gerektirir.*
2. ***Değer:*** *Başlanan bir işin devamını getirmek, kişinin kendisine saygısının miktarını ortaya koyar.*
3. ***Değer:*** *Tek başınızayken sergileyeceğiniz performans biçimi, insanların önüne çıktığınız zamanki performansınızı belirleyecektir.*

Öz Disiplinli Spartalılar Genel Teorisi

Savaşçı, zor ama önemli olanı en rahatsız edici geldiği zamanlarda bile düzenli bir şekilde yapmakla doğar.

Milyarder gözlerini kapatıp şu cümleyi tekrarladı: "Basit bir hayat dilemiyorum çünkü orada güçlerimin büyüyeceği bir alan olmaz. Bana zorlu ve en iyi yanlarımı açığa çıkaran bir hayat ver. Çünkü öyle bir hayat, demir gibi bir irade yaratır. Ve yenilmez bir karakter."

Sözlerine, "Bu şal size armağanım," diye devam etti. "Lütfen *5-3-1 İrade Savaşçısının İnancını oluşturan beş bilimsel gerçeği ve üç değeri* iyi inceleyin. Kalıcı alışkanlıklar edinirken çok işinize yarayacaklar."

Birkaç dakika sonra uzaktaki boş bir park alanından çıkan motorlu bir çekçek yanlarına geldi. İçinden koyu gri, şık bir ceket, ütülü bir pantolon ve cilalı, kahverengi ayakkabılar giymiş, güler yüzlü, genç bir adam indi.

Milyarder iki elini önünde kavuşturarak, "*Namaste* Arjun," dedi.

"Selam patron," dedi yardımcısı sevecen bir tavırla. Her ne kadar rahat kelimeler seçmiş olsa da bunu söyleyiş şekli patronuna

duyduğu derin saygıyı anlatıyordu.

Yardımcısı, Bay Riley'nin isteklerini yerine getirmeye hazır bir şekilde kenara çekilip esas duruşa geçerken milyarder, misafirlerine, "Tac Mahal'in hikâyesini biliyor musunuz?" diye sordu.

"Lütfen anlat," dedi girişimci. Elinde bir not defteri ve basit bir siyah tükenmez kalem vardı. Milyarderin teknolojinin yanlış kullanımının yaratıcılığı yıkıma uğratması ve üretkenliği çarpıcı bir şekilde düşürmesiyle ilgili sözlerinden çok etkilenmişti. Bugün kolunda, üzerinde, "Hayaller siz uyurken gerçekleşmez," yazan bilekliği vardı.

"Elbette, acayip bir hikâye," dedi milyarder bir kez daha Kaliforniyalı sörfçü ağzına geçerek.

"Siz çifte kumrular gibi, bu şaheseri yaptıran Babür İmparatoru Şah Cihan da çok âşıkmış. Eşi Mümtaz'ın 1631'de hayata veda etmesinin ardından ona bağlılığının ve hayranlığının sembolü olarak kendini dünyada eşi benzeri görülmemiş bir anıt yaptırmaya adamış. Ölçüsüzce sansasyonel, sarsıcı derecede ilham verici ve görenlerin, yapının ihtişamında bu adamın sevgisinin derinliğini bulabileceği sıra dışı bir mimari."

"Ona bakarken kalbimde bir kıpırtı oluyor," dedi ressam, karşısında ışıldayan mermer cepheye bakarak. Sabahın ilk ışıkları yüzünden gözlerini kısmıştı. Girişimcinin onu hiç görmediği kadar zinde, sakin, özgüvenli ve kontrollü görünüyordu.

"Benim de," dedi milyarder, sesinde bir miktar melankoliyle. "Tac Mahal'i görmek sadece bir idrak gezisi değildir. Aynı zamanda ruhun yeniden canlanmasıdır. En uyuşuk insanı bile, insan olarak neler üretmeye muktedir olduğumuz konusunda uyandırır. Hikâyeye dönecek olursak, maharaca bu çarpıcı niyetini ortaya koyduktan sonra işçileri o büyük hayali mutlak gerçekliğe dönüştürmek için kolları sıvamışlar. Çünkü artık ikinizin de bildiği gibi *icraat içermeyen hedef, saçma bir sanrıdan ibarettir*. Artık efsanevi şeylerin cömert miktarlarda endüstri, sanat ve ısrar gerektirdiği konusunda ikiniz de hayli içgörü sahibisiniz. Ustalık bir anda olan bir şey değildir. Tamamlanan ürünün dünyayı sarsacak bir düzeye

çıkabilmesi için yıllarca süren bir uğraş, pratik, fedakârlık ve eziyet gerektiren amansız bir süreçtir.

"Bu da bir Dev Rekabet Avantajı oluşturur," diye devam etti sözlerine. "Asil idealinize sadece hayalini kurduğunuz ilk birkaç hafta değil, kavruk yaratıcı uygulama çölünde reddedilmeye, yorgunluğa, kıskanç meslektaşların attığı taşlara, sevdiklerinizin şüpheci tavırlarına, diğer çekici seçeneklerin dikkatinizi dağıtmasına ve kendinizden şüphe ederek geçirdiğiniz ıssız kışlarda yolunuzu bulmanın güçlüklerine katlanırken uzun aylar ve belki de yıllarca sadık kalabilmek. İkonları diğerlerinden ayıran en önemli özellik budur. Herkes bir dakikalığına muhteşem olabilir. İkonlar ise deha düzeyinde performanslarını bir ömür sürdürürler. Bu da sıra dışı bir sebatkârlık ve bu yüzeysel çağda sık rastlanmayan bir sabır gerektirir. Bugün toplumun büyük bir kısmının geliştirmekte aciz kaldığı türden bir sabır. Ne demek istediğimi anlıyor musunuz?"

Milyarder hareketli, enerjik ve son derece heyecanlıydı. Kolunu havaya kaldırıp iki parmağıyla evrensel zafer işaretini yaptı. Bunu sanki kendi ilhamını korumak için yapıyordu. Bir de kalbinde harlanan ateşi yalıtmak için.

"Bundan onlarca yıl önce Albert E. N. Gray, sigorta sektöründeki satışçılara hitaben bir konuşma yaptı. Yazar, *Başarının Ortak Paydası*[1] adını verdiği konuşmada, otuz yılı aşkın bir zaman dilimi boyunca sürdürdüğü çalışmaları sırasında kişinin işinde, aile düzeninde, sağlığında, finansal ve spiritüel hayatında bir servet edinmesinin en önemli anahtarı olarak saptadığı hususları bir araya getirmişti."

Girişimci yoğun bir ilgiyle, soğuyan kahvesini yudumlarken, "Neymiş o anahtar?" diye sordu.

"Pekâlâ," dedi milyarder, "konuşmadan alıntılanan ve üst düzey satış profesyonelleri arasında elden ele dolaştırılan kitapçıktan hatırladığım kadarıyla Gray şöyle diyordu: 'Ben başarının sırrının çok çalışmak olduğu inancıyla yetiştirildim ama pek çok insanın çok çalışmasına rağmen başarılı olmadığını görünce esas sırrın çok çalışmak olmadığına ikna oldum."

Ressam sabırsızca, "Neymiş peki?" diye sordu.

“Dostum, oraya geliyorum,” dedi milyarder muzip bir sesle. “Albert Gray şöyle demiş: ‘Başarının bu ortak paydası o kadar büyük, o kadar güçlüdür ki…’”

“Neymiş gerçekten?” derken girişimci de cevabı bekleyemeyecek gibiydi.

“Gray, başarının ortak paydasının -başarılı olan bütün kadınların ve erkeklerin başarısının sırrının- *başarısız olanların yapmaktan hoşlanmadığı şeyleri yapmayı alışkanlığa dönüştürmek* olduğunu söylüyordu.”

“Basit. Ve derin,” dedi ressam elini rastalarından birinin üstünden kaydırırken. O da soğumaya başlayan kahvesinden bir yudum aldı.

“Üst düzey üreticiler ortalama insanların yapmaktan hoşlanmadığı, yaptıkları zaman da içlerinden gelerek yapmadıkları değerli aktiviteleri yapmayı alışkanlık edinmişlerdir,” diye devam etti milyarder. “Arzulanan davranışı tekrar tekrar uyguladıkları zaman öz ustalıkları ve kişisel disiplinleri artar. Yeni rutin otomatikleşir.”

Ressam başını sallayarak keçi sakalını okşadı. Sanatını düşünüyordu.

“Güvensizliklerim yüzünden kendimi gerçekten kısıtlıyordum,” dedi bir kez daha. “Başkalarının eserlerim hakkında ne söyleyeceğini çok fazla kafaya taktığım için yeterince eser yaratmıyorum. Bay Riley haklı. Sabırlı davranmıyor ve zor ama değerli şeyleri yapmanın sağladığı öz kontrolü inşa etmiyorum. İstediğimi canım istediğinde yapıyorum. Bazı günler içimde biraz itici güç oluyor, diğer günler sabahtan akşama dek uyuyorum. Bazen tembellik ediyorum. Bazı günler sıkı çalışıyorum. Suyun üstünde zıplayan, tutarlı bir istikameti olmayan bir mantar gibiyim. Gerçek bir yapım yok. Gerçek disiplinim de. Bol bol video oyunu oynuyorum, bazen saatlerce. Paraya ihtiyacım olduğu zaman da hız kesip bütün yeteneğimi uzmanlığımın kapsamını belirleyen tek bir esere odaklamak ve eserin dehasıyla alanımı altüst etmek yerine hızlıca satılacak tablolar yaratmak için acele ediyorum.”

“Pekâlâ,” dedi milyarder, Tac Mahal’in inşa edilişiyle ilgili hikâyesine geri dönmüştü. “Yirmi iki yıl boyunca, bakın, yirmi iki gün ya da yirmi iki ay değil, yirmi iki yıl boyunca yirmi binden fazla işçi, yakıcı Hindistan güneşi altında ter döktü. Blok blok mermer bin filin sırtında çok uzak mesafelerden buraya taşındı ve bir zanaatkâr ordusu bugün gördüğünüz yapıyı inşa etti. Mimari engellerle, çevresel aşırılıklarla ve beklenmedik trajedilerle karşılaştılar. Ancak odaklarını korudular, korkusuzdular, durmak nedir bilmeden çalışıyorlardı ve kendilerini imparatorun muhteşem hayalini gerçekleştirmek için ne gerekiyorsa yapmaya adamışlardı.”

“Gerçekten inanılmaz,” dedi ressam etrafını süzerek. Bir kelebek uçtu. Yüzüne birkaç yağmur damlası düştü. İster inanın ister inanmayın ama milyarderin başının üstünde de yine güvercinler dönüyordu.

“Etrafınızdan hiç eksik olmayan şu güvercinler, gökkuşakları ve kelebekler neyin nesi?” diye sordu girişimci tişörtünü düzelterek. Tişörtünün üzerinde iş kadınının yeni edindiği farkındalığa çok uygun düşen bir Oscar Wilde alıntısı vardı: “Kendin ol. Diğer herkes çoktan kapıldı.”

Bay Riley’nin kısa ve gizemli cevabı, “Sihir hepimizde var. Ama çoğumuz onu kullanmayı bilmiyoruz,” oldu.

“Pekâlâ, Tac Mahal konusuna geri dönersek, yirmi küsur yılın sonunda bu mozole tamamlandı,” dedi alçak sesle. “Ve insan türüne, şiirsel cesaretin ortaya koyabileceği en büyük ürünlerden biri armağan edilmiş oldu.”

“Bu bana çok büyük bir ilham verdi,” dedi girişimci. “Bizi buraya, Agra’ya getirdiğin için çok teşekkürler. Sana minnettarım.”

“İmparator, karısına gerçekten çok değer veriyormuş,” dedi ressam, zaten son derece aşikâr olan gerçeği bir kez daha dile getirerek. Sonra dikkatle girişimciye baktı. Girişimcide film yıldızlarının, modellerin ve ihtişamlı kadınların temel güzelliğini aşan bir ışıltı vardı. Onunki daha sessiz, daha derin, gün doğumlarını özel, ay ışığını büyüleyici kılan bir güzellikti. Ressam onun çekim gücünün güzel bir yüzün çok ötesindeki bir şeyden geldiğini düşündü. Mücadeleden doğan bir cazibesi, kırgınlığından

yayılan bir elektriği, harikulade bir kavrama becerisi ve gerçek güçle, bilgelikle, sevgiyle dolu bir insana dönüşme kararlılığından kaynaklanan bir güzelliği vardı.

"Tac Mahal, önünüze hangi zorluklar çıkarsa çıksın yeni bir alışkanlığa bağlı kalmak konusunda kafa yormanız gereken çok yerinde bir metafor. Tabii ideallerinize sadece işler tıkırındayken değil, korkunç derecede zorlaştığında bile sadık kalmak konusunda. Bu sabahın dersi bu yüzden müthiş önemli. Öğrenmek üzere olduğunuz şeyler şu ana dek sizinle paylaştığım felsefelerin çoğunu hayata geçirmenize yardımcı olacak. Söz Cambazı sizinle paylaşmak üzere olduğum modeli uzun yıllar benim gibi şirket kurucuları, ustalar ve değişim yaratıcılarıyla çalışarak, özenle geliştirmiş. Bugünkü seans sabah gün doğmadan uyanma ritüelini neden benimsemeniz gerektiğiyle ilgili olmayacak. Daha çok bu rutini nasıl kalıcı kılabileceğinizle ilgili. Ömürlük bir düzen olarak," diye açıkladı milyarder, kulak memesini hayal gücü yüksek bir çocuğun sihirli bir lambayı ovaladığı gibi ovalayarak.

"Müthiş," dedi ressam. "Buna ihtiyacım var. Bu macera bittikten sonra sabah 05.00'te kalkmayı bırakmamamı garantilemenin pratik yollarını öğrenmeliyim."

"Çok iyi," dedi milyarder. "Öyleyse başlayalım!"

İki iri yarı koruma, milyarderi, girişimciyi ve ressamı normalde devlet başkanlarına, kraliyet ailelerinin fertlerine ve diğer küresel liderlere ayrılmış özel bir girişten içeri soktu. Karanlık ve hareketsiz yapıdan içeri girince milyarder anlatmaya başladı.

"Dünyanın hayat çizgisinde büyüleyici, sürükleyici, kafa karıştırıcı ve heyecan verici bir dönemdeyiz. Her sabahı kurban olarak karşılayanlar için gelecek çok zor, tehlikeli ve ürkütücü olacak çünkü onlara neyin çarptığını bilemeyecekler. Yaklaşan çevresel, ekonomik ve toplumsal ayaklanma karşısında tamamen savunmasız kalacaklar. Ancak yeteneklerini savunmak için sağlam bir sabah rutini benimseyen, kahramanlara yakışacak bir kişisel kontrol sağlayan ve öz disiplin kaslarının zorlu eğitimi aracılığıyla sarsılmaz bir karakter geliştiren azınlık için önümüzdeki zamanlar son derece zengin, ahenkli ve verimli olacak. Dünya standartlarında

ve özenle detaylandırılmış bir sabah ritüelini benimseyerek, yaklaşan türbülansa karşı zırh kuşananlar ise karmaşıklığı devasa bir fırsata çevirecek pozisyonda olacaklar. Bütün bu karmaşayı, kazanmalarına izin verecek üstün bir netliğe, dehaya ve sükûnet duygusuna dönüştürecekler."

Milyarder, Hint tarzı sarığını ovaladı ve öğrencilerinin anlayamadığı bir nedenden bir şeyler fısıldamaya başladı.

"Burada size sunacağım ilk içgörü, beyninizin genişleyecek şekilde yapılandırıldığıdır. Evet, profesyonel ve kişisel hayatlarında takılıp kalanların ve olasılık psikolojisi yerine olumsuzluk zihniyetiyle iş yürütenlerin, yapmaları gereken iyileştirmeleri Sabah 05.00 Kulübü'ne üye olmak gibi harika alışkanlıkları hayatlarına katarak yapmalarının imkânsız olduğunu savunacakları konusunda hemfikirim. Yaratıcılıklarını, üretkenliklerini, refahlarını, performanslarını ve etkilerini hızlandırmalarının neden imkânsız olduğunun gerçekliğini' ölümüne savunacaklar. Müthiş bir kariyer ve muhteşem bir özel hayat yaratamamalarına buldukları gerekçelere sizi de inandırmaya çalışacaklar. Değişiklik yapma güçlerinden çok uzun zaman önce vazgeçtikleri için güçsüzlüklerinin gerçeği temsil ettiğine iyice inanırlar. Gücünüzü yeterince uzun süre yok sayarsanız zamanla hiç gücünüzün olmadığına inanırsınız. Ancak onların şartlarının gerçekliği aslında bambaşka bir hikâye. Gerçek şu ki bu tür -iyi, iyi niyetli ve yetenekli- insanlar, egemen benliklerinin güçlerinin bozulmasına çok sık izin verdikleri için akut bir pasiflik haline teslim olurlar. Evet, pek çok insan, içinde taşıdığı hedefleri aktif bir şekilde inşa etmek yerine pasif kalır. Sonra aynı insanlar farkında olmadan neden işlerinde lider olarak öne çıkamadıkları ya da neden kendilerine bir hayat kuramadıkları konusunda bir sürü bahane üretirler çünkü takılıp kaldıkları noktanın güvenli kollarından ayrılmaktan ve onları ihtişama taşıyacak iyileştirmeleri yapmaktan çok korkarlar."

Durup derin bir nefes aldı. Aynı anda Tac Mahal'den içeri altın rengi bir ışık süzüldü. Sonra Bay Riley sözlerine kaldığı yerden devam etti.

“Bilim artık beyinlerimizin hayatımızın boyunca büyümeye devam edebileceğini onaylıyor. Bu güzel fenomene nöroplastisite deniyor. İnsan beyninin de tıpkı kişisel irade gibi, eskiden sanıldığının aksine, bir kastan çok daha fazlası olduğunu öne sürüyor. Bir açıdan plastik gibi, zorlandığı zaman genişliyor. Onu esnettiğiniz zaman uzuyor ve en parlak yeteneklerinizi en iyi şekilde açığa çıkarırken kullanmanız için güç kazanıyor. Bu nedenle sabah erken kalkmak gibi yeni alışkanlıkları yeni normalinize dönüştürmek için beyninizi agresif bir şekilde çalıştırdığınızdan emin olmalısınız. Birlikte ateşlenen nöronlar zamanla birleşir, anlatabiliyor muyum? Hayat tarzınıza katmak istediğiniz rutini sürekli tekrarladığınız zaman o rutin kolaylaşır ve daha tanıdık gelmeye başlar. Bu, düşünülmesi ve eyleme geçilmesi gereken çok önemli bir nokta.”

“Beynimizi büyütebildiğimizi bilmiyordum,” dedi girişimci heyecanla. “Sanırım bize söylemeye çalıştığın şey şu: Taze bir alışkanlığı ne kadar uygularsak beynimiz bizimle o kadar çalışır ve onu bir parçamıza dönüştürmek için kendini geliştirir. Doğru mu?

“Aynen öyle,” dedi milyarder. Hocalık yaptığı iki insanın onun paylaşımları aracılığıyla ilerlediğini görmek çok hoşuna gidiyordu. Gerçek liderler başkalarının yeteneklerine ışık tuttuklarında her zaman büyük bir sevinç duyarlar.

“Güçlü bir fikir,” dedi parmağını dünya harikasının duvarında gezdirerek. “İstediğiniz değil, kazandığınız beyne sahip oluyorsunuz. Başka bir ifadeyle, onu nasıl işlettiğinize bağlı olarak, arzuladığınız beyne değil, hak ettiğiniz beyne sahip oluyorsunuz. Günlerinizi aygıtlarınızın dikkatinizi dağıtmasına izin vererek, televizyon karşısında ve akılsızca arayışlarda ustalaşarak geçirirseniz, onu kötüye kullanmanızın sonucunda beyniniz güçsüz düşer ve pörsür. Tıpkı diğer kaslar gibi körelir. Bu da daha zayıf bir bilişsellik, daha yavaş öğrenme ve daha düşük işleme gücü anlamına gelir. Rakipleriniz sizi yok eder, hedefleriniz elinizden kaçar. Öte yandan beyninizin sınırlarını geliştirir ve onu akıllıca kullanırsanız büyür ve bağlantı gücünü artırarak üretkenliğinizde, performansınızda ve etkinizde önemli kazanımlar sağlar. Londralı

taksi şoförlerinin beyinleri incelendiğinde, uzaysal akıl yürütmeden sorumlu alanın, yani hipokampusun onlarda sıradan insanlarınkine göre hatırı sayılır ölçüde daha büyük olduğu saptandı. Nedenini tahmin edebiliyor musunuz?"

"Londra'nın sokak sistemlerinin karmaşıklığı yüzünden," dedi ressam kendinden emin bir tavırla.

"Tam üstüne bastın," diye karşılık verdi milyarder onu alkışlayarak. "Yani tıpkı sizin spor salonunda ağırlık kaldırarak ya da şınav çekerek pazılarınızı geliştirdiğiniz gibi, Londra'daki taksiciler de her gün araba kullanırken hipokampuslarını esnetiyorlar. Dediğim gibi, beyin kaslara nöro-anatomicilerin daha önce sandığından daha fazla benzediği için, o kısmı kullanıldıkça güçleniyor. İnsanın ne kadar güçlü olduğunu görebiliyor musunuz? Bu, hepimizin sahip olduğu nöroplastisitenin muhteşem bir örneğidir. Beyin güçlendirilebilir, şekillendirilebilir ve optimize edilebilir - tabii biz istersek. Eve döndüğünüzde hem bu fenomeni hem de beynin doğal yeni nöronlar üretme becerisini konu alan nörojenezi inceleyin. Ustalığın, nerede yaşıyor ve kaç yaşında olursa olsun, şu anda ne yapıyor ya da nasıl bir geçmişten geliyor olursa olsun bugün hayatta olan herkesin erişebileceği bir şey olduğunu izah eden bu yeni nörobilim inanılmaz heyecan verici," dedi heyecanla.

"Her neyse," diye ekledi; "şimdilik sadece beynin genleşebildiğini ve bir kas yapısı olduğunu bilmeniz yeterli. Muhteşem insanları muhteşem kılan şey her gün katlandıkları rahatsızlıkların; kalıcı başarının bedeli olduğunu gerçekten anlıyor olmalarıdır. Kendimizi zorlayarak askerî düzeyde disiplin sağlayan bir beyin inşa edebiliriz. Süper üreticilerin çok kolay hayatlarının olduğu, efsaneden başka bir şey değildir!"

Milyarder elini cebine attı, çıkardığı ağzı kapalı zarfı girişimciye uzattı.

"Lütfen bunu aç. İçindekini bize bütün inancın ve tutkunla oku," dedi kibarca.

Girişimci zarfın içinde katlı duran kaliteli kâğıtta büyük filozof Friedrich Nietzsche'nin şu sözlerini buldu:

Yetenekli olmaktan, doğuştan gelen becerilerden dem vurmayın! Yeteneği az olmasına rağmen muhteşem işler başarmış birçok büyük isim sayabiliriz. Onlar muhteşemliklerini, yokluklarında ne olduklarını bilen hiç kimsenin böbürlenmeyeceği özellikler sayesinde edindiler, bu yolla dâhi (bizim tabirimizle) oldular: Hepsi muhteşem bir bütün üretmek için kolları sıvamadan önce parçaları inşa etmeyi öğrenen etkin bir işçinin ciddiyetine sahipti; kendilerine bunun için zaman tanıdılar çünkü küçük, ikincil şeyleri yapmaktan, göz alıcı bir bütünün etkisinden alacaklarından daha fazla haz alıyorlardı.

"Sayfayı çevir. Lütfen," derken milyarderin gözleri Tac Mahal'e dolan ışıkta parlıyordu.

Girişimci mavi mürekkepli kalemle, özenle yazıldığını tahmin ettiği ikinci alıntıyı gördü. Bu seferki, İngiliz şair William Ernest Henley'ye aitti. Şu sözcüklerin ruhunuzun en derin ve en lekesiz kısmına yayıldığını hayal edin:

Bir önemi yok kapının ne kadar dar.
Fermanın ne büyük cezayla dolu olduğunun.
Ben kaderimin efendisi,
Ruhumun kaptanıyım.

"Ustalar, dâhiler ve medeniyetin kahramanları hep zor hayatlar yaşadılar," diye açıkladı milyarder. "Zorlu eğitimlerden geçtiler. Bugünün pek çok süperstar sporcusunun kullandığı bir terimi ödünç alacak olursak, onlar acıya rağmen oynadılar.' Potansiyellerini sonuna kadar zorladılar. En yüksek potansiyellerinin tam anlamıyla kaynağa dönüştürülmesi konusunda hırslı, amansız ve yırtıcıydılar. İngilizcedeki 'tutku' kelimesinin Latince kökeni acı çekmek' anlamına gelir. Bu kadınlar ve erkekler vizyonları, idealleri ve hayalleri için acı çektiler. Yeteneklerini artırmak için acı çektiler, cesaretlerini kazanabilmek için fedakârlıklarda bulundular. Sanatlarında ilerlerken ve onlara cazip gelebilecek başka şeylere sırt çevirirken çok zorlandılar. Şunu da söylemeliyim ki büyük icraatçılar dünyanın hali için de eziyet çektiler. Küçük oynamak

dünyamızı da aşağıya çeker, biliyorsunuz. Çünkü içinde sizin muhteşemliğinizin olmadığı bir gezegen daha yoksul bir yer olur."

Bir anda dizlerinin üstüne çöktü. Dümdüz yere yattı, gözlerini kapattı ve kollarını kalbinin üstünde kavuşturdu. Sonra horlamaya başladı. Yüksek sesle.

"Şimdi ne yapıyorsun dostum?" diye sordu ressam. Hem şaşırmış hem de eğleniyormuş gibi bir hali vardı.

"Gönüllü rahatsızlık," cevabı gecikmedi.

Biraz daha horlama.

"Oyuncak ayımı istiyorum!" diye haykırdı. "Ve pijamalarımı!"

Stone Riley daha sonra parmağını emmeye başladı.

"Gerçek dışı bir adam," deyip güldü girişimci. Bu aykırı iş insanının yeni numarasının onu çok eğlendirdiği ortadaydı.

Milyarder gülümsüyordu; belli ki komedi becerisi kadar sıra dışı öğretmenlik becerisi de onu keyiflendirmişti.

Yerden kalkmadan, "İnsanın iradesini güçlendirmesinin en iyi yolu, kendini gönüllü olarak rahatsız edici durumlara sokmasıdır. Söz Cambazı bunlara 'Güçlendirici Senaryolar diyor. Çok gençken ve içimden gelmediği zamanlarda, kendimi yapmam gereken bir şeyi yapmaya zorlama becerim çok daha zayıfken daha düşük arzularıma çok kolay yenik düşerdim. Öz disiplin kaslarım kullanılmamaktan güçsüz düşmüştü. Söz Cambazı sabah 05.00 rutinini bütün kariyerim boyunca benimle kalacak şekilde oturtabilmem için çok güçlenmem gerektiğini biliyordu. Bu yüzden kendimi aktif olarak zor durumlara sokmamı sağladı. Bu tıpkı sihir gibi işe yaradı."

"Ne gibi durumlar?" diye sordu ressam.

"Haftada bir gün yerde uyuyordum."

"Ciddi misin?" dedi girişimci. "Gerçekten mi?"

"Kesinlikle," diye onayladı milyarder. "Ayrıca her sabah soğuk duş almaya başladım. Dünyadaki pek çok başarılı kadın ve erkeğin ilkel güçlerini ortaya çıkarabilmek ve kaynağa dönüştürmek için yaptığı gibi haftada iki kez oruç tutuyordum. Yemek yemediğim oruç günlerinde ne kadar zaman kazandığıma inanmazsınız.

Düşüncelerimin ne kadar netleştiğine ve ne kadar enerjik olduğuma da. Ah, bir de Zürih'teki dairemde olduğum zamanlarda dayanıklılığımı artırmak için üstümde sadece bir tişört ve şortla karda koşarak sert kış antrenmanları yapardım."

Ayağa kalktı.

"Tac Mahal'e geldiğimizden beri söylemeye çalıştığım tam olarak bu: Dünya standartlarında bir öz kontrol geliştirecek kapasiteye sahipsiniz. Bilim bunu doğruluyor. Kilit nokta, beyninizi yeni sinir yolakları geliştirmeye itmek ve irade kaslarınızı gerilmeye, esnemeye zorlamak, bu doğal kaynakları bilinçli bir şekilde en üst düzeye taşımak. Bu sayede her insan nasıl engellerle karşılaşırsa karşılaşsın, ne tür zorluklar yaşarsa yaşasın muhteşem hedeflerine ulaşma arayışlarını sürdürebilecek kadar güçlü, cesur ve yenilmez olabilir. Sizce neden deniz ve SAS komandoları -gerçek irade savaşçıları- kendilerini aktif bir şekilde insanın ruhunu ezen senaryolara maruz bırakırlar? Yağmur altında, sırtlarında ağır çantalarla yapılan o uzun koşular. Gecenin bir vakti çamur birikintilerinin içinde sürünmeleri. Vahşi doğada buldukları yiyecekleri yiyip mahrumiyet içinde yaşamaları. Okyanusa uçurumdan sırtüstü ve gözleri bağlı halde atlamak gibi testler aracılığıyla korkularıyla yüzleşmeleri ya da onları en çok kısıtlayan şeyleri aşacak şekilde eğitilebilmek için psikolojik aşağılanma içeren egzersizlere katlanmaları. Bakın çocuklar, cesaret -ve muhteşemliğinizin tam anlamıyla ortaya çıkabilmesi için gerekli olan zor şeyleri yapma becerisi- ilahi bir armağan değildir. Hayır. Hiç değildir. Gönüllü bir uygulamadır. Dayanıklılık ve demir gibi bir irade, adanmışlığı gerektirir. Bu yüzden size daha fazla zorlayıcı şey yaparak iblislerinizi boğmaya, ejderhalarınızı katletmeye ve canavarlarınızı kucaklamaya başlamanızı öneriyorum. Bu, ustaca bir başarıya ve sonunda çok gurur duyacağınız bir özel hayata giden en kesin yollardan biridir. Aklıma İrlandalı oyun yazarı George Bernard Shaw geldi. Tanrım, o adamın çok havalı bir sakalı varmış."

"Onu hiç gördünüz mü?" diye devam etti.

"Ben görmedim," diye karşılık verdi ressam.

"Görmelisin, acayip bir şey," dedi Bay Riley.

Sonra parmaklarını sekiz kez şaklattı. Bunu takiben mozolenin içinden bir yerden bilinmeyen bir ses yükseldi. "'Mantıklı adam dünyaya uyum sağlar, mantıksız adam ise dünyayı kendine uydurmaya çalışmakta ısrar eder. Bu yüzden bütün ilerlemeler mantıksız adama bağlıdır.'"

Ses kesildi.

"George Bernard Shaw bu sözleri 1903 yılında kaleme aldığı dört perdelik *İnsan | Üstüninsan* oyununda dile getirmiş. Söylemeye çalıştığım şey şu: Becerilerinizi, yeteneklerinizi, hayranlık uyandıran hedeflerinizi ve dünyayı aklınıza nasıl yatıyorsa o yönde değiştirme güdünüzü hayata geçirmek istiyorsanız asla ama asla mantıklı davranmayın."

Milyarder duraksadı. Sonra iki öğrencisinin daha önce kimsenin yaptığını görmediği bir şey yaptı: Sol elinin işaret ve başparmağı arasında kalan etli kısmı öptü. "Bu arada, dünyayı yukarıya çekebilmek için önce kendinizi sevmelisiniz," diye mırıldandıktan sonra dersine kaldığı yerden devam etti.

"İlham verici," dedi ressam. "George Bernard Shaw'un sözleri yani."

"Araştırmalar kendinizi iradenizi azami düzeye taşıyacak şekilde eğitmenin efsanevi bir hayatın en büyük başarılarından biri olduğunu doğruluyor," dedi milyarder. "Gallerli kâşif Henry Morton Stanley, öz kontrolün baruttan daha elzem olduğunu ifade etmişti."

"Kesinlikle ilham verici."

"Bakın," dedi milyarder, "ünlü sporcuların ve efsanevi sanatçıların, saygın devlet büyüklerinin biz diğerlerinden daha fazla doğal irade sahibi olduğu bir efsanedir. Kocaman bir yalandır. İşin aslı," diye açıkladı, "bu sıra dışı insanlar da hayata sıradan insanlar olarak başladılar. Sürekli pratikle ve kusursuz gündelik alışkanlıkları kalıcı hale getirmek için kesintisiz bir çabayla kendilerini özlemlerine ve onları çeken şeylere karşı idare etme güçleri gittikçe arttı ve sonunda kültür onları 'üstüninsanlar' olarak algılamaya başladı."

“Küçük, günlük ve ilk bakışta önemsiz ilerlemeler sürekli tekrarlandıklarında, zaman içinde şaşırtıcı sonuçlar verir,” dedi ressam, bu muhteşem yolculukta benimsediği değerli beyin dövmesini bir kez daha mutlulukla tekrarlayarak.

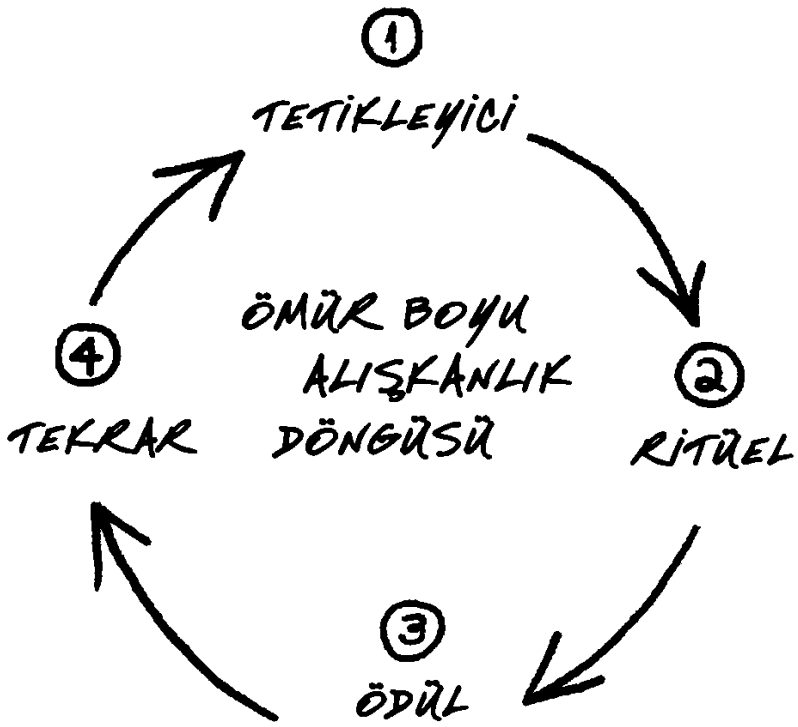
Uzanıp girişimcinin elini tuttu.

“Doğru,” dedi milyarder. “İradenizin insan gözüyle görülmeyen çok küçük optimizasyonları her gün tekrarlandıklarında sizi uzun süreli bir eğitimin sonunda bir Michelangelo’ya, da Vinci’ye, Disney’ye, Chopin’e, Coco Chanel’e, Roger Bannister’a, Pele’ye, Marcus Aurelius’a ya da Kopernik’e dönüştürebilir. Gerçek dâhiler hayata hep sıradan insanlar olarak başladılar. Ama güçlerini inşa etmek için o kadar çok ve o kadar sık pratik yaptılar ki dünya standartlarında bir duruş sergilemeleri otomatik bir hal aldı. Söz Cambazı’nın bana öğrettiği bir beyin dövmesi daha: *Efsanevi icraatçılar muhteşem olmanın pratiğini o kadar çok yaparlar ki muhteşem olmayan şekillerde davranmayı unuturlar”*

“Yani pratikten bahsedecek olursak, işe nereden başlayacağız?” diye sordu girişimci. “Çünkü ikimizin de çok daha fazla öz disiplin ve bir ömür sürecek mükemmel alışkanlıklara sahip olmak istediğimizi biliyorum. Özellikle sabah 05.00’te kalkma alışkanlığına.”

“Beni takip edin,” dedi Bay Riley.

Onları anıtın koridorlarından birine yönlendirdi ve bir dizi loş odanın önünden geçirip küçük bir bölüme soktu. Bir köşede bir kara tahta duruyordu. Milyarder bir parça tebeşir alıp tahtaya şu şemayı çizmeye başladı:

"Bu basit model, alışkanlıkların nasıl oluştuğu konusunda yapılan en son araştırmalara dayanıyor," diye anlatmaya başladı. "Başlangıç noktanız bir tür tetikleyici yaratmak olmalı. Erken kalkma ritüelini sabahlarınızın ayrılmaz bir parçasına dönüştürmek konusunda bu tetikleyici, baş ucunuza sabah 05.00'te çalan eski tarz bir çalar saat koymak kadar basit olabilir. Roma'ya gittiğimiz zaman size neden odanızda teknolojiye yer vermemeniz gerektiğini açıklayacağım."

Girişimci ve ressam aynı anda, "Roma mı?" dediler.

Milyarder onları duymazlıktan geldi.

"Çalar saat tetikleyicisini işleve soktuktan sonra sıradaki adım, şemada da görebileceğiniz gibi, kodlamak istediğiniz rutini uygulamak olacak."

"Yani yataktan kalkmak, öyle mi?" dedi girişimci.

"Evet," diye karşılık verdi milyarder. "Zaten aşikârmış gibi görünüyor ama yataktan akıl yürüten zihniniz —prefrontal korteksiniz- size uykuya dönmeniz için bir sürü bahane bulmadan önce kalkmalısınız. İşte tam o anda yataktan kalkarak,

nöroplastisitenin gücü aracılığıyla beyninize erken kalkma nöral devresini kurarsınız. Unutmayın, birlikte ateşlenen beyin yolakları zamanla bir araya gelerek güçlü bir nöral otoyol oluşturur. Yatakta kalmak ile kalkıp güne harika bir şekilde başlamak arasında bir karar verme durumunda kaldığınız anda iradenizi güçlendirme şansına kavuşursunuz. Başlangıçta bunun size rahatsız edici geleceğini biliyorum."

"Bütün değişimler başlangıçta zor, ortasında karmaşık ve sonunda muhteşemdir," dedi ressam araya girip Söz Cambazı'nın beyin dövmelerinden birini pekiştirerek.

"Evet," diye onayladı milyarder. "Dört kısımdan oluşan yeni bir ritüeli programlama kalıbının bir sonraki adımı, önceden ayarlanmış bir ödülün hazır olması. Sizi harekete geçiren ve yeni alışkanlığı gerçekleştirme dürtünüzü güçlendiren şey ödüldür. Zaferlerinizin ilerlemesi için her zaman ödüllerin gücünden istifade edin. Yani kolay olan yerine doğru olduğunu bildiğiniz şeyi yaptığınızı ve yataktan saat çalar çalmaz fırladığınızı varsayalım. Size 20/20/20 *Formülünü* anlatırken sabah 05.00 ve 06.00 arasındaki Zafer Saati'nde yapacaklarınızı da detaylı bir şekilde izah edeceğim."

"Dostum, o formülü bize bir ara öğretsen diyorum," dedi ressam yine araya girerek. Kabalık etmiyordu. Üçüyle birlikte o küçük odada olsaydınız, bu şekilde konuşmasının tek nedeninin Sabah 05.00 Yöntemi'yle çok ilgilenmesi olduğunu anlardınız.

"20/20/20 *Formülü* yarın sabahın koçluk seansının konusu," dedi milyarder son derece zarif bir tavırla. "Şimdilik üçüncü adıma odaklanalım. Bir ödül belirlemelisiniz. İrade konusunda önde gelen araştırmacılar bize kalıcı davranışlar yaratabilmemiz için böyle yapmamızı söylüyorlar. Güneş doğarken uyanma ödülünüz, öğle yemeğinde tatlı niyetine bir parça az sütlü çikolata yemek olabilir. Gün içinde şekerleme yapmak olabilir; şekerleme yapmak gezegenin en büyük yaratıcı isimlerinin bir diğer favori ayinidir. Kütüphanenize eklemeyi istediğiniz kitabı kendinize armağan etmeyi de tercih edebilirsiniz. Hangisinin size doğru geldiğine kendiniz karar verebilirsiniz."

“Anlaşıldı,” dedi girişimci. Bu bilgilerin işteki performansını artıracağından, zihin yapısını, kalp yapısını, sağlık yapısını ve ruh yapısını çarpıcı bir şekilde iyileştireceğinden, onu gerçekten kusursuz bir hayata yönlendireceğinden emindi artık.

“İyi. Bu bizi modelin son noktasına getiriyor,” dedi milyarder, o Tac Mahal odasında elindeki tebeşir parçasıyla tahtadaki “tekrar” kelimesini işaret ederek.

“Zayıf benliğinizin en cılız dürtülerini ortadan kaldırmanın ve kendinizi en iyi yanınızın ortaya çıkmasına engel olan arzulardan ve baştan çıkarıcı unsurlardan kurtarmanın yolu, yerleştirmek için çaba harcadığınız yeni davranışı yorulmak bilmeden tekrarlamaktır. Burada insanın aklına *sebatkâr* kelimesi geliyor. Ömür boyu Sabah 05.00 Kulübü üyesi olarak kalma taahhüdünüzde sebat etmelisiniz. Kendinize verdiğiniz, yaşamınızı değiştirecek bu sözü yerine getirmekte kesinlikle kararlı olun ve bahaneler üretmeyin. Taahhüdünüzü her yerine getirişinizde, egemen benliğinizle ilişkinizi derinleştireceksiniz. Şafakta yataktan her kalkışınızda karakterinizi arındıracak, iradenizi güçlendirecek ve ruhunuzun ateşlerini besleyeceksiniz. Sanırım sizin gibi iki harika insanın anlamasına yardım etmeye çalıştığım asıl şey şu: Muhteşemliğinizin gerçek boyutları, sizi izleyen gözlerin önünde yaşadığınız dışsal anlarda değil; yalnız başınıza pratik yaptığınız o ilk, yumuşak ışıkta kendini gösterir. Kimse size bakmazken yaptıklarınızla dünyada yenilmez olabilirsiniz.”

Girişimci, “Şampiyonluk takımları hakkında çok şey okudum,” dedi. “Bunun şirketimde süper ekipler kurmama büyük faydası oldu. Öğrendiğim bir şey varsa o da şu: Kazanan takımları zafere taşıyan şey, başa baş bir final maçının son saniyelerinde nasıl oynadıkları değil, pratikte ne kadar disiplinli oldukları.”

“Kesinlikle,” dedi milyarder. “Bir şampiyonluk maçının son saniyelerinde yapılan akıllıca hamleler *otomatiktir;* o muhteşem hareketlerin eğitim boyunca saatlerce tekrarlanmasının sonucudurlar.”

Ressam içinden, *ne kadar doğru*, diye geçirdi.

“Bu sabah sizi serbest bırakmadan önce sizinle paylaşmam gereken bir öğrenme modeli daha var; bir alışkanlığı oturtmanın altmış altı günlük bir süreç olduğunu inanılmaz bir netlikle ortaya koyan bir model. Ancak bu konuya geçmeden önce sizinle öz disipline dair birkaç pratik nokta daha paylaşmak istedim.”

“Harika,” dedi ressam. “Bugünkü ders benim için muazzamdı. Erteleme alışkanlığımı yenmeme faydası olacağını biliyorum ve sanatımı iyileştireceğinden de eminim. Hem zaten formumu kalibre etme konusunda ilerleme kaydetmeye başladım bile.”

“Başladı gerçekten,” dedi girişimci göz kırparak.

“Pekâlâ, iradenin yorulduğu zaman güçsüz düştüğünü unutmayın. Bilim insanları buna ego tükenmesi’ diyor. Her sabah dolu bir öz kontrol piliyle uyanıyorsunuz. Sizden, içsel imparatorluğunuzun ayağa kalkması için en önemli aktiviteleri kapasitenizin en güçlü olduğu zamanda, yani sabah 05.00’te yapmanızı isteme nedenim bu. Mesele şu: Toplantılara girerek, mesajlarınızı kontrol ederek, görevlerinizi yerine getirerek gün içinde ilerledikçe kendinizi ayarlama beceriniz azalır, tıpkı baştan çıkarıcı unsurları idare etme ve zayıf dürtülerinizle baş etme gücünüz gibi. İnsanın disiplin kaslarının karar ala ala yorulması, birçok başarılı insanın nasıl olup da kariyerlerini yok edecek aptallıklar yapabildiğini açıklıyor. Bu insanlar gün içinde önemli kararlar aldıkları için, düşüşlerine neden olan dürtülere teslim olabiliyorlar. Akşam saatleri geldiğinde pillerinde arzularını kontrol etmeye yetecek irade gücü kalmıyor.”

“Çok etkileyici,” dedi girişimci. “Bu çok şeyi açıklıyor.”

“Yani işin sırrı bu öz kontrol kasını dinlendirip iyileştirmekte saklı,” diye açıkladı milyarder. “Çok fazla yorulmasına asla izin vermeyin. İradenizin en zayıf anı, en yorgun olduğu zamandır. Burada kazanılması gereken kilit farkındalık bu. En kötü kararlarımızı yorgunken alır, en zayıf tercihlerimizi yorgunken yaparız. Bu nedenle kendinizi yormayın. Nokta. Size dünyanın en başarılı insanlarının, iradeleri gibi paha biçilmez bir varlıklarını kişisel yenilenme sanatıyla nasıl koruduklarını anlatacağım güçlü bir ders planladım.”

Bay Riley öksürmeye başladı. Endişe verici, boğuk bir öksürüktü bu. Üzerinde durulmayacak öksürüklerden değildi.

"Ah," dedi kendini toparlayınca. "Lütfen araştırmaların dış düzenin disiplininizi artırdığı görüşünü desteklediğini de aklınıza yazın. Steve Jobs'ın NeXT'te olduğu zamanlarda çalışma alanını minimalist tarzda ve beyaz ağırlıklı dekore ettirmesi bu yüzdendi. Dağınıklık, öz kontrolünüzü azalttığı gibi bilişsel bant genişliğinizi de düşürür."

"Belki de dâhi olarak nitelendirilen pek çok insanın her gün aynı üniformayı giymesi bu yüzdendir," dedi ressam. "Hayatlarında düzeni ve yapıyı korumak istedikleri için. Her sabah sınırlı irade gücü ve zihinsel konsantrasyonla uyandığımızı anladıkları için. Bu yüzden bu değerli armağanları ne giyeceğimiz ya da ne yiyeceğimiz gibi önemsiz seçimlere yayarak ziyan etmek yerine güçlerini birkaç önemli aktiviteye odaklayabilmek için olabildiğince çok şeyi otomatikleştiriyorlar. Şimdi dâhilerin neden dâhi olduklarını daha iyi anlıyorum. Bütün gün sadece sanatım ve bir iki şeyle daha uğraşsaydım senin dediğin gibi 'karar yorgunluğu çekmezdim. Böylece akşamları çok fazla zaman kaybetmez ve gün biterken aptalca televizyon programları izlemek, bir sürü abur cubur yemek ve bolca tekila içmek gibi sayısız yanlış tercih yapmazdım."

"Pekâlâ," dedi milyarder. "İkiniz de 'bütün değişimlerin başlangıçta zor, ortasında karmaşık ve sonunda muhteşem olduğunu artık biliyorsunuz. Bu içgörü, zihin yapınızın sabit bir inancı olarak kendine yer edinme yolunda olmalı. Şimdi, şafakla birlikte uyanma düzenine odaklanmak adına daha fazla itici güç toplamanız için, Söz Cambazı'nın bu güçlü beyin dövmesini parçalara ayırıp her alışkanlık yerleştirme sürecinde mutlaka geçilen üç safhayı açıklayan bir modele dönüştürelim. Öğrenmek üzere olduğunuz şeye bayılacaksınız. Kulağınızı dört açacağınız konusunda bana söz verir misiniz? Size bunu da anlatırım, ardından bu sabahın seansını bitiririz."

"Söz veriyoruz," dedi girişimci ve ressam aynı anda.

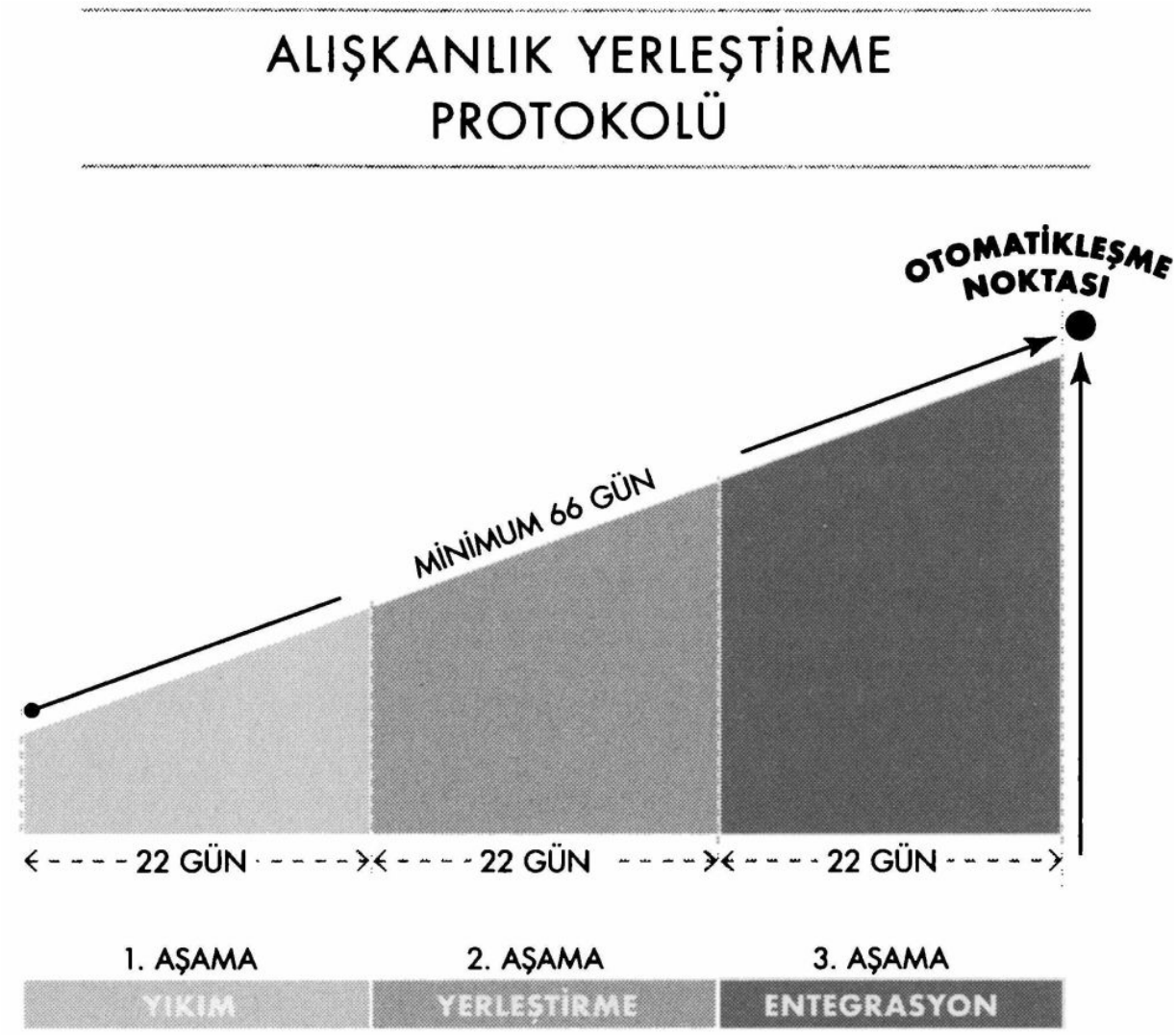
"İzci sözü mü?" dedi milyarder elini ortaya uzatarak.

Girişimci, "Evet," diyerek elini milyarderin elinin üstüne koydu.

Ressam da aynısını yaptı. “Evet.”

“Harika,” dedi Bay Riley.

Üç arkadaşı Tac Mahal’e sokan korumalardan biri içeri girdi ve sırt çantasından bir tablo çıkardı. Üstünde yazanları herkesin rahatça görebilmesi için el fenerini tabloya tuttu. Tablo şöyleydi:

“Her yeni alışkanlığın kodlanması sürecinde önce bir yıkım döneminden geçersiniz,” dedi Bay Riley tablonun ilk aşamasını işaret ederek. “Bunu sürdürürseniz, sürecin yeni nöral yolakların oluşacağı ve gerçek yerleştirmenin başlayacağı iki aşamasına kesin olarak ilerlersiniz. Karmaşık orta kısım burasıdır. Nihayetinde herhangi bir yeni rutini normalinize dönüştürme pratiğinize bağlı

kalarak son ve harika aşamaya -entegrasyona- ulaşırsınız. Londra Üniversitesi Akademisine göre egzersizin tamamı yaklaşık altmış altı gün sürüyor. Söz Cambazı, öğretilerinde bu güçlü olguyu *Minimum 66 Gün* olarak adlandırmış. Yeni bir alışkanlık oluşturmak için altmış altı gün sürecek bir antrenman. Bu yüzden birkaç günün, birkaç haftanın ve hatta iki ayın sonunda pes etmeyin. *Sabah 05.00 Kulübü üyesi olmak istiyorsanız kendinize verdiğiniz söze en az altmış altı gün sadık kalın. Ne olursa olsun.* Bunu yaparsanız hayatınızın geri kalanı kat kat daha iyi olacaktır. Bu konuda size bütün kalbimle söz veriyorum.

"Şimdi, başlangıçta her değişim zordur. Söz Cambazı'nın birinci aşamaya 'Yıkım' demesi bu yüzden. Başlangıçta zorlanmadan gerçek bir değişim mümkün olmaz. Zor olması gerekiyor çünkü zihninizin eski kalıplarını yeniden yazıyor ve eski işleme biçimlerinizi ortadan kaldırıyorsunuz. Ayrıca kalbinizin ve duygularınızın eski programlarını yeniden yazıyorsunuz. Space Shuttle'ın kalkıştan sonraki ilk altmış saniyede neden yeryüzünün etrafında tam tur atarken tükettiğinden daha fazla yakıt tükettiğini biliyor musunuz?"

"Çünkü kalkıştan sonra yerçekiminin gücüne karşı koyması gerekiyor."

"Aynen öyle," dedi milyarder. "O ilk kuvvetleri yenip kaçış ivmesine ulaşmak çok büyük miktarda yakıt gerektiriyor. Ancak bunu bir kez yaptığı zaman momentum devreye giriyor ve mekik normal hareketine başlıyor. Herhangi bir yeni alışkanlık yaratmanın ilk safhası -Yıkım Aşaması- da böyledir. Derine işlemiş alışkanlıklarınızı, baskın ritüellerinizi ve alışıldık performans durumlarınızı yenmeniz gerekir. Kendi yerçekimi kuvvetinizi aşmak zorundasınız; ta ki kaçış ivmeniz devreye girene kadar. Başlangıçta bu hayli zordur. Size yalan söylemeyeceğim. Benimle olduğunuz zaman zarfı içinde sabahları 05.00'te kalkmak konusunda ikiniz de çok iyi iş çıkardınız. Ancak henüz birinci safhada olduğunuz ilk yirmi iki gün boyunca duvara çarpacaksınız. Bunda bir sorun yok; bu, alışkanlık yerleştirme sürecinin üst düzey üretkenlik ve daha zengin bir hayat arayışında olan herkesin atlatması gereken bir

parçası. Kendini gün doğmadan kalkmaya hazır hisseden pek çok insan için bu ilk safhanın her günü zordur. İçlerinden pes etmek gelir. Erken kalkmanın onlara göre olmadığından yakınırlar. Bu rutine uygun olmadıklarından, bu zahmete değmediğinden. Benim tavsiyem çok basit: *Ne pahasına olursa olsun devam edin. Ustalığın kapısını sebat beklen* Bize en zor gelen şeyler en değerli olanlardır. Medeniyetimizin en başarılı isimlerinin ve en büyük kahramanlarının, güçlerini çok büyük önem taşıyan zor şeyler yaparak edindiklerini aklınızdan çıkarmayın. Şu kuralı da hatırlayın: *Seçim yapmak zorunda kaldığınızda her zaman sizi en fazla zorlayacak olanı, daha fazla büyümenizi ve yeteneklerinizin, becerilerinizin ve cesaretinizin ortaya çıkmasını destekleyecek olanı seçin.* Yani içinizden pes etmek gelse de direnin. Bir sonraki aşamaya geçmeniz uzun sürmeyecek. Olumsuz düşüncelerin, tatsız duyguların ve pes etme arzusunun her yeni rutini oturtma sürecinin normal bir parçası olduğunu bilin. İlk yirmi iki gün küçük çaplı bir işkence şeklinde geçecek."

"Bunun sebebi, birinci safhanın, yenilerinin kurulabilmesi için eski oluş biçimlerinin yok edilmesini içermesi, değil mi?" diye sordu girişimci.

"Kesinlikle," dedi milyarder. "Ayrıca bir şeyi daha önce yapamamış olmanız şimdi de yapamayacağınız anlamına gelmez," diye ekledi başını onlara cesaret vermek istercesine sallayarak. "Kafanıza yerleşmesi için söylediğim şeyi tekrarlamalıyım: Başlangıcı zor olmazsa gerçek -ve değerli- bir değişim mümkün olmaz. Toplum bizi bir şeyin başlangıcı zorsa onun kötü bir şey olduğunu düşünmeye programlar. Yaptığımız şeyi bırakmamız gerektiğini. Eski normalimizin güvenli alanına dönmemiz gerektiğini. Ama o işleyiş şeklinde, efsane olma yolunda hiç büyüme ye ilerleme kaydedilemez. Hiç."

"Ne kadar doğru," dedi girişimci. "Tanıdığım herkes her gün aşina olduğu şeyleri tekrarlıyor. Pekâlâ, belki herkes değil ama çoğu insan öyle yapıyor. Aynı düşünceler, aynı davranışlar, aynı hamleler."

"Değişemeyecekleri için değil," dedi Bay Riley "sadece iyileşmeyi kafaya koymadıkları ve bu süreci nörobiyolojilerinin, psikolojilerinin, fizyolojilerinin, duygularının ve spiritüelliklerinin doğal mucizelerini devreye sokmasına yetecek kadar devam ettirmedikleri için. Şu anda size kolay gelen *her şey* başlangıçta çok zor gelmişti, biliyorsunuz."

Milyarder, görevlinin elinden feneri aldı ve ışığı öğrenme modelinin ikinci aşamasına tuttu. "Teşekkürler Krishna."

"Burada gördüğünüz gibi, bütün değişimler orta safhada karmaşıktır. İkinci safhaya yerleştirme' deniyor çünkü bu noktada bir tür içsel tadilattan geçtiğiniz söylenebilir. Çok daha iyilerinin atılması için eski temellerin yıkılması gerekir. Bu safha kafanızı karıştıracak, sizi strese sokup bunaltacak. Pes etme arzunuz şiddetlenecek ve Sabah 05.00 Kulübüne katılma kararının berbat bir karar olduğunu düşüneceksiniz. Sıcak yatağınıza dönüp koyunları saymaya devam etmenin özlemiyle yanıp tutuşacaksınız. Bunu bilin ve her şeyin yolunda olduğuna inanın. Hem de *fazlasıyla* yolunda olduğuna. Siz bunu göremeseniz de erken kalkma rutinini ömrünüzün sonuna kadar kalıcı kılma yolunda ilerleme kaydediyorsunuz. Her şey kolaylaşmak üzere. Gerçekten. Sürecin ikinci safhasındasınız, hepsi bu. Sadece *karmaşık* geliyor. Ve kaotik görünüyor. Gerçek şu ki harika bir şekilde büyüyorsunuz. Yepyeni bir performans kademesine yaklaşıyorsunuz. Ünlü psikolog Carl Jung, 'Her düzensizlikte bir düzen vardır,' demiştir.

"Yani siz bu paha biçilmez yeni sabah rutinini kalıcı hale getirirken yeni nöral yolaklar ürettiğiniz için beyin yapınız buna isyan ediyor. Bütün sisteminiz yeni baştan kuruluyor. Dürüst olmak gerekirse artık ciddi anlamda yabancı topraklardasınız. Yeşil filizler veriyorsunuz. Okyanusa açılıyorsunuz. Yeni potansiyel topraklarını fethediyor ve optimizasyonun daha yüksek evrenlerine giriyorsunuz. Korku hormonu kortizol bu dönemde yükseldiği için çoğu zaman korku duyuyorsunuz. Beyninizin içinde olanlar çok büyük enerji rezervlerinizi tüketiyor. Bu nedenle alışkanlık yerleştirme sürecinin ikinci aşamasında sık sık yorgun hissedersiniz. Kadim bilgeler ve filozoflar bu türden derin kişisel dönüşümlere

‘Ruhun Karanlık Gecesi’ demişler. Bir zamanların tırtılı, zorlu ancak sihirli bir süreçten geçerek kelebeğe dönüşüyor. Mistikler bir yolculuk olarak derin ve gerçek değişimin bir dizi küçük ölüm içerdiğini yazmışlardır. *Eski sen ölmeli ki daha iyi bir sen doğabilsin*. Söz Cambazı, ‘Muhteşemliğe yükselebilmen için zayıflıklarını yok etme sürecinden geçmelisin,’ der. Kabul ediyorum, çarpıcı sözler. Ama guru doğru söylüyor. İkinci safhada bazen her şey dağılıyormuş gibi bile hissedebilirsiniz. Ama aslında her şey bir araya geliyor, hatta iyileşiyordun İnsani algınız, daha önce öğrendiğiniz gibi, genellikle gerçek değildir. Dünyayı belli bir objektiften görmenizin sonucudur. İşin aslı, güvende olma yanılgısı her zaman kişisel ustalığa yükselişinizden çok daha ölümcüldür. Yaklaşık yirmi iki gün boyunca sürecin ikinci safhasında kalın. Ve *aklınızın bile alamayacağı* ödüllerin yolda olduğunu bilin.

“Bu söylediklerin çok hoşuma gitti,” dedi ressam. “Erken kalkma ritüelini hayatımın sonuna kadar kalıcı kılacağım, bu beni çok zorlayacak olsa da.”

Milyarder sessizleşti.

“Bu sökme ve dönüştürme sürecinden defalarca geçtim. Ne zaman yeni bir alışkanlık ya da daha üstün bir beceri için, hatta daha ileri bir çekirdek inanç için kolları sıvasam bu ölüm ve yeniden doğuş döngüsüne girerim. Gerçekten sonunuz gelmiş gibi hissedeceğinizi söylemeden geçemeyeceğim. Zaman zaman korkacak, bir süre çok yorulacaksınız ve egonuzun karanlık sesinin söyledikleri kafanızı karıştıracak. Bazen delirdiğinizi bile hissedebilirsiniz. Bu işi çok az insanın yapabilmesi bu yüzdendir. Çok az insanın destansı performansın doruklarına çıkabilmesi ve kültür üzerinde dünya çapında etki yaratabilmesi de. Bu sadece gerçek savaşçıların kaldırabileceği bir süreçtir. Çok büyük cesaret, güçlü bir inanç ve nadir rastlanan bir karakter gücü gerektirir. Siz bunların hepsine sahipsiniz. Bunu uygulamayı kafanıza koyun yeter. Dediğim gibi, pratikle ve sabırla her şey kolaylaşacak. Zamanla da otomatikleşecek.”

Milyarder, “Pekâlâ, çocuklar,” diyerek oyuncularını yüreklendiren bir futbol koçu gibi el çırptı. “Çok iyi gittiğinizi

biliyorum. Bu yüzden hatırlamaya devam edelim. Birinci safhada eski kalıpların yıkılması yoluyla yeni alışkanlık benimseme sürecine bağlı kalın. Sonra nöroplastisite ve duygusal çekirdeğinizde daha iyi yolakların kurulması yoluyla, beyninizde yeni devrelerin oluşumuyla yola devam edin. Bunları yaparsanız yükselişinizin son kısmına, yani 'Entegrasyon olarak adlandırdığımız üçüncü safhaya ulaşırsınız. Unutmayın: Her değişim başlangıçta zor, ortasında karmaşık ve sonunda *muhteşemdir"*

Durdu, kibarca gülümsedi ve sonra ayak parmaklarına dokundu. Ardından başparmağı ve işaret parmağı arasındaki etli kısmı bir kez daha öptü. Sonra sözlerine devam etti.

"Son safha her şeyin bir araya geldiği kısımdır," diye açıkladı. "Bu safhada Sabah 05.00 Kulübü'nün ömür boyu üyesi olma taahhüdünüzün faydalarını görmeye başlarsınız. Bir insanın beyni -ve kendisi- için gerekli olan kabaca altmış altı günlük sürecin sonuna yaklaşıyorsunuz. Yani artık başarı zamanı. Başlangıçtaki bozulmadan geçtiniz, orta safhanın tehlikesini ve kaosunu aşmayı ve diğer tarafa daha güçlü, daha becerikli, daha üstün -aynı zamanda yenilmez- doğanızla yakınlık kurmuş olarak çıkmayı başardınız. Artık kendinizin en muhteşem halinin bir sonraki versiyonusunuz, oyunu daha güçlü oynamaya ve teşkil edeceğiniz örneğin ihtişamlı gücüyle daha fazla insanı etkilemeye, ilkel kahramanlığınızı sahiplendiğiniz için dünyaya daha faydalı olmaya hazırsınız. Üstünde çalıştığınız yeni alışkanlık psikolojik, duygusal, fiziksel ve spiritüel düzeyde entegre olurken, sarf ettiğiniz onca çaba, yaptığınız fedakârlıklar, çektiğiniz acılar, tutarlılığınız ve büyük cesaretiniz bu safhada bir araya geliyor. Yeni normalinize dönüşüyorlar."

"Normal mi?" dedi ressam. "Hayat kolaylaşıyor mu yani?"

Milyarder bir anda Tac Mahal'in mermer zeminine uzandı ve yine şınav çekmeye başladı. Büyük bir maç için antrenman yapan bir boksörü anımsatıyordu.

"Tanrı aşkına, yine ne yapıyorsun?" diye sordu girişimci keyifle. İçinden, *düşündüğümden de deliymiş*, diye geçirdi. *Ona bayılıyorum*.

“Hayatın başlıca amacı büyümektir; potansiyelinize ulaşmak için sınırlarınızı sürekli zorlamaktır. Her gün çektiğim şınavlar beni dünya standartlarına doğru sürekli optimizasyon halinde tutmaya yarıyor. Ayrıca kendimi genç, mutlu ve canlı hissetmemin muhteşem bir yolu. Can sıkıntısı insanın ruhunu öldürür.”

Bay Riley bunu söyledikten sonra ayağa kalktı.

“A sınıfı oyuncular için bir dağın zirvesi bir sonrakinin etekleridir. Yeni bir alışkanlığın yerleştirilmesi bir sonrakine başlama fırsatını beraberinde getirir. Günde bin şınav çektiğimi biliyor musunuz? Müthiş bir egzersiz. En iyi egzersizlerden biri. Çok da basit. Sıkı ve formda kalmamı sağlıyor. Özüme iyi geliyor. Ayrıca egzersiz, kalça kaslarım açısından da faydalı oluyor,” dedi tuhaf bir ifadeyle.

“Ama günde bin şınav çekmek aynı zamanda bana durmamamı hatırlatan bir ritüel. Büyümeye devam etmemi. Zihin yapımı, kalp yapımı, sağlık yapımı ve ruh yapımı yükseltmeye ve en iyi halime uzanmaya devam etmemi. Dürüstçe söylüyorum: Başarısız olmaktan korkmuyorum. O da uçmayı öğrenmenin bir parçası. Ben sadece büyümemekten korkarım.”

“Seni anlıyorum,” dedi girişimci, not defterine telaşla bir şeyler karalarken.

Milyarder işaret parmağını öğrenme modelinin üstünde dolaştırdı ve “Otomatikleşme Noktası” yazan yerde durdu.

“İşin heyecan verici yanı, otomatikleşme noktasına ulaştığınızda sabah 05.00’te kalkmak için irade gücüne ihtiyacınızın kalmaması. Yeni düzenin insan işletim sisteminize iyice yerleşmesi süreci tamamlanmış oluyor. Şafaktan önce kalkmak ayrılmaz bir parçanıza dönüşüyor. Ve kolaylaşıyor. Adanmışlığınızı altmış altı gün boyunca sürdürmenizin gerçek ödülü şu: Erken kalkma alışkanlığını yerleştirmek için kullandığınız irade gücü, dünya standartlarında başka bir alışkanlık üzerinde çalışabilmeniz için özgür kalıyor. Yani daha da üretken, refah içinde, neşeli ve başarılı olma şansınız var. Bütün profesyonel sporcuların gizli sırrı budur. Ortalama bir insandan daha fazla öz disipline sahip olmaları değil, sahip oldukları dürtü kontrolünü maçı kazandıran rutinler iyice yerleşene

kadar, altmış altı gün boyunca kaynağa dönüştürmek için çabalamaları. Sonrasında da iradelerini uzmanlıklarını iyileştirecek başka bir şeye yönlendirmeleri. Sahalarına öncülük etmelerine ve zafere ulaşmalarına yardımcı olacak başka bir uygulamaya. Profesyoneller bir alışkanlığı yerleştirdikten sonra bir başkasına yönelirler. Kazandıran davranışları zaman içinde otomatikleşir. Sistemli bir hal alır. Âdet haline gelir. O davranışlar bir kez yerleştikten sonra gerçekleşmeleri için hiçbir çaba gerekmez. Bu süperstarlar zafer alışkanlıklarını çok sık tekrarladıkları için, onları yapmadan durmayı unuttukları bir noktaya ulaşırlar."

"O alışkanlıkları uygulamanın, uygulamamaktan daha kolay olduğu bir noktaya ulaşırlar, öyle mi?" diye sordu girişimci.

"Kesinlikle," dedi milyarder.

Ressam heyecanlanmıştı. "Bunlar hem özel hayatım hem de ressam olarak işim açısından çok değerli bilgiler. Süreci doğru anladıysam bu üç safhanın her biri yaklaşık yirmi iki gün sürüyor, öyle mi?"

"Doğru. Otomatik bir rutin olarak sabitlenmesi de yaklaşık altmış altı günü buluyor. Buna Otomatikleşme Noktası diyoruz çünkü alışkanlıkların yer edinmesi yaklaşık dokuz hafta sürer. Sakın birinci haftanın sonunda sabah 05.00'te kalkmaya son vermeyin. Sürecin ortalarında sizi zorlamaya başlayınca pes etmeyin. Tıpkı Şah Cihan ve işçilerinin Tac Mahal'i inşa edip dünya harikalarından birine dönüştürürken yaptıkları gibi, egzersiz süresince zorluklar karşısında direncinizi koruyun. Muhteşem olmak sabır gerektirir. Deha zaman alır. Gün doğarken ve insanların çoğu uyurken, kocaman yüreklerinizin gerçekleştirmek için yanıp tutuştuğu dış imparatorluklarınızı hayata geçirmek için, Dört İç İmparatorluk'unuzu geliştirmek adına kendinize bir saat ayırma taahhüdünüzden şaşmayın. Yeteneklerinizi sonuna kadar kullanma, güçlü yanlarınızı geliştirme, mutluluğunuzu kat kat çoğaltma ve içinizde hiçbir dış etkenin bozamayacağı bir huzur cenneti keşfetme çağrısını duymazlıktan gelmeyin. Bu, yenilmez, kırılmaz ve kendi alanınızda gerçek bir usta olmanın başlıca yoludur dostlarım. Hem

dünya harikaları için hem de sizin benzersiz yolunuz için geçerlidir."

"Buna bayıldım." Girişimcinin ağzı kulaklarındaydı. "Bravo. Bana çok yardımı olacak. Ustalığa ulaşmak için gerekli olan alışkanlıklara neden çok az insanın sahip olduğunu açıklıyor bu. İnsanlar başlangıçtaki hedeflerine, işler hale geçmelerine yetecek kadar sadık kalmıyorlar. Aslında kalabilirler ama kalmıyorlar."

"Evet," diye onayladı milyarder. "Bilginin ve eğitimin, öğrenmenin ve büyümenin bu kadar önemli olmasının sebebi budur. Çoğunluk bu hayat değiştiren modelden ve konu hakkında sizinle paylaştığım pratik içgörülerden habersiz. Habersiz oldukları bir şeyi uygulayamazlar. İşleme konmamış bilgi, potansiyelin tam anlamıyla kaynağa dönüştürülmesini önler. Hepimiz onu tanımlama şeklimize göre zafer için yaratılmışızdır. Ne yazık ki çoğumuz Söz Cambazı'nın bana öğrettiği ve şimdi de benim size aktardığım bu felsefe ve metodolojiyi hiçbir zaman öğrenemiyoruz. Söz Cambazı'nın çalışmalarını mümkün olduğunca çok insana aktarmaya gayret edin. Lütfen. Bu sayede insanların duyarsızlığın, vasatlığın ve kıtlığın karanlığından çıkıp hayatlarının geri kalanında şaşırtıcı işler başarmak için, içlerinde zaten var olan gücü bulmalarına yardım edebiliriz. Tanrım, bu dünyayı daha iyi, daha sağlıklı, daha güvenli ve daha sevgi dolu bir yere dönüştürmeliyiz."

Girişimci ve ressam, "Elbette," diyerek söz verdiler.

Sonra girişimci onu sarıp sarmalayan, asla unutamayacağı ortamı zihnine kazımak için etrafına baktı. Tuhaf, güzel ve muhteşem bir macerada, beklenmedik bir şekilde âşık olduğu bir adamın yanında duruyordu. Nefes kesici manzaraları, egzotik güzellikleri ve hem olağanüstü hem de özel insanlar olan halkı nedeniyle her zaman görmek istediği Hindistan'da, Dünyanın Yedi Harikasından birindeydi.

Bir an durup normal dünyasında yaşananları düşündü. Manipülasyonlar, hırsızlıklar, sadakatsizlikler ve ihanet. Ve birden güldü. Bu çoğumuzun sessiz bir korku içinde yaşayan iyi insanların uyum sağlamak, güçlü ve fiyakalı görünmek için sosyal maskeler taktığı iş toplantılarında duyduğumuz türden zoraki bir kahkaha

değildi. Hayır, bu kahkaha akıllıca yaşanacak bir hayatın gerçek hâzinelerini yeni keşfetmiş bir insanın elle tutulur sevinciydi.

Girişimci o anda ne kadar şanslı olduğunu fark etti.

Şirketini ele geçirme girişimleri bir şekilde bertaraf edilecekti çünkü hayat her zaman her şeyi en iyi şekilde yoluna koyardı. Girişimci bu durumu düşündüğü zaman içinde doğal olarak yükselen öfke, hayal kırıklığı ve bazen hüzün gibi doğal olan duyguları bastırmamayı öğrenmişti. Bu duygular zayıflıkla değil, insan olmakla, gerçek ve hatta cesur olmakla ilgiliydi. Bununla birlikte girişimci artık varlıktan, övgüden ve ünden daha önemli şeyler olduğunu anlamıştı. Bir de finansal açıdan zengin olan pek çok insanın aslında fena halde fakir olduğunu.

Hiçbir şey mutluluğumdan daha değerli değil. Hiçbir şey huzurum kadar paha biçilmez değil, diye düşündü.

Aşkı bulmuştu. Sağlığı hâlâ yer indeydi; bu harika dünyanın güzelliklerini görecek iki gözü, keşfe çıkacak iki bacağı, milyonlarca insanın karnı açken, her akşam sofrasına koyacak yiyeceği vardı. Başının üstünde bir çatısı vardı. Kitaplığında okunacak güzel kitapları, yaratıcılığını besleyen bir işi ve milyarderin sık sık söylediği gibi, sadece kendisinin değil, toplumun da faydalanabileceği bir ustalığa erişme imkânı vardı.

Böylece dünyanın dört bir yanından gelen bir sürü ziyaretçiye ilham vermiş bu muhteşem mozolede, güneş uçsuz bucaksız gökyüzünde yükselirken girişimci içinde hepimizin daha sık yapması gereken bir şeyi yapacak gücü fark etti.

Affetti.

Yatırımcılarına duyduğu düşmanlığı serbest bıraktı. Onu aşağıya çekmeye çalışanlara kırgınlığını ve ağır hayal kırıklıklarının her birini serbest bıraktı. Hayat bir şeyleri ciddiye almak için fazla kısaydı. Hayatının sonunda en önemli şey, o girişim sermayecilerinin onun şirketini ele geçirip geçirmedikleri değil, kendisinin insan olarak kime dönüştüğü olacaktı. Ve ürettiklerinin kalitesi. Ve yardım ettiği insanlar. Ve ne kadar güldüğü. Ve ne kadar iyi yaşadığı.

Milyarder haklıydı: Her insan hâlihazırda bulunduğu bilinç düzeyine ve hükmedebildiği gerçek güç seviyesine göre elinden gelenin en iyisini yapıyordu. Girişimcileri de bunun farkında olabilselerdi daha iyisini yaparlardı. Bu insanlar ona acı ve sıkıntı vermişlerdi çünkü bilinçaltı düzeyinde onlar da acı çekiyorlardı. Başkalarını inciten insanlar kendilerinden için için nefret ederlerdi. Evet, olaylara böyle yukarıdan bakabilme becerisi medeniyetimizde çok yaygın değildi. Ama belki de dünyamızın bu kadar çok savaşla, tehlikeyle ve nefretle dolu olması bu yüzdendi. Ve belki de o kurumsal haydutlar onun öğretmenleriydi. Hayatın üstün doğasının, değişmek zorunda kalacağı bir umutsuzluk düzeyine erişsin diye onu zorlaması için gönderdiği öğretmenler. Bir de uçmayı öğrenmesi için. Belki de milyarderin öğrettiği gibi, bütün yaşadıkları, en göz alıcı yeteneklerinin potansiyeline ulaşması ve kaderinin vaatlerini insanlığın hayrına da olacak şekilde hayata geçirmesi için kıymetli bir hazırlıktı bu. Belki de en muhteşem yanımızla, her şeyi kaybetmenin eşiğine geldiğimizde tanışıyorduk.

Karşısındaki bu tuhaf ve samimi akıl hocası, Bay Riley, her şeyini ortaya koyarak basit ancak başlangıçta çok da kolay olmayan Sabah 05.00 Kulübü'ne katılma disiplininin, yöntemi uygulayan herkesin üretkenliğini, refahını ve esenliğini dönüştürebileceğini, hatta kesinlikle dönüştüreceğini anlatıyordu. Söz Cambazı'nın büyüleyici konferansındaki tuhaf tanışmaları sırasında verdiği büyük sözlerin hepsini tutmuştu. Sadece kendi sektöründe değil, dürüstlükte de bir dev olduğunu göstermişti.

Onun gibi insanlara çok ihtiyacımız var, diye düşündü. *Katıksız birer lider olan erkeklere ve kadınlara. Büyük bir unvanın verdiği güçle ve mevkilerinin teşkil ettiği tehditle değil, karakterlerinin gücüyle, uzmanlıklarının asaletiyle, kalplerinin merhametiyle ve tanıştıkları her insanı bulduklarından daha iyi halde bırakmaya adanmışlıklarıyla. Lider dediğin, egonun bencilce bağımlılıklarından çok, üstün bilgeliğimizin özgeci kurallarıyla hareket eden insandır.*

Girişimci, şair Maya Angelou'nun sözlerini hatırlamıştı: "Devam etmeni dilerim. Sen olmaya ve iyiliğinle acımasız dünyayı şaşırtmaya devam etmeni."

O anda aklına Rahibe Teresa'nın sözleri de geldi: "Herkes kendi kapısının önünü temizleseydi dünya tertemiz olurdu."

Böylece o çok özel sabahın erken saatlerinde, dünyanın en ihtişamlı yapılarından birinde sadece affetmekle kalmadı, kendisiyle bir anlaşma da yaptı. Kişinin kendisini en iyi seviyesine çıkarmasının dünyayı iyileştirmenin en iyi yolu olduğunu ve insanın içindeki dehayı geliştirmesinin, dışarıdaki her şeyle ilişkisini yukarıya taşımasının en hızlı yolu olduğunu ilk kez bu kadar iyi anlamışken kendine bir söz verdi. Hayatına son vermeyi bir daha asla aklından geçirmeyecekti. Ömrünün sonuna kadar her gün sabah 05.00'te uyanmaya ve dikkat dağıtan önemsiz ayrıntılardan, gereksiz uyarıcılardan, komplikasyonlardan arınmış Zafer Saati ni kendine hediye etmeye yemin etti. Zihin yapısını kalibre etmeye, kalp yapısını arındırmaya, sağlık yapısını güçlendirmeye ve ruh yapısını yükseltmeye devam edecekti.

Kişiliğinin daha zayıf ve ürkek yanı hangi bahaneyi üretirse üretsin, o bunu kendinden talep edecekti. Çünkü muhteşem haliyle yaşamayı hak ediyordu. Hepimizin yolunu gözlediği o kahramanlardan biri olmayı da umuyordu.

"Her neyse," dedi milyarder, uygunsuz sayılabilecek kadar yüksek sesle. "Sizinle yeni alışkanlıklarınızı sabitlemeniz için son derece pratik üç taktik daha paylaşacağım. Bu konuya çok zaman ayırdım çünkü başarınız için çok önemli. Şimdi, araştırmaların Sabah 05.00 Kulübü sabah rutinini sabitlemeye yardımcı olduğunu doğruladığı bu üç tekniği hızlıca ele alalım. Sonra buradan ayrılırız."

El fenerini odanın tavanına çevirdi ve tavanda yavaş yavaş şu beyin dövmeleri belirdi:

1. *Bir alışkanlığın kalıcı olması için onu hiçbir zaman tek başınıza yerleşik hale getirmeyin.*
2. *En çok öğrenen, öğretendir.*
3. *İçinizden pes etmenin en fazla geldiği an, ilerlemeye devam etmeniz gereken andır.*

Milyarder yine gülümsedi. "Hayli basit talimatlar, değil mi? Derinden basitler çünkü çok basit bir şekilde derinler. Birinci madde

size ritüellerin grup halinde uygulandığında daha derinlere işlediğini anlatıyor. Sabah 05.00 Kulübü üyesi olmanın gücü buradan geliyor. Sabah rutinini tek başınıza benimsemiyorsunuz. Bu işte birlikteyiz. Benim en samimi dileğim, siz çocukların evlerinize dönünce kulübe olabildiğince çok insan -dünya standartlarında işler yapmak ve fevkalade hayatlar yaratmak için erken kalkmaya hazır olan insanlar- getirmeniz. Destek gruplarının kalıcı ilerlemeler kaydetmeye katkısı uzun zaman önce kanıtlandı. Bu nedenle lütfen bu kavramı akıllıca kullanın."

Öksürdü. Sonra ağrısı varmış gibi göğsünü ovaladı. Kimse bunu fark etmemiş gibi davrandı ve konuşmasına devam etti.

"İkinci madde size benden öğrendiğiniz felsefe ve metodolojiyi başkalarına öğretmenizi hatırlatıyor. Bunu yaparken maddesel dünyayla ilgili anlayışınız daha da derinleşecek. Sizinle paylaştıklarımla başkalarını eğitmeniz aslında pek çok açıdan kendinize verdiğiniz bir armağan olacak."

Girişimci, "Hiç bu açıdan bakmamıştım," dedi.

"Ama gerçek," diye karşılık milyarder. "Ve bu tavanda gördüğünüz son satır en önemlisi. Ustalığın her şeklinde ısrarcı olmanın gerekli olduğunu unutmayın. Daha fazla devam edemeyeceğinizi hissettiğiniz anda yepyeni bir irade gücü seviyesine ulaşma fırsatı saklıdır. Daha fazla devam edemeyecekmiş gibi hissettiğiniz zaman biraz daha gayret edin. Öz disiplin kasınız gözle görülür şekilde güçlenecektir. Öz saygınızın derecesi de fazlasıyla artacaktır. Üretkenliğin katlanarak büyümesinde, alanınızda öncü olmada ve hayran olduğunuz hayatı yaratmada çok az şey kendinize yönelik takdirinizi yükseltmek kadar önemli bir yer tutar."

Sonra en ufak bir ipucu vermeden, bir anda amuda kalkıverdi. Gözleri kapalı bir şekilde, yazar ve filozof Gerald Sykes'ın şu satırlarını tekrarladı: "Her türlü büyük başarı, ister istemez senelerce sürecek mütevazı bir çıraklığı ve toplumun büyük bir kısmına yabancılaşmayı gerektirir."

Ayaklarının üzerine inerken, "Siz iki harika insan en iyi yönlerinizi ortaya çıkarmayı ve destansı başarılara imza atmayı hak

ediyorsunuz," dedi. "Sizi sakinleştirecek, yumuşak bir yatakta gereğinden fazla kalarak içinizde uyuyan güçlere ihanet etmeyin. Dünyanın en büyük erkekleri ve kadınları yorganların altında sere serpe yattıkları için değil, kendilerine, çoğunluk onlara deli derken bile, sonrasında gerçekleştirmek için harekete geçtikleri keskin hedefler belirledikleri için büyük oldular. Tac Mahal'in de gösterdiği gibi, dünya standartlarına ulaşmak zaman, adanmışlık, fedakârlık ve sabır gerektirir. Ayrıca kahramanlık hiçbir zaman tek bir mevsimde mümkün olmaz. Sabah 05.00 alışkanlığını hayatınıza yerleştirin. Ucu açık bir şekilde sürece bağlı kalın ve içinizden durmak geldiği zaman özellikle yola devam edin. Bunu yapmak sizi birer efsaneye dönüştürecek. Kaderinizi dünya çapında etki yaratmaya layık biri olarak damgalayın."

Stone Riley ayağa kalktı. İki öğrencisine sarıldı. Sonra mermer geçitte gözden kayboldu.

13. BÖLÜM

Sabah 05.00 Kulübü 20/20/20 Formülü'nü Öğreniyor

"Sabah erken saatlerde, tembellik edip yataktan kalkmak istemediğinizde şu düşünceyi aklınıza getirin: 'Bir insanın işini yapmak için kalkacağım.'" **-Roma İmparatoru Marcus Aurelius**

Roma damarlarımda dolaşıyor. Enerjisi kanımla beraber akıyor. Benzersiz sihri ruhumu özüne döndürüyor, diye düşündü milyarder, jeti şehrin özel havaalanının pistinde yol alırken. Gergin omuzlarını İtalyan müzik grubu Negrita'nın hoparlörlerden yükselen "Magnolia" şarkısının ritmine uygun bir şekilde sallıyordu.

Romalıların coşkulu gururu, muhteşem tutkusu ve ihtişamlı kalpleri bana çok ilham veriyor, diye geçirdi içinden. *Işığın İspanyol Merdivenlerini taçlandıran kilise Trinità dei Monti'ye vuruşu her seferinde ruhumu kanatlandırıyor ve gözlerimi yaşlarla dolduruyor.* Mozzarella di bufala'*nın*, cacio e *pepenin*, amatriciana'*nın ve* carbonara'*nın*, *ateşte pişirilmiş* abbacchio'*nun da aralarında olduğu enfes lezzetler, hayatımdan aldığım keyfi en üst seviyeye çıkarma arzumu besliyor. Ve yağmur yağarken yürümeyi çok sevdiğim, açık hava müzesinden farksız olan bu şehrin usta mimarisi içimdeki savaşçıya ve şaire aynı anda hitap ediyor. Jeti* kapıya yaklaşırken bunları düşünüyordu.

Muhteşem fakat mükemmel olmaya çok uzak hayatının en iyi yıllarını Roma'da, şehrin tarihî merkezi Via Vittoria'da bulunan bir dairede geçirmişti. Zürih'teki evi ve diğer evleri çoğunlukla projeler üzerinde çalışmak ve küresel ticari arayışlarını yönetmek için gittiği yerlerdi. Ama Roma, ah, Roma hayranlık hissini beslemek için vardı. Bir de neşeye duyduğu iştahı doyurmak için.

Bahar gardenyalarının mis kokusunu içine çekmek ve Villa Borghese adlı parktaki gölde bulunan tapınağın etrafında uzun yürüyüşler yapmak hayatta en çok sevdiği şeylerden ikisiydi. Sabah 05.00'te, Roma'nın yoğun trafiği şehrin muhteşemliğinin önüne geçmeden kalkar, dağ bisikletiyle Trevi Çeşmesi'nin önünden geçip Monti'ye çıkar, Kolezyum'un yakınından Piazza Navona'ya ulaşıp görkemli meydanda yükselen kilisenin güzelliğini seyrederken, sadece sabahın erken saatlerinde var olan o ışıltıyı hatırlardı. Bu tür tecrübeler ona servetinden çok daha büyük bir bolluk hissi verirdi. Ve canlılık.

Hayatının en büyük aşkını Roma'da bulduğunu da bilmelisiniz. Milyarder onunla İtalya'nın sembolleşmiş modaevlerinin mağazalarının bulunduğu Via dei Condotti'nin biraz ilerisindeki İngilizce kitaplar satılan dükkânda tanışmıştı. Otuzlu yaşlarının sonuna yaklaşmış olmasına rağmen o ilk karşılaşma esnasında hâlâ bekârdı; bir *tür playboy* ve dünyanın ince hazlarına düşkünlüğüyle bilinen bir adam olduğu söylenebilirdi. Bulmak için ondan yardım istediği kitabı hâlâ hatırlıyordu: Richard Bach'ın *Martı Jonathan Livingston* adlı, sürüye göre daha yüksekten uçması gerektiğini bilen ve bu içsel bilgiyi gerçeğe dönüştürmek için unutulmaz bir yolculuğa çıkan bir martının muhteşem dönüşümünü anlatan romanıydı.

Kitabı çabucak bulan Vanessa son derece kibar ama insanın sinirini bozacak kadar da mesafeli bir tavırla başka bir müşteriye yardımcı olmaya gitmişti.

Riley bu genç kadını onunla akşam yemeği yemeye ikna etmek için, zaman içinde yıpranmış duvarlarını kaplayan eski, ahşap rafları kitaplarla dolu o sıkış tıkış kitapçıyı bir yıldan uzun bir süre ziyaret etmek zorunda kalacaktı. Milyarderi cezbeden, kadının sade

güzelliği, çarpıcı zekâsı, bohem tarzı ve ona kendini kocaman bir bal küpündeki bir arı ailesi kadar mutlu hissettiren tuhaf gülüşü olmuştu.

Güney İtalya'da, Puglia bölgesinde büyüleyici bir sahil kasabası olan Monopoli'de evlenmişlerdi.

Milyarder özlemle, *ne kadar özel bir gündü*, diye düşündü. *Ay ışığının aydınlattığı meydanda hepimiz çılgınca dans etmiştik. Çiftlikten taze çıkmış* burrata *peyniri, şefin büyükannesinin kendi elleriyle yaptığı* orecchiette *makarna.* Kasabalılar da o hareketli kutlamaya katılmış ve düğün hediyesi olarak onlara ev yapımı Negroamaro ve Primitivo şaraplarından getirerek sınırsız İtalyan misafirperverliğini kanıtlamışlardı. Milyarder o günü düşündüğünde hâlâ duygulanıyordu.

Vanessa'yla ilişkisi, pek çok destansı aşk hikâyesinde olduğu gibi hem sansasyonel hem de fırtınalıydı. Yoğun romantik bağlar bazen -aslında sık sık- kökleri derinlere inen acılara neden olur. O özel kişiyle kendimizi sonunda sosyal zırhımızı çıkarıp ona gerçek benliğimizi gösterecek kadar güvende hissederiz. Böylece karşımızdaki kişi bizi bütün muhteşemliğimizle, tutkumuzla ve ışığımızla, olduğumuz gibi görür. Ancak bu aynı zamanda hepimizde olan, hayatta tecrübe ettiğimiz kırgınlıklarla gelişen karanlık yanımızı da yoğun bir şekilde ortaya koyar.

Halil Cibran, *Ermiş'te* şöyle der: "Aşk sizi çağırdığı zaman peşinden gidin, yolları zor ve dik olsa da. Kanatlarındaki tüylerin arasına sakladığı kılıçla sizi yaralasa da. Sesi hayallerinizi kuzey rüzgârının bahçeyi tarumar ettiği gibi dağıtsa da. Aşk bütün bunları size kalbinizin sırlarına ermeniz için yapar." Öte yandan evliliklerinin çalkantılı doğasına rağmen milyarder ve güzel, endamlı eşi onlarca yıl bir arada kalmayı başardılar.

Eşini aniden kaybetmesinin üzerinden yıllar geçse de milyarder bir daha evlenmedi. Kendine yeniden âşık olma izni vermemiş, bütün dikkatini imparatorluğunu büyütmeye, hayır işlerine ve elleriyle kurduğu güzel hayatın tadını tek başına çıkarmaya vermişti.

Cüzdanından Vanessa'nın kırışmış bir fotoğrafını çıkardı. Ve transa girmiş gibi ona uzun uzun baktı. Sonra yine öksürmeye başladı. Şiddetli bir şekilde.

"İyi misin patron?" diye sordu kokpitteki pilotlardan biri.

Milyarder sessiz kalıp fotoğrafa bakmaya devam etti.

Girişimci ve ressam Roma'ya birkaç gün önce uçmuş, Ebedî Şehir'in manzaraları, ihtişamı ve nadide güzellikleri karşısında büyülenmişlerdi. El ele Roma'nın enerjisini ve güzelliğini içlerine çekerek, bir zamanlar büyük mimarların ve soylu imparatorların yürüdüğü kaldırım taşı döşeli sokakları gezmişlerdi.

Bugün uzun zamandır bekledikleri gündü. Bu sabah Sabah 05.00 Yönteminin kalbini oluşturan 20/20/20 *Formülünü* öğreneceklerdi. Sürekli olarak muhteşem günler yaşayabilmeleri için sabah 05.00 ve 06.00 arasında açık kalan fırsat penceresi Zafer Saatinde ne yapacakları, iki öğrenciye detaylı bir şekilde öğretilecekti.

Bugün dünya standartlarında bir varlık oluşturmak için sabahlarını en iyi şekilde kullanmayı en ince detaylarıyla keşfedeceklerdi.

İkili, milyarderin ricası doğrultusunda İspanyol Merdivenleri'nin en tepesinde onu bekliyordu. Saat tam 05.00'ti. Dikili taşın altında yer alan platformda durup aşağıdaki merdivenlere bakarsanız, akıl hocası ile iki öğrencisinin bu sabah buluştukları noktayı görebilirsiniz.

İki âşık bu harikulade kültür şehrine bakarken Roma güneşinin ilk ışıkları Trinità dei Monti'yi öpüyordu. Eski Romalılar vizyonlarının ihtişamı, binalarının boyutları ve mühendislik gerçeklerini sorgulatan, bu dünyaya ait olduğuna inanmanın zor olduğu anıtlar inşa etme becerileriyle fark yaratmışlardı. Girişimci ve ressam durdukları yerden Aziz Peter Bazilikası ve İmparator Augustus'un mezarının yanı sıra temelleri Tiber Nehri kıyılarında, küçük bir köyde atılan ve bir zamanlar Avrupa, Asya ve Afrika'ya kadar yayılmış kırk ülkeyi içine alan imparatorluğun korunmasında çok önemli rol üstlenen Yedi Tepeyi görebiliyorlardı. Havada çiçek ve uzakta bir ateş yanıyormuş gibi belli belirsiz bir duman kokusu vardı.

Sessizliğin içinde biri, *"Buongiorno!"* diye haykırdı. Milyarder hayati bir zafer kazanmış Romalı askerlerden beklenecek bir heyecanla, "Sabahlarını kucakla. Hayatın güzelleşsin!" diye bağırdı.

Sabahın ilk ışıklarında, yüzünde hayatın sihri tadında bir gülümsemeyle onlara yaklaşıyordu. Bu çok önemli koçluk seansı için çok şık bir İtalyan güneş gözlüğü tercih etmişti. Ayrıca önünde SPQR harflerinin göze çarptığı siyah tişörtünün üstüne İtalyan bir rüzgârlık, siyah eşofman altı ve turuncu koşu ayakkabıları giymişti.

Neşeli bir sesle, *"Tutto bene?"* dedi.

"İyiyiz," diye karşılık verdi girişimci mutlulukla, İtalyanca birkaç kelime biliyordu.

"Gerçekten iyiyiz," diye ekledi ressam.

"Bugün büyük gün çocuklar. Peynirleri ve *tonnarelli* makarnayı nefessiz yutan bu akıl hocanız bugün size *20/20/20 Formülü'nü* öğretecek. Sonunda bu noktaya geldik. Dehaya ulaşma ve sınırsız sevinçle dolu bir hayat yaşama fırsatınız için sabah rutinlerinizi kalibre etmeye hazırız artık. Duyacaklarınız çok hoşunuza gidecek. Hayatınızın bundan sonraki kısmı eskisi gibi olmayacak," dedi milyarder.

Güneş yavaş yavaş yükselirken milyarderin sol elinin üstündeki dövmeyi ilk kez fark ettiler. Dövmenin üstünde sayılar vardı: 20/20/20.

Milyarderin başının etrafında toplanan ışık büzmeleri bir hale görüntüsü yaratmıştı. Göksel bir sahneydi bu. Manzarayı görseydiniz çok etkilenirdiniz.

"Bu yeni mi?" diye sordu ressam aleni bir merakla. "Bunu daha önce fark etmemişim."

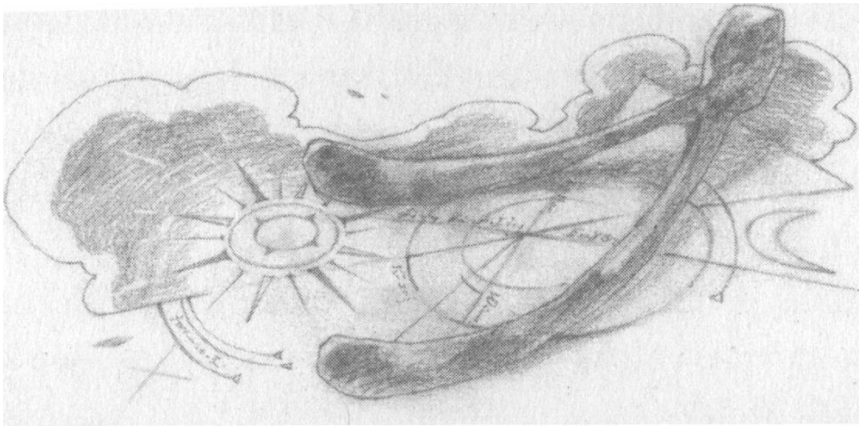
"Evet," dedi iş adamı. "Dün akşam Trastevere'de birine yaptırdım. Çok hoş, değil mi?" Bunları söylerken yeni doğmuş bir bebek kadar masum görünüyordu.

"Fena değil," dedi ressam ve ağzını kocaman açarak esnedikten sonra karton bardaktaki kahvesinden bir yudum aldı. "Burada kahve çok iyi," diye ekledi.

"Pekâlâ, dövme geçici," diye itiraf etti milyarder. "Bugün 20/20/20 *Formülü* günü olduğu için yaptırdım. Bugün, birlikte

geçireceğimiz eğitim günlerinin en önemlilerinden biri. Sizinle burada olduğum için kendimi çok şanslı hissediyorum. Bir aile gibi hissetmeye başladım. Yeniden Roma'da olmak da çok özel bir duygu. Karım Vanessa'yı kaybettikten sonra buraya gelmez olmuştum. Onsuz burada olmak içimi acıtıyordu." Bakışlarını kaçırdı.

Stone Riley elini eşofmanının cebine atıp içinden bir lades kemiği çıkardı. Sonra kemiği, üstünde gizemli çizimler olan bir basamağa bıraktı. Neye benzediğini merak ettiyseniz şöyle bir şeydi:

Milyarder iki misafirinden dilek tutmalarını istedikten sonra lades kemiğini şans getirmesi için kırmalarını rica etti.

"Bunu bu sabahki seansımıza sadece sizin için daha büyük bir titreşim yaratmak adına getirmedim çocuklar," diye devam etti. "Arkasında bir bel kemiği olmayınca lades kemiğinin tek başına pek işe yaramadığını size hatırlatmak da istedim."

"'Yarı zamanlı taahhütler yarı zamanlı sonuçlar getirir' içgörüsü gibi mi yani?" dedi ressam.

Girişimci gittikçe yükselen güneşte bir yoga esneme hareketi yaparak, "Bir de, Arkasındaki iş yapılmadığı sürece hiçbir fikir tek başına işe yaramaz,' içgörüsü," diye ekledi.

"Öyle de denebilir," dedi milyarder. "Üretken, mutlu, anlamlı ve muhteşem hayatlar yaşamak istediğinizi biliyorum. Sabah 05.00 Kulübü'nün üyesi olmak gerçekten de bütün alışkanlıklar arasında bu güçlü hırsın gerçekleşmesini garantileyecek tek alışkanlıktır.

.

Ihtişamlı yaşama niyetlerini gündelik bir gerçekliğe dönüştüren bildiğim en iyi uygulamadır. Evet, hayaller ve arzular sadece lades kemikleridir. Gün doğmadan kalkmak onları gerçekleştirmek için bel kemiğiniz olacak.

"Erken kalkmanın gücü 20/20/20 *Formülünün* her gün uygulanmasından kaynaklanıyor," diye devam etti milyarder. "Bu şaşırtıcı derecede güçlü sabah rutininin kapılarının size açılmasına sadece birkaç saniye kaldı."

Ressam, İspanyol Merdivenleri'nin etrafındaki boş alanların ve Bernini'nin kayık şeklindeki heykelinin etrafına inşa edilmiş ünlü çeşmenin öne çıktığı kaldırım taşı döşeli meydanın üzerinde parlamaya başlayan ışıktan gözlerini korumak için yeşil camlı gözlüğünü taktı ve "Artık zamanı gelmişti," dedi.

Milyarder sevgi dolu bir sesle, "Başlamadan önce beni kucaklayın bakalım," diye bağırarak ressama ve girişimciye sarıldı. "Çok sevdiğim Roma'ya hoş geldiniz!" Yakındaki bir apartmanın açık penceresinden Moda grubunun "Come'un Pittore" şarkısı yükseliyordu. Pencerenin perdesi yumuşak esintiyle flört eder gibi dışarıya uzandı.

"Pekâlâ, haydi, burayı yerinden oynatalım. Yaratıcılığınızın, üretkenliğinizin, bolluğunuzun, performansınızın, dünyaya faydanızın ve özel hayatınızın kalitesinin sadece sabah 05.00'te kalkarak dönüşüm geçirmeyeceğini bilin. Bu rutini bu denli güçlü kılan sadece erken kalkmak değildir. Sabah 05.00 Kulübü nü bu kadar etkili kılan şey, uyandıktan sonraki altmış dakika boyunca yaptıklarınızdır. Şunu unutmayın: Zafer Saati niz size hayatın en büyük fırsat pencerelerinden birini sunar. Artık bildiğiniz gibi, güne başlama şekliniz gününüzün nasıl ilerleyeceğini büyük ölçüde etkiler. Bazı insanlar erken kalkar ama değerli sabah rutinlerini haberleri seyrederek, internette dolaşarak, sosyal medyada vakit geçirerek ve mesajlarını kontrol ederek mahvederler. Bu tür davranışların hızlı bir dopamin artışı ihtiyacından ve asıl önemli olan şeylerden kaçma gereksiniminden kaynaklandığını anladığınızdan eminim. Bu davranış şekli çoğu insanı söz konusu özel zamanın sessizliğinden, muhteşemliklerini azami düzeye

taşımak için faydalanmalarını sağlayacak şeyleri yapmaktan ve dolayısıyla sürekli güzel günler yaşamaktan alıkoyan"

"Yarattığımız her günle hayatımızı şekillendirmiş oluyoruz, değil mi?" dedi ressam, milyarderin okyanus kıyısındaki evinin kumsalında öğrendiklerini hatırlayarak. *"Gün İstifleme Temeli*. Bize anlattığın *Tarih Yazanların 4 Odak Noktasından* biri. O modeli hatırlıyorum."

"Çok doğru," dedi milyarder. "Gününüze akıllıca, sağlıklı ve huzurlu bir şekilde başlamanın sadece sosyal ve özel hayatlarınızı iyileştirmekten ibaret olmadığını da söylemeliyim. Aynı zamanda onu korumayı da gerektiriyor."

Piazza di Spagna olarak bilinen meydana bir anda tek bir atın çektiği bir araba girdi. Arabayı süren gladyatör kılığındaki adam, *"Buongiorno* Bay Riley!" diye seslendikten sonra yoluna devam etti.

"A dopo" diye karşılık verdi milyarder, adamın duyabileceği bir sesle. Ardından öğrencilerine, "Havalı bir kostüm, değil mi?" dedi.

Sonra geçici dövmesini okşayarak Kolezyum'un olduğu tarafa baktı.

"Az önce gördüğümüz adam aklıma eski Roma'da bir tür köle olan Auriga'ları getirdi. Auriga'lar Roma'nın önemli liderlerinin ulaşımını sağlar ve bu göreve güvenilirlikleri nedeniyle seçilirlermiş. Önemli bir nokta: Aurigaların bir diğer kilit görevi, 'Dux' adı verilen generalin arkasında durmak ve başına defne yapraklarından tacını yerleştirirken kulağına, *'Memento, homo,'* kelimelerini fısıldamakmış."

"Ne demek bu?" diye sordu girişimci. Bugün açık renkli bir kot pantolon, V yakalı, kırmızı bir tişört ve beyaz spor ayakkabı giymişti. Saçlarını yine sevdiği şekilde toplamıştı. Bileklikleri kolundaydı. Girişimci etrafına iyimserlik saçıyordu.

Milyarder, "*Memento homo,* Latincede sadece insan olduğunu hatırla demektir," diye karşılık verdi. "Auriga bunu liderin kibrini kontrol altında tutmak ve ona bütün büyük başarıların ayrılmaz parçası egotizmin davetkârlığıyla baş etmesine yardım etmek için yapardı. Bu ritüel, Dux'un bütün dikkatini sadece kendini ve yönettiği imparatorluğu daha iyiye taşımaya vermesini, enerjisini

hanedanlıkların yitip gitmesine neden olan rehavetle ve aşırılıklarla harcamamasını sağlamayı amaçlayan derin bir disiplindi."

"Biliyor musun," dedi ressam, "başarılarını düzgün bir şekilde yönetemedikleri için yaratıcı imparatorluklarını mahvedip itibarlarını yok eden sanat dehalarını çok gördüm. O yüzden ne demek istediğini çok iyi anlıyorum."

"Aynen," dedi girişimci. "Yani 'ben de'," diye düzeltti aceleyle yeni erkek arkadaşının elini sıkıca tutarak. "Kazandıran formüllerine âşık oldukları için pazar paylarını kaybeden bir sürü öncü firma gördüm. Ateşlerini kaybettiler. Şiştiler ve havalara girdiler. Kusursuz ürünlerinin önünde uzun kuyruklar oluştuğu için, ürünlerini yenilemeseler, müşteri hizmetlerini iyileştirmeseler ve her bir çalışanın liderlik performanslarını yükseltmeye devam etmesini sağlamasalar bile işlerin hep iyi gideceği yanılgısına düştüler. Bu yüzden ben de seni çok iyi anlıyorum Bay Riley."

"Harika," dedi milyarder. "*20/20/20 Formülünü* uygularken, uygulama şeklinizi her sabah iyileştirmeyi sakın unutmayın. Açlığınızı koruyun. Formüle beyaz kuşak zihniyetiyle yaklaşın. Çünkü başarının getirdiği başarısızlık hiçbir şeye benzemez. Uygulamanın ne kadar büyük bir dönüşüm yarattığını bir kez tecrübe ettiniz mi vitesi boşa almanız ve hatta sürecin bazı adımlarını ihmal etmeye başlamanız işten bile değildir."

Milyarder, işaret parmağıyla basamağa dokundu. Gözlerini kapatıp şu sözleri mırıldandı: "En yüksek benliğinizden kaçmaya son verip hayatlarınızla insanlığa ilham olma çağrısının yeni kudret, cesaret ve anlayış düzenine girmeyi kabul etme zamanı."

Sonra İspanyol Merdivenleri'nin üstündeki taş platformda ilerledi ve sağ eliyle evrensel barış işaretini yaptı. Ardından kolunu kaldırıp Piazza di Spagna'nın Via dei Condotti tarafında kestane pişiren adama el salladı. Adamın üstünde göğüs kısmı kırışmış, gri bir gömlek ve lacivert pantolon, ayaklarında ise sarı spor ayakkabılar vardı.

Adam işareti alınca derhâl ayağa kalktı ve meydandan koşarak geçip basamakları üçer üçer çıktı. Kırışmış gömleğini kaldırdı, açığa

çıkan kurşungeçirmez yeleğin altından lamine kaplı bir kâğıt parçası çıkardı.

"Buyur *Grande.* Seni yeniden Roma'da görmek çok güzel, patron." Adam bu sözleri zımpara kâğıdı gibi pürüzlü bir ses ve belirgin bir İtalyan aksanıyla söylemişti.

Milyarder, avucunu öptüğü elini sıkması için adama uzatarak, *"Grazie mille! Molto gentile Adriano,"* dedi.

Kendisine verilen kâğıdı incelerken, "Adriano güvenlik ekibimden," diye açıkladı. "En iyilerdendir. Bu olağanüstü ülkenin Piemonte bölgesinde bulunan Alba kasabasında büyümüş. *Tartufo* sever misiniz?"

Biraz önce gördüğü manzara karşısında kafası biraz karışmış olan ressam, "O ne?" diye sordu.

Milyarder heyecanla, "Trüf mantarı bebeğim!" dedi. "Tanrım, tadı inanılmazdır. Hele üstünde erimiş tereyağı gezdirilmiş *tagliolini* makarnayla… Ya da sahanda orta pişmiş yumurtanın üstüne rendelendiğinde. Tanrım, imparatorların yemeği!" Tarif ettiği yemeği hayal ederken milyarderin gözleri kocaman açılmıştı. Ağzının kenarından incecik salyası aktı. Evet, salya. Aşırı tuhaf, öyle değil mi?

Duruşunu hiç bozmayan Adriano, patronuna el altından bir mendil uzattı. Sonra girişimciye ve ressama, *tuhaf olduğunu biliyorum ama onu biz de seviyoruz,* diyen bir bakış attı.

Ardından o muhteşem basamakların en tepesinde dikilen dört insan hep birlikte gülmeye başladı.

Adriano yanlarından ayrılmaya hazırlanırken, "Sana harika bir sabah dilerim patron," dedi. "Bu akşam Testaccio'da görüşürüz. Yemeğe beni de davet ettiğin için çok teşekkür ederim. Her zamanki gibi *cacio e pepe* mi yiyeceğiz?"

"Si," dedi milyarder. *"A presto."*

"Alba, beyaz trüf mantarlarının geldiği yerdir," diye açıkladı öğrencilerine. "Özel olarak eğitilmiş köpekler mantarları koklayarak bulur. Ya da domuzlar. Belki bir gün sizi trüf toplamaya götürürüm. Unutulmaz bir etkinlik olacağı konusunda size söz veriyorum. Her neyse, şimdi bu muhteşem öğrenme modeline bir göz atın. Söz

Cambazı, Zafer Saatini ve 20/20/20 *Formülünü* bizler için parçalara ayırdı. Artık sabah rutininizi nasıl yürütmeniz gerektiği konusunda aklınızda hiçbir soru işareti kalmayacak. Bahane de. Burada her şey açıkça anlatılıyor. Bu rutine uyarsanız gününüzü kucaklarsınız. Erteleme, kişinin kendine duyduğu nefretin sonucudur, biliyor musunuz?"

"Gerçekten mi?" dedi ressam.

"Kesinlikle. Kendinizi gerçekten seviyor olsaydınız muhteşem olmak için yeterince iyi olmamakla ilgili bütün duyguları bir kenara atar ve zayıflığınıza köle olmaktan vazgeçerdiniz. Eksiklerinize odaklanmayı bırakıp iyi özelliklerinizi kutlardınız. Şöyle bir düşünün: Bugün gezegende sizin sahip olduğunuz eşsiz yetenekler bütününe sahip olan tek bir insan daha yok. Hatta tarih boyunca sizinle tamamen aynı olan ikinci bir insan olmadı. Asla da olmayacak. Evet, o kadar özelsiniz. Bu, tartışmaya açık olmayan bir gerçek. Bu nedenle zengin yeteneklerinizi, ışık saçan güçlü yanlarınızı ve nefes kesen güçlerinizi her şeyleriyle sahiplenin. Kendimize verdiğimiz sözleri tutmayı başaramamak birçok insanın kendisini sevmemesinin başlıca nedenidir. Kendimize yapacağımızı söylediğimiz şeyleri yerine getirmemek kişisel değer hissimizi mahveder ve özgüvenimizi düşürür. Bu şekilde davranmaya devam ettiğiniz sürece bilinçaltınız hiçbir şeye layık olmadığınıza inanmaya başlar. Size daha önce bahsettiğim Kendi Kendini Gerçekleştiren Kehanet fenomenini hatırlayın. Her zaman kendimizi nasıl görüyorsak ona uygun hareket ederiz. Kendimize ve güçlerimize ne kadar az değer verirsek erişebileceğimiz güç de o kadar azalır."

Milyarder sözlerine devam etmeden önce bir grup kelebeğin, önünden geçip gitmesini izledi.

"Bu iş böyle yürür. Bu yüzden size tavsiyem, bir şeyleri ertelemeyi bırakıp Tac Mahal'deyken konuştuğumuz gibi irade kaslarınızı çalıştırmanız ve hayatınızın geri kalanını yüreklilikle, olağanüstü üretkenliğin simgesi ve lekesiz güzelliğin nadir rastlanan bir ifadesi olarak yaşamanız. Özünüzü kendinizden nefret etmek ve özel olduğunuzu inkâr etmek yerine dehanızı yaşayarak onurlandırın. Ertelemek kişinin kendine duyduğu nefretin

sonucudur," diye tekrarladı. "Bu nedenle 20/20/20 *Formülü'nü* sabahlarınızı yönetmenin başlıca yolu olarak benimsemeye baş koymalısınız." Elindeki tabloyu girişimciye ve ressama gösterdi. Tablo şöyleydi:

PARÇALAR HALİNDE

20/20/20 FORMÜLÜ

Beyin Kaynaklı Nörotrofik Faktör. (yay. n.)

"Bu öğrenme modelinde görebileceğiniz gibi, ustalık seviyesine ulaşmak için yerleştirilmesi ve uygulanması gereken yirmişer

dakikalık üç aralık var. 20/20/20 *Formülü'nün* yirmi dakikalık ilk aralığı size *Hareket Et* diyor. Basit bir ifadeyle, her sabah ilk iş olarak size ter attıracak egzersizler yapmak günlerinizin kalitesinde devrim yaratır. İkinci bölge size yirmi dakika boyunca *Düşün* diyor. Bu bölüm doğal gücünüze tekrar erişebilmenize, öz farkındalığınızı artırmanıza, stresinizi azaltmanıza, mutluluğunuzu beslemenize ve akut uyarıcılarla dolu aşırı aktivite çağında iç huzurunuzu sağlamanıza yardım etmek için tasarlandı. Bu yirmi dakikalık Zafer Saati'ni *Büyüme'nizi* sağlayacak faaliyetlere odaklanarak tamamlayacaksınız. Bunu en iyi hayatların nasıl yaratıldığı konusunda anlayışınızı geliştirecek bir kitap ya da iş hayatında atılganlığınızı artıracak bir makale okuyarak, virtüözlerin sıra dışı sonuçlara nasıl ulaştıklarını anlatan bir seminer kaydı dinleyerek ya da ilişkilerinizi nasıl düzelteceğinizi, finansal durumunuzu nasıl iyileştireceğinizi veya spiritüelliğinizi nasıl derinleştireceğinizi anlatan eğitsel bir video izleyerek yapabilirsiniz. Artık bildiğiniz gibi çocuklar, en çok öğrenen lider kazanır.

"Söz Cambazından öğrendiğim en faydalı şeylerden biri, günlerime güçlü bir egzersizle -yataktan çıktıktan hemen sonra- başlamanın *çok ama çok* önemli olduğuydu. Sözlerini hâlâ hatırlarım: "Güne yoğun bir egzersizle başlamalısın. Bu, tartışmaya açık değil. Aksi takdirde 20/20/20 *Formülü* işe yaramaz. Sabah 05.00 Kulübü üyeliğini de iptal ederim."

Milyarderin üzerinden üç güvercin geçti. Riley onları dudaklarında kocaman bir gülümsemeyle izleyip hepsine bir öpücük gönderdikten sonra tarih yazan insanların sabah rutiniyle ilgili dersine kaldığı yerden devam etti.

"Sabah ilk iş olarak sıkı bir egzersiz yapmak, oyunun seyrini değiştiren bir alışkanlıktır. Kalktıktan kısa süre sonra yoğun bir şekilde hareket etmek beyninizde nörobiyolojisine dayanan bir simya üretir ve bu simya sadece sizi tamamen uyandırmakla kalmaz, konsantrasyonunuzu ve enerjinizi harekete geçirir, öz disiplininizi artırır ve güne kendinizi alev almış gibi hissederek başlarsınız. İkiniz için de pratik olması için egzersiziniz pedal çevirme, *burpee* gibi atlama zıplama hareketleri ya da profesyonel

boksörlerin yapmayı sevdiği gibi ip atlama ve temponun artırılıp düşürüldüğü bir yürüyüş ile koşu setini içerebilir. Sizin için hangisinin daha uygun olacağından emin değilim. Buradaki asıl kilit nokta, terlediğinizden emin olmak."

"Neden?" dedi hevesle not tutmakta olan ressam.

"Şemada göreceğiniz nedenden ötürü. Artık bildiğiniz gibi, kortizol korku hormonudur. Böbrek üstü bezlerinin korteksinde üretilip kana salınır. Kortizol, dehanızı önleyen ve üzeri örtülü haldeki tarih yazma fırsatınızı mahveden başlıca maddelerden biridir. Kortizol miktarının sabahları en yüksek seviyede olduğunu onaylayan bilimsel veriler çok fazla."

Girişimci Roma güneşinde bir esneme hareketi daha yaparak, "Etkileyici bir bilgi," dedi.

"Evet, öyle. Yani sabah 05.00-05.20 arası sadece 20 dakika egzersiz yapmak kortizol seviyenizi önemli ölçüde düşürecek ve böylece sizi en üst seviyede performansa açık hale getirecek. Güne başlamanın harika bir yolu, değil mi? Bilim fiziksel zindelik ile bilişsel beceri arasında hayati bir bağ olduğunu da gösterdi. Güçlü bir egzersizle terlemek size BKNF, yani Beyin Kaynaklı Nörotrofik Faktör salgılatır ve bu da beyni kazanan taraf olacağı bir güne hazırlar."

"Vay canına," dedi girişimci de telaşla not tutarak.

"BKNF'nin stresten zarar görmüş beyin hücrelerini iyileştirdiği ve nöral bağlantıların oluşumunu hızlandırdığı görülmüştür, böylece daha iyi düşünebilir ve daha hızlı işleyebilirsiniz," dedi milyarder. "Bir Dev Rekabet Avantajı daha. Ah, ayrıca nörojenezi de desteklediği için yeni beyin hücreleri oluşturursunuz. Bunun başlı başına değeri nedir sizce?"

Ressam, "Vay canına, çarpı iki!" diye bağırırken serinkanlı görünmekten çok uzaktı.

"İşim dokunulmaz olacak ve ben de bizimle cömertçe paylaştığın bütün bu fikirleri uygulayarak yenilmez olacağım," dedi girişimci. Bay Riley'nin başkaları ona nazik davrandığı zaman yaptığı hareketi kendine model alarak hafifçe eğildi.

“Kesinlikle,” diye onayladı milyarder. *“20/20/20 Formülü’nün* ilk yirmi dakikalık aralığında yoğun bir şekilde egzersiz yaparak sizin de çok iyi bildiğiniz gibi, bir dürtü taşıyıcısı olan dopamin salgılayacak ve mutluluğu düzenleyen harika bir kimyasal olan serotonin düzeyinizi yükselteceksiniz. Yani saat 05.20 itibarıyla rakipleriniz koyun sayarken siz alanınızda liderlik etmeye, mükemmel sonuçlar almaya ve önünüzde uzanan günü bir efsaneye dönüştürmeye hazır olacaksınız.”

Girişimci, “Güneşle beraber uyanmamızı garantilemek için ne yapmamız gerektiği konusunu açabilir misin?” dedi. “Demek istediğim, saatimiz çaldığı zaman yataktan gerçekten çıkmak için hangi davranışları sergilememiz gerektiği konusunda biraz daha detaya girebilir misin? Umarım aptalca bir soru değildir bu. Ya da çok basit.”

“Harika bir soru,” dedi ressam, kız arkadaşının sırtını okşayarak

“Muhteşem bir soru!” dedi milyarder de heyecanla. “Elbette. Daha önce de söylediğim gibi, eski tarz bir çalar saat edinin. Ben onlardan kullanıyorum. Ayrıca Agra’da söylediğim gibi, uyurken odanızda herhangi bir teknolojik aygıt barındırmak istemeyeceksiniz. Bunun nedenini size daha sonra açıklayacağım. Çalar saatinizi normal saatin otuz dakika ilerisine ayarlayın. Sonra da saat 05.30’a kurun.”

“Gerçekten mi?” dedi ressam. “Bu bana çok tuhaf geldi.”

“Biliyorum,” dedi milyarder. “Ama gerçekten sihir gibi. Kendinizi daha geç kalktığınızı düşündürerek kandırıyorsunuz ama aslında sabah 05.00’te kalkıyorsunuz. İşe yarayan bir taktik. Bu taktiği uygulayın. Kulağa çok bariz gelse de bir diğer kilit numara, çalar saat çaldığı anda zayıf yanınız sizi yatakta kalmanız için geçerli nedenlerin içine çekmeden yataktan fırlamaktır. Akılcı zihniniz yorganların altında kalmanız için bahaneler uyduramadan. Sabah 05.00’te kalkmanın Otomatikleşme Noktasına ulaşması için altmış altı günlük alışkanlık yerleştirme sürecini atlatabilmelisiniz. O zaman erken kalkmak uyumaya devam etmekten daha kolay bir hal alır. Ben Sabah 05.00 Kulübü’ne ilk katıldığım zamanlarda spor kıyafetlerimle uyurdum.”

Bay Riley biraz utanmış gibiydi. Sonra yanlarından başka güvercinler ve kelebekler geçti. İspanyol Merdivenleri'nin üzerine belli belirsiz bir gökkuşağı yayıldı.

"Şaka yapıyorsun, değil mi dostum?" Ressam rastasıyla oynayarak güldü. "Gerçekten spor kıyafetlerinle mi uyuyordun?"

"Aynen öyle," diye itiraf etti milyarder. Spor ayakkabılarım da yatağımın yanında dururdu. Yaygın bahanelerin beni ele geçirmesini önlemek için ne gerekiyorsa yapardım."

Girişimci onu onaylar gibi başını salladı. Her geçen gün biraz daha güçlü ve daha mutlu görünüyordu.

"Her neyse, sabahları ilk iş egzersiz yapmanın önemine geri döneyim. Yoğun bir egzersizle, ilk uyandığınız halinize göre çok daha farklı hissetmenizi sağlayacak doğal ustalık eczanesini uyaracaksınız. Sabah ilk uyandığınız zamanki haliniz sadece yirmi dakika sonra, saat 05.20'de, nörobiyolojinizi ve fizyolojinizi güçlendirmek için bu stratejiyi uyguladıktan sonra hissedeceğinizle aynı olmayacak. Bunu sakın unutmayın! Tahmin edileceği gibi, ter döktüren hareketlilik zamanla psikolojinizi de değiştirir. Normalde sabah insanı' değilseniz ve güne huysuz başlayanlardansanız bile değişeceksiniz. 'Birlikte ateşlenen nöronlar bağ kurar' meselesi. Her unvansız liderin ihtiyacı olan özgüvene kavuşacaksınız. En büyük işlerinizi başarabilmek için konsantrasyonunuzu uzun saatler boyunca korumanız gerekecek. Ayrıca kendinizi çok daha sakin hissedeceksiniz. Sıkı bir sabah aktivitesinin üreteceği norepinefrin sadece dikkatinizi artırmakla kalmaz, aynı zamanda sizi büyük ölçüde dinginleştirir. Araştırmalar egzersizin limbik sistemde yer alan amigdalayı, yani Mauritius'taki kumsalımda konuştuğumuz kadim beyni de düzenler ve böylece zor bir projeden zorlu bir müşteriye, kaba bir sürücüden ağlayan bir bebeğe kadar geniş bir uyarıcı yelpazesine vereceğiniz tepkiler histerik olmaktan çıkıp zarif bir hal alır."

"Bunlar gerçekten harika faydalar," dedi girişimci. "Haklısın Bay Riley. Cephaneliğimde bu kitlesel üretkenlik silahlarını bulandırmak paha biçilmez."

.

“Kesinlikle,” dedi milyarder ona sarılarak, “Ikinizi de çok seviyorum,” diye ekledi. “Sizi çok özleyeceğim.”

O anda akıl hocalarının o her zamanki umutlu hali yerini sebebi bilinmez bir hüzne bırakı. “Birlikte geçireceğimiz zamanın sonuna yaklaşıyoruz. Belki yine karşılaşırız. Sizinle karşılaşmayı gerçekten isterim. Ama bilemediğim şey…”

Sesi giderek kısılırken cümlesini yarım bıraktı ve bakışlarını yeniden toplandıkları yerin arkasında kalan ve görsel mimarinin en göz alıcı örneklerinden biri olan beyaz kiliseye çevirdi. Sonra elini siyah eşofmanının cebine soktu ve çıkardığı hapı şeker yiyen bir çocuk edasıyla ağzına attı.

“Her neyse, bu tabloda da göreceğiniz gibi,” diye devam etti, “sabahları ilk iş olarak egzersiz yapmak metabolizmanızı da hızlandırır ve vücudunuzun yağ yakma motorunu hareketlendirerek her türlü fazlalığı daha verimli bir şekilde yakmanızı, vücudunuzun daha hızlı bir şekilde sıkılaşmasını sağlar. Yine değerli bir zafer, ha? Formunuzu optimize ederek kendinizi ömür boyu sağlıklı kalmaya da ayarlamış olacaksınız. ‘Daha sıkı antrenman yap. Daha uzun yaşa,’ sloganı, imparatorluklarımı üzerine kurduğum akıllıca bir slogandır. Efsane olabilmenin anahtarlarından birinin uzun ömür olduğunu artık biliyorsunuz. Ölmeyin. Bir mezarlıkta papatyaları büyütürken oyunun hâkimiyetini ele geçirip dünyayı değiştiremezsiniz.

“Yüzeysel olana karşı kalibre edilmiş sabah protokolünün bu ilk kısmında başlıca konu özetle şu: Olabileceğiniz en iyi fiziksel duruma ulaştığınızda hayatınız yüz kat daha iyi işleyecek ve size yüz kat daha iyi gelecek. Sabahları güneşle birlikte uyandıktan sonra yapacağınız ter döktüren egzersiz, hayatınızı değiştirir. Nokta. Bu nedenle bu alışkanlığı yerleşik hale getirmek için ne gerekiyorsa yapın. Ne gerekiyorsa çocuklar.”

Girişimci kibarca, “Sana bir soru daha sorabilir miyim Bay Riley?” dedi.

“Elbette,” dedi milyarder.

‘Ya yirmi dakikadan daha uzun süre egzersiz yapmak istersem?”

.

“Hiç dert değil,” dedi milyarder. Ispanyol Merdivenleri’nin hemen üstündeki küçük platformda duran anıtı işaret ederek, “Bu sabah rutini şu yukarıdaki dikili taşa kazınmış sözcükler gibi taşa yazılmış bir şey değil,” diye ekledi. “Paylaştıklarımı alıp kendinize uygun hale getirin. Tercihlerinize uydurun ve hayat tarzınıza uyacak şekilde size özel hale getirin.”

Milyarder; imparatorların, gladyatörlerin, devlet adamlarının ve zanaatkârların bin yıl önce soluduğu temiz Roma havasını içine çekti. O havayı soluduğunuzu düşünün. Ve Sabah 05.00 Kulübü’nün üç büyüleyici üyesiyle birlikte orada durduğunuzu.

“Bu beni 20/20/20 *Formülünün* Zafer Saatinizde uygulamanız gereken ikinci yirmi dakikalık dilimine getiriyor. Saat 05.20 ve 05.40 arasındaki zaman, ‘Düşünme’ zamanı.”

Ressam harika bir öğrenci olmak konusunda yeni edindiği özgüvenine bir örnek daha vererek, “‘Düşünme derken neyi kastediyorsun?” diye sordu. Kolu girişimcinin omzunda duruyordu.

“Birlikte geçirdiğimiz süre boyunca hep söylediğim gibi, sabahlarını iyi yönetmek; istisnacıların başlıca becerisidir. Gününüzün ilk kısmını ustalıkla kullanmak iş hayatında yüksek mevkinin; özel hayatta ise muhteşem olmanın kilit belirleyicisidir. Ayrıca akıllıca detaylandırılmış bir sabah rutininin bir öğesi de derin huzur süresidir. Günün karmaşıklığı başlamadan; aileniz enerjinize ihtiyaç duymadan ve diğer sorumluluklarınız devreye girmeden kendinize biraz sessizlik ve yalnızlık sunmalısınız. *Sükûnet, toplumumuzun yeni lüksü oldu.* Bu nedenle Zafer Saati’nizin bu kısmında biraz durağanlığın tadını çıkarın. Nasıl yaşadığınıza ve kime dönüşmeyi umduğunuza biraz kafa yorun. Önünüzdeki saatler boyunca sadık kalmak istediğiniz değerler ve nasıl davranmak istediğiniz konusunda düşünün ve niyetinizi belirleyin. Gününüzün efsanevi bir hayatın yapı taşlarından biri olarak harika bir gün olması için neler yapılması gerektiğini düşünün.”

“Bu aralık benim için çok önemli olacak,” dedi girişimci bilekliklerini şıngırdatarak. Aralarına bir tane daha eklenmişti. Üzerinde, “Erken kalktığım bütün bu sabahlar günün birinde beni bir ikon haline getirecek,” yazıyordu.

"Sana katılıyorum," dedi milyarder. "Güzel yaşanan bir hayat için neyin en önemli olduğuna kafa yormak size günün geri kalanında Söz Cambazı'nın 'bilgelik kalıntısı' olarak adlandırdığı şeyi sağlayacaktır. Örneğin ikinci aralıkta sessizce ustalığı temsil eden işler ortaya koymanın değerini düşünmek ya da insanlara nazik ve saygılı davranma taahhüdünüzü hatırlamak; o değerler konusundaki farkındalığınızı biraz daha artırır. Böylece günün geri kalanında bu bilgelikle bağlantınızın kalıntısı odak noktanızda olur ve her anınıza işleyerek tercihlerinize rehberlik eder."

Bir kelebek daha yanlarından süzüldü. Çok geçmeden, neredeyse şiirsel bir sahne yaratarak onu üç kelebek daha izledi. Milyarder derin düşünme konusuyla ilgili sözlerini biraz daha açmak istiyordu ama önce bir hap daha yuttu. Elini kalbinin üstüne koyarak insanı heyecanlandıran Roma manzarasına baktı. *Buradaki ışık hiçbir yerdekine benzemez*, diye düşündü. *Roma'mı özleyeceğim.*

Milyarder merdivenlerden aşağıya, Pietro Bernini'nin eseri olan sandala ve meydandaki çiçekçiye baktı.

"Derin düşünme pek çok açıdan, dönüşümün ana kaynağıdır. Çünkü doğruyu fark ettiğinizde kesinlikle daha iyisini yapabilirsiniz. Zafer Saati'nin bu yirmi dakikalık bölümünde tek yapmanız gereken dingin olmak, sessiz kalmak ve durağanlık haline girmek. Dikkatin çok fazla şeye dağıldığı, endişenin ve gürültünün bu kadar arttığı bu dönemde kendinize müthiş bir armağan vermiş olursunuz."

"Bu hem kendime hem şirketime vereceğim harika bir armağan olur," dedi girişimci. "Zamanımın çok büyük bir kısmını yapmaya ve tepki vermeye, çok az kısmını da niyetlenmeye ve planlamaya ayırdığımı şimdi anlıyorum. Büyük insanların tecrit dönemlerini nasıl avantaja çevirdiklerinden bahsetmiştin. Pek çok ünlü dâhinin, hayal güçlerinin ekranında yanıp sönmeye başlayacak içgörüler edinmek için ellerinde sadece bir not defteri ve kalemle saatlerce tek başlarına oturma alışkanlıklarının olduğunu okumuştum."

"Evet," dedi milyarder. "Hayal gücünü geliştirmek servete açılan çok önemli bir kapıdır. Buradaki, yani Romadaki tarihi, mekânları bu denli özel kılan şeylerden biri de yapıların çarpıcı boyutlarıdır.

Onları yaratan Romalılar nasıl bir vizyon ve özgüven sahibiydiler, kim bilir. Ayrıca o fikirleri gerçeğe dönüştürmenin nasıl bir yetenek gerektirdiğini düşünsenize. Ben Ebedî Şehir'deki bu heyecan verici yapıların her birinin yerinde kullanılan insan hayal gücünün ürünü olduğunu düşünürüm. Bu nedenle evet, düşünme aralığınızı yaratıcılık, gözünüzde canlandırma yapmak ve hayal kurmak için kullanmalısınız. Sanırım Mark Twain şöyle demişti: 'Bundan yirmi yıl sonra, yaptıklarınızdan çok, yapmadıklarınız için hayal kırıklığı yaşayacaksınız. Bu yüzden denizci düğümletinizi çözüp atın. Güvenli limanlardan ayrılın. Yelkenlerinizin rüzgârla dolmasına izin verin. Keşfedin. Hayal kurun. Bulun."

Ressam bilgece bir tavırla, "Bütün büyük ressamlar mümkün olacağına çok az insanın inandığı bir geleceğin hayalini kurarlar," dedi.

"Öyle," diye karşılık verdi milyarder. "Bu kısımda uygulayabileceğiniz bir diğer taktik de Söz Cambazı'nın *Performans Öncesi Planı* adını verdiği şeyi yazmak. Kısaca sizi bekleyen güne dair yazılı bir beyanattan bahsediyorum. Araştırmacılar taahhüt öncesi belirlenen stratejilerin konsantrasyonu ve iş bitirme disiplinini artırdığını doğruluyor. Elinizde sizi bekleyen güne dair net ve kalibre edilmiş bir senaryo olursa gününüz istediğiniz şekilde ilerler. Elbette, işte ve hayatta hiçbir şey kusursuz değildir. Ama bu bizim kusursuzun peşinden gitmek için elimizden gelenin en iyisini yapmayacağımız anlamına gelmez. Dünyanın bütün kahraman kadınları ve erkekleri mükemmeliyetçiydi. Yaptıkları her şeyde öne çıkmayı kafaya koymuşlardı. Bu nedenle siz de kusursuz gününüzü kâğıda dökmeye en az on dakikanızı ayırın."

İş adamının bakışları bir kez daha çiçekçiye çevrilmişti. Sol işaret parmağını Roma semalarına kaldırdı. Çıkık elmacık kemikler olan, kemik çerçeveli gözlük takmış, gri bir keten bluz ve şık bir pantolon giymiş hoş bir kadın, elinde metal bir evrak çantasıyla ayağa kalktı. Sonra basamaklardan akşam yemeğini avlamaya çıkmış bir çita gibi hızla çıktı.

"Merhaba Vienna," dedi milyarder, kadına.

"*Salve* Bay Riley," dedi genç kadın saygıyla. "Sizi yeniden Roma'da görmek büyük bir zevk. Benden istediklerinizi getirdim efendim."

Kadın kilide bir şifre girince çantanın kapağı açılıverdi. İçinde incecik İtalyan derisiyle ciltlenmiş, son derece şık üç günlük duruyordu. Milyarder defterlerden birini girişimciye, diğerini ressama uzattı. Sonuncuyu eline aldı, kalbine yakın tutup yaladı. Evet, günlüğünü gerçekten yaladı.

"Güney Afrika'nın sihirli üzüm bağlarına gittiğimiz zaman size günlüğümü neden yaladığımı anlatırım," dedi gizemli bir tavırla.

"Güney Afrika mı?" dedi ressam. "Oraya ne zaman gidiyoruz?"

"Sihirli üzüm bağları mı?" dedi girişimci.

Milyarder ikisini de duymazlıktan geldi.

"Çok iyisin Vienna," dedi asistanına. Gerçekten çok iyisin. *Ci vediamo dopo,"* diye ekledi. Kadın antik basamaklardan indi ve onu bekleyen siyah bir *scooter'ın* arkasına atlayıp hızla gözden kayboldu.

Girişimci ve ressam günlüklerini açınca ilk sayfada dikkatle detaylandırılmış bir tablo gördüler.

"Bu yeni bir öğrenme şeması mı?" diye sordu ressam minnettar bir sesle.

"Si," dedi milyarder.

"Dostum, bu modellere bayılıyorum," diye devam etti ressam. "Karmaşık kavramları inanılmaz netleştiren, paha biçilmez öğrenme araçları."

"Ve çok faydalı," diye ekledi girişimci. "Netlik, ustalığı büyütür. Değil mi?"

"Doğru," dedi iş adamı. "Bir şey değil çocuklar. Ancak Sabah 05.00 Kulübü'nün felsefesini ve metodolojisini açıklamak için bu şemaları yaratmaya onlarca yılını adayan kişi Söz Cambazı'dır. Basit görünüyorlar çünkü Söz Cambazı profesyonel yaşamının büyük bir kısmını onları birer sanat eseri gibi şekillendirmeye adadı. Gerçek dâhilerin mihenk taşını oluşturan basitliğe ulaşmaları için eserlerini bütün karmaşıklığından arındırmaları, müthiş bir dikkat ve zorlu bir tecritle geçen uzun yıllarını alır. Bir amatörün bir başyapıta bakması gibi. Ustanın gereksiz şeyleri ortadan kaldırmasındaki uzmanlığını

anlayamadığı için eser gözüne basit görünür. Mücevheri üretmek için fazlalıkları yontmak onlarca yıllık bir adanmışlık gerektirir. Bir şeyi eğitimsiz gözlere basit göstermek bir maestronun işidir."

Üç yoldaşın o güneşli Roma sabahında ne gördüğünü daha iyi anlayın; gösterişli, deri günlüklerdeki öğrenme modeli şöyleydi:

GÜNLÜK TUTMA ALIŞKANLIĞININ

ÖGELERİ

“Şimdi, asistanımın getirdiği bu noktalardan size bahsedeyim,” dedi milyarder. *20/20/20 Formülü'nün* ‘düşünme’ aralığında sizin için kârlı olacak bir diğer hamle günlük tutmaktır. Bu defterleri İtalyan zanaatkârlara bu sebeple yaptırdım. Umarım sizin için harikalar yaratırlar.”

İş adamı, Via dei Condotti'ye baktı. Sokak temizlikçileri işbaşındaydı. Turistler caddede dolaşıyor, *selfie'ler* çekip sokak satıcılarından alışveriş yapıyorlardı.

“Söz Cambazı burada, Roma'da benimle vakit geçirmeyi çok sever. Şansımız yaver giderse sabahın ilerleyen saatlerinde onu görürüz. Bu sabah gün doğarken nehir boyunca Prati'ye kadar koşuya çıktığını, daha sonra da buraya birkaç saatlik mesafedeki bir yere balık tutmaya gideceğini biliyorum. Ah, bu arada saat 05.20 ve 05.40 arası en az birkaç dakikayı günlük tutmaya ayırmayı ‘Günlük Günce’ başlığıyla öneriyor. Bunu yapmanın kilit noktası sadece yazmak. Çok fazla düşünmeden. Sizi bekleyen saatler için taahhütlerinizi zihninize indirin, kıymetli hedeflerinizi kaydedin ve şu anda hayatınızda iyi giden şeyleri listeleyerek şükür duygunuzu artırın. Ayrıca günlüğünüzü kalbinizdeki her türlü hüsranı, hayal kırıklığını ve kırgınlığı da serbest bırakmak için bir aracı olarak görün. Bastırılmış kırgınlıklarınızı, zehirli duyguları ve düşük enerjiyi günlük yazarak mucizevi bir şekilde sisteminizden boşaltmış ve maksimum yaratıcılığı, en üst düzeyde canlılığı ve benzersiz bir performansı serbest bırakmış olacaksınız.”

“Kalp yapımı güçlendirmenin süper bir yolu bu, öyle değil mi?” dedi girişimci.

“Oleeey!” diyerek el çırptı milyarder ve parmağını günlüğün birinci sayfasındaki öğrenme modelinin üzerine koydu.

“Zafer Saatinizin iki numaralı cebinin on ya da belki de yirmi dakikasını günlük güncenize yazarak geçirmenizin bazı getirileri bunlar. Sözlerimi pekiştirmek için tekrarlamam gerekirse, size hayatınızın sadece olumlu öğelerini değil, rahatsızlık ve acı veren tecrübelerinizi de yazmanızı öneriyorum. Çünkü zor duygulardan kurtulmanın en kolay yolu onlarla yüzleşecek bilgeliğe ve cesarete sahip olmaktır. İyileşmek için önce hissetmeniz gerekir. Bir şeylere

boş vermek için isimlerini koymanız gerekir. Hayatın yüklerinden kurtulmak istiyorsanız onların karanlık enerjilerine yazarak ses verin. Bunlar size burada açıkladığım çığır açan içgörüler. Çünkü zehirli duyguların katmanlarının ve geçmiş yaralarınızın bloke ettiği gücünüzü geri aldığınız zaman zihin yapınız, kalp yapınız, sağlık yapınız ve ruh yapınız kat kat iyileşecek. Dört iç imparatorluğunuz bu gayretli öz arınma süreciniz sayesinde yükselişe geçtiğinde üst benliğiniz kumandayı ele almaya başlar. Bu da ikinizin de daha sık görmeyi umduğunuz dış imparatorlukların yolunu açar. Burada açıklamaya çalıştığım şey şu: Ortadan kaldırmanın sağlıklı bir yolunu bulamadığınız zor duygular bastırılır ve bu da strese, üretkenliğin düşmesine ve hatta hastalıklara neden olur."

"Şema çok iyi," dedi ressam. "Yani bize rahatsızlık veren duyguları hissetmezsek içimizde biriktiklerini ve bizi hasta edecek şekilde tıkanıklığa sebep olduklarını mı söylüyorsun?"

"Evet, söylemeye çalıştığım şey üç aşağı beş yukarı buydu," dedi Bay Riley. "Bu sıkışan zehirli duygular yeteneklerinizin, becerilerinizin ve yüksek bilgeliğinizin üzerini örter. Gezegendeki pek çok insanın aslında kahraman olduğunu unutmasının nedeni budur. Hissetmekten kaçındığımız zaman, en güçlü yanlarımıza erişimimizi yitirir ve hayatın gerçeklerini unuturuz. Gerçeklerden kastım, hepimizin şaşırtıcı şeyler, çarpıcı işler başarabilecek, turp gibi sağlıklı bir şekilde, gerçek sevgiyi bulmuş olarak sihirli bir hayat sürebilecek ve pek çok insana yardım edebilecek güçte olmamız. Burada olgulardan bahsediyorum. Ama çoğumuz gerçek benliğimizin üzerine o kadar çok korku, acı, öfke ve hüzün inşa ediyoruz ki tam karşımızda duran fırsatları algılayamaz oluyoruz. O karanlık enerji, fırsatları görmemize engel oluyor. İlkel dehamiza erişimimizin önünü kapatıyor. Tarihteki büyük insanlar ona erişebiliyordu. Ancak bugün çoğu insan bu imkânı yitirdi."

"Sihirli bir hayat derken?.." dedi girişimci. "Sürekli sihirden bahsediyorsun. Bu bana biraz fazla geliyor. Biraz abartılı."

"Evet, sihirli bir hayat," dedi milyarder kararlı ancak nazik bir sesle. "Güney Afrika'ya gidince size hepimize açık olan o sihre nasıl girebileceğinizi anlatacağım. Size oradaki üzüm bağlarında

anlatacaklarımdan sonra, daha fazla para kazanma, daha sağlıklı olma, daha büyük mutluluklara ve daha derin bir iç huzuruna kavuşma beceriniz çarpıcı bir şekilde artacak. Ama şimdilik size o sihri nasıl yaşayacağınız konusunda daha fazla bir şey söyleyemem. Buna iznim yok," diye ekledi gizemli bir tavırla.

"Bir kırgınlığı iyileştirmek için yarayı hissetmelisiniz," diye üsteledi. "Ben hayatım boyunca birçok üzüntü yaşadım. İşle ilgili yenilikler, kişisel kayıplar, fiziksel başarısızlıklar. Şu anda da kalbimde hüzne neden olan bir şey yaşıyorum." Enerjik hali bir anda gölgelenmişti. Yaşlanmış gibiydi. Kamburu çıkmıştı sanki. Ve nefes alıp verişi hızlanmıştı. Ama sonra toparlandı.

"Her neyse, iyi haber şu," dedi iki kolunu birden havaya kaldırarak, "muhteşem bugünüme ve harika geleceğime çok fazla eski acıyı taşımıyorum. *20/20/20 Formülünün* 'Düşünme' aralığında Günlük Günce uygulamasını ilerlemek ve hepsini serbest bırakmak için kullandım. Bu beceri bile çoğu zaman büyük bir hayranlıkla, minnetle, huzurla dolmama tek başına yetiyor. Bu kadar çok şey başarabilmiş olmamda da payı büyük. Geçmişte yaşamak pek çok insandan öylesine büyük bir enerji çalıyor ki. Onca insanın neden üretken olmadığının açıklaması bu. Söz Cambazı düşük performans ile duygusal çalkantı arasındaki bağı kuran tanıdığım tek insan. Ama bir düşünün; tamamen doğru. Her sabah Günlük Günce adımını yerine getirmenin başarılarınıza ve işinize neler katacağını bir düşünsenize, özellikle de şu anda yaşadıkların düşünüldüğünde." Bunu bir kolunu girişimcinin, diğerini ressamın omzuna atarak, elle tutulur bir empatiye söylemişti. "Senin sanatın düşünüldüğünde de," diye ekledi ressama dönerek.

Ressam, "Geçmişteki acıları taşımak çok yorucu," dedi. "Hepimiz hayata yeniliyoruz, hatta bazen neredeyse tam anlamıyla mahvoluyoruz."

Milyarder dersine kaldığı yerden devam etti: "Saat 05.2005.40 arasındaki ikinci aralıkta size meditasyona da mutlaka birkaç dakikanızı ayırmanızı öneririm. Söz Cambazı bana bunu nasıl yapacağımı öğretmişti; çok katmanlı bir iş portföyünü yönetirken meditasyonun konsantrasyonuma, özgüvenime, performansıma ve

sakin kalabilmeme çok büyük katkısı oldu. *Ve en büyük başarıları sakin kalabilenler yakalar*. Meditasyon öyle uzmanlık gerektiren bir şey değildir, bu yüzden meditasyon yapma becerinizle ilgili önyargılarınızı bir kenara bırakıp kendinizi meditasyona verin. Meditasyon konsantrasyonunuzu artırmanın, doğal gücünüzü korumanın ve iç huzurunuzu yalıtmanın en iyi yollarından biridir. Düzenli meditasyon ritüelinin değerini doğrulayan birçok harika bilimsel araştırma var, bu nedenle bu yöntemi atlamak istesiniz bile veriler onun bir insan optimizasyon alışkanlığı olarak işe yaradığını -hem de nasıl- söylüyor. Mevcut araştırmalar düzenli meditasyonun insanda kortizol seviyelerini düşürmeye yardımcı olduğunu, dolayısıyla stresinizi azalttığını gösteriyor. Ayrıca kendinizle ilişkinizi geliştirmenin de güçlü bir yolu. *Kendinize* daha fazla zaman ayırmalısınız. Daha üst seviyedeki doğanızla akışınızı ve yakınlığınızı artırmalısınız. En iyi yanlarınızla, imkânsızın genelde denenmemiş olan olduğunu anlayan ve gizli ışıltı, cesaret ve sevgi rezervlerinizden haberdar olan yanlarınızla yeniden bağlantı kurmalısınız. Kötü davranışlar sergiledikleri zamanlarda bile başkalarının içindeki muhteşemliği görebilen ve bu tür erdemlerin karşılığını alamadığınız zamanlarda dahi dünyaya pozitifliğinizle örnek olan yanınızla. Evet, her sabah bu yirmi dakikalık sessizlik ve durağanlık sığınağına girin ve *gerçekte kim olduğunuzu* hatırlayın. Gerçek günün ilk ışıklarının yalnızlığında gerçekleri dile getirin. Sonra da bu çığır açan bilgiyi, gün olarak adlandırdığımız armağanın kalan saatlerinde de yanınızdan ayırmayın."

Milyarder yere uzandı ve bir dizi şınav çekti. Bunu bir *plank* duruşu takip etti. Artık bu tuhaf iş adamının tuhaf manevralarına siz de aşinasınızdır.

"Bu sabahki seansı tamamlayabilmemiz için 20/20/20 *Formülünün* üçüncü aralığına geçmeliyim. İlerleyen saatlerde bir dizi toplantım olacak. Ardından Söz Cambazı, Adriano ve birkaç eski dostla muhteşem bir akşam yemeği yiyeceğim," dedi milyarder neşeyle.

"Elbette," diye karşılık verdi ressam. "Sorun değil."

“Tabii ki,” dedi girişimci de. “Campo di Fiori yakınlarında çok iyi *carbonara* yapan bir restoran varmış. Bu akşam orayı deneyeceğiz.”

“Hımmm, leziz,” derken milyarder bir ticaret erbabından çok beş yaşındaki bir çocuğa benziyordu. Ardından imparatorluklar kuran, çok büyük başarılara imza atan insanların ve medeniyetimizin kurtarıcılarının sabah rutinleri konulu dersine devam etti.

Sonra bir anda acıyla yüzünü buruşturarak midesini tuttu.

Girişimci, akıl hocasına doğru atılırken telaşla, “İyi misin Bay Riley?” dedi.

“Kesinlikle,” dedi Bay Riley her şey yolundaymış gibi davranarak. “Devam edelim. Sizden ayrılmadan önce Sabah 05.00 Kulübü hakkında bana öğretilen her şeyi size aktarmayı kafaya koydum. Lütfen siz de Söz Cambazı’nın öğretilerini olabildiğince çok insanla paylaştığınızdan emin olun. Bunu yaparak dünyayı iyileştirmiş olacaksınız. Ben yapamayabilirim…” Devamını getirmedi.

Sonra, “Pekâlâ,” diye devam etti. “Şimdi, *20/20/20 Formülünün* üçüncü aralığı her gün ‘büyüme nize yardımcı olmak için tasarlandı. 2x3x Kafa Yapısını hatırlayın: gelirinizi ve etkinizi ikiye katlamak, iki ana alanda, kişisel ustalığınızda ve profesyonel becerinizde yatırımınızı üçe katlamak. Bu nedenle 05.40 ve 06.00 arasında, yani Zafer Saati’nin son kısmında bilgi temelinizi derinleştirecek, algınızı açacak, uzmanlığınızı ilerletecek ve öğrendiklerinizle rakiplerinizi geride bırakacaksınız.”

“Leonardo da Vinci, ‘Kişinin kendinde ustalaşmasından daha küçük ya da daha büyük ustalık olamaz,’ demiş,” dedi ressam.

“Bugün seni daha da fazla seviyorum,” dedi girişimci.

“Ben sana her gün bayılıyorum,” diye karşılık verdi ressam sırıtarak.

Milyarder gülerek, “Ah, dostum,” dedi. “Bir aşk şenliğinin içine düştüm. Tam da İspanyol Merdivenleri’nde.”

Gözlerini kapattı ve Romalı devlet adamı Seneca’nin stoacı felsefesine dair şu sözleri tekrarladı: “‘Her gün sizi yoksulluğa, ölüme ve hatta diğer talihsizliklere karşı güçlendirecek bir şey

öğrenin ve çok sayıda düşünceyi aklınızdan geçirdikten sonra içlerinden bir tanesini o gün sindirmek üzere seçin.'"

Sonra gözlerini açtı ve "Dışarıdaki liderlik içeride başlar," dedi. *"20/20/20 Formülü'nün* saat 05.40-06.00 arası son diliminde, sektörünüz için olduğu kadar toplum için de değerli olmak adına çalışın. Başarıyı ve nüfuzu sadece istediklerinizle elde etmezsiniz. Onu hayatınıza hem insan hem üretici olarak, *olduğunuz kişiyle* çekersiniz. Kişisel gelişim olmadan özel arzular, harikulade bir bahçeyi hayal etmek ama toprağa hiçbir şey ekmemek gibidir. Muhteşem ödülleri kendimize değerimizi artırarak çekeriz. Ben servetimi bu fikirden yola çıkarak kazandım. Ben iyileştikçe, hizmetimin kalitesindeki artış aracılığıyla daha fazla insanın hayatını iyileştirme kapasitem de arttı. Kendimi bilgiyle donattıkça iş yaptığım alanlarda daha değerli oldum, böylece hem gelirim hem etkim arttı. Bugün artık kulağa hayli yabancı gelen bir kavram: kitap okumak. 'Büyüme' aralığında, geçmişteki harika kadınların ve erkeklerin hayatlarını otobiyografilerini okuyarak inceleyin. Psikolojideki son ilerlemeleri öğrenin. Yenilik ve iletişim, üretkenlik ve liderlik, refah ve tarih konulu eserler okuyun. En iyilerin yaptıkları şeyleri nasıl yaptıklarını ve oldukları kişilere nasıl dönüştüklerini anlatan belgeselleri izleyin. Kişisel ustalık, yaratıcılık ve iş inşa etmek hakkında sesli kitaplar dinleyin. Bütün milyarder arkadaşlarımla ortak noktalarımızdan biri, hepimizin öğrenmeyi çok sevmesi. Beceri ve yeteneklerimizi durmak bilmeden büyütüyor ve birer kaynağa dönüştürüyoruz. Kendimizi ve profesyonel alandaki oyunumuzu iyileştirmeye sürekli yatırım yapıyoruz. Okumaya, ilerlemeye ve sınırsız merakımızı beslemeye açığız. Birlikte bir konferansa gitmek bize eğlenceli geliyor. Üç ayda bir, ilhamımızı korumak ve canlı kalmak için en az bir konferansa gidiyoruz. Sonsuz eğitime kendimizi verdiğimiz için anlamsız eğlencelere çok fazla zaman harcamıyoruz."

İş adamı filozofça bir tavırla, "Hayat çok adildir, bilirsiniz," derken çok daha güçlü görünüyordu. "Ona ne verirseniz onu geri alırsınız. Kilit bir doğa kanunu. Bu nedenle çok daha iyi olun ve ona çok daha fazlasını verin."

“Pekâlâ. Artık hepsini saydım,” dedi Bay Riley coşkuyla. “Dünya standartlarında bir iş ve özel hayat için şık bir şekilde tasarlanmış, kusursuz kalibre edilmiş bir sabah rutini. Bu rutini tam anlamıyla benimser, her gün ya da en azından haftada beş gün uygularsanız üretkenliğiniz, bolluğunuz, sevinç ve dinginlik hisleriniz, dünyamıza katmaya muktedir olduğunuz değerle birlikte hızla yükselir.”

“Sırada ne var?” diye sordu ressam.

Milyarderin tek söylediği, “Şimdi ölüleri ziyarete gideceğiz,” oldu.

14. BÖLÜM

Sabah 05.00 Kulübü Uykunun Önemini Kavrıyor

"Dinlenmek için nasıl yanıp tutuştuğumu hayal bile edemezsiniz; dinlenmeye açım, dinlenmeye susadım. İşim bitti biteli, altı uzun gündür zihnim âdeta bir girdap gibiydi; süratli, ilerleme kaydedemeyen ama durmak nedir bilmeyen bir girdap; kendi etrafında hızla ve istikrarlı bir şekilde dönen ama hiçbir yere varmayan bir düşünce seli." **-H. G. Wells**

Üç arkadaş çatılara ve Vatikan'a bakarken güneş daha da yükselmişti. Sokaklar artık gürültülüydü. Ebedî Şehir canlanmıştı.

İş adamı elini bir kez daha havaya kaldırdı. Bir kez daha, nereden çıktığı anlaşılmayan bir asistan karşılarında belirdi. Bu kez kırklı yaşlarının başında gibi görünen bir adam meydana koştu, tam ortada durdu, çıkardığı bir aygıta hızlıca ve yüksek sesle bir şeyler söyledi. Daha bir dakika bile geçmeden kıpkırmızı Vespa'ların üstünde, saçlarını eşarplarla toplamış -ellilerin muhteşem İtalyan filmlerinde göreceğiniz tarzda- üç kadın meydana girdi. Vespa'ları İspanyol Merdivenleri'nin altına, kayık heykelinin yanına park ettikten sonra Via delle Carrozze'de gözden kayboldular.

"Haydi gidelim millet!" dedi milyarder coşkuyla. "Yolculuk zamanı."

“Hani ölüleri ziyaret edecektik?” diye sorarken, girişimcinin alnındaki kırışıklıklar canlanmıştı, kollarını göğsünde kavuşturdu.

“Bana güven. *Scooter*’ına atla ve beni takip et,” dedi milyarder.

Üç yol arkadaşı Roma’nın kadim sokaklarından geçtiler. En az bilinen kiliseler ve en kendi halinde dikili taşlar bile insanı kendine hayran bırakıyordu. Romalılar ve turistler bulvarları doldururken güneş göz kamaştırıyordu. Şehir o kadar canlıydı ki. Geçtikleri bir meydanda, yeteneği yabana atılamayacak bir opera sanatçısı, yanında para toplayan bir adamla beraber yarınlar yokmuşçasına söylediği bir aryayla dinleyenlerin kalplerine dokunuyordu. Milyarder, girişimci ve ressam Roma sokaklarında yollarına devam ederken gerçeküstü bir manzaraya daha rastladılar: MÖ 18. ve 12. yüzyıllar arasında mezar olarak inşa edilmiş Cestius Piramidi.

“Ebedî Şehir’in göbeğinde Mısır tarzı bir piramit. İnanılmaz,” dedi ressam gözünü yoldan ayırmamak için büyük çaba harcarken.

Çok geçmeden şehir duvarlarını geride bırakmışlardı. Milyarder hâlâ başı çekiyordu. Girişimci, milyarderin tişörtünün arkasında ABD’nin kurucu babalarından Benjamin Franklin’in sözlerinin olduğunu o an fark etti: “Sabahın erken saatleri, ağzında altın taşır.” Kaskının arkasında ise şu sözler göze çarpıyordu: “İlk Sen Uyan. En Son Sen Öl.”

Bu adam bir harika, diye düşündü. *Türünün tek örneği.* Girişimci bu sansasyonel maceranın yakında son bulacağını biliyordu. Ama Bay Riley nin, hayatında kalmasını umuyordu. Adama duyduğu hayranlık her an artıyordu ve ona ihtiyacı olduğunu derinden hissediyordu.

Bir süre yol aldıktan sonra milyarder onlara tenha, biraz ürkütücü bir ara sokakta durmalarını işaret etti. Vespalarını park ettikten sonra öğrencilerine tek kelime etmeden onu takip etmelerini belirtti ve onları büyük Romalı general Jül Sezar’ın taş büstünün önünden geçirip bir dizi basamaktan karanlık ve tozlu bir tünele indirdi.

“Tanrı aşkına, neredeyiz?” diye sordu ressam. Göz altlarının narin derisi minik ter damlacıklarıyla kaplanmıştı. Orada, bu üç

kişinin yanında olduğunuzu hayal edin. Sonra da ressamın halini gözünüzde canlandırın.

Milyarder, "Yer altı mezarlarındayız," dedi. "Eski Romalıların ölülerini gömdüğü yerde. Bütün bu yer altı geçitleri iki ila beşinci yüzyıla ait defin alanları, yani mezarlıklardır."

"Peki, neden buradayız?" diye sordu girişimci.

"Sizi buraya bir noktaya dikkat çekmek için getirdim," diye açıkladı milyarder, her zamanki sevecen ses tonuyla.

O anda tünelin diğer ucundan ayak sesleri duyuldu. Ressam büyümüş gözlerle girişimciye baktı.

Milyarder tek kelime etmedi. Ayak sesleri gittikçe yaklaşıyor ve güçleniyordu.

Girişimci, "İçimde kötü bir his var," dedi.

Yer altı mezarının eski duvarı titrek bir mum ışığıyla aydınlanırken ayak sesleri bir süre daha devam etti. Sonra ses kesildi.

Keşişlerin cübbelerini anımsatan kukuletasını başına çekmiş, elinde uzun bir mum tutan bir karaltı karşılarında belirdi. Tek kelime edilmedi. Son derece gizemli bir manzaraydı. Beklenmeyen misafir, üç arkadaşın karşısında durdu. Mumu kaldırıp havada dört daire çizdi. Sonra cübbesinin başlığını indirdi.

Açığa çıkan yüz tanıdıktı. Gezegenin dört bir yanında stadyumlarda görünen bir yüz. Milyonlarca insana muhteşem işler başarma, destansı hayallerini gerçekleştirme ve efsanevi hayatlar sürme ilhamı veren bir yüz.

Söz Cambazı'nın ta kendisi.

Ressam, "Tanrım, beni korkuttunuz," derken hâlâ terliyordu.

"Üzgünüm. Stone bana buraya inmemi söyledi. Biraz kayboldum," diye özür diledi Söz Cambazı. "Bu yer altı mezarları olağanüstü. Gerçi insanı ürpertmiyor da değil," derken son derece sağlıklı, mutlu ve gevşemiş görünüyordu.

"Hey, dostum," dedi milyarder, akıl hocası ve en yakın dostu olan adamı kucaklarken. "Geldiğin için teşekkürler,"

“Ne demek,” dedi Söz Cambazı. “Pekâlâ, hiç vakit kaybetmeden benden bu iki dostla paylaşmamı istediğin içgörülere geçeyim. Biliyorsun, her zaman doğrudan oyuna girmeyi severim.” Profesyonel basketbolcuların başarılı bir serbest atışın ardından takım arkadaşlarına yaptığı gibi arkadaşının eline vurdu.

“Bay Riley benden seçkin yaratıcılığın, zirve seviyede üretkenliğin ve üst düzey performansın sürdürülmesinin önemli bir öğesi olarak, derin uykunun değeri hakkındaki görüşlerimi sizinle paylaşmamı rica etti. Bana bunu, sadece bu mahzen mezarın sakinleri sonsuz bir uykuda oldukları için değil, bilimin erken ölümü davet etmenin başlıca yollarından birinin yeterince uyumamak olduğunu teyit etmesi nedeniyle de burada yapmak istediğini söyledi.”

“Gerçekten mi?” dedi girişimci bir kez daha kollarını göğsünde kavuşturarak. Mum ışığı, parmağındaki sade nişan yüzüğüne dikkat çekiyordu.

“Haydi canım. Bana bunu yaptığınızı söylemeyin,” dedi milyarder çatallanan sesinde neşeyle. Daha önce hiç yapmadığı hızlı ve tuhaf bir dans hareketi yaptı.

“Yaptık bile,” dediler girişimci ve ressam aynı anda.

“İkiniz de düğünümüze davetlisiniz. Küçük ama özel bir tören olacak,” diye ekledi ressam.

“İsterseniz düğünü Mauritius’taki kumsalımda yapabilirsiniz,” dedi milyarder. “Hatta hediye olarak bütün masraflar benden. İkiniz, aileleriniz ve bütün arkadaşlarınız için. Her şey benden. Sabah 05.00 Kulübü’nün iki yeni üyesi için hiç olmazsa bu kadarını yapayım. Deliye benzeyen, yaşlı bir adama güvendiniz. Bu çılgınca serüvene çıktınız. Bütün öğretilere kendinizi açtınız. Üzerinize düşeni yaptınız. İkiniz de benim kahramanımsınız.”

Milyarder herkesi telaşlandıracak bir şekilde öksürdü. Belki de geçitteki toz yüzündendi. Sonra üç parmağını kalbinin üzerine koydu. Ardından yine öksürdü.

“İyi misin?” diye sordu girişimci, göğsünde kavuşturduğu kollarını çözüp milyarderin kaslı omzuna dokunarak.

“Evet.”

“Pekâlâ,” dedi Söz Cambazı. “Şimdi sizinle, birinci sınıf sonuçlar almak konusunda gerçekten ciddiyseniz liderlikte mükemmeliyet ve katlanarak artan üretkenlik için gününüzün ilk saatini kalibre etmenin neden yeterli olmadığı ve *akşamın son saatinin yönetiminin* de neden bir o kadar önemli olduğu konusunda bazı içgörüler paylaşacağım.”

Mumu yüzünün altında tutarak mistik bir etki yarattı.

“Dâhilik düzeyinde bir performans, sabah rutininizde ustalaşma ile gece ritüelinizin optimizasyonu arasındaki hassas dengeye bağlıdır. İyi bir uyku çekmeden Stone’un size bu sabah anlattığı 20/20/20 *Formülü*‘nün altından kalkamazsınız.”

Girişimci, “Ben neredeyse her zaman uykusuzluk çekerim,” diye açıkladı. “Bazen ayakta kalmakta bile zorlanıyorum. Hafızam tıkanıyor. Ve kendimi bitkin hissediyorum.”

“Evet,” diye onayladı ressam da. “Uyku düzenim yok. Gece boyunca defalarca uyanıyorum. Ama bu seyahate çıktığımdan beri geceleri iyi uyur oldum.”

“Bunu duyduğuma sevindim. Çünkü şiddetli bir küresel uyku durgunluğu yaşıyoruz,” dedi Söz Cambazı, ona uluslararası bir ün kazandıran çarpıcı ifadelerinden birini kullanarak. “Bunun arkasında büyük ölçüde internet, sosyal medya ve yaygın aygıtlara teslimiyet var. Araştırmalar teknolojik araçlardan yayılan mavi ışığın vücudumuzdaki melatonin miktarını azalttığını doğruluyor. Melatonin, vücudunuza uyuması gerektiği bilgisini veren kimyasaldır. Sizin de öğrendiğiniz gibi, aygıtlarınızı gün boyu kontrol etmenin bilişsel fonksiyonu zedelediğine hiç şüphe yok. Uyku saatinden önce ekran karşısında olmanın uyku bozukluğuna neden olduğu da çok açık. Daha derine inip size aygıtlarınızın ışığının melatonin üretimini kısıtlayan ve sirkadiyen ritminizi olumsuz etkileyen, dolayısıyla da uykunuza zarar veren ‘ışığa duyarlı retina ganglion hücreleri’ (ipRGC) denilen fotoreseptörleri nasıl aktive ettiğini izah edebilirim ama ne demek istediğimi anlıyor olmalısınız.”

“Ben anladım,” dedi girişimci. “Gerçekten. Sabah 05.00’te daha iyi hissederek ve daha enerjik uyanmak için uyku öncesi rutinimi

.

yeniden yapılandıracağım. Iyi dinlenmek ve 20/20/20 *Formülü*'nü hayatıma kusursuz bir şekilde yerleştirebilmek için bunu yapacağıma söz veriyorum."

"Otomatik bir alışkanlığa dönüşene kadar, *Minimum 66 Gün* boyunca," diye ekledi ressam. "Sonra da uyumaya devam etmek yerine Sabah 05.00 Yöntemini uygulamam kolaylaşsın diye hayatımın sonuna kadar."

"Yeterince uyumadığımız zaman," dedi Söz Cambazı, "sadece erken kalkmamız zorlaşmaz, mutluluğumuzu azaltıp sağlığımızı bozmasının yanı sıra üretkenliğimizi de zedeleyen ve performansımızı düşüren bir dizi zarar verici şey de yaşanır."

"Lütfen anlatın," dedi girişimci.

"Evet, anlat onlara," dedi şimdi yer altı mezarında *squat yap*makla meşgul olan milyarder. Sonra da tuhaf bir şekilde, "Bu duruş belinize olduğu kadar sindirim sisteminize de iyi gelir," diye ekledi.

"Pekâlâ, uyuduğunuz zaman beyin omurilik sıvısı beyninizi arındırdığı için nöronlarınız yüzde 60 oranında küçülür. Ayrıca daha önce sadece vücudunuzda olduğu sanılan lenfatik sistemin kafatasınızda da var olduğu keşfedildi. Bütün bunlar biz insanların, evrimsel süreçte beynin optimum halini korumasını sağlayan güçlü bir yıkama prosesi tasarladığımız anlamına geliyor. Bu arındırma mekanizması sadece uyku sırasında çalışıyor."

"İnanılmaz derecede ilginç," dedi girişimci.

"Onlara hGH'den bahsetsene," diye ekledi milyarder.

"Elbette," dedi Söz Cambazı. "İnsan büyüme hormonu hGH, beynin hipofiz bezinde üretilir ve vücudunuzun sağlıklı dokuları, iyi işleyen bir metabolizma ve uzun bir ömür açısından çok önemlidir. Yüksek hGH seviyesi ruh halinizi, bilişselliğinizi, enerji düzeyinizi, yağsız vücut kütlenizi artırırken, leptin ve ghrelinin düzenlenmesi yoluyla açlık hissinizi de azaltır. Buradaki en önemli husus şu: hGH egzersiz yoluyla salgılanmakla birlikte *-20/20/20 Formülünün* bir numaralı aralığının bu denli etkili olması da kısmen bu yüzdendir- hGH üretiminin yüzde 75'i uykudayken gerçekleşir! Ve asıl anahtar şu: Yaratıcılığınızı, üretkenliğinizi, canlılığınızı ve sağlığınızı

koruyabilmek açısından, beynin düzgün bir şekilde yıkanması ve hGH'nin kusursuz bir şekilde üretilebilmesi sürecini maksimum seviyeye çıkarabilmeniz için her biri 90 dakikadan 5 tam uyku döngüsü gereklidir. Bilimsel çalışmalar bunu doğruluyor. Bu her gece 7,5 saatlik bir uyku anlamına gelir. Araştırmaların sadece uykusuzluğun ölümcül olduğunu ispatlamadığını da bilmelisiniz. Fazla uykunun da -dokuz saat ve üstü- ömrü kısalttığı saptanmıştır."

"Farkındalığımızın belirsizlikten çıkıp netlik kazanması için bize bütün bunları açıklayacak bir öğrenme modeliniz var mı?" diye sordu ressam.

"Aferin sana Stone. Onlara *3 Adımlı Başarı Formülünü* öğretmişsin," dedi Söz Cambazı takdirle.

Hâlâ yer altı mezarının tozlu zeminine yakın duran milyarder başını salladı. Ardından geğirdi.

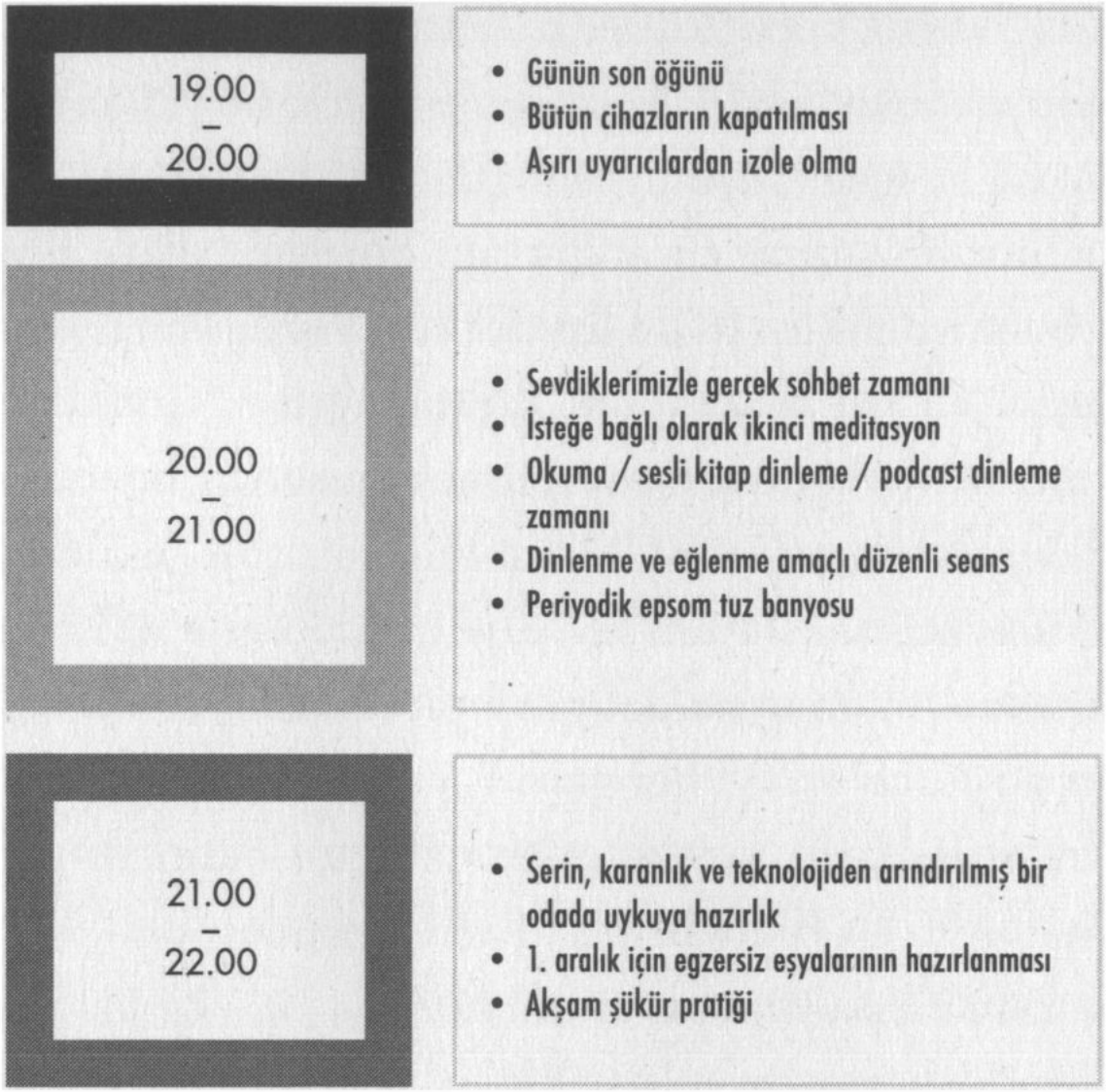
"Evet, sizin için bir yapı iskeleti hazırladım," dedi Söz Cambazı. "Yıllardır düzenli bir şekilde çok iyi uyumamı sağlayan akşam rutinimi sizin için parçalarına ayırdım."

Ardından cübbesinin içine sakladığı el fenerini çıkardı. Fenerin üst kısmını çevirerek açınca içindeki gizli bölme açığa çıktı. O bölmeden çıkardığı rulo halindeki iki ince kâğıdı girişimciye ve ressama uzattı.

Rulolarda şu şema vardı:

PARÇALARINA AYRILMIŞ OLARAK

İKONİK ÜRETİCİLERİN UYKU ÖNCESİ RİTÜELİ

Girişimci, "Size nasıl teşekkür edeceğimi bilemiyorum" dedi. "İkinize de," diye ekledi mum ışığında. Bir yandan da, "İyi talih ve büyük bilgelik bana doğru geliyor. Hiçbir zaman kurban değilim, her zaman liderim. Koyun değil, aslanım. Hayatımı seviyorum ve onu her gün daha da iyileştiriyorum. Ne kadar çok insana yardım edersem o kadar mutlu oluyorum," diye mırıldanarak mekik çekmekle meşgul olan milyardere bakıyordu.

Ressam, “Ben de biriciğimin minnet dolu sözlerine katılıyorum,” dedi. Elini uzattı ve girişimcinin saçlarını şefkatle okşadı.

“Dünya Sabah 05.00 Kulübü’nün felsefelerini ve metodolojilerini biliyor ve uyguluyor olsaydı bugün hayatta olan her insan bir dönüşüm yaşardı,” dedi girişimci. “Şimdi sabahları güneşle birlikte uyanmanın daha az uykuyla idare etmek anlamına gelmediğini görüyorum. Şu eski, ‘Erken yat, erken kalk,’ durumu.”

“Her birimiz kişisel devrimlerimiz için üzerimize düşeni yaptıkça zanaatımızla olandan birbirimizle olan bağlarımıza kadar, hayatımızdaki her ilişki bizimle birlikte ilerleme kaydediyor,” dedi ressam.

Girişimci yeni yüzüğüyle oynayarak, “Bir anlamda, Mahatma Gandi nin, ‘Dünyada görmeyi arzu ettiğiniz değişim olun,’ sözündeki gibi,” diye eklerken yüzü mum ışığında parlıyordu. “Dün gece yatmadan önce onun hayatıyla ilgili bir şeyler okumuştum da.”

Söz Cambazı şefkatle, “Saygısızlık etmek istemem ama,” dedi, “Mahatma Gandi’nin gerçek sözleri yıllar içinde kolektif bir dikkat eksikliği yaşayan bir kültüre uyacak çarpıcı bir alıntıya dönüştürülmüştür.”

“Aslında söylediği şuydu,” dedi milyarder araya girerek, “kendimizi değiştirirsek dünyanın eğilimleri de değişir. Bir insan kendi doğasını değiştirince dünyanın ona karşı tavrı da değişir. Başkalarının ne yaptığını görmek için beklememize hiç gerek yok.”

“Harika bir iş çıkardın Stone,” dedi Söz Cambazı ona gülümseyerek. “Ama ne demek istediğinizi anlıyorum,” dedi girişimciye. “Elbette haklısınız. Her ikinizden kişisel ricam, mümkün olduğunca çok prensibi ve zihinsel modeli olabildiğince çok insanla paylaşmanızdır. Çünkü evet, her iş lideri, ticari çalışan, bilim insanı, sanatçı, mimar, politik nüfuz sahibi birey, sporcu, öğretmen, anne, itfaiyeci, baba, taksi şoförü ve evlat sizinle paylaştığımız bu sabah rutinini ve gece ritüelini benimsese *bambaşka bir dünyamız olur*. Çok daha az üzüntü, kabalık, vasatlık ve nefret içeren bir dünya. Ve çok daha fazla yaratıcılık, güzellik, huzur ve sevgi.

“Artık gitmeliyim,” dedi. “Bu akşam yemekte görüşürüz Stone. Menüde *cacio e pepe* de var, değil mi?”

“Olmaz mı?” dedi milyarder ayağa kalkarken. Bir kez daha öksürmeye başladı ve bir an yalpalar gibi oldu. Sol eli ve bir bacağı titriyordu.

Söz Cambazı hemen gözlerini kaçırdı.

“Gitmeliyim,” demesi ile mezarın karanlığında gözden kaybolması bir oldu.

Geride kalan üçlü, merdivenlerden çıkıp yer altı mezarından göz kamaştırıcı Roma güneşine ulaştı.

Milyarder, Vespa’sını çalıştırdı ve misafirlerine onu takip etmelerini işaret etti. Dar sokaklardan oluşan bir labirentten çıkıp eski bir su kemerinden ve şehir duvarlarının arasından geçtiler. Şehrin tarihî merkezinin sıkışık sokaklarından Via dei Condotti ye ulaşmaları çok sürmedi.

Scooter‘larını park ettikten sonra girişimci ve ressam, milyarderin peşinde İspanyol Merdivenleri’nden yukarı çıktılar.

“Pekâlâ,” dedi milyarder. “Böylece bu sabah 05.00’te seansımıza başladığımız noktaya döndük. Sizi bugünlük serbest bırakmadan önce, ikiniz için son bir harika ötesi modelim daha var. Söz Cambazı bu modeli bana çok gençken öğretmişti ve zaman içinde ne kadar paha biçilmez olduğunu ben de anladım. Bu sabahın öğretilerini çok şık bir fiyonkla bağlayacağını biliyorum.”

Milyarder hızlıca el çırptı. Uzaktan, Villa Borghese’den bir uğultu geliyordu. Ses çok geçmeden şiddetlendi. Ve yaklaştı.

Milyarderin, girişimcinin ve ressamın başlarının üzerinde, havada bir nesne duruyordu. İspanyol Merdivenleri’nde espressolarını yudumlayan, *gelato* yiyen turistler neler olduğunu anlamak için yüzlerini gökyüzüne çevirdiler. O muhteşem anda orada olsaydınız çok eğlenirdiniz.

Çiçekli, bol bir elbise giymiş yaşlıca bir kadın, *“Mamma mia!”* diye haykırdı. Bir kolunda bir bebek, diğerinde göz alıcı renklerde lalelerden oluşan bir buket tutuyordu. Kot ceketinin sırtında “Şüphe Bir Seçenek Değildir” yazan, kot pantolonunun dizlerinde kocaman delikler olan, şapkasını ters takmış, ergenlik çağında bir oğlan, “Bu bir *drone!”* diye bağırdı. Nedense ayakları çıplaktı.

Milyarder küçük hava aracını ustalıkla idare etti ve onu sıcak bir yaz gününde bir gölün durgun yüzeyi misali pürüzsüz bir inişle yere indirdi. İki öğrencisine göz kırptı. “Bende hâlâ iş var,” dedi ağzı kulaklarına varırken.

Drone’un taşıdığı ahşap kutunun içinden, üzerinde bir öğrenme modeli olan cam bir tablet çıktı. Tabletin üzerindeki şema şöyleydi:

MÜTHİŞ BİR GÜNÜ OLUŞTURAN ÖGELER

	ZAMAN ÇİZELGESİ	AKTİVİTE	PROGRAM NOTLARI
TEKNOLOJİSİZ ALAN	04.45	• Optimal uyanma zamanı • Kişisel bakım	• Uçuş öncesi pist dönemi • Egzersiz eşyalarınızı yatağınızın yanına gece yatmadan önce koyun • Hücrelerinizin mitokondrisinin ATP salgılaması için bolca sıvı tüketin; ATP, enerjinizi artırır
	05.00 – 05.20	• Yoğun egzersiz • Ter dökülmeli (BEYİN KAYNAKLI NÖROTROFİK FAKTÖR salgılatır) • Biraz daha sıvı tüketilmeli • Podcast'ler / ses dosyaları / videolar / müzik	• 1. Aralık: Hareket • Saat 05.20 itibarıyla sizi yorgundan ateş almış konuma geçirir • Egzersiz, telomerleri uzatır • Muhteşemliğin nörobiyolojisini aktive eder
	05.20 – 05.40	• Meditasyon • Dua • Günlük • Şükretme • Performans öncesi plan hazırlama	• 2. Aralık: Düşünme • Meditasyon yaşlanmanın etkilerini azaltır ve yavaşlatır • Planlama + sıralama odaklanmayı ve üretkenliği artırır
	05.40 – 06.00	• Okuma • Sesli kitaplar • Podcast'ler • Öğrenme ve ilham verici videolar	• 3. Aralık: Büyüme • 2x3x Kafa Yapısı • Umudunuzu ve zanaatınızı besler • İlham verir • Sektörünüzde yenilmezlik getirir
	06.00 – 08.00	• Aile bağları • Kişisel ilgi alanları • Sosyal medya yok • Haberleri okumak/izlemek yok • Mesajlara bakmak yok	• Esenliği artırır, dijital demansı azaltır • Sabahınızın havasını iyileştirir • Neşeli ruh halini ve süküneti destekler
	08.00 – 13.00	• 90/90/1 Kuralı • 60/10 Metodu • Dünya standartlarında çalışma	• Seçkin Performansın İkiz Döngüsü • SMOB Protokolü • Kişisel Menlo Park'ınız
	13.00 – 17.00	• Daha az önem taşıyan işler • Toplantılar • Organize etme • Oruç ve oruç arası [opsiyonel: 16/8 uygulaması]	• İdarecilik • Daha az yaratıcı işler • Planlama • Daha fazla sıvı tüketimi
	17.00 – 18.00	• Trafik Üniversitesi • 2.RE • 2MP • Stres atma + geçiş periyodu	• Öğrenme aracılığıyla oyunu sürdürme • Kişisel yenilenme zamanı • Güneş / temiz hava / yakıt ikmali
TEKNOLOJİSİZ ALAN	18.00 – 19.30	• Dijital aygıt yok • Aileyle yemek zamanı • Mutlu eden uğraşlar • Sevdiklerinizle doğa yürüyüşleri	• Sosyal bağlar • Macera • Toplum hizmeti
	19.30 – 21.30	• Okuma • Günlüğe gece özeti • Erken kalkış için ön hazırlık • Ekran yok / teknoloji yok • Uykudan önce ikinci optimal meditasyon	• Gecelik uyku ritüelleri • Epsom tuzuyla sıcak banyo • Karanlık oda • Düşük sıcaklık
	21.30	• Derin uyku	• HGH üretimi • Beynin, bedenin ve ruhun restorasyonu ve yenilenmesi

“Bu muhteşem bir gün için detaylı adım adım oyun planını değerli bulacağınızı düşündüm. Elbette bu sadece olasılıklardan biri. Akşam rutininin Söz Cambazı’nınkinden biraz farklı olduğunu fark etmişsinizdir. Her zamanki gibi, sizinle paylaştığım bu taktikleri nasıl uygulayacağınız tamamen size kalmış. Hayat sizin, onu istediğiniz gibi yaşayın. Öte yandan bu iskeletin bana çok büyük faydası oldu çünkü size bu sabah anlattığım *20/20/20 Formülü*‘nün güçlü öğelerini dünya standartlarında uyku öncesi sürecinin kilit yönleriyle birleştirerek, herkesin -burada gerçekten herkesi kastediyorum- sürekli muhteşem günler yaşamak için uygulayabileceği son derece net bir gündelik haritaya dönüştürüyor. Bunu bir yemek tarifi gibi düşünün; adımlara uyarsanız sonuca ulaşırsınız.”

“Ve muhteşem günler yukarıya doğru bir sarmal yaratarak muhteşem haftalara, muhteşem haftalar da müthiş aylara dönüşür,” dedi ressam günlüğünü kapatırken.

“Ve muhteşem aylar muhteşem çeyrek yıllara, muhteşem çeyrek yıllar muhteşem yıllara, on yıllara dönüşür ve nihayetinde…” dedi girişimci de kendi günlüğünü kapatırken.

Üçü aynı anda, “Muhteşem bir ömre,” dediler.

“Günbegün. Adım adım ortaya destansı bir varoluş çıkar,” diye özetledi milyarder. Ne yaptığını bilen Romalıların, “bu kadar havalı görünmek için çok fazla çaba harcamadım” hissi uyandıran rahat tarzlarıyla uyumlu, son moda bir güneş gözlüğü taktı. Martılar onlara çok keyif veriyormuş gibi görünen sinir bozucu çığlıklarını atarak üzerlerinde kanat çırptı.

Milyarderin sevgi dolu bir insan olduğu her halinden belliydi. Sadece maddi açıdan değil, kalben de zengindi. Ama martılardan ve son birkaç yıl içinde Roma’nın merkezindeki çatıları ele geçirmelerinden nefret ederdi.

“Bu tüylü yaratıklar konusunda bir şeyler yapılmalı,” dedi alışılmadık bir rahatsızlık sergileyerek. “Her neyse, sizi neden İspanyol Merdivenlerine getirdiğimi artık biliyorsunuz. Patlayıcı bir üretkenlik, üst düzey sağlık, olağanüstü bolluk, sürekli sevinç ve sınırsız iç huzur yaratmak gerçekten *adım adım* oynanan bir

oyundur. Küçük, gündelik, görünüşte önemsiz ilerlemeler sürekli tekrarlandıklarında zaman içinde gerçekten çarpıcı sonuçlar getirir. Günlük mikro kazanımlar ve göze çarpmayacak kadar küçük optimizasyonlar gerçekten de sonunda çok gurur duyacağınız bir hayatın en güvenli yoludur. Burası dünyada en sevdiğim yerlerden biri. Sadece *20/20/20 Formülü'nün* dönüşümsel sürecini anlatmak için değil, aynı zamanda hatırı sayılır bir hayat sürdürmenin başarı ve önem merdiveninin zirvesine uzanan, yukarıya doğru yükselen bir sarmal olduğu gerçeğini vurgulamak için de benimle olmanızı istedim. En muhteşem halinizi tam anlamıyla tecrübe etmeye uzanan bu yolda yürürken, günlerinize burada tanık olduğunuz kadar bariz bir sihir ve güzellik adım adım işleyecek ve yıllar içinde gittikçe artacak. Bundan emin olabilirsiniz."

Girişimci, camın üzerindeki öğrenme modelini dikkatle taradıktan sonra yüksek sesle, "*90/90/1 Kuralı* nedir?" diye sordu. "Ve *60/10 Metodu?* Diğer notlardan bazılarını da anlamadım."

"'2. RE' ve 'MP' ne anlama geliyor?" diye ekledi ressam.

"Bunları yakında öğreneceksiniz," dedi milyarder merak uyandıran bir tavırla. "İkiniz de şunu bilmelisiniz ki en iyi *-ve en değerli-* öğretileri birlikte geçireceğimiz zamanın sonuna sakladım."

Bu sözleri söyledikten sonra girişimciyi ve ressamı daha önce hiç kucaklamadığı kadar sıkıca kucakladı. Gözlerinin yaşlarla dolduğunu görebiliyorlardı. Kocaman su balinaları.

"İkinizi de çok seviyorum," dedi. *"Ci vediamo."*

Sonra gözden kayboldu.

15. BÖLÜM

Sabah 05.00 Kulübü Hayat Boyu Deha İçin 10 Taktik'i Öğreniyor

"Ne kadar emek verildiğini bilseydiniz dâhice olduğunu söylerdiniz."
-Michelangelo

Kısa kollu gömlek giymiş bir şoförün kullandığı logosuz, ekonomi sınıfı araba, milyonlarca insanın yaşadığı şehrin sokaklarında dura kalka ilerlerken milyarder, "Sâo Paulo çok özel bir yer, değil mi?" dedi. Mauritius'taki gibi ön koltukta oturuyordu.

Üç arkadaş jet pistine biraz önce inmişlerdi ve şimdi Latin Amerika'nin finans başkentinin merkezindeki butik otellerine doğru yol alıyorlardı.

Ressam zaten bariz olanı dile getirdi: "Büyük bir şehirmiş."

"Düğünümüz için bizi Brezilya'ya uçurdun, sana minnettarız," dedi girişimci.

"Teşekkürler dostum," diye ekledi ressam.

"Törenin okyanus kıyısındaki evinde yapılmasını gerçekten çok istedi," dedi girişimci, nişanlısına sevecen bir bakış atarak.

"İstedim," dedi ressam hoşnut bir ifadeyle. "Orası cennetin ta kendisiydi."

“Dürüst olmak gerekirse bunu ben de isterdim. Ama bir Brezilyalı olan babamı onurlandırmayı daha çok istedim,” diye açıkladı girişimci.

“Ve mutlu bir eş, mutlu bir hayat demektir,” dedi ressam sırıtarak.

Sonra A. A. Milne’nin *Winnie the Pooh*'undan bir alıntı yaptı: “Sen yüz yaşına kadar yaşayacaksan ben hiçbir zaman sensiz kalmamak için yüz yıl eksi bir gün yaşamak istiyorum.”

Girişimci, neo-gotik katedrallerin önünden, heybetli binaların sağlı sollu sıralandığı caddelerden, etkileyici Theatro Municipal de Sâo Paulo’nun yükseldiği işlek meydandan ve görkemli Ibirapuera Park’ın yanındaki yoldan geçen arabanın arka koltuğunda ressama iyice sokuldu.

Ressamın paylaşımı milyardere kendi eşini anımsatmıştı. Onu hâlâ her gün anardı. En sık hatırladığı şeyler egzotik yerlere yaptıkları lüks geziler değildi. Ya da dünyanın en iyi restoranlarında yedikleri güzel yemekler. Aklı karısının yanında geçirdiği en basit ve en sıradan anlara kayıveriyordu. Üzerine zeytinyağı gezdirilmiş ucuz ama enfes bir pizzayı paylaştıkları bir an. Göz alıcı bir ateşin karşısında sessizce kitap okudukları zamanlar. Doğa yürüyüşleri, film geceleri ve market gezileri. Yatak odalarında onlara birbirlerine ne kadar hayran olduklarını anımsatan şarkılar eşliğinde ettikleri danslar. Ve karısının ona sabırla İtalyanca öğretmesi, çok güldüğü zaman çıkardığı kişneme sesi ve tek çocuklarına adanmışlığı gibi şeyler. *Hayatın en iyi hâzineleri en basit anlarda saklıdır*, diye düşündü. *Hepimizin yitirene kadar hafife aldığı o gündelik olaylarda*.

Ressam nişan yüzüğünü gururla sergilemek için elini havaya kaldırıp aşkının derinliğini anlatmaya devam etti.

“Onu çok seviyorum dostum,” dedi Bay Riley’ye. “O benim gün doğumum. Eskiden benim için önemli olan tek şey sanatımdı. Etrafımdaki insanlara çok fazla ihtiyaç duymazdım, bilirsin işte. Sanırım gerçek sevgiyi hiç tatmamışım. Artık onsuz yaşadığımı hayal bile edemiyorum.”

Girişimci ne kadar şanslı olduğunu düşündü. Söz Cambazı’nın organizasyonuna katıldığı günden bu yana zihin yapısı, kalp yapısı,

sağlık yapısı ve ruh yapısı âdeta yeniden düzenlenmiş ve bir üst seviyeye taşınmıştı. Radikal ve geri dönüşü olmayan bir şekilde.

Gürültüyle patırtıyla geçen çocukluğunda edindiği kısıtlayıcı inançlardan ve geçmişteki travmalarından kaynaklanan zehirli duygulardan arınırken, son dönemde yatırımcılarıyla yaşadığı tatsızlığın etkilerini de üstünden atıyordu. Milyarderin haklı olduğunu daha derinden fark ediyordu: Hepimiz sahip olduğumuz farkındalık, olgunluk ve kişisel güvenlik düzeyine göre elimizden gelenin en iyisini yapıyorduk. Başkalarını kıran insanlar aslında kendi içlerinde acı çeken insanlardı. Bildikleri en akıllıca şekilde hareket ediyorlardı. Büyük bir liderlikle, cömertlikle ve insanlıkla hareket etmeyi bilselerdi öyle yaparlardı. Bu derin içgörü, girişimcinin benliğine daha güçlü affetme tohumları ekmişti. Söz Cambazını seminerinde ilk defa dinlerken şüpheci ve öğretilerinin çoğuna karşı dirençliydi. O günden bu yana hatırı sayılır ölçüde yön değiştirmişti ve artık öğrenme şansına sahip olduğu her şeyi içtenlikle kucaklıyordu. İlham verici bir evrim geçiriyordu.

Roma ziyaretinin üzerinden üç hafta geçmişti. Bu süre zarfında girişimci her sabah 05.00'te yirmi dakika boyunca kondisyon ve ciddi ağırlık çalışması yapıyordu. Sonrasında, saat 05.20'den itibaren ikinci aralığın sükûnetinden, şükrettiği şeyleri yeni günlüğüne yazmak ve meditasyon yapmak için faydalanıyordu. Son olarak, saat 05.40'ta iş dünyasının öncü isimleriyle ilgili sesli kitaplar dinliyor ya da üretkenlik, takım çalışması ve liderlik gibi konularda bir şeyler okuyordu. Ayrıca onun için bir can simidi ve en büyük başarılarına imza atmaktan kaçma yolu olan teknoloji bağımlılığını zor da olsa kırmayı başarmıştı. Anda kalamama alışkanlığını da. Ofisinden uzakta geçirdiği harikulade günler boyunca kariyerinin en parlak ürünlerini yaratır olmuştu; milyarderin öğrettiği geçici hipofrontalite fenomeninden, daha önce hiç tecrübe etmediği bir deha düzeyinde sonuçlar almak için yararlanıyordu. Kaybettiği iç huzurunu geri kazanmıştı.

Uyguladığı her şeyden muazzam sonuçlar alıyordu. Hayatındaki bütün taşlar yeniden yerlerine oturur gibiydi. Yıllardır olmadığı

kadar zinde, mutlu, dingin ve ressamdan ayrı geçirdiği saatlerde işiyle ilgilenirken aklının almayacağı kadar üretkendi.

Bunların hepsini; gürültü, stres ve ardı arkası kesilmeyen bölünmelere davetiyelerle dolu ticaret dünyasında, doğal yeteneklerini korumasına imkân sağladığını her geçen biraz daha iyi anladığı Sabah 05.00 Kulübü'ne borçluydu. Zafer Saati her günün başlangıcında ona dört iç imparatorluğunu kurabilmesi için dünyadan yalıtılmış bir zaman sağlıyordu. Elbette akabinde de dış imparatorluklarını inşa edebilmesi için.

Yeni edindiği umut, özgüven ve affedicilik sayesinde yatırımcılarıyla çözüm pazarlığında büyük ilerleme kaydetmişti. Yaşadığı bütün sıkıntıların kısa süre içinde geride kalacak olmasından dolayı büyük bir heyecan duyuyordu.

Üstelik çok yakında evlenecekti. Her zaman hayatında sevinçlerini ve başarılarını paylaşabileceği özel biri olsun istemişti. Ve her zaman, servet kazanma açlığını bir aile kurma hayaliyle dengelemeyi dilemişti. Küçük bir kızken eksikliğini çektiği türden bir aile.

Tam ressamın aşkının büyüklüğüyle ilgili sözlerine karşılık verecekken bir silah sesi yankılandı.

Aracın ön camı örümcek ağı misali çatladı. Omuzlarına makineli tüfekler asılı, kayak maskeli, geniş omuzlu iki adam, sürücüye kapıların kilidini açmasını işaret etti. Sürücü hızlanıp tehlikeden uzaklaşmaya çalışırken, camı delip geçen ikinci mermi sürücünün kulağını sıyırarak kan fışkırmasına neden oldu.

"Kapıyı aç," dedi Bay Riley şaşırtıcı bir sükûnetle. "Ben hallederim." Kimseye belli etmeden torpido gözünün altına yerleştirilmiş kırmızı düğmeye bastı.

Kapıların kilidi açıldı. Bir tık sesi duyuldu.

Silahlı adamlardan biri kesik kesik, "Herkes arabadan insin. Şimdi! Yoksa ölürsünüz!" diye bağırdı.

Arabadakiler emre itaat ederken diğer saldırgan, girişimciyi boynundan yakaladı. "Sana şirketi bırakmanı söylemiştik. Seni öldüreceğimizi söylemiştik. Bunun olacağını söylemiştik," dedi.

Birdenbire, savaş bölgelerindeki mücadele liderlerinin kullandığı türden uzun bir arazi aracı hızla sahneye giriş yaptı.

İkisi kadın, ikisi erkek, çelik yelekli dört kişi daha son model motosikletlerin üzerinde yanlarında durdu.

Milyarderin koruma ekibi olay yerine ulaşmıştı.

Sokakta bir mücadele başladı; bıçaklar çekildi, birkaç el daha ateş edildi. Milyarder şaşırtıcı bir hızla olay yerinden uzaklaştırıldı. Askerî bir göreve komuta eden bir general gibi sakin bir şekilde, "Yolcularımı da kurtarın, onlar benim ailem!" diye seslendi.

Üzerlerinden bir helikopter süzülüyordu. Evet, bir helikopter. Yan tarafına, beyaz zemin üzerine turuncu "SSK" harfleri basılmıştı.

Milyarderin güvenlik ekibi, iki saldırgandan daha iri yarı olanı, yani girişimciyi tehdit edeni hızla etkisiz hale getirip genç kadını bekleyen arazi aracına sokmayı başardı. Ama ressam ne yazık ki ortalıkta yoktu.

"Onu bulmalıyım!" diye haykırdı girişimci, zırhlı araçtaki görevlilere. "Kocamı bulmalıyım!" derken bu beklenmedik olaylar nedeniyle tam anlamıyla şoktaydı.

Korumalardan biri onu kolundan sımsıkı tutarak, "Burada kalın," dedi.

Ancak girişimci yeni sabah rutini sayesinde edindiği zihinsel güç, fiziksel zindelik, duygusal direnç ve ruhsal korkusuzlukla iri yarı korumanın elinden kurtuldu, hafifçe aralık duran kapıyı tekmeleyip dışarı fırladı. Seçkin bir sporcuyu aratmayacak bir hünerle dört şeritli otoyol boyunca koşmaya başladı. Kornalar çalınıyor, girişimcinin durumu karşısında endişelenen bazı tutkulu Brezilyalılar Portekizce bağırarak bir şeyler söylüyorlardı. Ancak genç kadın ceylan hızıyla koşmaya devam etti.

Bir kafeye daldı. Sevdiği adamdan hiç iz yoktu. Sonra bir restorana girdi. Ardından et lokantalarıyla ünlü bir cadde boyunca koşmaya devam etti. Ressam hiçbir yerde yoktu.

O sırada ressamın, Söz Cambazı'nın ve milyarderin derslerinde not tutmak için kullandığı defterini gördü. Bu, konferans salonunda, görünüşe göre tesadüfen tanıştıkları o ilk gün ressamın elinde sıkı sıkı tuttuğunu gördüğü defterdi. Hayatının en karanlık dönemiydi.

Ve ressam o sevgi dolu varlığıyla bir tür melek misali ona kendini daha güvende, sakin ve mutlu hissettirmişti.

Sonrasında yaşananlar trajikti. Girişimci hız kesip yürümeye geçti ve caddeden dar bir sokağa saparken yerde kan gördü. Bir kan gölü değilse de taze kan damlacıklarının çizdiği bir yol.

"Ah, Tanrım. Ah, Tanrım. Lütfen, hayır!" diye haykırdı.

Park edilmiş arabaların, bebek arabasını iten bir annenin ve bir dizi zarif evin arasından kendine yol açarak izleri takip etti.

"Lütfen ölmesin," diye dua ediyordu. "Lütfen, Tanrım."

Sonra ressamın, sesi çatlayarak, "Buradayım. Bu tarafta," dediğini duydu.

Onun sesinin geldiği tarafa doğru koştu. Yaklaşınca nişanlısının başına silah dayamış saldırganı gördü. Haydut, kayak maskesini çıkarmıştı. Genç olduğu anlaşılıyordu. Ve son derece korkmuş gibi görünüyordu.

"Bak," dedi girişimci ve cesaretle, ağır adımlarla iki adama doğru ilerledi. "Bak," diye tekrarladı. "Ona zarar vermek istemediğini biliyorum. Hayatının geri kalanını bir hapishane hücresinde geçirmek istemediğini de. Silahı bana ver, sonra gidebilirsin. Hiç kimseye senin hakkında tek kelime etmem. Yeter ki silahı bana ver."

Saldırgan donakalmıştı. Nutku tutulmuştu sanki. Titriyordu. Silahı ressamın kafasından yavaşça uzaklaştırıp doğruca girişimcinin göğsüne nişan aldı.

Girişimci kararlı ancak empati dolu bir sesle, "Sakin ol," dedi. Nişanlısına ve onu alıkoyan hayduda yaklaşmayı sürdürdü.

"Seni öldüreceğim!" dedi saldırgan. "Olduğun yerde kal."

Girişimci gözlerini adamın gözlerinden ayırmadan, dikkatle, adım adım ilerledi. Artık yüzünde yumuşacık bir gülümseme vardı. Yeni edindiği cesaretin seviyesini gösteren bir gülümseme. Bir de çok büyük ölçüde güçlenen özgüvenin.

Uzun bir duraksamanın ardından suçlu ayağa kalktı. Girişimciye büyük bir saygı ve hayret karışımıyla bakıyordu. Sonra hızla koşarak oradan uzaklaştı.

"Bebeğim, iyi misin?" Girişimci, ressama sevgiyle sarıldı.

Durdurulamaz bir şekilde terlemesine rağmen kendini toplamayı başaran ressam, "İyiyim bebeğim. İyiyim," dedi. "Şey, az önce hayatımı kurtardın, bunu biliyorsun, değil mi?"

"Biliyorum," dedi girişimci. "Bunu evlenmek üzere olduğumuz için yapmadım, biliyorsun. Seni sevdiğim için kurtarmadım."

"Ne?" dedi ressam. "Öyleyse az önce yaptığın şeyi neden yaptın? Yani, sen az önce inanılmaz bir şey başardın! Gangsterlerden beklenecek bir şey."

"Bunu kulüp sayesinde yaptım."

Ressam, "Sen neden bahsediyorsun?" dedi, son derece şaşkındı.

"Bunu Sabah 05.00 Kulübü üyesi olarak geliştirdiğim güçler sayesinde yaptım. Az önce yaptığım şeyi yapabilmemi buna borçluyum. Gerçekten işe yarıyor. Hem de hepsi. Mauritius'ta öğrendiğimiz her şey. Hindistan'da. Roma'da. Ve hayatını kurtarmamın başlıca nedeni yakında kocam olacak olman, birlikte çocuklarımızın, torunlarımızın, evimizde bir sürü köpeğimizin, kedimizin ve umarım kanaryalarımızın olacak olması değildi," dedi bir solukta. "Hayır, seni sadece sen de kulüpte olduğun için kurtardım. Bay Riley bize birbirimizi korumamızı söylemişti. Birbirimizi kollamamızı."

"Sen ciddi misin?" dedi ressam sesini yükselterek. Duydukları hoşuna gitmemişti.

"Elbette değilim! Şaka yaptım bebeğim!" dedi girişimci. "Sana bayılıyorum. Senin için her zaman canımı veririm. Haydi, gidip Bay Riley'yi bulalım. İyi olduğundan emin olalım."

* * *

Ertesi sabah, yaşadıkları çarpıcı tecrübenin etkisini üzerlerinden atınca milyarderin şık otelin en tepesindeki dairesinde buluştular. Bay Riley zinde, toparlanmış ve çok mutlu görünüyordu.

"Dün büyük bir heyecan yaşadık çocuklar," dedi, sanki yaşadıkları şey çiçek bahçesinde hızlı bir yürüyüşten ibaretmiş gibi.

"Gaddarlıktı," diye karşılık verdi ressam. "Travmadan bahsediyorsunuz ya, travmatikti."

Milyarder bakışlarını girişimciye çevirerek gururla, "Sen, dostum, gerçek bir kahraman gibi davrandın," dedi. "Genç bayan, sen iki ayaklı bir mucizesin."

"Teşekkür ederim," dedi girişimci, ağırlığını bir ayağından diğerine verip ressamın iyi olduğundan emin olurken.

"Koşunu izledim. Serinkanlılığını gördüm. Uç noktada baskı altında konsantrasyonunu gözlemledim. Ve insanüstü performans düzeyini."

"Bu tanrıça benim hayatımı kurtardı," dedi ressam heyecanla.

"Siz iki aşk böceği Sabah 05.00 Kulübü'ne katılmanın faydalarının tadını almaya yeni başlıyorsunuz. Bir de *Minimum 66 Günü* uyguladıktan sonra olacakları hayal edin. Yeni keşfettiğiniz bu dünya standartlarında sabah rutinini altı ay boyunca sürdürdükten sonra yaşayacaklarınızı. Bir yılın sonunda potansiyelinizi nasıl kaynağa dönüştüreceğinizi, performansınızı nasıl optimize edeceğinizi ve dünyamıza nasıl faydalı olacağınızı bir düşünün. En büyük liderlerin her zaman hizmet veren liderler olduğunu sakın unutmayın. Konuyu sizinle ilgili olmaktan ne kadar çıkarırsanız, saplantınız diğer insanların yukarıya çekilmesine o kadar odaklanır ve *gerçek* bir imparatorluk kurucusu olarak kimliğinizi o kadar yükseltirsiniz. Tarih yazan insanlara dönüşürsünüz."

"Ne demek istediğini anlıyorum," dedi girişimci suyundan bir yudum alırken. En enerjik halini korumak için susuz kalmamaya özen gösteriyordu.

"Dün sergilediğin kahramanlık için seni ödüllendirmek isterim," dedi milyarder. "Sana hayatı daha da sevdireceğini düşündüğüm bazı haberlerim var."

"Lütfen anlat," dedi girişimci. "Gerçi hiçbir şeye ihtiyacım yok, biliyorsun. Yaptığım şeyi sevgiden yaptım. Bu kadar basit."

"Pekâlâ… Hazır mısın?" diye sordu milyarder.

"Evet. Hazırım."

"Bu sabah adamlarıma o lanet olası yatırımcıların ellerindeki bütün hisseleri satın aldırdım. Onlara reddedemeyecekleri bir teklifte bulundum, diyelim. Ayrıca hukuk ekibim onlara bir daha şirketinin yakınından bile geçmeyeceklerine söz verdikleri ve onları

sana… ya da birkaç saat içinde kocan olacak adama yaklaşmaktan men eden bir anlaşma imzalattı.

"Şık hareket, değil mi?" dedi milyarder otelin çatı katında mutluluk dansı yaparak. Evet, dans ederek bütün salonu dolaştı. Sonra hayalindeki müziğe kendini tamamen kaptırıp kollarını çılgınca sallamaya başladı. Son olarak kalçalarını da sallayıp *twerk* yapmaya başladı. Evet, değeri bir milyon doları aşan ünlü sanayici, bir otel dairesinde *twerk* yaparak dans ediyordu.

Girişimci, *açık ara tanıdığım en tuhaf insan,* diye düşündü. *Ama gerçekten harika biri. Ve sihirli olmaya çok yakın.*

Girişimci ve ressam birbirlerine bakıp kıkırdamaya başladılar. Sonra onlar da dansa katıldılar ama ellerinden geldiğince çünkü ne kadar mütevazı olsa da Bay Riley bazen gerçek bir şovmen olabiliyordu. Dans seansı bitince onlar için muhteşem bir akıl hocası, coşkulu bir yüreklendirici ve samimi bir dost olan bu adamı kucakladılar.

Girişimci o anda, her trajedinin diğer tarafında insanı bir zaferin beklediğini fark etti. Ve insanın görecek gözleri olduğu sürece, zorlukların ötesinde kalıcı zafere uzanan bir köprünün beklediğini.

"Her neyse," dedi milyarder. "Bugünün seansı kısa olacak. Biz burada konuşurken personelim düğün töreninizin ince ayrıntılarıyla ilgileniyor. İstediğiniz Casablanca zambakları, seçtiğiniz müzikler ayarlanacak ve detaylar dünya standartlarına göre ele alınacak. Ekibim ve ben böyle çalışırız. Ah, davetlileriniz de jetlerimle buraya getirildiler bile. Herkes burada. Herkes çok mutlu. Özellikle de ben."

Şiddetli bir öksürükle sarsıldı. Sonra iki kez daha öksürdü. İsveç'teki ya da Danimarka'daki mobilyacıların ürettiklerine benzeyen beyaz deri kaplı, modern görünüşlü, ahşap sandalyeye otururken bu kez kolu titremeye başladı. Gözlerinde ilk kez korkuya benzer bir şey okunuyordu.

"Bu canavarı yeneceğim," diye fısıldadı kendi kendine. "Yanlış insanla uğraşıyorsun."

Cüzdanından uzun zaman önce kaybettiği karısının yıpranmış bir fotoğrafını çıkardı, kalbine bastırdı ve sabah dersinin önemli noktalarına odaklandı.

“Artık Sabah 05.00 Yöntemi hakkında bilmeniz gerekenlerin çoğunu bildiğinize göre, size hem iş hem özel hayatlarınızda ivme kazandıracak on taktik sunmak istiyorum. Gündelik kahramanlıklarla ilgili on jestten bahsediyorum. 20/20/20 *Formülü* sabahlarınızı zekice kullanmanıza yardımcı olacak. Bu diğer on rutin ise rutini tamamlayarak günlerinizin geri kalanının harika bir şekilde ilerlemesini sağlayacak. Bunları içinize hapsederseniz yenilmez olursunuz. Saatler ilerlerken hayatınızın bütün önemli öğelerinin yükseldiği, yukarıya doğru, anlamlı bir başarı sarmalını tecrübe edersiniz.”

Her zamanki gibi bir eli havaya kalktı. Dairenin kütüphanesinden çerçeveli, büyük bir sanat eserine benzeyen bir şeyi güçlükle taşıyan bir asistan fırladı. Milyarder de ayağa fırladı ve asistanının yardımına koştu.

Genç, fit ve hayli yakışıklı asistanının beyaz tişörtünün önünde şöyle yazıyordu: “Efsanelerin yaptıklarını yapma zamanı gelene kadar herkes efsane olmayı hayal eder.”

“Bu size düğün hediyelerimden biri.” Milyarder onlara büyük mucit Thomas Edison’ın nefes kesici bir tablosunu gösteriyordu. Edison’ın yüzüne, modern sanata yakışan havalı harflerle mucidin şu sözleri yazılmıştı: “En iyi düşünme eylemine yalnızken imza atılmıştır. En kötüsüne ise karmaşa içinde.”

“Bu tabloyu sizin için Berlin’de yaşayan favori ressamlarımdan birine yaptırdım. Zürih’teki dairemde bulunan çoğu sanat eseri ona aittir. Artık pek resim yapmıyor. Bunu özel bir jest olarak yaptı. Siz çocuklar bu tabloyu satarak emekliye ayrılabilirsiniz. Bu konuda bana güvenin. Lütfen arkasını çevirir misin?” dedi milyarder kibarca. Sandalyesine tekrar oturup Sâo Paolo’nun gökdelenlerine tepeden bakan lüks çatı katını süzdü. Binaların çoğunun tepesinde, sanayi devlerinin kıymetli üretkenliklerine -ve yaşamlarına- ayıracakları zamanlarını Sâo Paolo trafiğinde ziyan etmemeleri için özel helikopter pistleri vardı. Artık sizin de bildiğiniz gibi, çoğu insanın boşa harcadığı saatleri, destan yazan icraatçılar son dakikasına kadar kullanırlar.

Şık çerçeveli sanat eserinin arka yüzünde bir şema vardı. Şemanın başlığı şuydu: *Hayat Boyu Deha İçin 10 Taktik.*

Milyarder konuşmaya devam etti: "Ömrü boyunca 1093 patent alan, bize ampulden film kamerasına kadar pek çok şey ve 1901 yılında, daha sonra elektrikli arabalarda kullanılacak olan bir akü veren Thomas Edison, tarihte benzerine az rastlanan fevkalade bir yaratıcı başarı örneğidir. Edison sadece bir mucit değildi. Aynı zamanda çok büyük bir şirket kurucusuydu.

"Evet," diye devam etti milyarder. "Hayatı kesinlikle incelenmeye ve neyi nasıl yaptığı konusunda akıcılık kazanmanız için günlüklerinizde parçalarına ayrılmaya değer. Edison şöyle demişti: 'Meşgul olmak her zaman gerçekten çalışmak anlamına gelmez. Çalışmanın amacı üretim ve başarıdır.'

"Mucidin başarı formülünün detaylarına inerken odaklanma becerisini özellikle inceleyin lütfen. Edison şu sözleri de söylemişti: 'Gün boyu bir şeyler yapıyorsunuz, değil mi? Herkes yapar. Saat yedide kalkıp gece on birde yatıyorsanız dolu dolu on altı saatiniz var demektir ve çoğu insan bu süre boyunca sürekli bir şeyler yapar. Tek sorun şu: Onlar birçok şeyle uğraşırken ben tek bir şeyle uğraşıyorum. Söz konusu zamanı alıp tek bir istikamete, tek bir hedefe verseydiler başarılı olurlardı.'"

''Not edildi," dedi bu sabah simsiyah giyinmiş ve her zamanki asker botlarından yine vazgeçmemiş olan ressam. Keçi sakalını kesmişti. ''Mauritius'tayken, her güne sınırlı bir bilişsel bant genişliğiyle uyanmamız ve dikkatimizi dağıtan her çeldiricinin ustaca işler ortaya koyma şansımızı azalttığı konusunda söylediklerinle örtüşüyor. Çünkü iş alanımıza -ve hayat alanımıza- girmesine izin verdiğimiz her çeldiricide dikkatimizden parçalar bırakırız. Gerçekten çok dikkatli olmazsak Roma'da bizimle paylaştığın son şemada bahsedilen dijital demansa yakalanırız. Bu dersi çok ciddiye alıyorum. Eve, stüdyoma döndüğüm zaman çok sessiz bir ortam sağlayacağım. Sıfır aygıt. Ayrıca büyük bir teknoloji detoksuna girmeyi de planlıyorum. Konsantrasyonumu geri kazanmak için en azından birkaç hafta boyunca sosyal medya ve siber sörften uzak duracağım. Şunu anlıyorum ki kendime temiz bir

sessiz alan sağlar sağlamaz her seferinde sadece bir projeye odaklanmalı, yaratıcı gücümü ve fiziksel enerjimi birden fazla projeye yaymamalıyım. Benim Edison'ın sözlerinden çıkardığım ders bu. Tek bir şeye yoğunlaşarak efsane olma potansiyelim varken dehamı birçok şeyde iyi olmaya dağıtmamalıyım."

"Ve yeni bir ürünü ya da bir sonraki mavi okyanus girişimimi düşünürken, tek bir kesintinin bile bana milyonlarca dolara ya da daha fazlasına mal olabileceğini anlıyorum," dedi girişimci de heyecanla.

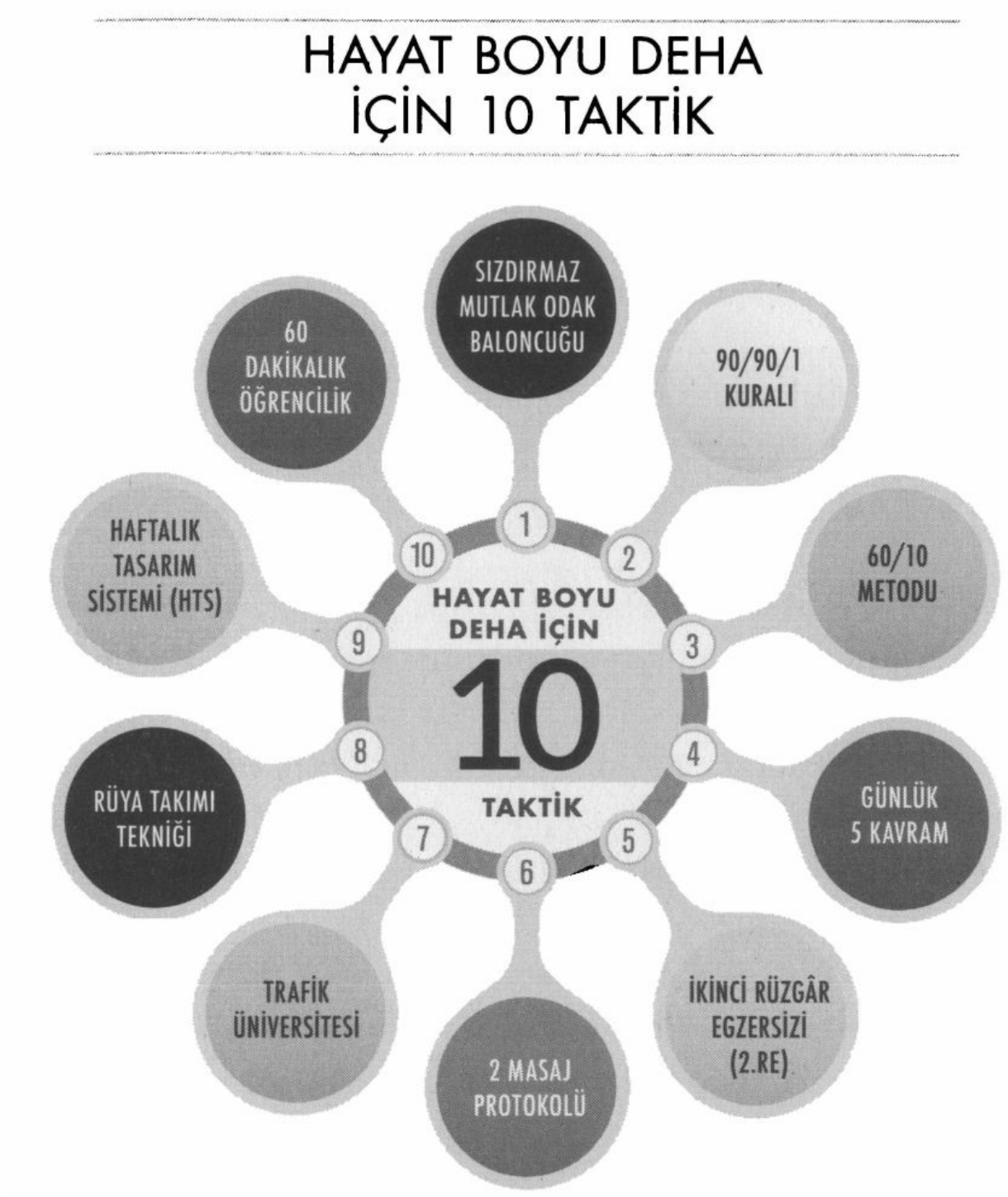
Milyarder sevinçle gülümseyerek, "Yeteneklerinizi koza çevirmek ve doğuştan gelen muhteşemliğinizi tam anlamıyla ifade etmek konusunda ciddiyseniz söylediklerinizi gerçekten çok önemli," dedi.

"Edison, Menlo Park laboratuvarına çıkan yokuşu tırmanır ve ekibiyle birlikte, ilhamlarının merkezine yerleşen tek bir icat üzerinde bazen günlerce, bazen saatlerce çalışırdı. Çok sıkı herifmiş."

Milyarder bunu söyledikten sonra tablonun arkasındaki şemayı işaret etti.

"Törene hazırlanmak için gitmeniz gerektiğini biliyorum. Bu hediyeyi de yanınıza alın. Ama önce, Sabah 05.00 Kulübü'ndeki ilerlemenizi hızlandıracak, beceri, yetenek ve güçlerinizi tutuşturacak bu on taktiği yerleştirme sürecini başlatabilmek için arkasında yazanları okuyun. Şafakla birlikte uyanmak ve 20/20/20 *Formülünü* uygulamak, alanınızda lider olmanız ve özel hayatınızı bir üst kademeye taşımanız için başlıca hamleniz olmalı. Bu ince ayarlı on alışkanlık ise gücünüze güç katacak. Lineer sonuçlardan katlanarak büyüyen ödüllere geçmenizi sağlayacaklar."

Öğrenme modeli şöyleydi:

Girişimci ve ressam. *Hayat Boyu Deha İçin 10 Taktik* başlığının altında maddelerin net açıklamalarının yanı sıra aşağıdaki strateji listesini de buldular. Bir de nasıl uygulanacakları bilgisini.

1. Taktik: Sızdırmaz Mutlak Odak Baloncuğu (SMOB) *İçgörü:* Dikkat dağıtıcı unsurlara bağımlılık, yaratıcılığınızla elde ettiklerinizin ölümü demektir. Dijital kesintilere duyduğunuz çekim size finansal, bilişsel, enerjik, fiziksel ve ruhsal açıdan bir servete mal olur. Çok az insanın sahip olduğu gelire ve etkiye sahip olabilmek için günlerinizi çok az icraatçının hâlihazırda yaptığı gibi yönetmelisiniz. Sızdırmaz Mutlak Odak Baloncuğu, deha ve yetenek değerlerinizin sadece güçlerini korumakla kalmayıp bir yandan da çoğalmalarını sağlamak için etraflarına kazmanız gereken mecazi bir hendektir. Bütün süper üreticilerin savundukları başlıca beş değer, zihinsel konsantrasyon, fiziksel enerji, kişisel irade, orijinal yetenek ve günlük zaman olarak sıralanabilir. Baloncuğunuzun hangi bilginin, hangi insanların ve hangi faaliyet türlerinin yörüngenize girmesine sizin karar verebilmenizi sağlayan geçirgen bir zarı vardır. Olumsuz, zehirli ya da saf olmayan her şey engellenir. Özünde, bu varoluş şekli, muhteşemliğinize kara çalacak her türlü uyarıcıyı reddedecek sağlam savunma sisteminizdir.

Hayata geçirme: Sızdırmaz Mutlak Odak Baloncuğu stratejisi, size ilhamınızı bozabilecek ve A sınıfı oyununuzu baltalayabilecek önemsiz cazibe unsurlarından ve etkilerden arındırılmış uzun zaman dilimleri sağlayarak konsantrasyonunuzun yanı sıra ilkel dehanızı da korur. Her sabah diğer insanların yüzeysel mesajlarından, *spam* mesajlardan, sahte haberlerden, reklamlardan, saçma videolardan, gevezeliklerden ve çok büyük potansiyel taşıyan hayatınızı mahvedebilecek diğer bütün siber kancalardan arındırılmış, görünmez bir baloncuğun içine girersiniz. Bu felsefi yapının bir kısmı, Thomas Edison gibi dünyadan koptuğunuz ve sizi sektörünüzde hâkimiyete ve küresel saygınlığa taşıyacak başyapıtları üretmek için kapandığınız Kişisel Menlo Park'ınızdır. Burada asıl anahtar, her gün belli bir süre sizi yaratıcılıkla, enerjiyle, mutlulukla ve yaptığınız işin insanlığın yücelmesine yaradığı duygusuyla dolduracak olumlu bir ortamda kendinizle baş başa kalmaktır. Bulunduğunuz alanlar, ortaya koyduğunuz sonuçları biçimlendirir. Bu kavram profesyonel rutininizin dışında da

uygulanabilir ve uygulanmalıdır. Böylece özel zamanınız da olumsuzluktan, enerji vampirlerinden ve ruhu inciten arayışlardan arınacaktır. Elbette beş deha ve yetenek değerinizin etrafındaki bu mecazi zırhla biraz oynayarak harika bir sosyal hayata sahip olabilirsiniz. Böylece inzivaya çekilmiş bir ermişe de dönüşmezsiniz. SMOB yi özel hayatınızda kullanmak, günlerinizi neşeyle yarattığınız alternatif bir evrende geçirmek anlamına gelir. Unutmayın ki bu baloncuğun zarı geçirgen olduğu için özel gerçekliğinize, güzellik, mucize ve huzur öğelerinin yanı sıra kimleri dâhil edebileceğinizi dikkatle seçebilirsiniz. Uygulama fikirlerine örnek olarak, televizyonunuzu satmayı, günlerinizin kalan kısmında haberlerden uzak durmayı, ihtiyaç duymadığınız şeyleri satın aldığınız gürültülü AVM'lerden kaçınmayı, sosyal platformlarda takip ettiğiniz enerji emen insanlarla irtibatı kesmeyi, SMOB'deyken bütün bildirimlerinizi kapatmayı ve sürekli bildirim gönderen uygulamaları silmeyi sayabiliriz.

2. Taktik: 90/90/1 Kuralı

İçgörü: Gündelik olarak ve mutlak bir süreklilikle yapay değil, gerçek iş üretmek size ustalıktan doğan Dev Rekabet Avantajı kazandıracaktır. Virtüözlük düzeyinde üretkenlik nadir rastlanan bir şeydir. Ve piyasa nadir bulunan şeylere en yüksek karşılığı verir. Efsane başarı sergileyenler bilişsel kapasitelerini ve kıymetli enerjilerini, piyasaya sektörlerini altüst edecek muhteşem ürünler sunmak amacıyla kullanmak için bütün dikkatlerini ve çabalarını tek bir projeye yoğunlaştırırlar. Bu şekilde çalışabilmek için, çalışma saatlerinizi en iyi sonuçları alacak şekilde kullanma alışkanlığını her gününüze adapte etmelisiniz. İşte geçirdiğiniz saatler internette alışveriş yapma, dedikodu yapma, mesajlarınıza bakma zamanı olmamalıdır. Gösteri zamanı olmalıdır. Süper üreticiler için bu böyledir.

Hayata geçirme: Önümüzdeki doksan gün boyunca kendinizi iş gününüzün ilk doksan dakikasını, dünya standartlarında geçirildiği zaman size alanınıza hâkim olma imkânı verecek bir faaliyete

ayıracak şekilde programlayın. Bu doksan dakika her türlü gürültü ve müdahaleden arındırılmış olmalıdır. Aygıtlarınızı üzerinde "90/90/1 dönemim için" yazan bir çantanın içine koyun. Sonra o çantayı başka bir odada bırakın. Çeldiricilere erişimi engelleyen sınırlayıcı çitler inşa etmek, onları azaltma yolunda güçlü bir taktiktir.

3. Taktik: 60/10 Yöntemi

İçgörü: Araştırmalar üst düzey performans sergileyenlerin lineer şekilde -daha güçlü ve daha iyi sonuçlara ulaşma umuduyla daha çok ve daha uzun- çalışmadıklarını desteklemektedir. Aksine, seçkin yaratıcılar elde ettikleri sonuçlara salınımın gücünü anlayarak ulaşırlar. İş döngülerini, derin konsantrasyon ve performans yoğunluğu patlamalarını gerçek istirahat ve tam iyileşme dönemleriyle dengeleyecek şekilde yapılandırırlar. Başka bir deyişle denge içinde çalışır ve ürettikleri muhteşem şeyleri yetenek ve deha değerlerini besleme döngüsüyle birleştirerek bu değerleri tamamen tüketmemiş olurlar. Kendilerini dehalarına ihtişam katmaya adamış hakiki profesyoneller, insanın en şaşırtıcı eserlerini yorgun ve stresliyken değil, dinç ve rahatken ortaya koyduğunu destekleyen verilere dayanarak, maratondan çok, kısa mesafe koşucuları gibi hareket edip fasılalı bir işleyiş şeklini benimserler.

Hayata geçirme: İş gününüzün 90/90/1 kısmını geride bıraktıktan sonra bir zamanlayıcı kullanarak, altmış dakika boyunca Sızdırmaz Mutlak Odak Baloncuğu'nuzun içinde sessizce oturup ya da ayakta, en yüksek performansınızı sergileyerek çalışın. Kendinizi hareket etmemek konusunda eğitin. Sadece konsantre olun. Ulaşabileceğiniz en yüksek sonuçları yaratın. Altmış dakikalık üretkenlik koşusunun sonunda on dakika tazelenin. Bu toparlanma döngüsünde yapılabilecek şeylere açık havada kısa bir yürüyüş, liderliğinizi ve kişisel ustalığınızı ileriye taşıyacak bir kitap okumak, meditasyon, zihinde canlandırma ya da pek çok şampiyon sporcunun, beyinlerinin dikkati sol lobun düşünme ve endişelenme davranışlarından sağ lobun yaratıcılığına ve akışına kayması için sahaya çıkmadan önce yaptığı gibi kulaklıkla enerjiyi yükselten

müzikler dinlemek örnek verilebilir. On harika tazelenme dakikasının sonunda tekrar işe dönün ve altmış dakika boyunca ilham, kusursuzluk ve hüner dolu performansınızı sergileyin. Sonra yine on dakikalık tazelenme molanıza çıkın.

4. Taktik: Günlük 5 Kavram

İçgörü: Çalışmalar en etkili iş liderlerinin üretkenlik zirvelerine, ciddi engellerle karşılaşsalar bile zihin yapılarını kaydettikleri ilerlemeye ayarladıkları günlerde ulaştıklarını ortaya koymaktadır. Bu yaklaşımla kendilerini beynin olumsuzluk önyargısının kendi kendini sabote etme etkisine karşı korumaya alırlar. Bu durumda, yüksek performansın başlıca anahtarlarından biri, dikkatinizi çalışma gününüzün her saati boyunca sürekli %1'lik kazançlar ve mikro-başarılar elde etmeye yönlendirmektir. Küçük günlük başarılar zamanla biriktikçe göz alıcı sonuçlar getirir. Böylece kasti olarak, ilerleme kaydettiğiniz alanlar hakkında düşünerek hedefinizi yalıtır, özgüveninizi korur, korkunun tehlikeli hilelerini alt eder ve inanılmaz işler başarabilirsiniz.

Hayata geçirme: Zafer Saatinizin ikinci aralığında, iyi bir gün geçirdiğinizi hissetmek adına, gün içinde ulaşmak istediğiniz beş küçük hedefi listeleyin. Öğrendiklerinizin çoğu gibi bu da bir egzersizdir. Bir alışkanlığı ne kadar çok tekrarlarsanız o kadar kolaylaşır ve onu gerçekleştirme kabiliyetiniz de o kadar güçlenir. Bu yüzden süreçten şaşmayın. Sadece 30 gün içinde 150 değerli zafer elde etmiş olacaksınız. Bir yılın sonunda bu strateji tek başına 1825 hedefe ulaşmanızı sağlayacak ve önümüzdeki on iki ayın bugüne kadarki en üretken on iki ay olmasını garantileyecek.

5. Taktik: İkinci Rüzgâr Egzersizi (2.RE)

İçgörü: Artık günlük egzersizin ardında yatan güzel nörobilimi keşfettiniz. Bedeni düzenli olarak hareket ettirmek konsantrasyonunuzu artırır, beyninizin işleme gücünün yanı sıra öğrenme kapasitesini de hızlandırır, enerjinizi yükseltir, iyimserliğinizi destekler, daha fazla melatonin üretilmesini sağlayarak uyumanıza yardım ederken, büyüme hormonu (hGH)

salgılatarak ömrünüze ömür katar ve telomerlerinizi uzatır. Telomerler kromozomlarımızın uçlarının yıpranmasını önler; onları ayakkabı bağcıklarının ucundaki plastik koruyucular gibi düşünebilirsiniz. Telomerler yaşlanmayla kısalır, zaman zaman bomba fünyelerine benzetilmeleri bu yüzdendir. Burada altı çizilmesi gereken nokta, egzersizin bu kısalmayı yavaşlatarak daha uzun süre sağlıklı kalmanıza yardımcı olduğunun ispatlanmış olmasıdır. Meditasyon, sağlıklı gıdalar açısından zengin bir diyet, düzenli uyku ve aralıklı oruç (on altı saat boyunca bir şey yemeyip altı saat boyunca oruca ara verildiği için Söz Cambazı bunu *16/8 Oranı* olarak adlandırır); bunların her birinin telomerlerimizi dejenerasyona karşı koruduğunu da unutmamalısınız. Egzersizin mutlak dönüştürücü gücünü somutlaştıran, deneye dayalı bu olgular göz önüne alındığında neden gün içinde tek bir egzersizle yetinesiniz ki? Neden bu rutini sadece sektördeki akranlarınızdan daha uzun yaşamak için değil de şaşırtıcı derecede mutlu ve üretken bir hayatın tadını çıkararak, yaşlanmaya dur demek için canlılığınızı artırmak için de kullanmayasınız?

Hayata geçirme: 2.RE uygulamasını hayata geçirmek adına, size harika bir akşam öncesinde ikinci bir rüzgâr teşkil etmesi için iş gününüzün sonuna bir egzersiz daha ekleyin. Pek çok insanın iş çıkışı hissettiği yorgunluğu yenecek, akşamki seçimlerinizi iyileştirmek için irade bataryalarınızı dolduracak ve akşamları şekerli yiyecekler tüketme ihtiyacınızın bile azaldığını göreceksiniz. O saatte yapabileceğiniz en iyi aktivitelerden biri muhtemelen doğada bir saatlik bir yürüyüş olacaktır. Dijital çeldiricilerden uzakta geçireceğiniz bu zaman diliminde daha derin düşünme ve değerli fikirler üretme fırsatı da bulacaksınız. Ayrıca gün ışığı ve temiz havanın bulunduğu doğal ortamlarda yürümek kafa yapınız, kalp yapınız, sağlık yapınız ve ruh yapınız açısından da faydalı olacaktır. Doğa bilimci John Muir'in, "Doğada yapılan her yürüyüşte insan aradığından çok daha fazlasını bulur," sözü bunu çok iyi ifade etmektedir. 2.RE için diğer parlak fikirler, altmış dakikalık bir dağ bisikleti gezisi, uzun bir yüzme seansı ya da yoga dersi olabilir. Bu rutini benimseyerek daha fazla kalori yakacak ve metabolizmanızı

hızlandırarak vücut yağ oranınızı düşüreceksiniz. 2.RE, oyunun gidişatını değiştirecek bir alışkanlıktır.

6. Taktik: 2 Masaj Protokolü (2MP)

İçgörü: Çalışmalar masaj terapisinin beyin performansı, ruh hali, stresle mücadele etme becerisi ve genel esenlik bakımından önemli iyileşmeler sağlayan bir yöntem olduğunu göstermektedir. Masajın faydaları arasında; kortizol (korku hormonu) seviyesinde %31'lik bir azalma, dopamin (motivasyon sinir ileticisi) seviyesinde %31 artış, serotonin (kaygıyı düzenleme ve mutluluğu artırmadan sorumlu nörokimyasal) seviyesinde %28 artış, kas gerginliğinde azalma, kas hücrelerine gönderilen anti-inflamatuar mesajlar sayesinde ağrılarda azalma ve o hücrelerin daha fazla mitokondri üretme sinyallerinde yükselme sayılabilir. Buradaki kilit nokta, basit bir vücut gevşetme çalışması yerine derin doku masajı yapılmasıdır. İşe yaraması için biraz canınızın yanması gerekir. Bu müthiş uygulama aynı zamanda telomerlerin bozulmasına neden olan stresi de azaltarak daha sağlıklı olmanızı sağlar ve ömrünüzü uzatır.

Hayata geçirme: 2MP yi uygulamak için programınıza iki adet doksan dakikalık masaj yerleştirin. Çünkü programa alınan şeyler yapılır. Ayrıca belirsiz planlar belirsiz performans getirir. Ayrıca uygulamaların en küçüğü bile gerçekten en büyük niyetlerden daha iyidir. Virtüözler, vizyonlarına onları hayata geçirmeye adanmışlıkları sayesinde yol tutuşu kazandırırlar. Çok meşgul olduğunuzu ve her hafta iki uzun masaj yaptırmaya zaman ayırma lüksünüzün olmadığını söyleyebilirsiniz. Ama bu protokolün zihinsel durum, biliş, neşe, sağlık ve uzun ömür üzerindeki ispatlanmış faydalarını göz önüne aldığınızda, asıl bu alışkanlığı hayatınıza katmamak gibi bir lüksünüz olamaz. Evet, haftada iki kere doksan dakikalık masaj para gerektirir. Ama ölüm size daha pahalıya patlar.

7. Taktik: Trafik Üniversitesi

.

İçgörü: Her gün işe gidiş geliş için toplam 60 dakika harcayan insanlar, ortalama bir ömürde hayatlarının yaklaşık 1200 gününü yolda geçirirler. Bu da trafikte, otobüste ya da trende geçen üç yıldan uzun bir süre demektir. Uzun iş yolculuklarının artmasıyla bu süre her geçen gün biraz daha uzamaktadır. Yan yana oturan bu insanların çoğu kendilerini zehirli haberlerle, radyodaki yüzeysel gevezeliklerle ya da üretimi zedeleyen ve iç huzuru bozan diğer olumsuz uyarıcılarla dolduruyor. Kısa mesafe trenlerindeki ya da otobüslerdeki insanlar genelde uyur, hayal kurar veya kronik bir ilgisizlik halinde teknolojik aygıtlarıyla oynarlar. Siz farklı olun.

Hayata geçirme: Trafik Üniversitesi ne katılmak, yolculuk sürenizi - ister işe gidiş geliş için ister alışverişi ve angarya işleri halletmek için olsun- öğrenmek, profesyonel becerilerinizi ve kişisel bilginizi artırmak için avantaja çevirmekten ibarettir. Bunu yapmak için sesli kitap dinlemek ve değerli *podcast'lere* kulak vermek faydalı olabilir. İşin aslı, bir kitaptan ya da çevrimiçi bir kurstan öğrendiğiniz tek bir fikir bile size milyonlarca ya da milyarlarca dolar kazandırabilir. Ya da yaratıcılığınızı, üretkenliğinizi, canlılığınızı ve spiritüelliğinizi kat kat artırabilir. Bugün kendi eğitiminize ve büyümenize yapacağınız yatırımdan daha büyük bir getiri sağlayacak başka hiçbir yatırım aracı bulunmamaktadır.

8. Taktik: Rüya Takımı Tekniği

İçgörü: Profesyonel sporcular dünyanın en iyileri arasına yükselmek için kendilerine eksiksiz takımlar kurarlar. Bu şekilde beş yetenek değerlerini, onları kendi spor dallarında hâkim konuma getirecek uzmanlıklarını ve güçlerini geliştirmek için kullanma özgürlüğünü kazanırlar. Micheal Jordan kendi spor hekimliğini yapmıyordu, Muhammed Ali kendi boks antrenörü değildi. Süper üreticiler kendi ustalık alanlarını, içinde kalanlar dışında bütün faaliyetleri dışarıdan sağlayıp otomatikleştirerek konsantrasyon berraklığı sağlar ve büyük zaman kazanırlar.

Hayata geçirme: Saatlerinizi verimli kullanamamanıza neden olan ve aynı zamanda mutluluğunuzu azaltan görevleri dağıtın. İdeal olan,

bütün hayatınızı sadece harika olduğunuz ve yapmayı en çok sevdiğiniz şeyleri yapacak şekilde yeniden yapılandırmanızdır. Bu tür bir düzenlemeyle sadece birkaç şeye öncelik verdiğiniz için performansınızı artırmakla kalmayacak, büyük ölçüde daha fazla kişisel özgürlüğe kavuşacaksınız. Aynı zamanda da dinginliğe. Rüya takımınız, yaptıkları işte lider insanlardan oluştuğu için, yanınızda harika insanlar bulundurmanız sayesinde efsaneliğe yükselişiniz de hız kazanacak. Rüya takımınızın üyeleri sizi düzenli olarak çalıştıran bir fitness antrenörü, bir beslenme uzmanı, bir masaj terapisti, servetinizi sağlama alacak bir finans koçu, hayatınızdaki önemli insanlarla güçlü bağlar kurmanıza yardımcı olacak bir ilişki danışmanı ve iyi bir hayat sürdürmenin ebedî kurallarına bağlı kalmanıza destek olacak bir spritüel danışman olabilir.

9. Taktik: Haftalık Tasarım Sistemi (HTS)

İçgörü: Programa alınan şeylerin yapıldığını artık biliyorsunuz. Bir haftayı sizi bekleyen yedi gün için detaylı bir oyun planı kurmadan tasarlamaya çalışmak, bir tırmanma stratejisi olmadan Mont Blanc'ın zirvesine tırmanmaya ya da ormanın derinliklerinde pusulasız yürüyüşe çıkmaya benzer. Evet, doğaçlama ve beklenmedik mucizelere yer bırakmak son derece önemlidir. Ancak bu, enerjinizi artıracak, seçeneklerinizi organize edecek ve denge sağlayacak iyi düşünülmüş ve net bir haftalık senaryo inşa etme uygulamasını alışkanlık haline getirme sorumluluğunu ve olgunluğunu göstermemeniz anlamına gelmez.

Hayata geçirme: Her pazar sabahı kendinize "Güzel Bir Hafta Planı" yaratmak için otuz dakika ayırmayı ritüel haline getirin. Sürece, günlüğünüze geride bıraktığınız yedi günün öne çıkan noktalarıyla ilgili bir hikâye yazarak başlayın. Daha sonra, aldığınız dersleri ve bir sonraki haftayı daha da iyi kılmak için yapacağınız düzenlemeleri kayda geçirin. Ardından, üstünde her gün 05.00 ile 23.00 arasını görebildiğiniz büyük bir kâğıda bütün taahhütlerinizi not edin. Burada kilit nokta, iş toplantılarınızdan ve projelerinizden daha fazlasını listelemek. Zafer Saatinizin, 90/90/1 seanslarınızın,

60/10 döngülerinizin ve 2. Rüzgâr Egzersizinizin yanı sıra sevdiklerinize, tutkularınıza ve halledilmesi gereken ayak işlerine ayıracağınız zamanları net bir şekilde belirleyin. Bunu haftalık olarak yapmak günlerinize olağanüstü bir konsantrasyon kazandıracak, size muhteşem bir ivme sağlayacak, üretkenliğinizi önemli ölçüde artırıp hayatınızın dengesini gözle görülür şekilde iyileştirecektir.

10. Taktik: 60 Dakikalık Öğrenci

İçgörü: Ne kadar çok şey bilirseniz o kadar iyisini yaparsınız. Efsanevi liderlerin sınırsız bir merakı ve en muhteşem hallerine ulaşmak konusunda sonsuz bir iştahları vardır. Eğitim aslında aksamalara ve kesintilere karşı kendinizi korumaya almaktır. Zirvedeki üreticiler hayat boyu öğrenmeye devam ederler. Siz de dünya standartlarında bir öğrenci olarak, kahraman olma yolunda ilerleyen, zanaatlarını geliştiren ve yeteneklerini somutlaştıran o muhteşem azınlığın arasındaki yerinizi alın.

Hayata geçirme: Günde en az 60 dakika kendinizi eğitin. Ciddi anlamda büyümeye adanmışlığınızı güçlendirmek için ne gerekiyorsa yapın. Her gün bir şeyler öğrenmek kavrama becerinizi artıracak, bilgeliğinizi derinleştirecek ve muhteşem olma yolunda size hız katacak olan ateşi harlandıracak. Ağırlığı olan bir düşünür ve tartışmasız bir süperstar olacaksınız. Bu 60 dakika için taktikler, elinize geçen bütün iyi kitapları okumak, günlük notlarınızı gözden geçirmek, çevrimiçi ders almak, bir akıl hocasıyla konuşmak ve becerileri geliştiren videolar seyretmek olabilir. En çok şey vadeden yeteneklerinizi ve güçlerinizi kaynağa dönüştürdükçe sadece daha büyük değil, aynı zamanda vazgeçilmez bir insana da dönüşeceksiniz. Yaptığınız işte muhteşem olacağınız için organizasyonunuz ve piyasa siz olmadan işleyemez hale gelecek. Alanınızda olağanüstü değerli bir lidere dönüşeceksiniz. Takım arkadaşlarınıza ve hizmet etme şansına sahip olduğunuz müşterilerinize ve topluluklarınıza hatırı sayılır ölçüde değer katabileceksiniz. Sonuçlar size gelir, saygınlık ve soylu bir insan

olmaktan, dünya standartlarında işler ortaya koymaktan ve büyük bir amacı gerçekleştirmekten kaynaklanan ruhani sevinç olarak dönecek.

* * *

"Düğün töreninize gitmek üzere yola çıkarken sizi onurlandıracak bir armağanım daha olacak!" dedi milyarder heyecanla. "Vanessa'ın için ezberlediğim bir şiir." Bunu söylerken karısının fotoğrafını elinde sıkı sıkı tutuyordu.

"Her Sevgililer Günü favori restoranımızda yediğimiz akşam yemeğinde benim ona yüz sekiz adet kırmızı gül, leziz çikolatalar ve bir şey daha sunmam gelenek haline gelmişti. Sonra da diz çöküp bu şiiri okurdum."

"Neydi o şey?" diye sordu ressam.

Milyarder biraz mahcup olmuşa benziyordu. Bakışlarını yere eğdi.

Sonra göz kırpıp, "İç çamaşırı," dedi.

Ardından devasa otel süitinin bir köşesinde duran geniş, meşe ağacından yemek masasının üzerine çıktı. Saklambaç oynayan bir çocuk gibi elleriyle gözlerini kapattı ve Spencer Michael Free'nin eski bir şiirini tutkuyla okumaya başladı:

"İnsan dokunuşudur bu dünyada aslolan,
Elinin elime dokunuşu.
Bu yorgun yürek için çok daha fazlasıdır,
Başımızın üstündeki çatıdan, ekmekten ve şaraptan.
Çünkü gece son bulunca kalmaz yerinde o çatı,
Ve sadece bir gün dayanır ekmek.
Ama elin dokunuşu ve sesin tınısı
Ruhta şakımaya devam eder ilelebet."

"Çok güzel," dedi ressam. Gözle görülür biçimde duygulanmıştı.

Bay Riley bu sert görünüşlü, bohem ressamın keskin köşelerine rağmen yumuşacık bir kalbinin olduğunu her geçen biraz daha iyi

anlıyordu. Onları tanımayan birine ressam bu romantik çiftin daha pasif yarısı gibi görünecek olsa da bu doğru değildi. Aslında girişimciye olan büyük aşkının derinliği egosunun ham ihtiyaçlarını aşıyordu. Ayrıca nezaketi zayıflıkla karıştırılmamalıydı. Ressam güçlü bir adamdı.

"Ben de bir şiir yazdım," dedi ressam. "Senin için bir tanem."

"Onu benim için okur musun? Lütfen," dedi girişimci müstakbel eşinin yakasını düzeltirken, zarafetle.

"Tamam," dedi ressam ve yutkundu. "Adı, 'Hiç Vedalaşmayalım'. Şöyle başlıyor:

HİÇ VEDALAŞMAYALIM

Tesadüfi bir karşılaşma ve o ilk bakışta
Güzelliğin içime işledi.
Gücün beni sakinleştirdi.
Hayatın, bilge bir akıl tarafından gönderilen
Beklenmedik fırsat pencereleri,
Üstümüze düşeni yapmamızı istedi.
Zor yoldan olsa da.

Sadece cüret edenler kazanır.
Sadece reddedilmeyi göze alanlar kurtuluşa ulaşır.
Sadece güçlerine sahip çıkanlar yeniden canlanır.

Gerçek aşkı hiç tutmamıştım.
Çifte gökkuşaklarına hiç inanmamıştım.
Romantik yürüyüşlere, gün batımında birleşen ellere.
O ilk öpücüğün bizi buralara getireceği hiç aklıma gelmemişti.

Düştüğün zaman seni kaldıracağım.
Korkarsan sana sımsıkı sarılacağım.
Şüpheye düştüğünde yanında duracağım.
Başarının tadını çıkarırken sana kadeh kaldıracağım.

Ve içinden gitmek geldiğinde, seni asla bırakmayacağım.

Hep seni düşünüyorum,
Seni ta içimde hissediyorum.
Seni hak edecek ne yaptım bilmiyorum.
Ama tek rüyam, seninle yaşlanmak.
Sen ve ben hiç vedalaşmayalım."

Ressam diz çöktü ve müstakbel karısının elini öptü. Girişimcinin yanakları pespembe olmuştu, çok duygulandığı her halinden belliydi. Sonra birinin yüksek sesle ağladığı duyuldu.

İki öğrencisi, gözyaşlarını silmesi için akıl hocalarına bir kâğıt mendil verdi.

16. BÖLÜM

Sabah 05.00 Kulübü Seçkin Performansın İkiz Döngüsü nü Benimsiyor

"Özgürlük, kitaplar, çiçekler ve ayla kim mutlu olamaz ki?"
-Oscar Wilde

Milyarder, Franschhoek, Güney Afrika'daki bir bağda kiraladığı özel bağ evinin geniş terasında tek başına oturuyordu. Günlüğüne yazarken, girişimcinin ve ressamın Sâo Paolo'da gerçekleşen düğün töreninin ne büyük bir mutluluğa, nadir rastlanan bir coşkuya ve çarpıcı bir güzelliğe sahne olduğunu düşünüyordu. Onlar kesinlikle birbirleri için yaratılmışlardı.

Evren ilginç ve çok ilginç şekillerde işliyor, diye düşündü. *Uzun süre ayakta kalacak bir birliktelik varsa o da budun*

İş adamı günlüğüne notlar düşerken kuşlar gamsız şarkılarını mırıldanıyor, mavi üniformalı bahçıvanlar bir yandan belirgin Güney Afrika aksanlarıyla enerjik sohbetler ederken bir yandan da parlak kürekleriyle üzüm bağının toprağını kazıyorlardı. Ahşap kazıklar üstünde birbirine dolanmış ama özenle düzenlenmiş asmalar sadece doğanın gücünün yettiği bir sihri konuştururken, ince, mistik bir sis tabakası Franschhoek Vadisi'nden çevredeki dağlara süzülüyordu.

Birkaç saat önce, sabah 05.00'te milyarder, girişimci ile ressamı şarap çiftliğinde başlayıp Daniel Hugo Caddesi'nden köyün içine doğru inen bir rotada dağ bisikleti gezisine çıkarmıştı. Eski at ahırlarının, Prozac almış salyangozlar kadar ağır hareket eden tembel köpeklerin ve toprak yolun iki tarafındaki beyaz çitlere sarılmış çalı güllerinin arasından geçmişlerdi. Milyarder sondan bir önceki akıl hocalığı seansı için neredeyse kusursuz bir mekân seçmişti.

Milyarderin üçü birlikte bisiklete binerken sunduğu dersin teması, seçkin kişisel performansın, ustalık başarısının uzun ömürlü olması için kendini yenilemeyle dengelenmesinin hayati önemiydi. Milyarder onlara zamanı dünyada en üst düzeyde başarı peşinde koşmak ile vahşi hayatta iyileşme arasında dengelemenin değerini anlattı; bu, işte kazanmak ile hayattaki zenginlik arasında güçlü bir uyum yakalamak için elzem bir simetriydi. Öğrencilerinin yetenek ve deha değerlerini uzun soluklu kullanabilmelerini garantilemek için milyarder, toplumda kalp bolluğu, hakiki sevinç ve kalıcı iç huzur barındırmayan bir üretkenliğin, bir *hamster'ın* koşu çarkında oynadığı oyundan bir farkının olmayacağını da izah etti. *Hamster* hareket ettiğini sansa da aslında kafesten ayrılamazdı.

Sabahın ilk ışıkları yemyeşil araziye karışırken milyarder bir yandan kırmızı bisikletinin pedallarını çeviriyor, bir yandan heyecanla konuşuyor, bir yandan da neşeyle, iyimserlikle, içtenlikle kahkahalar atıyordu. Hepimizin hayatlarımızda daha fazla olmasının özlemini çektiği gerçek kahkahalardı bunlar. Arada şiddetli bir şekilde öksürmeye de devam ediyordu. Hatta bir keresinde bir miktar kan bile tükürdü. Fakat milyarder son derece hayat dolu ve olağanüstü sağlıklı göründüğü için, girişimci ve ressam cömert akıl hocalarının sağlığı konusunda sadece kısmen endişelendiler. Belki de hataları buydu. Ama yeni evli çift kendilerini içinde bulundukları ana öylesine kaptırmıştı ki neler olduğunu anlamaya kafa yormadılar. Geriye dönüp baktıklarında kafa yormuş olmayı dileyeceklerdi.

Üç arkadaş bisiklet gezilerine mola verince Stone Riley çiçeği burnunda karı kocaya mavi bir sırt çantasından çıkardığı bir

öğrenme modeli daha sundu. Model şöyleydi:

Milyarder onlara, "insani değerlerin korunmasıyla kalibre edilmeyen üst düzey kusursuz yaratıcı üretimin fark edilir bir performans düşüşüne neden olduğunu" öğretti. Bununla kastettiği şuydu: *Sektörünüzde efsane olmak sadece sürdürülebilirlikle mümkündür.* Sadece bir ay, hatta bütün bir yıl boyunca dünya standartlarında bir performans sergilemek yeterli değildir. İş dünyasının kaptanlarının, büyük sanat ustalarının, bilim dünyasının vizyonerlerinin, insanlığın kahramanlarının ve spor dünyasının devlerinin olayı, oyunu *bir ömür* birinci sınıf performansla sürdürebilmeleridir.

Milyarder, "Uzun ömür gerçekten efsane olmanın anahtarıdır," diyerek pekiştirdi sözlerini. Hevesli öğrencilerine, "Bu, ikonluk seviyesine çıkabilmenin başlıca anahtarlarından biridir. Tazeliğinizi ve gücünüzü uzun bir kariyer boyunca koruyabilmek için yoğun ve akıllıca çalışmayı derin istirahat ve iyileşmeyle dengelemeyi öğrenmelisiniz. Bunu yaptığınızda, dizlerini mahvedip bir daha asla müsabakalara katılamayan bazı profesyonel atletlerin aksine, yeteneklerinizi aşırı zorlayarak yok etmezsiniz. Dâhiler bu son derece önemli prensibi iyi bilir ve uygularlar."

Şekerli, sütsüz kahvesini yudumlarken, dünyanın en büyük kadınlarını ve erkeklerini sıra dışı kılan şeyin kısmen, "süpertelafi" olarak bilinen fenomeni hayata geçirmeleri olduğunu anlattı. Kaslarınızdan birini kapasitesinin sonuna kadar zorladığınızda yırtılması ve *iyileşme duraksamasında tekrar büyümesi* gibi, beş yetenek ve deha değeriniz de siz onları aktif olarak alışıldık sınırlarının ötesine geçmeye zorlayıp daha sonra iyileşmeleri için onlara zaman verdiğinizde yükselişe geçer. Bay Riley kâğıttaki şemayı işaret etti ve şöyle dedi: "Bakın çocuklar, uzun vadede çok büyük başarının az bilinen anahtarı tek bir kelimede saklı: *salınım.* Size bundan Sâo Paulo'da bahsetmiştim ama artık ikiniz de daha derine inmeye hazırsınız."

"Kesinlikle hazırız," dedi girişimci.

"Şunu anlamanızı istiyorum," dedi milyarder, "bilim insanları büyük Rus haltercileri inceledikleri zaman, yenilmezliklerinin sırrının çalışma/dinlenme oranları olduğunu keşfettiler."

“Bu ne anlama geliyor?” diye sordu ressam, hep birlikte dağ bisikletlerini muhteşem bir üzüm bağının kenarında çekerek yürüyorlardı.

“Büyüme, dinlenme sırasında gerçekleşir,” diye karşılık verdi milyarder lafı dolandırmadan. “Kulağa pek mantıklı gelmiyor, değil mi?” diye devam etti. “Aslında bu üretkenlik kuralı, Söz Cambazı’nın küresel imparatorluklarımı inşa ettiğim dönemde benimle paylaştığı en merkezî ama en paradoksal gerçeklerden biriydi. Ana akım düşünce, daha fazla iş halletmek için işe daha fazla zaman ayırmamız gerektiği şeklindedir. Daha fazlasını elde etmek için daha fazlasını yapmalıyız, diye düşünürüz. Ama bugün yapılan güvenilir araştırmalar bu türden bir lineer yaklaşımın -“daha iyi üretmek için daha fazla çalış”- ciddi anlamda yanlış olduğunu doğruluyor. Bu sürdürülebilir bir şey değil. Tükenmeye yol açıyor. Yorulmaya. İlhamınızı yitirmenize, alanınızda öncü olma ve dünyamızı güçlendirme hevesinizin azalmasına… Bu eski usul işleyiş şekli, akıllıca kullanıldıklarında sizi piyasanızın efendisi yapabilecek insan kaynaklarının somut bir şekilde tükenmesine de neden oluyor.”

“Paylaştıkların bana 60/10 Yöntemi ni hatırlattı,” dedi ressam mutlulukla. Milyarderin verdiği bisikletçi giysileri içindeydi. Sabah 05.00 Kulübü’nün sadık bir üyesi olarak, 20/20/20 *Formülü*‘nü her gün uygulamasının sonucunda Söz Cambazı’nın konferansındaki halinden çok daha fit, daha iyi odaklanmış, daha enerjik ve kendinden emin görünüyordu. Dönüşümü muhteşemdi.

“Çok doğru bir noktaya değindin,” dedi milyarder. “Haklısın. Ancak size şimdi anlatacağım öğrenme modeli bundan çok daha fazlasını içeriyor. Bugün üretkenliği kat kat artırmak için çalışma/ dinlenme dönemlerini nasıl düzenlemeniz gerektiği konusunda ileri düzeyde içgörü edineceksiniz. Ayrıca bunu yaparken harika zaman geçirmeyi de öğreneceksiniz. Bu sabah, profesyonel atletlerin periyotlandırma’ adını verdikleri bir yaklaşımla, daha az çalışarak ortaya daha fazla iş çıkarmayı keşfedeceksiniz. Anlatacaklarım bittiğinde ikiniz de kendi alanınızda zafere ulaşırken hayatınızın

sonuna dek *güzel* yaşamak için ne gerektiği konusunda yüzeysel bilgiden çok daha fazlasına sahip olacaksınız."

Şemanın *Deha ve Yeteneğin 5 Değeri* başlıklı kısmını işaret etti. "Öğrendiğiniz gibi, her sabah dolu bir yaratıcı güç bataryasıyla uyanıyorsunuz. Her şafak vakti gözlerinizi, iyi kullanıldıklarında bahanelerinizi aşmanızı ve geçmişteki kısıtlamalarınızın teşkil ettiği bıçak sırtından kaçınmanızı, dolayısıyla da ruhunuza kodlanmış büyük kahramanın gün yüzüne çıkmasını sağlayabilecek beş dolu kişisel hazine sandığıyla açıyorsunuz. Olmanız gereken kişiyi olmanızı sağlayabilecek hâzinelerle. Muhteşem işlerin yaratıcısı, unvansız bir lider ve hayatın en harika lütuflarının önünde saygıyla eğilerek yaşamaya adanmış bir insan olarak."

"Varım!" dedi ressam heyecanla.

Bay Riley şemaya bakarak sözlerine devam etti: "Artık sizin de bildiğiniz gibi *Deha ve Yeteneğin S Değeri;* zihinsel konsantrasyonunuz, fiziksel enerjiniz, kişisel iradeniz, orijinal yeteneğiniz ve günlük zamanınızdır. Bunu hatırlamanız için tekrarlıyorum. Bu başlıca değerler sabahın erken saatlerinde en yüksek düzeydedir. Güne iyi başlamayı ve bu kıymetli fırsatı teknolojik aygıtlarınızla oynayarak, haber izleyerek ya da gereğinden fazla uyuyarak ziyan etmemeyi, en önemli işlerinizi bu en değerli saatlerinizde yapmayı işte bu nedenle istemelisiniz."

Girişimci, Roma'da aldığı deri kaplı günlüğe harıl harıl notlar alırken, "Seni anlıyorum," dedi. Bu sabah atkuyruğuna bağladığı zarif desenli, rengârenk eşarp ona çarpıcı bir görünüm vermişti.

Milyarder, modelin merkezini işaret ederek, "Bugünkü dersin en can alıcı noktası bu," dedi. "Üst düzey performans gerçekten lineer bir oyun değildir. Seçkin başarı daha çok bir kalp atışı, bir ritim, nabız gibidir. Yıllar içinde alanına ömür boyu hâkim olan ve yaşlanana kadar seveceği bir hayat süren büyük bir usta olmak istiyorsanız yoğun ve harika sonuçlar yaratacağınız dönemleri, yani Yüksek Mükemmellik Döngülerini anlamlı iyileşme dönemleriyle, yani Derin Yakıt İkmali Döngüleri yle dengelemelisiniz. Lütfen şuna bir göz atın," diyerek işaret parmağıyla şemaya vurdu.

Ressam temiz havayı içine çekti ve "Doğru anladığımdan emin olmak için tekrarlıyorum," dedi. "YMD, Yüksek Mükemmellik Döngümüz; DYİD ise Derin Yakıt İkmali Döngüsü, öyle mi?"

"Evet," dedi milyarder. Bugün giydiği siyah tişörtünün üstünde beyaz harflerle şu cümle yazıyordu: "Evet, ilişkim var; kendimle." Tuhaflığı muhteşemdi.

"Bu nedenle, hem profesyonel hem özel hayatınızda kalıcı zafer istiyorsanız başlıca hamleniz salınım olmalı," diye devam etti. "Tutkulu, saplantı derecesinde odaklanmış ve en üst kademede güçlü çalışma dönemlerini yakıt ikmali, gevşeme, iyileşme ve katıksız eğlenceye ayrılmış zaman dilimleriyle dengelemek. Gerçekten kalbiniz gibi, nabız misali aralıklı bir atıştan bahsediyorum."

"Bize öğretme inceliğini gösterdiğin bu kavram çok hoşuma gitti," dedi girişimci. "Bu, iş hayatımda da özel hayatımda da çok şeyi değiştirecek."

"Evet, değiştirecek," diye karşılık verdi milyarder. "Büyüme gerçekten dinlenme safhasında gerçekleşir. Bu, aslında bilinene ters düşen bir ifade, değil mi? Yaratmıyorsak ya da üretmiyorsak zaman kaybettiğimizi düşünmeye programlıyız. Bir şey yapmadığımız zaman suçlu hissediyoruz. Ama şuna bir baksanıza." Beline tutturduğu naylon çantanın fermuarını açtı. İçinden altın gibi görünen iki madalyon çıkarıp şampiyonları ödüllendirir gibi birini girişimcinin, diğerini ressamın boynuna taktı. Madalyonların üstüne şu sözcükler kazınmıştı:

EFSANE PERFORMANS DENKLEMİ:
BASKI x YAKIT İKMALİ = BÜYÜME + DAYANIKLILIK

İki öğrencisine, "Tenisin büyük isimlerinden Billie Jean King, baskının bir ayrıcalık olduğunu söylemişti," dedi. "Yani baskı ve stres kötü şeyler değildir."

"Öyle mi?" diye sorguladı girişimci.

"Evet, değiller. Aslında kapasitenizi genişletmeniz için bunlar kesinlikle olmalı." Milyarder, sözlerine devam etti: "Yeteneklerinizi

.

zorlamalısınız. Istemediğiniz zamanlarda bile. Konfor alanınızın dışına çıkmalısınız. Yetenekleriniz ancak o zaman büyür. Şunu her zaman hatırlayın: *Bir şeyi yapmanın içinizden en az geldiği zaman, onu yapmak için en iyi zamandır.* Ve artık sizin de bildiğiniz gibi, bunun nedeni kısmen, irade kasınızı önemli bir alanda büyüttüğünüzde diğer bütün alanlardaki öz disiplininizin de sizinle birlikte artmasıdır. Burada asıl anlatmaya çalıştığım şey şu: Baskı ve stres, A sınıfı oyuncuların faydalandığı harika armağanlardır. Güvenli çemberlerimizin içinde kaldığımız sürece yeteneklerimiz gelişmez. Hayır. Kendinizi zorlayın ve becerilerinizi normalin ötesine esnetin. Kaslar sadece onları her zamanki sınırlarımızın dışına çıkardığımızda genişler. Sonra da yakıt ikmaline ve iyileşmeye zaman ayırın."

Üzüm bağına baktı ve ekledi: "Bağış gecelerimden birine katılan profesyonel bir sporcuyla yaptığım büyüleyici bir konuşma aklıma geldi. Bana ne demişti, biliyor musunuz?"

"Ne?" dedi ressam.

"Antrenmanlarımın etkisini göstermesine fırsat vermek için dinlenirim,'" dedi milyarder. "Derin bir bakış açısı. Hiç dinlenmeden sürekli çalışmak, zaman içinde muhteşemliğinizi tüketir."

"Hımmm," dedi girişimci, dağ bisikletini bir kazığın yanına sürüp selesini oraya yaslarken.

"Daha güçlü karın kaslarına sahip olmak istiyorsanız onları mevcut sınırlarının ötesine geçmeye zorlamalısınız," dedi milyarder. "Normalde yüz mekik çekiyorsanız iki yüz kere çekmelisiniz. Günlük kotanız iki yüzse onu üç yüze çıkarmalısınız. Bu aslında kasın kopmasına neden olur. Egzersiz fizyologları bu fenomeni mikro yırtılma olarak adlandırır. Bununla birlikte, kasın büyümesini istiyorsanız onu amansızca çalıştırmaya devam edemezsiniz, aksi takdirde sakatlanırsınız. Kasları bir ya da iki gün dinlendirmelisiniz."

"İşte gerçek büyüme, bu iyileşme döngüsünde yaşanır," dedi ressam, öğrendiği prensibi zihnine kazımak için.

“Kesinlikle,” dedi milyarder. “Büyüme performans sırasında değil, istirahat sırasında gerçekleşir. Mauritius’taki kumsalımda yaptığımız ilk çalışmalardan birinde size Malibu’ya taşınmamdan uzun zaman önce çiftlikte yaşadığımı anlattığımı hatırlıyor musunuz?”

“Hatırlar gibiyim,” dedi girişimci. “Mauritius şimdi o kadar uzaktaymış gibi geliyor ki.”

“Çiftliğimizdeyken öğrendiğim bir benzetme, *Seçkin Performansın İkiz Döngüsü’nü* anlamanıza yardımcı olabilir. Hangi çiftçiyle konuşursanız konuşun size ‘nadas’tan bahseder. Nadas öncesinde toprağın sürüldüğü, mahsullerin ekildiği ve hummalı çalışmaların yapıldığı yoğun bir dönem olur. Sonra dinlenme mevsimi gelir. Hiçbir şey olmuyormuş gibi görünür. Zaman ziyan ediliyormuş gibi. Ama işin püf noktası şudur: Hasadın asıl serpildiği zaman, bu nadas mevsimidir. Sonbaharda ortaya çıkan bütün mahsul sadece görülen sonuçtur.”

Milyarder kahvesinden gürültülü bir yudum daha aldı. Tişörtüne biraz kahve döküldü. Kahve termosunun üzerinde şöyle yazıyordu: “Büyük Düşün. Küçük Başla. Hemen Şimdi.”

Yanlarından narin kanatlarında kan kırmızısı damarların göze çarptığı sarı bir kelebek geçti. Gökyüzünde üç kartal yetkisini ilan etti.

“Tanrım, kelebeklere bayılıyorum,” dedi milyarder özlem dolu bir sesle. “Gökkuşaklarına, kayan yıldızlara, dolunaylara ve muhteşem gün batımlarına da. Tam anlamda yaşamayacaksan *hayatta* olmanın ne anlamı var?

“Yirmili yaşlarımdayken robottan farksızdım,” diye itiraf etti. “Kendimi çok ciddiye alırdım. Boşa harcayacak bir dakikam yoktu. Her saatim planlıydı. Her araba yolculuğumda mutlaka bir sesli kitabın açık olması şarttı. Uçakta geçen her dakikamda üretken olmak zorundaydım. Mesele şu ki…” Cümlesini yarıda bıraktı ve gözlerine yalnız, melankolik, dalgın bir bakış yerleşti.

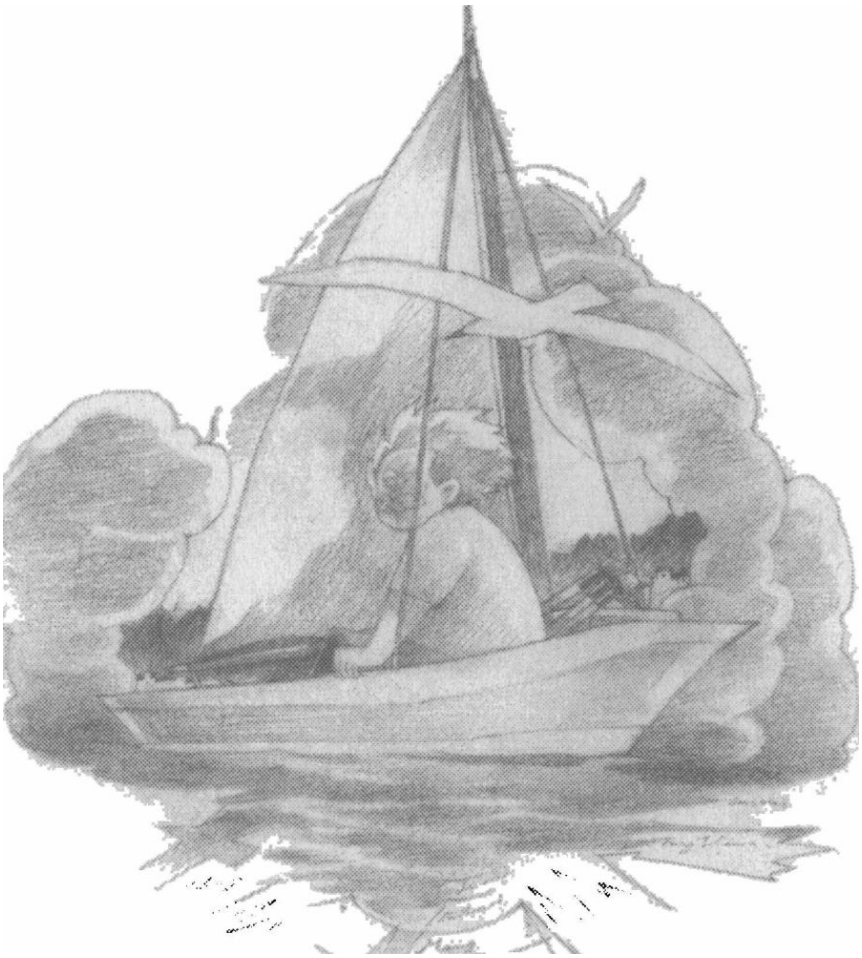
“Çoğu zaman bitkin olurdum. Söz Cambazı hayatımı kurtardı. Gerçekten. Ve size bu sabah anlattığım modelin çokfaydasını gördüm.”

Milyarder derin bir nefes aldıktan sonra anlatmaya devam etti: "Deha ve yetenek değerlerim zamanla aşındı. Yaratıcılığım da tıpkı etkinliğim gibi yerlerde sürünüyordu. O zaman şirketler grubumun bana düşünmem için para ödediğini fark ettim. Pusulayı patlatacak ve dünyanın her yerindeki müşterilerimize çok büyük değer katacak yeni ürünler ve icatlar ortaya koyma yolunda vizyon ve fikirler üretmem için. Ama o zamanlar bunu henüz anlamamıştım. Söz Cambazı bana çok yardımcı oldu. Bana ilk koçluk seansımızda *Seçkin Performansın İkiz Döngüsü'nü* öğretti. Bu döngüleri derhâl ve tutarlı bir şekilde hayata geçirmem konusunda ısrar etti. Tanrım, ona ne çok itiraz ettim! Durup gevşemek, soluklanmak ve duraksamak doğama o kadar aykırıydı ki. Dinlenmenin ilkel muhteşemliğimizin açığa çıkmasını *sağlayan* başlıca şey olduğunu şimdi anlıyorum."

Girişimci onu anladığını gösteren bir tavırla başını salladı. "Çalışmadığım zamanlarda kendimi korkunç bir şekilde suçlu hissediyorum. Yanlış bir şey yapıyormuşum gibi."

"İnsanın kendine özen göstermesi, kendisini sevmesinin esasıdır," dedi milyarder. "Tek söylemek istediğim, dünya standartlarında bir performans için dengenin çok büyük önem taşıdığıdır. Gece gündüz çalışmak beni daha etkili kılmıyordu. Sadece daha fazla yoruyordu. Ve aksileştiriyordu. Bu yüzden artık dinlenmek, kendimi beslemek, dağ bisikletiyle gezmek, okumayı hep istediğim kitapları okumak ve tıpkı dün akşam burada, vadideki bağ evimde, gürül gürül yanan ateşin karşısında keyfini çıkardığım enfes Pinotage gibi kusursuz bir kadeh şarabın tadına varmak için zaman yaratıyorum. İşin ironik yanı, bu iyileşme pratiğine başladığımdan beri yaratıcılığım arttı, üretkenliğim şahlandı ve sonuçlarım zirve yaptı. Çok derin: *Daha az çalışıyorum, daha fazla eğleniyorum ama çok daha fazla iş bitiriyorum."*

Bay Riley bunu söyledikten sonra mavi sırt çantasına uzandı ve içinden bir guletin yelkeninden kesilmiş gibi görünen beyaz bir kumaş parçası çıkardı. Üstünde Albert Einstein'ı bir yelkenlide gösteren bir çizim vardı. Burada, bu kıymetli üzüm bağında onlarla birlikte olsaydınız, şunu görürdünüz:

İş adamı o güzel bağda sözlerine şöyle devam etti: "Ah, evet, akıllı çocuklar, alanınızda lider olmanız, hayatınızı bir üst seviyeye taşımanız ve dünyaya ilham vermeniz için eğlenmeniz son derece önemlidir. Tarihin bütün büyük yaratıcı ve üretken ikonlarının tek bir ortak noktası vardı, biliyor musunuz?"

"Lütfen anlat," dedi girişimci, bilekliklerini şıngırdatarak. Yeni alyansı sabah güneşinde ışıldıyordu.

Milyarder hızlı bir hareketle amuda kalktı. Sonra tek yumruğuyla göğsüne hızlı hızlı vurarak kendi kendine şu sözcükleri fısıldadı:

Bugün paha biçilmez bir gün. Dünyadaki bütün parayı versen de bugünü geri alamazsın. İşte bu nedenle bugünü sımsıkı yakalıyor, tadını çıkarıyor ve onu onurlandırıyorum.

Bugün ufak tefek şüphelere hiç yer kalmasın diye zihnimi büyük hayallerle dolduracağım. "Yapamam" psikolojisinin yerine yapabilirim" zihniyetini koyacağım. En güçlü büyümemin, en yüksek sınırlarımın pürüzlü kenarlarında saklı olduğunu hatırlıyorum.

Bugün misyonum saplantıma dönüşmediği sürece yeteneklerimin de şanıma dönüşemeyeceğini hatırlayacağım. Ve hizmet etme açlığım benliğimin güvensizliklerini aşmadığı sürece bu kıymetli saatlerin faydalı olmama aracı olması şansını kaçıracağımı.

Bugün iki ayağımı bu kutsal topraklara sağlam basarak sahte asaletten kaçınıyor, samimiyetimi ve mütevazılığımı korumaya adanmışlığımı kuşanıyorum. Kötümserler ve kötü aktörler bana taş atacak olursa kötü davranışlarına nezaket ve sevgiyle karşılık vereceğim, bunu hak etmeseler bile. Eleştirenler, çocukluğumdan beri hep yaptıkları gibi benimle alay ederse bana attıkları taşları alıp ustalık anıtlarına dönüştüreceğim. Ve sık sık yaptıkları gibi biri bana tuhaf olduğumu söylerse, kalbimin derinliklerine işlemiş, dünyamızı sadece aykırıların, tuhafların ve eksantriklerin değiştirebildiği düşüncesiyle gülümseyeceğim. Farklı olmak gerçekten güzel. Ve eksantriklik çok moda.

Çarpıcı bir sahneydi. Stone Riley baş aşağı durmuş, kalbini harekete geçirmeye çalışır gibi göğsünü yumruklayarak şairane sözler sarf ediyordu.

"Kelimeler yaratıcıdır, bilirsiniz," dedi ayağa kalkıp temiz Franschhoek havasım içine çekerken. "Zincirsiz kahramanlık sözleri söyleyin. Tutkulu bir olasılıkçının ağzıyla vaaz verin. Umudun dilini, tutkunun cümlelerini, liderlik tabirlerini ve ölçüsüz sevgiyi kullanın. Ben kelimelerimi özenle, titizlikle yönetirim. Her sabah."

Milyarder asmalara baktı. "Her neyse. Bütün büyük dâhiler oynamayı gerçekten çok sevmişlerdir. Eğlenmenin, iyileşmenin güçlü bir şekli olduğunu anlamışlardır. Hepsinin boşalan akülerini dolduracak boş vakit faaliyetleri olmuştur. Einstein yelkenliyle açılmaya bayılırdı. Aristoteles ve Charles Dickens haftalık yürüyüşlere çıkarlardı. Hollywood süperstarı Meryl Streep örgü örer, Steve Wozniak polo oynardı. Bill Gates briç ustasıydı ve Sergey

.

Brin sık sık trapeze çıkardı. Işten uzakta geçirilen zaman ziyan edilmiş zaman değildir," dedi üstüne basa basa. "Bu bir zorunluluktur. Size servet kazandıracak fikirlerin kuluçka süreci için alan sağlar. Bu yüzden, daha fazla iş çıkarmak için daha az çalışın. *Seçkin Performansın İkiz Döngüsü* üç aşağı beş yukarı bundan ibarettir."

"*60/10 Yönteminin* değerini daha iyi anlıyorum," dedi ressam. "Sanırım her hafta birkaç gün izin yapmak sıkıntı değil."

"Sıkıntı olmaması bir yana, A sınıfı oyuncuların eserlerinin, zaman sınavına dayanabilmesi için, sektörde öne çıkmak adına koz olarak kullandığınız beş deha değerinizi korumanız için de gerekli. Nokta atışı, net bir taktik verecek olursam, *her hafta en az iki gün mola vermelisiniz.* Teknolojiden uzak kalarak. Söz Cambazı bu günleri 'Sıfır Aygıt Günleri' olarak adlandırıyor. Tam iyileşme için. Ayrıca üç ayda bir kendinize daha fazla zaman ayırmalısınız. Ben yıllardır haziran, temmuz ve ağustos aylarını tatile ayırırım. Yelkenliyle açılır, bisiklete biner, uyur, okur, yüzer, arkadaşlarımla takılır, kızımla iyi vakit geçirir ve hayatı en iyi şekilde yaşarım. Siz çocuklar kendinize bu kadar çok izin veremeyebilirsiniz. Ancak en iyi düşünme ve planlama süreçlerimin bu yenilenme döngüleri sırasında gerçekleştiğini ve en iyi içgörülerime bu zamanlarda eriştiğimi söylemeliyim. Her seferinde ofisime daha fazla ilhamla, daha güçlü bir ateşle ve daha canlı dönerim."

Bir kelebek daha geçti. Üzüm bağı, kapıdaki mucizeleri fısıldar gibiydi. Güneş artık bütün ihtişamıyla ışık saçıyor olsa da hilal şeklindeki Ay da engin Afrika semalarında dikkatleri üstüne çekmek için onunla yarışıyordu. Nefes kesiciydi.

Girişimci, kocasının elini tuttu. "Sihir gibi."

"Biliyor musunuz çocuklar," dedi Bay Riley bisikletini kaldırıp bir şekilde keşfettiği gizli arka yol boyunca yürürken. "Yeryüzünde Cennet yalnızca tasavvur edilebilecek, mistik, spiritüel bir yer değil. Sadece azizlere, kâhinlere ve bilgelere ayrılmış bir âlem hiç değil. Ben Yeryüzünde Cennet denen şeyin herkesin yaratabileceği bir durum olduğunu keşfettim ve Tanrım, bunca yıl ne kadar renkli, ne kadar dolu dolu bir hayat yaşadım."

Milyarder bu sohbeti önemli ölçüde derinleştiriyor ve uzun süreli efsanevi performans ve daha mutlu bir varoluş için iş-hayat sınırlarıyla ilgili dersini daha felsefi bir boyuta taşıyordu. Çünkü neşeli bir kalbin eşlik etmediği bir iş zaferi, fırsatı ıskalamak olurdu.

"Hayatım konusunda kendimi gerçekten çok şanslı sayıyorum," dedi Stone Riley. "Çoğu zaman sihirle yaşıyorum."

"Sihir mi?" dedi ressam iki rastasını çekiştirdikten sonra bisikletçiler için tasarlanmış ayakkabılarının bağcıklarını çözerken.

"Sihir," dedi milyarder, dingin ama kendinden emin, rahat ama düşünceli, çocuksu ama spiritüel bir havası vardı. "Yaşamın coşkusunu hissetmeden başarılı olmanın, yenilgilerin en büyüğü olduğunu öğrendim."

Girişimci ve ressam, üzüm bağının toprak zemininde yan yana oturdular.

Milyarder sözlerine devam etti: "Şirketlerimi ileriye taşımak ve ticari çıkarlarımı -daha ne kadar ileriye gidebileceğimi görebilmek ve hayır işlerime hız kazandırmak amacıyla- artırmak konusunda her zaman tutkuluydum ama kendimi şaşırtıcı derecede iyi yaşanmış bir hayatın sihrinin tadını çıkarmaya da adamışımdır. Kazanmanın keyfini çıkarmadan kazanmak anlamsızdır."

"Seni anladığımdan çok emin değilim," diye itiraf etti girişimci. O sırada yanlarından karizmatik gülümsemeleri olan bir grup işçiyi taşıyan bir kamyonet geçti.

"Harika bir sabah!" diye bağırdı içlerinden biri.

"İşimi seviyorum, hem de çok. Sahip olduğum evlerden, eşyalardan ve oyuncaklardan büyük keyif alıyorum. Ama hiçbirine ihtiyacım yok. Kendime ait şeylerim ve dünya çapında bir iş insanı olarak itibarım var. Yine de kendimi bunlarla tanımlamıyorum. Hiçbirine körü körüne bağlı değilim. Yaşım ilerlese de bu dünyanın sunduğu hazları hâlâ çok seviyorum ama mutluluğum ve huzurum için onlara gereksinim duymuyorum. Her şeyi büyük bir oyun, bir tür spor gibi görür oldum.

"Bir şeylere sahibim ama o şeyler bana sahip değil," diye devam etti. "Ve oyunu dünyada oynasam da vahşi hayatı da seviyorum; sadece mecazi anlamda değil, gerçek anlamda. Mesela burada,

Franschhoek'taki bu göksel vadinin doğal mucizelerini tatmak gibi. Bu da *İkiz Döngü* modelini yaşama biçimim. Hayatın tadını çıkarmaya zaman ayırıyorum."

Milyarder, "Sihir," diye tekrarlarken kuş sesleri artar gibi oldu ve yanlarına sohbeti dinlemeye gelen yeni bir kelebek sürüsü sokuldu.

"Tanrım, hayat çok güzel. Hayatın muhteşemliğini ve inanılmazlığını ıskalamayın. Her ne yaşıyorsanız, sizin için var. Bakın, hepimiz ödünç alınmış bir zamanı yaşıyoruz. Ve hayat çok hızlı geçip gidiyor. Daha ne olduğunu anlayamadan yaşlanacak ve kendinizi muhtemelen yüz torunla zaman geçirirken bulacaksınız," dedi kıkırdayarak.

"Her neyse," diye fısıldadı. "Ütopya, Shangrila, Nirvana ya da Yeryüzünde Cennet, ziyaret edilecek bir yerin değil, bir varoluş halinin isimleridir. Özünüzde var olan, doğuştan getirdiğiniz gücü yeniden sahiplendiğiniz andan itibaren hayatın sihrine girer, açık ve karşılıksız saadeti her gün yaşamaya başlarsınız. En küçük gündelik lütuflara bile şükretmeyi ertelemediğiniz zaman. Bir tür sihirbaz olduğunuz zaman bir mucize mıknatısına da dönüşürsünüz."

Milyarder bayağı mistik ve çok uzak alanlara girmeye başladı, diye geçirdi içinden girişimci.

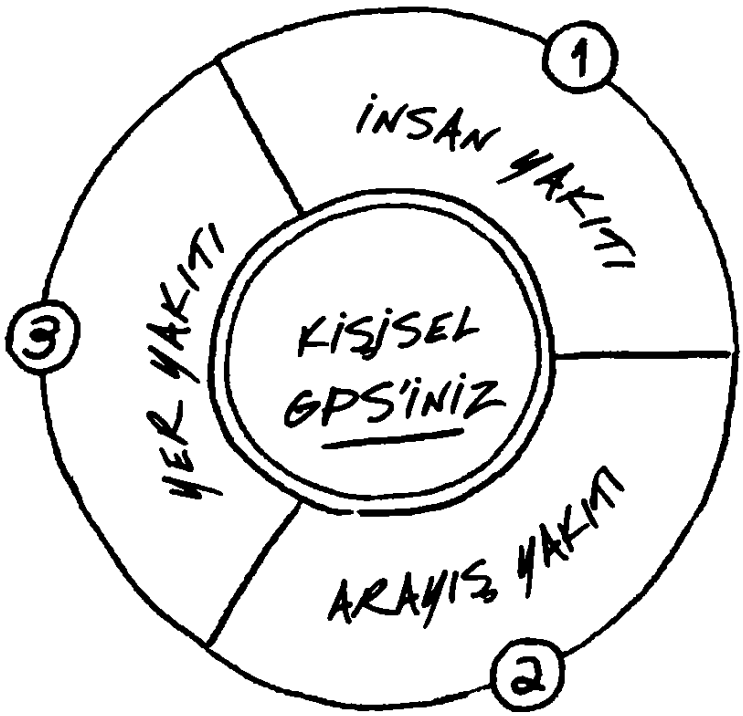
Bay Riley, "Yeryüzünde Cennet," diye tekrarladı. "Hayatım genellikle istikrarlı bir güzellik kaynağıdır, biliyor musunuz? Bunun çok paramın olmasıyla pek bir ilgisinin olmadığını da öğrendim. Daha çok küçücük şeylerden hoşnut olabilmekle ilgili. Örneğin dün gece ateşin beni ısıtıp bana ilham vermesi gibi. Doğada zaman geçirmekle çok ilgisi var, ister böyle bir üzüm bağında…" İşaret parmağıyla vadiyi dolduran üzüm bağlarını işaret etti, "…ister orman ve dağ yürüyüşlerinde, deniz kenarında ya da çorak bir çölün kumları arasında. Sanat galerilerini sık sık ziyaret ederek ve yaratıcıların enerjisinin ve dehasının zihin yapınıza, kalp yapınıza, sağlık yapınıza ve ruh yapınıza süzülmesine izin vererek, aslında her insanın hayatında erişilebilir olan hayranlık, hayret duygusu ve ihtişamla bağ kurabilmekle ilgili. Size kendinizi iyi hissettiren ilginç, gerçek, düşünceli, yaratıcı ve şefkatli insanlarla birlikte, basit bir şekilde hazırlanmış taze yiyecekler tüketmekle ilgili. Sihre adım

atmak aynı zamanda geçmişinizle vedalaşmanızı, içinde bulunduğunuz anı kucaklamanızı ve çocukken içli dışlı olduğunuz hayal gücüne, masumiyete, coşkuya ve sevecenliğe geri dönmenizi gerektirir. Yeryüzünde Cennet, kalbinizi yeniden açma akıllılığını ve cesaretini gösterdiğiniz andan itibaren kalbinizde doğal olarak yeşerecektir. Küçükken yaptığınız gibi."

Ressam enerjik bir tavırla, "Picasso, 'Raphael gibi resim yapmak dört yılımı, çocuk gibi resim yapmak ise bütün ömrümü aldı,' demiş," diye karşılık verdi. "Masumiyete dönüşün hayatımıza sihir kattığına katılıyorum."

Milyarder durdu. Bisikletini yere yatırdı ve iki öğrencisine, üstünde sarı harflerle "Chenin Blanc" yazan siyah, metal bir tabelanın olduğu tarafa doğru gelmelerini işaret etti. Sonra diz çöktü.

Girişimci ve ressam, yaşlı adamın mineraller bakımından zengin toprağa bir öğrenme modeli çizmesini izlediler. Tam olarak şöyle bir şeydi:

Milyarder yine fısıldayarak, "Sihir," dedikten sonra asker gibi dimdik durdu. Gözleri kapalıydı. Gür saçları hafif rüzgârda uçuşuyordu. Bir elini kalbinin üstüne koyunca güvercinler belirdi.

"Bugünlerde rüzgârlara çok meraklıyım. İnsan rüzgârın değerini artık rüzgâr esmeyince anlıyor. Dediğim gibi, hayat büyülü bir şey. Tam karşınızda duruyor. Herkesin elinin altında. Hepimiz bir tür sihirbaz olabiliriz. Ama bahsettiğim bu daha üst gerçekliği yaşamak, onu gerçekten bulmak için dünyadan sık sık ayrılmanız gerekiyor. Toplum içinde oyununuzu oynayın ve size sunduğu oyunda başarıya ulaşın ama size hiçbir zaman sahip olamamış gibi, onunla bağınızı sık sık koparın. Çünkü çoğunluğun oynadığı oyun sadece pek çok iyi insanın parayı anlamın, kârı insanların, popülerliği dürüstlüğün, meşgul olmayı ailenin ve başarıyı şu anın basit mucizelerinin önüne koyarak, en güzel günlerinin en iyi sabahlarını bağışladıkları bir illüzyon, uyanıkken görülen bir rüyadır."

Milyarderin gözleri hâlâ kapalıydı. Sonra her zaman yapmaktan çok hoşlandığı gibi iki elini birden gökyüzüne kaldırdı.

"Sihre, neşenizi GPS olarak kullanarak girersiniz." Toprağın üstüne çizdiği şemaya bakıyordu.

"Mutluluğunuzu sürekli artırmak için sizi mutlu hissettiren şeylere güvenin. Kalbiniz, olmanız gereken yeri bilir. Kafanızdan çok daha bilgedir. İçgüdü zekâdan daha fazlasını bilir ve sezginin sağduyudan daha akıllı olduğu kesindir. Zekâmız etrafimızdakilerin bize öğrettiklerinden oluşur. Kısıtlıdır. Mantıkla ve daha önce yapılanlarla sınırlandırılır. Egemen benliğiniz daha fazlasını bilir. Pratikliğe göre değil, olasılığa göre işler. Vizyonerdir. Sınırsızdır."

"Seni anladığımdan emin değilim," dedi girişimci.

"Neşenizi takip edin," dedi Bay Riley. "Sadece neşenizi besleyen insanların yakınında olun. Sadece mutluluğunuzu besleyen arayışlara girin. Sadece size kendinizi canlı hissettiren yerlerde olun. Bakın, kusursuz bir şekilde bu modele göre yaşamanın zor olduğunu biliyorum. Bu nedenle bu çerçeveyi; takip edeceğiniz bir ideal olarak kabul edin. Size öğrettiğim diğer her şey gibi bu da bir olay değil; bir süreçtir. Zaman alır. Ve süreç, bu modelin *farkında* olmakla başlar. Sonra da neşenizin GPS'iniz olmasına izin vermekle."

Milyarder dağ bisikletiyle birlikte yürümeye başladı ve iki öğrencisine nazikçe onu izlemelerini işaret etti.

"Ah; hayatın özünde yaşayan sihir. Onu o kadar çok seviyorum ki. İçimi hiçbir maddenin ya da nesnenin dolduramayacağı bir dinginlik ve sükûnetle dolduruyor. Başarılı olmayı coşkulu olmakla dengelemenin önemi burada yatıyor."

Milyarder kollarını sıkıca tuttu, yine şiddetli bir sancı çeker gibi görünüyordu.

"Kalbiniz her zaman aklınızdan daha akıllıdır," diye tekrarladı usulca. "Olmanız gereken yeri bilir. Onu takip edin. Ona güvenin. Sihre ulaşacaksınız."

Milyarder bir işaret verdi ve bir korkuluğun arkasından fırlayan bir asistan, patronuna doğru koştu. Milyardere gümüş bir kürek verdi ve iki adam çabucak kucaklaştı.

.

Iş adamı keyifle toprağı kazmaya başladı. Çok geçmeden metalin metale çarptığına işaret eden bir ses duyuldu. Bay Riley çömeldi ve toprağın içine gömülmüş çelik bir kutunun üstündeki toprağı silmeye başladı. Bunu yaparken bir yandan da İsviçre ve Avusturya'daki halk şarkıcıları gibi sesler çıkarıyordu. Onu izlemek eşsizdi. Ve şarkı söyleyişini dinlemek.

Girişimci ve ressam büyülenmiş gibiydiler.

Sonra milyarder büyük bir özenle kutunun kapağını kaldırdı. İçinde her birine bir mektup iliştirilmiş oh bir tılsım vardı. O esnada milyarderin üstünde parlayan güneş; ışıltılı bir hale etkisi yaratıyordu.

Milyarder kendi kendine; "Ben de bunun bir parçasıyım," diye mırıldandı. "Evrenin büyük gücü benim içimde de var. Aktif inanç pozitiflik, beklenti ve amaçlı kanaatle arzuladığım her şey bana doğru geliyor. Eğer dilediğim bir şey bana gelmiyorsa da daha iyisi yolda olduğu içindir. Bu inancın doğruluğuna inanıyorum. Bunun doğru olduğunu bütün büyücüler bilir."

Girişimci ve ressam şaşkınlıktan büyümüş gözlerle birbirlerine baktılar.

"Ne yapıyorsun?" diye sordu ressam.

"Olumlamalarımdan birini kullanıyorum," dedi milyarder. Cümlesinin sonunda yine şakır gibi bir ses çıkardı. "Gerçek bir sihirbazın ışıltılı sanatını öğrenmeden hayatınızda sihir yaratamazsınız."

Kutu bir anda yükselmeye başladı ve bir an toprağın üstünde, havada asılı durdu. Girişimci ile ressamın ağızları, bahar gülleri gibi açılmıştı.

Ressam biraz gerilmiş gibiydi. "Birinden öğrendiğin optik bir illüzyon bu, değil mi?"

"Belki evet. Belki hayır." Bay Riley'nin cevabı gizemi artırmaktan başka işe yaramamıştı.

"Bu tılsımların her biri, on on beş yıldır maddi servetimi artırmak ve muhteşem bir hayat yaşamak için benimsediğim on bir düsturu anımsamanıza yardımcı olacak. Dediğim gibi, günlerim sürekli güzellikle, hayranlıkla ve amansız bir hayret akışıyla geçiyor.

Yeryüzünde Cennet," diye tekrarladı milyarder. "Sizin de böyle yaşamanızı istiyorum. İşin en iyi yanı, isteyen herkesin bu tür bir varoluşu mümkün kılabilecek olması. Ancak bunu nasıl yapacağını bugün hayatta olan çok az insan biliyor.

"Sona yaklaşırken, tılsımların her birine bağlı olan bu mektuplar, bu sansasyonel macerada sizinle paylaştığım kilit temaları bir araya getirip bir anlamda özet olacaklar," diye ekledi.

İlk tılsım küçük bir aynaydı. Yanına iliştirilmiş mektupta şunlar yazıyordu:

Milyarderin 1. Düsturu

Dünyada Sihir Yaratmak İçin Kendi İçindeki Sihre Sarıl.

Aynaya bak. Kendinle ilişkin dünyayla ilişkinin habercisidir. İlkel bir sessizlik ve sükûnet özlemi taşıdığını ve öz farkındalığın bu sessizlikten doğduğunu unutma. Fransız matematikçi Blaise Pascal der ki, "İnsanlığın bütün sorunları insanın bir odada tek başına ve sessizce oturamamasından kaynaklanır." Karmaşıklık ihtiyacını serbest bırak ve kendini yeniden tanıyabilmek için, sadece sabah saatlerinin sağlayabileceği durağanlığa teslim ol. Çünkü yalnızlıktan kaçış aslında özgürlükten kaçıştır.

Hayatının tutku, bolluk ve huzurla dolması için her günü bir sihirbaz gibi karşılamak istiyorsan, hareketsiz kalmaya alışmalısın. Böylece içinde uyuklayan o büyük dehanın fısıltılarını duyabilirsin. Bu dinlenme halinde, gerçekte kim olduğunu hatırlayacaksın. Yaratıcılık, üretkenlik, yenilmezlik ve koşulsuz sevgiyle dolu üst benliğine yeniden erişeceksin. Bu sessizlik sığınağında, bu çağda çok nadir rastlanan bir şeye de kavuşacaksın: *olma* zamanına. Ve bunu yaptıkça, hayatın aslında nasıl işlediğini keşfedeceksin. Ayrıca sadece kültürel sınırlamalardan ibaret olan inançların ile gerçek olanları birbirinden ayırt edebileceksin. Sezgilerinin güvenilir sesi ile korkularının ikna edici ifadelerini de. Kendinle baş başa kaldığında, alanını dönüştürebilecek bozucu içgörülere ulaşacaksın. Kulağa tuhaf geldiğini biliyorum ama bu dinginlikte sen de Nikola Tesla, Albert Einstein, Grace Hopper, Thomas Edison, John D. Rockefeller,

Marie Curie, Andrew Carnegie, Katharine Graham, Sam Walton, Rosalind Franklin ve Steve Jobs gibi vizyonerlerin ve diğer yol göstericilerin çok fazla zaman geçirdiği alternatif bir gerçekliği ziyaret edeceksin. Sence efsanevi bilim insanları, mucitler, sanayiciler ve sanatçılar yalnız kalmak için neden o kadar çok çaba harcarlardı? Sessizce tefekkür içinde geçirilen uzun zaman dilimlerinin, ileri zihnin sırlarından biri olduğunu söylemiştim. Nihayetinde hayatın boyunca baş başa kalacağın tek insan sensin. Neden en muhteşem yanınla ilişkini güçlendirip dehanı daha yakından tanımayasın ve neden en soylu yanınla ömür boyu sürecek bir aşk ilişkisine başlamayasın?

* * *

İkinci tılsım çiçek şeklindeydi. Milyarder onun kokusunu içine çekti. Sonra gülümsedi ve çiçeğe iliştirilmiş mektubu okumaları için öğrencilerine uzattı. Mektupta şunlar yazıyordu:

Milyarderin 2. Düsturu

Maddi Şeyler Yerine Mucizevi Tecrübeler Biriktir.

Dünya sırtına yükler yükledi ve seni sertleştirdi. Çocukken içgüdülerin sana bir kar tanesindeki mucizeyi nasıl fark edeceğini, bir örümcek ağında servet bulmayı ve rengârenk bir sonbahar sabahında dökülen yaprakların ihtişamına hayranlık duymayı gösterirdi. Bir şeylere sahip olma arzusunda değildin. Aslolan, hayatı keşfetmekti. Hayata baktığın merceği sıradan olanı görenden olağanüstü olanı algılayana dönüştürmek, mucize yaratma becerini katlamaktır. Bozulmuş bir toplum seni nesnelere ve nakde sevinçlerden ve mutluluktan daha çok değer verecek şekilde eğitmeden önce, çocukken sahip olduğun o kayıp saflıkla yeniden ilişki kurabilmek. Daha sık gül, daha çok dans et ve daha fazla eğlen. Lütfen.

"Gelecek gizemli iyilik vaatleriyle dolu. Bir gecede her şey olabilir," der mistik Florence Scovel Shinn. Günlerinin içinde zaten var olan harika şeylere, yumuşak esintilere, parkta birbirlerini

kovalayan sincaplara ve insanı ağlatacak kadar güzel müziklere karşı daha duyarlı ol. İşte o zaman sabahlarına daha fazla sihir katmak için ilkel güçlerini artırırken bir kraliyet ailesi ferdi gibi yaşamaya başlayacaksın. İyiliğini ve yaşam kaliteni asla daha büyük bir yıllık gelire ya da daha büyük bir net değere feda etme. Muhteşem bir hayatın unsurları yüzyıllardır hiç değişmedi: kişisel potansiyelini büyütme ve kaynağa dönüştürme hissi, üretkenliğini en iyi şekilde ortaya çıkaran ve insanlığa faydalı, gayretli bir çalışma, coşkunu artıran olumlu insanlarla sıkı bağlar ve minnettar bir kalple günleri geride bırakırken ruhunu besleyen şeyleri yaparak geçirilen zaman.

Evet, Roma'da günlüğümü yaladım. Bu bana bahşedilen bütün güzelliklerin kıymetini daha fazla bilerek canlılığımı artırmak için benimsediğim ritüellerden biri. Ben hayatımdaki her şeye canıgönülden kıymet verdikçe hayatımdaki her şeyin değeri artıyor.

Bu yüzden maddi şeylerin tüketicisi olmak yerine muhteşem tecrübeler biriktiren bir insan ol. Hayatını basitleştir ve burnunun dibinde duran esas keyiflere dönüş yap. Bunu yaparken ateşini bastıran güçleri alt edecek ve aramızdaki pek çok güzel ruhun takılı kaldığı yüzeysellik maskaralığını yerle bir edeceksin. Bunu yapmaya devam ettikçe hayatının aslında ne kadar muhteşem, ne kadar harika olduğunu görmeye başlayacaksın.

Ve lütfen unutma ki geçmişin, birlikte çok fazla zaman geçireceğin bir yoldaş ya da lekesiz geleceğine taşıyacağın bir arkadaş değil, seni bugünkü haline getiren bir hizmetkârdır. Bir yanın eski hayal kırıklıklarına, kırgınlıklarına ve kızgınlıklarına tutunurken her yeni sabahın getirdiği o sihre dalman imkânsız. Artık bunu çok iyi biliyorsun.

Var olmanın hafifliği ve eski acılar birbirlerine tahammül edemez. Bu yüzden kendini durmaksızın, tamamen anda kalacak şekilde eğit. Evet, çaba ve sabır gerektiriyor bu. Ancak anın tadını çıkarmak göz alıcı bir hayat için yapılması gereken asıl hamledir. Gerçekten sahip olduğun tek şey şu andır. Ve şu an, dünyadaki bütün para bir araya gelse bedelini karşılayamayacağı kadar değerli bir imparatorluktur. Bir gün anlayacaksın.

* * *

Üçüncü tılsım bir kapı sembolüydü.

"Her son yeni bir başlangıca işaret eder. Bütün tecrübelerimizin faydalı bir oluş nedeni vardır. Bir kapı kapandığı zaman mutlaka yenisi açılır," dedi milyarder. "Yaşananlar mantıklı gelmediğinde bile, hayatın arkanızı kolladığına her zaman inanın."

Tılsıma iliştirilmiş mektup şöyleydi:

Milyarderin 3. Düsturu

Başarısızlık, Korkusuzluğu Büyütür.

"Bir şeyde başarısız olmadan yaşamak imkânsızdır, tabii eğer aslında hiç yaşamamış sayılabilecek kadar temkinli yaşamıyorsanız; zaten o durumda daha baştan çuvallamışsınız demektir," der J. K. Rowling..

İçindeki kudretli hırs devi ve devasa hayal gücü canavarı, "İnsanlar ne düşünür?", "Ya reddedilirsem?" ve "Bunu denersem muhtemelen aptal gibi görüneceğim?" korkaklıklarıyla asla engellenmemeli.

Ya reddedilme korkusunun elini kolunu bağlamasına izin verir ya da ortaya çıkıp dünyayı şaşırtırsın. Ama ikisini birden yapamazsın.

Hayatın gerçeği şu ki, bu ezici karmaşıklık çağında dikkatini çekmek için çabalayan daha üstün bir kaderin var. İstediğin gibi gitmeyen bir şeyi başarısızlık olarak yaftalayarak muhteşemliğini kötüye kullanmaya, büyüklüğünü deforme etmeye ve ışıltını inkâr etmeye son ver. Görünürdeki her engelin içinde seçkin bir daha büyük başarı imkânının saklı olduğunu hepimiz biliyoruz.

Hayatta daha fazla evet demeye başla. Cesaret, süklüm püklüm yaşanan hayatları darmadağın eden pişmanlık ordularını yenmek için muazzam bir silahtır.

* * *

Bay Riley'nin metal kutudan çıkardığı bir sonraki tılsım, parmak büyüklüğünde ahşap bir boya fırçasıydı.

"Bu düstur, kendi hayatınızın güçlü yaratıcıları ve hırslarınızın kudretli sanatçıları olduğunuz gerçeğini pekiştirecek. Üretken, bolluk içinde yaşayan, formda ve iyimser insanların bu büyük servetlere şans eseri kavuştuğu fikri kocaman bir yalan. Bu noktayı iyi anladığınızdan emin olmak için konunun üstünde bir hayli durdum. Para, canlılık ve toplum üzerinde etki imparatorlukları kuran insanların bunu yıldızlar doğru açıyla hizalandığı için başarabildikleri inancı boş bir efsaneden başka bir şey değil." Milyarder kibarca, "Şuna bakın lütfen," diyerek girişimciye ve ressama bir sonraki mektubu uzattı.

Milyarderin 4. Düsturu

İlkel Gücünüzün Doğru Kullanımı Kişisel Ütopyanızı Yaratır.

Pek çok insan, en iyi saatlerini bir tatmin maskesinin arkasında harcar. Bununla, mutlu olduklarını düşündüklerini ve söylediklerini ama aslında mutsuz olduklarını kastediyorum. Kendilerine sahip olduklarıyla yetinmeyi telkin ederek, daha fazlasına dönüşmek yerine hayallerine ihanet etmelerine, insani hâzinelerini ihmal etmelerine ve gezegende yaratabilecekleri etkiyi azaltmalarına bahane buluyorlar. Evet, sahip olduğun her şey için çılgınca şükret. Ancak bu tür bireylerin doğuştan gelen güçlerini mutlak şekilde ihmal ederek ve düpedüz terk ederek kendilerini çıkmaza soktuklarını da göz önünde bulundur. Bunun sonucunda, insanın her türlü kişisel özgürlük duygusu ve cömert yetenekleri üstünde egemenlik kurma umudu feci şekilde zarar görür.

Hayatının sihrine girebilmek için arzularını gözle görülür sonuçlara dönüştürebilen dört yaratıcı aracın farkına varmalısın. Dünyada mucizeler gerçekleştirmene olanak sağlayacak bu dört kaynak, düşüncelerin, duyguların, sözcüklerin ve eylemlerindir. Zihnini sadece, ustalığa ve mutluluğa yükselmene hizmet edecek düşünceler üretecek şekilde çalıştır. Düzenli olarak minnet duygusuyla, olumlu beklentilerle ve hayatındaki her şeye yönelik

sevgiyle baş başa kalacağın çalışmalar yap. Sadece seni yukarıya taşıyacak, sana bolluk getirecek ve seni cesaretlendirecek sözcükler kullan. Benim az önce tepetakla dururken yaptığım gibi. Sadece bilgeliğinin temelinde oturan daimî kahramana yakışacak eylemler sergile.

Potansiyelinin altında kalan bir insanı incelediğin zaman, şartlarının neden şimdiki gibi zor olduğunu net bir şekilde görebilirsin. Bu insanlar bollukları yerine eksiklerini düşünmeye odaklanırlar. Devamlı "sorunlardan" bahsederek, şartlarını "korkunç" düşüncesiyle yaftalayarak ve büyük başarı, servet, hoşnutluk ve başkalarına hizmet gibi ödülleri "imkânsız" şeklinde sınıflandırarak kelimelerin gücüne saygısızlık ederler, sihir yaratma becerileriyle bağlarını kendi konuşmalarının kopardığını anlayamazlar. Sözcükler gerçekten yaratıcı katlayıcılardır. Böyle tıkanıp kalmış kişilerin günlük eylemlerine baktığımızda görürüz ki asla çok çalışmaz, güzel bir hayat ummakla birlikte olabildiğince az şey yapar ve insanlığa karşı işledikleri bu suçu kimsenin görmediğine inanırlar. Bununla birlikte içlerindeki büyük sihirbaz - vicdanları ve bilinçaltları- her şeyi izlemekte ve en iyi hallerinden çaldıklarına tanık olmaktadır.

* * *

Bir sonraki nesne bir nazar boncuğuydu.

"Bakın çocuklar, hiç kimsenin gerçekten kötü olduğuna inanmam," dedi milyarder, öğrencilerine. "Pekâlâ, belki çok az insan gerçekten kötüdür. Ama yaşadıkça hepimizin hayatta belli derecelerde travmalar yaşadığını daha iyi görüyorum. Daha önce de paylaştığım gibi, sadece acı çeken insanlar başkalarına acı verir. Eziyetleri, eziyet çeken insanlar yaratır. Ve genellikle, hareketleri kafa karıştırıcı olan insanların da kafası karışıktır. Aslında acı çekmektedirler. Kendilerini tehdit altında hissetmelerine neden olan bir şeyler yaşamışlardır. Bu yüzden özlerindeki iyilik kasılıp kapanmıştır. Korkunç insanlar olduklarını söylemek yüzeysel bir yargı olur. İşin aslı bu hızlı algıdan çok daha derindir. Her neyse, bunu da söyledikten sonra şunu belirteyim ki kendi maksimum

üretkenliğiniz, zirve performansınız, sınırsız neşeniz ve iç huzurunuz için 'kötü insanlardan, geçmiş yaralarla dolu olan ve onları size yansıtmayacak öz farkındalığa sahip olmayan insanlardan uzak durmanız gerçekten önemlidir. Bir keresinde Barbados'a yaptığım bir iş seyahati sırasında, taksi şoförünün sarf ettiği şu bilgece sözlerden çok fayda gördüm: "Kötü insanlardan uzak dur."

Nazar boncuğuna iliştirilmiş mektup şöyleydi:

Milyarderin 5. Düsturu

Kötü İnsanlardan Uzak Dur.

Bağlantılarının gücünü asla hafife alma. "Duygusal bulaşıcılık" olarak bilinen fenomenin yanı sıra beynimizin ayna nöronlarının devreye girmesiyle, günlerimizi bir arada geçirdiğimiz insanların davranışlarını model alırız. Hayatını olağanüstü derecede mükemmel, girişimci, sağlıklı, olumlu, etik ve gönülden sevgi dolu insanlarla doldur. Zamanla sen de bu özellikleri sergilemeye başlayacaksın. Hayal ve enerji hırsızlarını, heves haydutlarını Sızdırmaz Mutlak Odak Baloncuğu na sokarsan zamanla onlardan birine dönüşeceğinden emin olabilirsin.

İşin sırrı, sorun yaratanlardan uzak durmaktır. Dramayla ve sonu gelmeyen sorunlarla dolu bir ortamda büyüyen insanlar, bilinçli ya da bilinçsiz olarak drama ve sonu gelmeyen sorunlar yaratırlar çünkü kulağa inanılmaz gelse de, bu tür durumlar onlarda tanıdık ve güvenli bir yuva hissi uyandırır. Her türlü drama kraliçesinden ve olumsuzluk kralından uzak dur. Durmazsan eninde sonunda muhteşemliğini darmadağın edip hayatını mahvederler. Onların işi budur.

Herkesle mümkün olduğunca barışçıl ilişkiler kur. Tek bir düşman bile fazladır. Hayatın içinde zarafetle ve çatışma çıktığı zaman doğru olanı yaparak ilerle. Biri sana yanlış yaparsa pis işleri halletmeyi *karma*'ya bırak. İntikamın dünya standartlarında bir hayat olsun.

* * *

Metal kutudaki altıncı mektup bol sıfırlı bir kâğıt paraya iliştirilmişti. Para girişimci ve ressamın anlamadığı şifreli bir nedenden üçgen biçiminde katlanmıştı. Bu mektup diğerlerinden uzundu. Şöyle diyordu:

Milyarderin 6. Düsturu

Para Kıtlığın Değil, Cömertliğin Meyvesidir.

Dünyadaki hâkim felsefenin seni yanlış yönlendirmesine izin verme. Yoksulluk dışsal bir durum değil, içsel bir koşulun sonucudur. Bunun aksine inanmak, istediğin bolluk sihrini üretme kapasiteni yakındığın şeylere teslim etmekten başka bir şey değildir.

Para elektrik gibi akması gereken bir değerdir. Evet, nakit bir akımdır. Dolaşması gerekir. İstiflemek, paranın işine ve özel hayatına akışını durdurur. Bütün hakiki sihirbazlar bunu bilir. Bu yüzden, daha fazlasını almak için vermelisin. Restoranlarda garsonlara, otellerde kat hizmetlilerine ve taksi şoförlerine cömert bahşişler bırak. Hayır kurumlarına bağışta bulun. Ailen ve arkadaşların için en ufak bir karşılık beklemeden harika şeyler yap. Bolluk tsunamisi seni mutlaka yakalayacaktır.

Neden bu kadar çok insanın kıtlık içinde yaşadığını merak ediyor olabilirsin. Bu varoluş halinin sebebi parayla ilgili yaralarımızdır. Bunlar bilinçaltımızın derinliklerine, ebeveynlerimizin mesajları ve çocukluğumuzda diğer derin izler bırakanların öğretileri aracılığıyla, biz farkında olmadan gizlenmiş programlardır. Onlara öğretilen yanılgılara dayanarak ortak beyanları, "Elindekilerle yetin", "Zengin insanlar dürüst değildir" ya da "Para ağaçta büyümez" gibi ifadelerdir. Bu sözler, hassas ve etkiye açık yaşlardayken hepimizin içine eksikliğin karanlık tohumlarını ekmiştir.

Servetimi kazanmamda dört pratiğin büyük faydası oldu, bu nedenle onları sana da armağan etmek istiyorum: olumlu beklenti, aktif inanç, gittikçe artan minnet ve uç noktada değer vermek. Olumlu beklentiden kastım, bana her zaman beklenmedik

kaynaklardan ve düzenli olarak para gelmesini bekleyen bir kafa yapısına sahip olmamdır. Aktif inanç, hayata onun bolluğuna ve iyiliğine inandığını gösterecek şekilde hareket etmendir. Evren, aslında çok paran olmasa da pahalı bir restoranda arkadaşlarınla yediğin bir yemeğin hesabını senin ödemen gibi jestlere bayılır. Ya da cüzdanında çok az nakit varken zanaatını ileriye taşıyacak aletleri almana. Asla borç batağına saplanmanı öneriyor değilim. Alakası yok. Aşırı borçlanma bugün medeniyetimiz için çok büyük bir yıkıcı güç. Sadece doğaya bolluğun geldiğini bildiğini göster ve sana aslında çok şeye sahip olduğunu hissettiren eylemlerde bulun. Gittikçe artan minnet, pekâlâ, bunu yolculuğumuz boyunca çok sık ele aldık. Kalbini hayatındaki her şeye ve herkese açmaya devam et. Bir faturayı öderken paran için şükret. Marketteki kasiyer için, yiyeceğin şeyleri yetiştiren çiftçiler için şükret. Trafikte sana yol veren sürücü için, hayatının fon müziğine dönüşen şarkıları yazan müzisyenler için şükret. Seni bunca yıldır taşıyan bacakların için, güzelliğe tanık olmana izin veren gözlerin için ve canlı hissetmeni sağlayan kalbin için şükret. Uç noktada değer vermek, başkalarına - ekip arkadaşların, müşterilerin, ailen, yabancılar vb.- senden bekleyebileceklerinden kat kat fazla fayda sağlamak anlamına gelir. Çünkü ne ekersek onu biçeriz.

Bolluk bilincini geliştirmek ve onu zırhla korumak, gelirinde ve kişisel net değerinde kuantum kazançlar sağlayacak. Bu nedenle lütfen bu kısmı doğu anla. Kültürümüzdeki hüznün büyük bir kısmı, pek çoğumuzun yeterince paraya sahip olmamasından kaynaklanıyor. Bunun böyle olması gerekmez.

* * *

Ressam bir asmadan kopardığı iri üzüm tanesini tek lokmada yutmadan önce, “Sırada ne var?” diye sordu.

Milyarder, “Egzersiz yapmak kesinlikle başlı başına bir tılsımdır,” diyerek kutudan minyatür bir koşu ayakkabısı çıkardı. “Bu konuyla ilgili mektubumu okuyun.”

Mektupta şöyle yazıyordu:

Milyarderin 7. Düsturu

Optimal Sağlık, Sihir Üretme Gücünüzü Azami Seviyeye Çıkarır.

Sabahları ilk iş olarak egzersiz yapmak, sağlığınla ilgili yapılması gereken bir işi aradan çıkarmaktır. Bu son derece önemli aktiviteyle algını, enerjini, fizyolojini ve ruhunu gün boyunca harikalar yaratacak kıvama getirmiş olursun.

Her sabah düzenli olarak egzersiz yapmaya başladıktan sonra, egzersizi bir gün atladığında kendini ne kadar eksik hissettiğini görüp şaşıracaksın. Bu alışkanlığı edinmeden önce çoğu gün böyle hissettiğini fark edeceksin. Kötü hissetmek normal varoluş şeklin olduğu için bunun farkında değildin.

Sağlığın zirvesi gerçek servettir. Sağlığını kaybeden insanlar hayatlarının geri kalanını onu geri almaya çalışarak geçirirler. Sıra dışı canlılık, bolluğu artırmanın da harika bir yoludur. Forma girdiğinde, beslenmeni ustalık düzeyine getirdiğinde, uyku rutinini düzenleyip yaşlanmayı asgariye indirdiğinde egemen benliğinle yakınlık kurma becerinde çok büyük bir iyileşmeye tanık olacaksın. Böylece dehanı, ihtişamını ve şefkatini dünyaya daha fazla sunacaksın. Bu da sana büyük bir finansal kazanç getirecek. Daha da önemlisi, çok daha faydalı olabileceğin bir konuma getirileceksin. Hiçbir şey faydalı olmak kadar muhteşem değildir. Bu gerçeği bütün sihirbazlar iyi bilir.

* * *

Sekizinci sembol, minik bir dağcıydı.

"Sabahlarınızın kalitesini ve beraberinde hayatınızın mükemmelliğini artırmaktan asla vazgeçmeyin," diye açıkladı milyarder. Ardından son bir kez coşkulu bir ezgiyi haykırdı. Bağ çalışanları ona bakıp kahkahalarla güldüler. Bay Riley de onlara el salladı ve onlarla birlikte kıkırdadı. Sonra konuşmasına devam etti.

"A sınıfı oyuncunun oyunu, sürekli yükselmek üzerine kuruludur. Bir dağın zirvesine ulaştığınız zaman tırmanılmayı bekleyen diğer sıradağları görürsünüz. Bu sizler için önemli bir metafor olmalı çocuklar."

Bu tılsıma iliştirilmiş mektubun üstündeki toprak kalıntılarını silkeledi ve mektubu okumaları için öğrencilerine uzattı.

Milyarderin 8. Düsturu

Hayat Standartlarını Mutlak Dünya Standartlarına Yükseltmeye Devam Et

Hedonik adaptasyon, insanın çevresel ve yaşamsal değişikliklere uyum sağladığı psikolojik durumun adıdır. Yıllardır beklediğin zammı aldığın zaman mutluluğun bir gün tavan yapar. Sonra bu yeni gelir düzeyi, yeni normaline dönüşür. Hissettiğin sevinç silinir, gider. Ya da tren hattına yakın, gürültülü bir daireye taşınır ama zamanla trenlerin sesini duymaz olursun. Veya yeni aldığın, rüyalarındaki araba seni ortamın sıradan bir parçasına dönüşene kadar, sadece birkaç hafta heyecanlandırır. Bunlar hedonik adaptasyona birkaç örnek. Bu fenomen hepimizde, hepimizin hayatlarında vardır.

Bu insani varoluş şeklinin panzehirlerinden biri, kişisel standardını ve hayat kaliteni sürekli artırmaktır. Her çeyrek yılı bir öncekinden daha iyi, her yılı bir öncekinden daha iyi kılmak. İş dünyasının devleri ve efsaneler böyle yapar.

Buna bağlı olarak benim çok işime yarayan bir felsefeden bahsedeceğim: Hayatta dünya standartlarında ilerle. Hayat kendine olabildiğince iyi davranmaman için çok kısa. Ve kendine daha iyi baktığın zaman diğer insanlarla, işinle, parayla ve dünyayla ilişkilerin de aynı şekilde iyileşir çünkü kendin dışındaki her şeyle ilişkin kendi içinle ilişkinin bir yansımasından başka bir şey değildir. Bu böyledir.

Satın alabileceğin en iyi kitaplara yatırım yaparsan karşılığını kat kat alırsın. Paran lüks bir lokantada sadece mükemmel bir aperitif salataya yetse bile en iyi yiyecekleri ye. Şehrindeki en büyük otele kahve içmeye git. Yaşadığın yerde sevdiğin bir spor takımı varsa birkaç sezonu ucuz koltuklarda geçirmek yerine tek bir maçı saha kenarından izle. Gücünün yettiği en iyi arabayı kullan. Her gün neşeli şarkılar dinle. Ressamların yaratıcılığı ve bilinci sana da

bulaşsın diye, daha önce de dediğim gibi, sanat galerilerini ziyaret et. Sık sık çiçeklerle haşır neşir ol; çiçekler bütün vizyonerlerin, gücüne başvurduğu alternatif evreni görme becerisinin yanı sıra frekansını da artırır. Büyük azizlerin, kâhinlerin, şifacıların ve bilgelerin çoğu neden yanlarında çiçek bulundururlardı sanıyorsun? Bütün bunların, güçlerinin arzuladığın her şeyi üretmesine nasıl etki ettiğini görünce çok şaşıracaksın.

* * *

Dokuz numaralı tılsım bir kalpti. Yanındaki mektupta şöyle yazıyordu:

Milyarderin 9. Düsturu

Derin Sevgi, Yenilmez Sevinç Kaynağıdır.

Eline geçen her fırsatta insanlara sevgi göster. Yaygın olarak William Penn'e atfedilen bir alıntı, hayatımın büyük bir kısmına rehberlik etti ve bana büyük fayda sağladı: "Hayattan sadece bir kez geçeceğimi düşünüyorum. Bu nedenle de gösterebileceğim bir incelik ya da bir başkasına yapabileceğim herhangi bir iyilik varsa onu ertelemeden ya da ihmal etmeden şimdi yapmalıyım çünkü bu yoldan bir daha geçmeyeceğim."

İnsanlara onlarla ne kadar gurur duyduğunu ve onları ne kadar sevdiğini sen de onlar da hâlâ hayattayken söyle. Canlı bir insan görmenin bile kendisini ne kadar mutlu ettiğini söyleyen bir adamla tanışmıştım. Ona, "Neden?" diye sorduğumda, "Hayatımda o kadar çok ölü gördüm ki canlı biriyle karşılaşmak benim için çok özel bir armağan," demişti.

Hiçbirimizin sonunun bizi nerede beklediğini bilmiyoruz. O zaman en değerli şeyi, derinden sevme becerimizi kendimize saklamanın anlamı ne?

Tamamen canlı bir insan olarak görevinin bir parçası, insanlara kendilerini daha iyi hissettirmek. Ve başkalarını gülümsetmek. Birini mutlu etmenin ne kadar kolay olduğunu görmek seni şaşırtabilir.

..

Onemsediğin insanlara eski usul aşk mektupları, sana yardım eden herkese teşekkür notları ve takdir edilmeye ihtiyaç duyduğunu düşündüğün herkese onları önemsediğini gösteren mesajlar yaz. O şeytani reddedilme korkusuyla kısıtlanmadan, gerçekten hissettiklerini dile getir. İlginç bir insan olduğun izlenimini uyandırmak için çabalamak yerine her zaman diğer insanlara ilgi göster. Tanıştığın her insanın sana vereceği bir ders, anlatacağı bir hikâyesi ve desteğin için yanıp tutuşan bir hayali vardır.

Benliğimizin en iyi parçaları, dile getirmediğimiz sevgi sözcükleri, sergilemediğimiz sıcak duygular ve yapmadığımız iyilikler yüzünden tutsak kalır.

* * *

Milyarder misafirlerine bir melek figürü uzatarak, "Lütfen bunu alın," dedi. "Bu sayfada yazanlar özellikle önemli. Size bu mektubu ruhunuzu tamamen açarak okumanızı tavsiye ederim."

Mektupta şöyle yazıyordu:

Milyarderin 10. Düsturu

Yeryüzünde Cennet Denen Şey Bir Yer Değil, Durumdur.

Günlük hayranlık yolculuklarına ve düzenli hayret maceralarına çık. Hayret çok büyük bir mutluluk kaynağı ve her geçen gün biraz daha büyüyen dehanın ilerlemesi için kilit bir beceridir. Dünyanın bütün harika kadınları ve erkekleri, büyülü geçen bir günün sihriyle nasıl gevşeyeceklerini öğrenmişlerdir.

Hayat üzerinde yaptığım deneyler sonucunda, ölümsüz filozofların, mistiklerin ve kurtarıcıların "Yeryüzünde Cennet" olarak adlandırdıkları şeyin, ziyaret edilecek bir yer değil, içinde yaşayabileceğiniz bir durum olduğunu anladım. Bana güven; zihin yapını geliştirdikçe, kalp yapını arındırdıkça, sağlık yapını en iyi haline getirdikçe ve ruh yapını yükselttikçe, hayatı algılama ve tecrübe etme şeklin de deneyimin açısından devrim yaratacak. Ama bu son derece önemli çalışmayı yapmadan asla bilemezsin. Sözlerim

sana yaşlı ve eksantrik bir adamın saçmalıkları gibi gelebilir. Çılgın bir dünyada aklı başında olan herkes deli kabul edilir, bunu biliyorsun, değil mi?

Kişisel ustalığa daha fazla zaman ayırdıkça kendine duyduğun sevgi de artacak. Bütün büyük başarılar ve kişisel sevinçler insanın kendini sevmesine bağlıdır. Seni şüphelerinin, güvensizliklerinin ve korkularının kölesi yapan, içsel değerinin düşük olmasıdır. İnsanların sana ilk çocukluk yıllarında söylediği şeyler yüzünden bilinçaltın cesaretini aşağıya çeker, yüceliğini bastırır ve muhteşemliğini zincirler.

Sana öğretilen yanlış inançları gerçek olarak kabul etmekten vazgeçip seni sevgiye kapatan duygusal yaraları -burada aşktan çok daha fazlasından bahsediyorum- serbest bıraktığında, sana anlatmaya çalıştığım bu yepyeni gerçekliği algılama becerisini geliştireceksin. O gerçeklik hep oradaydı. Ama dünyaya arkasından baktığın lekeli filtre, varlığını bilmeni engelledi.

Öte yandan hiçbir şey yanlış değil. Ziyan edilmiş bir şey yok. Her şey olması gerektiği gibi gelişiyor. Kendi açından, başına gelenlerin çok azının kaza olduğunu göreceksin. Her şey büyümen içindi. Ve hepsi iyiliğin içindi.

* * *

On birinci ve sonuncu tılsımı görünce girişimci ve ressam biraz şaşırdılar.

Milyarder onlara minyatür bir tabut uzatırken, "Hayatın sihrinde gerçekten var olmak istiyorsanız buna sık sık kafa yorun," dedi.

Öncekilerin aksine bu mektup kırmızı mürekkeple yazılmıştı.

Şöyleydi:

Milyarderin 11. Düsturu

Yarın Bir Hak Değil, Bonustur.

Kahramanlığını erteleme ve huzurunu sonraya bırakma. Hayatın bir saat içinde dağılabilir. Ben bir iyimser ve hakiki bir umut taciriyim.

Ama aynı zamanda realistim. Kazalar, hastalıklar, kayıplar ve ölüm her gün yaşanan şeyler. Bunlar hiç olmayacakmış gibi düşünmek insanın doğasında var. Öte yandan bütün bilge filozoflar bize varlığımızın geçici olduğunu öğretir.

Bu içgörüyle silahlanarak ölümlülüğünle bağ kur. Günlerinin sayılı olduğunu anla. Ve geçip giden her muhteşem sabahla sona yaklaştığını.

Beceri ve yeteneklerini sergilemeyi erteleme. Bu yolculuktan keyif aldığından emin ol. Muhteşemliğine yükselirken iyi vakit geçir. Ayrıca çoğu insanın güzel, eğlenceli ve sihirli bir hayat sürmeyi, bunların tadını çıkaramayacak kadar yaşlanana kadar ertelemesi çok üzücü.

Hayat kesinlikle muhteşem bir yolculuk. Evet; hepimiz zorluklar ve kalp kırıklıkları yaşıyoruz. Ama çoğunlukla iyi şeyler oluyor. İzlenmeye değer bir öykü olması için, her kahramanlık hikâyesinde; galibiyetlerin ve nihai zaferin yanında bir de kötü karakter ve ağdalı bir trajedi olmalı.

Bu nedenle hayatın kısalığını ön planda tut. Mutluluğunu daha fazla zamanın olana, terfi edene ya da bankada paran olana kadar erteleme. Bunlar bir şeyleri hak etmediğin hissinden doğan bahaneler. En yüksek âlemine ulaşabilmek için onları algıla ve yörüngenden çıkar.

Yarın bir gerçek değil, bir vaattir. Her sabahın tadını çıkar ve yeryüzündeki her gününün kıymetini bil. Cesurca riskler al ama onları sağduyuyla çevrele. Yarın yokmuş gibi yaşamayı, sonsuza dek yaşayacakmışsın gibi davranmakla dengele. Böylece sona geldiğinde, hayatını her insanın içinde taşıdığı efsane olma kapasitesine emsal olarak yaşadığını bilirsin.

* * *

Milyarder, öğrencilerini öpmek için uzandı.

"İkinizi de çok seviyorum, biliyorsunuz. Sizi özleyeceğim."

Sonra geride sadece dağ bisikletini bırakıp üzüm bağının içinde gözden kayboldu.

17. BÖLÜM

Sabah 05.00 Kulübü Üyeleri Kendi Hayatlarının Kahramanlarına Dönüşüyor

"Bir kahraman gibi yaşa. Klasiklerin bize öğrettiği budur. Bir başkarakter ol. Yoksa hayat neye yarar?" **-J. M. Coetzee**

Cape Town, Güney Afrika'daki helikopter pisti, turistlerin Cape Wheela bindiği, yat yarışçılarının cesaret gerektiren, adrenalin yüklü okyanus müsabakaları için erzak ikmali yaptığı, balıkçı teknelerinin kiralanabildiği ve sert sabah kahvesinin bulunabildiği V&A sahil bölgesindeydi.

Kütüphaneci gözlüğü takmış, esmer, neşeli görevli; milyarder, girişimci ve ressamın bütün mesuliyetten muafiyet belgelerini tek tek imzaladıklarından emin oldu. Sonra deri bir kanepenin üstüne çıktı, kontrol listesine notlar aldı ve helikopter onları Robben Adasına götürmeden önce, üç VIP müşterisi için zorunlu güvenlik brifingi verdi.

Bildiğiniz gibi, Cape Town açıklarındaki, etrafı köpek balıklarıyla çevrili, çorak, pek büyük sayılmayan ve uğursuz görünüşlü bir kara parçası olan Robben Adası, Nelson Mandela'nın yirmi yedi yıllık hapis hayatının on sekiz senesini geçirdiği yerdir. Zaman içinde dünyanın bu büyük kahramanı saldırılara, tacizlere ve başka şekillerde kötü muameleye maruz kaldı. Ancak buna rağmen bu

kötü davranışlara zeytin dallarıyla, onu mahkûm edenlerin içindeki iyiliği görerek ve bütün insanların eşit olacağı demokratik bir ulus umudunu kaybetmeden karşılık verdi. Einstein bir keresinde Mahatma Gandi'den bahsederken, "Gelecek nesiller, ete kemiğe bürünmüş böyle bir şahsiyetin yeryüzünden geçtiğine inanmakta zorlanacaklar," demişti. Aynı şey Mandela için de söylenebilir.

Kadın kibar bir tavırla, "Adaya kısa süreli yolculuğumuzda sizleri ağırlamak bizim için bir zevk," dedi. Güney Afrikalılar son derece nazik ve düşünceli insanlardır.

Milyarder, üzerine "Liderlik etmek işe yaramakla başlar" cümlesinin işlendiği siyah bir beyzbol şapkası takmıştı.

Kadın gözlerinde altın rengi bir ışıltıyla, "Helikopter pistine girdiğinizde onu çıkarmanız gerekecek genç adam," dedi.

Milyarder ağzı kulaklarına varmış halde, arkadaşlarına, "Sanırım benden hoşlandı," diye fısıldadı. Sonra rahat bir tavırla, "Bugün birlikte son günümüz," dedi.

Güvenlik talimatlarının anlatılmasının ardından milyarder, girişimci ve ressam binadan çıkarılıp zamanla yıpranmış iki piknik masasının durduğu bir bekleme alanına alındılar. Güneşli havaya rağmen rüzgâr hayli sert esiyordu. Milyarder şapkasını çıkardı.

Biraz gergin hissediyorum, diye düşündü. *Robben Adası'na daha önce hiç gitmedim. İnsanların, karakterleri ya da kalpleri zerre dikkate alınmadan sadece tenlerinin rengine göre sınıflandırıldığı ırkçılığın insanlık dışı ve şeytani sistemi altında yaşananlar hakkında çok şey okudum.*

Boş bakım hangarlarının birinden, ince bir yağmurluk, hâki kargo pantolon ve *loafer* giymiş, ciddi görünüşlü genç bir adam çıktı ve milyarder ile öğrencilerinden onu takip etmelerini rica etti. Helikopter pistinde heybetli pervaneleri etkileyici bir şekilde dönen asker yeşili bir helikopter bekliyordu. Pilot yerini almış, kadranları, düğmeleri ve diğer şeyleri ayarlıyordu.

Genç adam üç müşterisini büyük bir özenle, güvenli ve ağırlığın eşit dağılacağı şekilde helikoptere yerleştirdikten sonra milyarderin başına mikrofonlu bir kulaklık taktı.

Pervaneler hızlanırken milyarder helikopter pilotuna coşkulu bir sesle, “Günaydın,” dedi. Pilotun kaskı, pilot gözlüğü ve yüz koruyucusunun altındaki yüzü görünmüyordu. Ve tek kelime etmedi.

Milyarder, “Pek arkadaş canlısı değil galiba,” diye mırıldanırken aynı anda hem gergin hem de onları bekleyen, hayatta bir kez yaşanacak bu tecrübe için olumlu anlamda heyecanlıydı.

Helikopter ağır hareketlerle yerden yükseldi, sonra hızlıca tırmanışa geçti.

Pilotun tek söylediği, “Yolculuk yaklaşık beş dakika sürecek. Bugün rüzgâr ve ölü dalgalar ekstra şiddetli,” oldu. Bunu bile kısaca ve aksi bir tavırla söylemişti.

Milyarder, ressam ve girişimci sessiz kaldılar. Üçü de yaklaştıkça daha geniş -ve daha gaddar- görünen Robben Adası’na bakıyordu.

Helikopter, etrafı kısa ağaçlarla çevrili bir piste indi ve aynı anda yedi antilop koşarak yanlarından geçti. Evet, yedi antilop! Bir yandan da yağmur yağmaya başladı. Bir kez daha, Mauritius’taki yunuslarla yüzme etkinliği sırasında gördüklerine benzeyen bir çifte gökkuşağı, Atlantik Okyanusu’yla kesişen ufku boydan boya kapladı.

“Her şey ne kadar özel,” dedi ressam, karısıyla kol kola otururken.

“Kesinlikle sihrin içine girdik,” diye karşılık verdi milyarder, hem Robben Adası’nda olma fırsatına ne kadar çok değer verdiğini hem de burada mahvolan kıymetli hayatlar için duyduğu kederi yansıtan saygılı bir ses tonuyla söylemişti bunu.

Üç yolcusu asfalt piste inip sessizce etrafa bakarken, pilot düğmelerle uğraştığı ve helikopteri durdurmakla meşgul olduğu kokpitinde kaldı. Bir anda nereden çıktığı anlaşılmayan, yan tarafında “KSA” yazan eski bir pikap, arkasında kocaman bir toz bulutu bırakarak hızla yanlarına geldi.

Güvenlik görevlisi olduğu açıkça belli olan şoför, helikoptere ulaşınca koyu bir Güney Afrikalı aksanıyla, “Burada olmamalısınız,” dedi. Aracından inmemişti.

"Hava muhalefeti nedeniyle Robben Adası ziyarete kapalı," dedi kendinden emin bir tavırla. "Feribot seferleri durduruldu. İskele alanına hiçbir araç giremez ve adaya helikopter alınmıyor. Bunu biliyor olmalıydınız! *Burada olmamalısınız!"* diye bağırdıktan sonra ekledi: "Kimsiniz siz?"

Güvenlik görevlisi her şekilde profesyonelliğini koruyordu. Ama şaşırdığı çok belliydi. Ayrıca bariz bir şekilde sarsılmış görünüyordu, belki de helikopter yolcularının bir tür saldırı planladıklarını sanmıştı. Bu davetsiz misafirlerin yasa dışı amaçlarının olduğunu düşünmüştü.

"Burada her şey yolunda," dedi pilot sık rastlanmayan bir kararlılık ve özgüvenle. Helikopterden inmişti. Pikaptaki adama doğru yürürken önce gömleğini, sonra başından çıkarmadığı kaskını düzeltti. Genç değildi. Yürüyüşünden anlaşılabiliyordu bu.

Sesini yükselterek, "Bu onlar için özel bir gün," dedi. "Bu insanlar Nelson Mandela'nın tutulduğu hapishane hücresini görmek için çok uzun yoldan geldiler. On yıldan uzun bir süre, taşlardan yansıyan yakıcı güneş ışığı görüşünde kalıcı hasır bırakana kadar taş kırmaya zorlandığı kireç taşı ocağını görmek için buradalar. O devlet adamının egzersiz yaptığı ve yan hücre blokundaki siyasi hükümlü dostlarına gizli mesajlar içeren tenis topları attığı avluyu görmek istiyorlar. Nelson Mandela'nın otobiyografisi *Özgürlüğe Giden Uzun Yol'un* taslağını, üzerinde uzun saatler çalıştıktan sonra gizlice gömdüğü noktaya gitmeleri gerekiyor. Bay Mandela'nın burada geçirdiği on sekiz zorlu yıl boyunca katlandığı eziyeti -en azından birazını- tecrübe etmeliler. Gördüğü zalimce muameleye rağmen -hayatının en iyi yılları elinden alınmış olmasına rağmen- özgür kaldığı zaman nasıl olup da ona bu gaddarlığı yapan insanları affetmeyi seçtiğini öğrenmeleri gerek."

Pilot pikabın önünde durdu. "Bu insanların da hakiki kahramanlar olmak istediklerini duydum. Hem profesyonel hem de özel hayatlarında. Üretkenliklerinin lideri, ustalıklarını tam anlamıyla sergileyen ikonlar ve hatta belki de daha iyi bir insanlığa erişilmesi için yolu açacak öncüler olmayı diliyorlar. Dünyamız gerçek kahramanlara hiç bu kadar ihtiyaç duymamıştı. Ve kürsüde

sunum yaparken hep öğrettim gibi: *Kahraman olmak için gereken şey kendi içinde saklıyken neden onları bekleyesin ki?"*

"Sen ne diyorsun Stone?" Pilot, ağzı bir karış açık kalan milyardere dönmüştü.

Sonra neredeyse ağır çekimde yüzündeki koruyucuyu indirdi. Ardından gözlüğünü çıkardı. Son olarak da kaskından kurtuldu.

Milyarder, girişimci ve ressam, gördükleri karşısında şaşkındılar.

Pilot, Söz Cambazı'nın ta kendisiydi.

* * *

Donuk ve hesaplı floresan aydınlatma, Robben Adası'ndaki hapishaneye gün içinde bile ürkütücü bir hava veriyordu. İnsanda kıtlık, gaddarlık ve merhametsizlik hislerini uyandırıyordu.

O muhteşem Güney Afrika sabahında Sabah 05.00 Kulübü'nün üyelerini görünmez bir el yönlendirir gibiydi çünkü kıymetli bir senkronizasyon senfonisi sonucu -milyarder buna "sihir" diyordu- tozlu pikapla son hız yanlarına gelen güvenlik görevlisi, Söz Cambazı'nın büyük bir hayranı çıkmıştı. Hem de "ben sizin en büyük hayranınızım" kıvamında bir hayran. Söz Cambazı'nın çalışmalarını o kadar çok seviyordu.

Böylece -buna inanmayacaksınız ama bu gerçekten oldu- güvenlik görevlisinden yeşil ışık gören tesis yöneticisi, kötü hava şartları nedeniyle o gün hizmet dışı bırakılan tur otobüsünü çalıştırıp misafirlerin beklediği yere gitti. Ayrıca hâlâ adada olan birkaç rehberin birinden bayrağı kaldırıp tamamen özel bir tur için hapishaneyi açmasını istedi. Sadece milyarder, girişimci, ressam ve Söz Cambazı'na özel bir tur için.

Her hayatta, özellikle zor olanlarda, olasılık kapıları ve mucizeye uzanan geçitler ardına kadar açılıp her birimizin yaşadığı şeylerin bizi en büyük güçlerimize, en harika şartlara ve en çok hayrımıza olan duruma yaklaştırmayı amaçlayan zekice -ve evet, genellikle mantıksız- bir planın parçası olduğunu açığa çıkarır. Hayatta yol alırken başımızdan geçen her şey aslında bizi en gerçek yeteneklerimizle tanıştırmak, en üstün benliğimizle bağ kurmamızı

sağlamak ve her birimizin içinde zaten var olan muhteşem kahramanla yakınlığımızı ilerletmemizi mümkün kılmak için tasarlanmış, muhteşem bir orkestrasyonun ürünüdür. *Evet, her birimizin içinde bir kahraman saklıdır* Buna siz de dâhilsiniz.

Kendisi de eski bir siyasi hükümlü olan tur rehberi, kalın sesli, iri yarı bir adamdı. Ziyaretçileri, Nelson Mandela'nın çok uzun ve zorlu yıllar boyunca yaşamaya mahkûm edildiği hücreye doğru götürürken, soruları tek tek yanıtladı.

Söz Cambazı düşünceli bir tavırla, "Nelson Mandela'yı tanır mıydınız?" diye sordu.

"Evet, sekiz yıl boyunca burada, Robben Adası'nda onunla birlikte hapis yattım."

"İnsan olarak nasıl biriydi?" diye sordu ressam. Irkçılık döneminde pek çok zulme sahne olan hapishanenin ana koridorunda ilerlerken hayli duygulanmışa benziyordu.

"Ah," dedi rehber cömert, hatta bilgece bir gülümseme eşliğinde. "O adam çok mütevazı bir hizmet insanıydı."

"Peki, Nelson Mandela lider olarak nasıldı?" diye üsteledi girişimci.

"Muhteşem. Seçkin. Kendini ve yaşadıklarını idare etme tarzıyla ilham verici. Ne zaman diğer liderlerden biriyle karşılaşsa… ve bu genelde burada, bu avluda olurdu…" dedi rehber, siyasi mahkûmların yürüdüğü, konuştuğu, plan yaptığı ve durduğu alana çıkarlarken, "Karşısındakine, 'Bir şeyler öğreniyor musun?' diye sorardı. Ve sık sık, 'Herkes bir diğerine bir şey öğretmeli,' diyerek, yoldaşlarına etraflarındaki herkesin liderlik becerisini artırmak için o gün öğrendiklerini paylaşmanın önemini dile getirirdi. Bay Mandela eğitimin özgürlüğe uzanan mutlak yol olduğunu biliyordu.

"Ona çok kötü davranırlardı. Onu kireç taşı ocağında uzun saatler boyunca çalıştırırlardı. Onca aşağılanma ve hor görülme. Buraya geldikten birkaç yıl sonra ona hapishane avlusuna bir mezar kazması ve içine yatması emredildi," diye ekledi tur rehberi.

Milyarder yumuşak bir sesle, "Buraya kadarmış, diye düşünmüş olmalı," dedi.

“Muhtemelen,” dedi rehber. “Ama gardiyanların tek yaptığı, pantolonlarının fermuarını indirip onun üzerine işemek oldu.”

Söz Cambazı, milyarder, girişimci ve ressam başlarını öne eğdiler.

“Sanırım hepimizin bizi mahkûm edebilen bir Robben Adası var,” dedi milyarder.

“Hayatta ilerlerken kendi zorluklarımıza ve haksızlıklarımıza maruz kalıyoruz. Elbette burada yaşananlar kadar ciddi şeyler değil. Nelson Mandela’nın hayattaki en büyük üzüntüsünün bir araba kazasında ölen en büyük oğlunun cenazesine gitmesine izin verilmemesi olduğunu okumuştum,” dedi milyarder. Gökyüzüne baktı. “Sanırım hepimizin böyle üzüntüleri ve pişmanlıkları var. Kendince sorunlar ve trajediler yaşamaktan kimse kurtulamıyor.”

Tur rehberi avlunun girişinde sağdan dördüncü pencereyi işaret etti. “İşte,” dedi. “Nelson Mandela’nın hücresi. Haydi, içeri girelim.”

Hücre inanılmaz derecede küçüktü. İçeride yatak yoktu. Mahkûmun günlüğüne yazmak için önünde diz çöktüğü küçük bir sehpa, beton zemin ve kırmızı yeşil benekli, kahverengi bir yün battaniye.

“Mahkûmiyetinin ilk yılı boyunca, dondurucu Güney Afrika kışına rağmen Nelson Mandela’nın pantolon giymesine bile izin verilmedi. Ona sadece ince bir gömlek ve uyduruk bir şort verildi. Mandela duş alırken onu aşağılamak ve direncini kırmak için gardiyanlar durup çıplak halini izlerlerdi. Yemek saatlerinde ona hayvanların bile yemeyeceği şeyler verilirdi. Karısı ve çocuklarından gelen mektuplar kendisine genellikle teslim edilmezdi. Edilseler bile büyük ölçüde sansürlenmiş olurlardı. Bütün bunlar Bay Mandela’nın ruhunu ezmek için dikkatle yapılan şeylerdi,” diye açıkladı rehber.

“Haşin bir okyanusun çevrelediği bu ıssız adada, ayakkabı kutusundan hallice bu hücrede yaşadıkları onu güçlendirmiş ve *açmış* sanki. Bu hapishane onun erime potası olmuş. Gördüğü kötü muamele onu doğal gücüne, insanlığının üst katmanlarına ve lekesiz kahramanlık haline ulaştıran bir kurtuluş olmuş. Bu kadar bencil, duyarsız ve insanların insanlıktan çıktığı bir dünyada, ona sunulan

şeyi bu gezegende üstün bir ruha, biz diğerlerine liderliğin, metanetin ve sevginin nasıl bir şey olduğunu gösterecek bir adama dönüşmek için kullanmış. Bunu yaparken de affetmenin en büyük sembollerinden birine dönüşmüş. Ve barışın en seçkin sembollerinden birine," dedi Söz Cambazı.

"Evet, öyle," dedi tur rehberi. "Bay Mandela sonunda Robben Adasından tahliye edildiğinde Paarl ile Franschhoek arasında bulunan ve bugün Drakenstein Islah Merkezi olarak adlandırılan yere nakledildi. Güney Afrika'nın başkanlığına yükselişi kaçınılmazdı, bu yüzden bu pozisyona, özgür ancak fazlasıyla bölünmüş bir ulusu yönetmeye hazırlanıyordu. Mahkûmiyetinin son döneminde ona hapishane müdürünün evi tahsis edildi. Serbest bırakıldığı gün o konuttan çıkıp ucunda bir bekçi kulübesinin ve beyaz bir bahçe kapısının olduğu uzun yolda yürüdü. Hapishane personeli, Nelson Mandelaya özgürlüğe giden o yolu arabayla katedebileceğini söyledi. Ama Mandela bu teklifi geri çevirdi ve onlara yürümeyi tercih ettiğini söyledi. Böylece; ardında sonraki nesillere ilham verecek bir miras bırakan bu dönüştürücü lider ve tarihî şahsiyet, uzun süre yolunu gözlediği özgürlüğüne adım adım yürüdü."

Tur rehberi uzun, yorgun bir nefes aldı. Sonra anlatmaya devam etti.

"Bay Mandela'ya iç savaşın eşiğine gelmiş bir ülke teslim edildi. Ancak o her nasılsa yok edici değil, birleştirici olmayı başardı. Duruşmalarından birinde yaptığı ünlü bir konuşmada sarf ettiği şu sözleri hâlâ hatırlarım:

> *Hayatım boyunca kendimi Afrika halkının mücadelesine adadım. Beyazların hâkimiyetiyle de siyahların hâkimiyetiyle de mücadele ettim. Bütün insanların uyum içinde ve eşit imkânlarla yaşayacağı demokratik ve özgür bir toplum idealini yaşattım. Bu, yaşayıp gerçekleştiğini görmeyi umduğum bir ideal. Ama… gerekirse bu ideal uğruna ölmeye de hazırım.*

Bay Riley boğazını temizledi. Bakışlarını küçük hücrenin beton zemininden ayırmıyordu.

“Bay Mandela gerçek bir kahramandı,” dedi rehber. “Serbest kaldıktan sonra onun için idam cezası talep eden savcıyı yemeğe davet etti. Buna inanabiliyor musunuz? Burada, Robben Adası’nda ona gözcülük yapan hapishane görevlilerinden birini de Güney Afrika başkanı olarak yemin edeceği törene davet etti.”

“Gerçekten mi?” dedi girişimci usulca.

“Evet,” dedi tur rehberi. “O gerçek bir lider ve affetme konusunda samimi bir insandı.”

Söz Cambazı bir başka noktaya değinmek istediğini işaret etmek için parmak kaldırdı. “Nelson Mandela şöyle yazmış: “Kapıdan çıkıp özgürlüğüme açılan bahçe kapısına doğru yürürken, kırgınlığımı ve nefretimi geride bırakmazsam hâlâ bir tür hapishanede olacağımı biliyordum?”

“Ayrıca “özgür olmanın sadece zincirlerden kurtulmak olmadığını, başkalarının özgürlüğüne saygı duyacak ve bunu destekleyecek bir şekilde yaşamak olduğunu da söylemişti,” diye ekledi rehber. “Ve “kimsenin bir başkasından teninin rengi, geçmişi ya da dini yüzünden nefret ederek doğmadığını’ da söylemişti. “İnsanlar nefret etmeyi öğreniyor olmalı ve eğer nefret etmeyi öğrenebiliyorlarsa sevmeyi de öğrenebilirler çünkü tam aksine sevgi, insan kalbine çok daha doğal bir şekilde gelir,’ demişti.”

“Sıklıkla sabah 05.00’te kalktığını ve olduğu yerde kırk beş dakika koştuktan sonra iki yüz mekik ve parmak ucunda yüz şınav çektiğini okumuştum. Ben de bu yüzden şınav çekiyorum zaten,” dedi milyarder biraz buruk bir tavırla.

Tur rehberi, “Hımmm,” dedi ve sözlerine devam etti: “Bay Mandela bu hücreye öfkeli, düşmanca ve militan bir genç adam olarak gelmişti. Onu bugün hepimizin saygı duyduğu ikon haline getiren, bu hapishanede dönüştüğü insan oldu. Başpiskopos Desmond Tutu’nun bizlere öğrettiği gibi, “Acı çekmek bizi ya hırçın ya da asil birine dönüştürür.’ Neyse ki Madiba -bu, kabilesinin ona verdiği isimdi- İkincisini seçti.”

“Dünyanın en iyi kadın ve erkeklerinin tamamının tek bir ortak noktası var,” dedi Söz Cambazı. “Uç noktada acı ve sıkıntı. Hepsi de muhteşemliklerine, içinde bulundukları şartları kendilerini

iyileştirmek; arındırmak ve yukarıya çekmek için koza dönüştürmeyi seçerek ulaştı.”

Söz Cambazı ceketinin cebinden bir öğrenme modeli çıkardı. Bu, iki öğrencinin göreceği son modeldi. Adı *Kahraman İnsan Çemberiydi* ve şöyle bir şeydi:

“Bunlar daha iyi bir toplum için dünyayı değiştirecek bireyler ve kahramanlar olma yolunda hepimizin hedeflemesi gereken erdemler,” dedi Söz Cambazı. Bu sabah sesi hem melankolinin hem de müthiş bir gücün izlerini taşıyordu.

“Liderlik herkes içindir. Nerede yaşarsak yaşayalım, ne yaparsak yapalım, geçmişte başımıza ne gelmiş olursa olsun, şu anda ne yaşıyor olursak olalım hepimiz bizi en alçak yanımızın karanlık güçlerine köle eden suçlamanın prangalarından, nefretin zincirlerinden, duyarsızlığın demir sopalarından ve sıradanlığın

parmaklıklarından kurtulmalıyız. Hepimiz her sabah -evet, sabah 05.00'te- kalkmalı ve dehamızı ortaya çıkarmak, yeteneklerimizi geliştirmek, karakterimizi derinleştirmek ve ruhlarımızı yükseltmek için elimizden gelen her şeyi yapmalıyız. Hepimiz, dünyanın her yerinde bunu yapmalıyız."

Söz Cambazı sözlerine ağlayarak devam etti: "Hepimiz ihtişamımızı mahkûm eden, soyluluğumuzu esir alan kişisel hapishanelerimizden kurtulmalıyız. Lütfen ihmal edilen yeteneklerin lanetlere ve hüzne dönüştüğümü unutmayın."

Duraksadı.

Sonra girişimci ile ressamın gözlerinin içine bakarak, "Sıra sizde," dedi.

Kahraman İnsan Çemberi şeması, parmaklıklı pencerenin altında duran sehpanın üzerinde duruyordu. Söz Cambazı bu çok özel günde, hapishane hücresinin odak noktası olması için sehpayı ortaya çekti.

Daha sonra milyarder, girişimci, ressam ve tur rehberinden şemanın etrafında toplanmalarını rica etti. El ele tutuştular.

"Evet, hangi zorluklarla ve engellerle karşılaşırsak karşılaşalım dayanacağız. Saldırılara, aşağılamalara ve şiddete maruz kalsak da. Direnmeliyiz. Devam etmeliyiz. Güçlü kalmalıyız. Aydınlanmış doğamızı yaşamalıyız. Egemen benliklerimizi büyütmeliyiz. Bütün dünya bize karşı duruyormuş gibi gelse de. Bizi insan yapan budur. Işık, karanlığı asla yenemeyecekmiş gibi gelse bile *kendi* özgürlük yürüyüşünüze devam edin. Biz diğerleri için en yüceye örnek olun. Çoğunluk için zarafet timsali olun. Hepimiz için gerçek *sevgiyi* gösterin."

"Zamanı geldi," dedi Söz Cambazı bir elini kaldırıp ressamın koluna koyarken. Diğer elini de girişimcinin omzuna yerleştirdi.

Yüzünde küçük bir tebessüm vardı. Özgüvenli görünüyordu. Ve dingin.

"Neyin zamanı?" diye sordu ressam.

"Yolculuğunuza başlamanın."

"Nereye?" Girişimcinin aklı karışmış gibiydi.

.

“Itibar Mirası,” denen yere diye karşılık verdi Söz Cambazı. “Pek çok insan burada ziyaretçidir. Kıymetli sabahlarının geçici dakikalarında, inşa ettikleri eserleri ve öldükleri zaman geride ne bırakacaklarını düşünürler. Dikkatleri dağılana kadar, kısa bir süre için üretkenliklerinin kalitesine, doğruluklarının derecesine ve etkilerinin derinliğine kafa yorarlar. Hayatlarının meşguliyeti onları bir kez daha ele geçirmeden önce, ne kadar iyi yaşadıklarını ve ne kadar faydalı olduklarını hatırlarlar. Bu âlemde sadece misafir olduklarını.”

Bay Riley akıl hocasının bu sözlerini dinlerken kollarını havaya kaldırdı. Herkesten çok kendine, “Hayatımı seviyorum. Daha da iyi bir lider olacağım. Daha büyük katkılar sağlayacağım. Ve çok daha ilham verici bir insana dönüşeceğim,” diye fısıldadı.

“İnsanlığın seçkin kahramanları,” dedi Söz Cambazı, “bu İtibar Mirası ülkesinin vatandaşları ve ömürlük sakinleriydiler. Orası onların ana vatanıydı. Onları sonunda birer efsaneye dönüştüren de bu oldu. Hayatlarını etrafında inşa ettikleri kudretli görev, kendilerinden daha büyük bir amaç için var olmaktı. Bu nedenle, öldükleri zaman, dünyamızı bulduklarından daha aydınlık bir yer olarak bıraktılar.”

“Hepimizin bir son kullanma tarihi var,” diye ekledi milyarder. “Hiçbirimiz ne kadar yaşayacağımızı bilmiyoruz.”

“Doğru,” diye onayladı girişimci.

“Bugün,” dedi Söz Cambazı. “Ve şu an, son derece yaratıcı, üst noktada üretken, iyi kalpli ve pek çok insana faydalı olmayı taahhüt etmenizi hak ve talep ediyor. Lütfen ustalığınızı ertelemeyi bırakın. İlkel gücünüze daha fazla karşı koymayın. Korkunun, reddedilmenin, şüphenin ve hayal kırıklığının gölge güçlerinin en aydınlık yanınızı karartmasına izin vermekten vazgeçin. Sıra sizde. Gün sizin gününüz. Kendinize has şekilde, gelmiş geçmiş en seçkin liderlerin seviyesine sıçrama zamanı. Medeniyetin ilerlemesinin asıl sorumlusu olan gerçek ustaların, önde gelen virtüözlerin ve hakiki kahramanların evrenine girme zamanı.”

Beşi bir çember oluşturmuştu. Bay Riley yine bir şarkı tutturdu ama Söz Cambazı’nın güçlü bakışları sesini biraz alçaltmasını

sağladı. Birbirlerine gülümsediler. Karşılıklı saygıları aşikârdı.

"Liderlik, yaşam şeklinizle başkalarına ilham olmaktır. Liderlik, affediciliğe ulaşmak için en zor zamanlarınızın ateşinden geçmektir. Liderlik, doğuştan hakkınız olan muhteşemliği göz alıcı bir şekilde kutlarken, hayatınıza süzülmüş her türlü vasatlığı kapı dışarı etmektir. Liderlik, korkularınızı zaferlere dönüştürmek ve kalp kırıklıklarınızdan kahramanlıklar yaratmaktır. Ve her şeyden önemlisi liderlik, bu küçük gezegenimizde iyiliğin gücü olmaktır. Bugün yaşam standardınızı yükseltmeniz için yapılan bu çağrıyı hayatınızın sonuna kadar sürdürmek üzere kabul ediyorsunuz."

"En azından yarından itibaren," dedi milyarder muzip bir gülümsemeyle.

"Sabah 05.00'ten itibaren!" dediler hep bir ağızdan. "Sabahlarını kucakla. Hayatını güzelleştir!"

SON SÖZ

Beş Yıl Sonra

Robben Adası'ndaki o sabahtan birkaç ay sonra Stone Riley hayata veda etti.

Roma'nın tarihî merkezindeki küçük bir dairede, uykusunda huzur içinde öldü. Biricik kızı yanı başındaydı. Söz Cambazı'yla birlikte.

Büyük iş adamının öldüğü gün, Ebedî Şehir'in sokaklarında her zamankinden daha fazla güvercin ve kelebek kanat çırpıyordu. Hatta İspanyol Merdivenleri'nden Kolezyum'a kadar uzanan bir çifte gökkuşağı bile vardı.

Orada olup bunları görebilseydiniz çok etkilenirdiniz.

Milyarder nadir görülen ve tedavisi olmayan bir hastalıktan muzdarip olduğunu Söz Cambazından başka kimseye söylememişti. Çünkü en yakın arkadaşı oydu.

Bu eksantrik adamın hayatının son günlerinde, dev imparatorluğunun pek çok girişimini nakde çevirdiğini ve tamamını hayır kurumlarına bağışladığını bilmek sizi sevindirecektir.

Bay Riley, Mauritius'taki evini, orada olmayı ne kadar çok sevdiklerini bildiği girişimci ve ressama bırakmaya karar vermişti.

Size milyarderle yaşadıkları bu gerçeküstü maceradan bu yana girişimci ile ressama neler olduğunu da anlatmak isterim. Büyük olasılıkla bunu merak ediyorsunuzdur.

Girişimci kurduğu şirketi ikonik bir boyuta taşıyarak müthiş zengin bir kadın oldu. Onu uzun zamandır rahat bırakmayan eski

yüklerinden nihayet kurtuldu ve ressam kocasıyla paylaştığı hayatı çok seviyor. Hâlâ çok çalışıyor ama eğlenmeye de zaman ayırıyor. Dördüncü maratonunu tamamladı, bahçecilikten büyük keyif almaya başladı ve her sah akşamı evsiz insanlar için bir barınakta gönüllü olarak çalışıyor. Artık hepsine sahip olsa da şöhrete, paraya ve dünyevi güce eskisi kadar önem vermiyor.

Ressamın, alanının en ünlü sanatçıları arasına girdiğini duymak sizi sevindirecektir. Erteleme sorununu tamamen aştı, sanatının ustaları arasında kabul ediliyor ve olağanüstü bir eş oldu. Karısıyla birlikte iki maratona katıldı ve vegan oldu. Çarşamba akşamları halk şarkıları derslerine katılıyor.

Şunu da söyleyeyim: Çiftin çok güzel ve bir o kadar akıllı bir oğlu oldu. Ona Stone adını verdiler.

Girişimci ve ressam hâlâ Sabah 05.00 Kulübü'nün üyeleri ve her sabah gün doğmadan 20/20/20 *Formülünü* uygulamaya devam ediyorlar. Bay Riley'nin onlara öğrettiği disiplinlerin çoğunu sürdürüyorlar. Akıl hocalarına verdikleri, erken kalkmanın dönüştürücü değerini mümkün olduğunca çok insana anlatma sözünü tuttular.

Söz Cambazı'na gelince, o hâlâ hayatta. Pek çok açıdan daha önce hiç olmadığı kadar güçlü. Genelde Tokyo'da yaşıyor ama hâlâ hayatının büyük bir kısmını dünyanın dört bir yanındaki stadyumlara kurulan sahnelerde, uçaklarda ve otel odalarında geçiriyor.

Balık tutmayı hâlâ çok seviyor.

Kahramanlık Maceranızda Sırada Ne Var?

Bu kitabın sonu. Sabah 05.00 Kulübü yolculuğunuzun başlangıcı olacak. Bu erken kalkma alışkanlığını bir ömür sürdürebilmenizi ve dünya standartlarında sonuçlar almanızı sağlayacak ***20/20/20 Formülü***'nü sabah rutininiz olarak benimseyebilmeniz için Robin Sharma, tamamına ücretsiz erişilebilen şu araçları yarattı:

Sabah 05.00 Alışkanlığını Yerleştirme Uygulaması[2]
Gün doğmadan uyanmanızı otomatikleştirmek için günlük ilerlemenizi 66 gün boyunca takip etmenize yardımcı olacak bir uygulama. Ayrıca öğrendiğiniz şemaları hayatınızla bütünleştirecek çalışma tablolarına, özgüveninizi besleyecek çalma listelerine ve Sabah 05.00 Kulübü'nün diğer üyeleriyle bağlantı kurmanıza olanak verecek müthiş bir destek platformuna tam erişiminiz de olacak.

Sabah 05.00 Kulübü Çağrısı[3]
Taahhüdünüze bağlı kalmanız ve erken kalkan biri olarak zaferlerinizi en üst düzeye taşımanız için Robin Sharma'dan iki ay süreli, içerik açısından zengin ve son derece pratik koçluk videoları, danışmanlık desteği ve ilham verici kısa telkinler.

Sabah 05.00 Kulübü Ustalık İçin Sabah Meditasyonları[4]
Robin Sharma güne sakin, odaklanmış ve olumlu hissederek başlamanıza yardımcı olmak için kafa yapınızı en iyi duruma getirecek, kalp yapınızı arındıracak, sağlık yapınızı güçlendirecek ve ruh yapınızı yükseltecek bir dizi yönlendirmeli meditasyon yarattı ve düzenledi.

Gizli Kayıp Bölüm

Bir sabah yaratıcılığının ateşine kapılan yazar, bu kitaba alternatif (ve beklenmedik) bir son bölüm daha yazdı. İlgi çekici, büyüleyici ve son derece çarpıcı bir son.

Bütün bu güzel ve değerli kaynaklara
robinsharma.com/The5AMClub
adresinden ücretsiz olarak erişebilirsiniz.

YAZAR HAKKINDA

Robin Sharma dünya çapında saygı gören bir hayırsever ve daha iyi yaşam şartlarına muhtaç çocuklara yardım eden, kâr amacı gütmeyen bir girişimin kurucusudur. Dünyanın önde gelen liderlik uzmanlarından biri olan ve pek çok insanın yoluna ışık tutan Sharma'nın müşterileri arasında sayısız Fortune 100 şirketi, ünlü milyarderler, yıldız sporcular, müzik dünyasının devleri ve kraliyet ailesi üyeleri de yer almaktadır. Unvansız liderlik yapacak, olağanüstü işler ortaya koyacak ve bu karmaşık çağda değişim konusunda ustalaşacak çalışanlar yetiştirme konusunda Robin Sharma'dan yardım alan organizasyonlar arasında NASA, Microsoft, NIKE, GE, FedEx, HP, Starbucks, Oracle, Yale Üniversitesi, IBM Watson ve Young Presidents' Organization sayılabilir. Sharma aynı zamanda dünyanın en çok talep edilen konuşmacıları arasında yer almaktadır. Konferanslar konusunda bilgi almak için robinsharma.com/speaking adresini ziyaret edebilirsiniz. Yazarın listelerde bir numaraya yerleşen çoksatan kitaplarından *Ferrari'sini Satan Bilge, Mükemmellik Rehberi* ve *Unvansız Lider*, 92'den fazla dilde milyonlarca okuyucuya ulaşmış ve yaşayan en fazla okunan yazarlar arasına yükselmesini sağlamıştır.

1 Konuşmanın orijinal başlığı: *The Common Denominator of Success* (yay. n.)
2 The 5 AM Habit Installer.
3 The 5 AM Club Challenge.
4 The 5 AM Club Morning Mastery Meditations.